

НОВИЯТ СВЕТИЛНИК

ЛЕКЦИИ ОТ УЧИТЕЛЯ
на
ОБЩИЯ ОКУЛТЕН КЛАС

ГОДИНА XXIII (1943 — 1944).

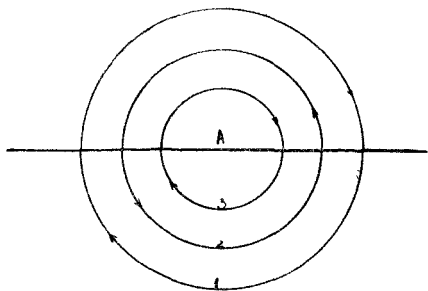
СОФИЯ
1946

Печатница „Ж и т о з ъ р н о“ — Изгрев, София.

Трите свещи

Упражнение за дишане с движение на ръцете.

Издигане ръцете нагоре, над главата; допиране пръстите на ръцете на темето; спущане ръцете надолу.

фиг. 1.

На фигура 1. има три концентрични кръга. Външният кръг (1) представя физичния човек, т. е. физичната сила на човека. Вторият кръг (2) представя възможностите и условията, при които човек приема топлината. Третият кръг (3) представя възможностите и условията, при които човек приема светлината. Диаметърът на външния кръг показва, какъ се проявява чо-

век, като приема енергиите от трите кръга, т. е. от трите свята — физичния, духовния и умствения. Когато приема повече сила, човек работи повече на физичния свят. Когато приема повече топлина, той е по-разположен и работи повече в областта на чувствата. Когато приема повече светлина, той работи повече в умствения свят. Казваме, че тоя човек повече мисли. Силата, топлината и светлината представят три запалени свещи, с които човек работи. Успехът на човека зависи от количеството на силата, топлината и светлината на тия свещи. Като не разбира това, някой иска да се прочуе, без да разполага с тия свещи. Как ще се прослави, като магарето ли?

Когато създал света, Бог запитал всички животни, доволни ли са от положението си. Понеже магарето имало малък ръст, казало на Господа, че е недоволно от ръста си. Всички животни минавали край него и му се присмивали, че било малко, че никой не го забелязвал. То пожелало да има по-голям ръст, като другите животни, и да има силен глас, всички да го чуват. Бог задоволил желанието му: дал му по-голям ръст и по-силен глас, отдалеч да го чуват. Като заревало, магарето изплашило всички животни. Силен е гласът на магарето, но без съдържание. Човекът видял магарето, харесал ръста му и го поставил в градината си да я пази от врабчетата и други птици. Понеже птиците хвъркали от дърво на дърво, магарето влязло в ролята си и започнало да ги гони. Така то изтъпкало всички цветя и зеленчуци.

Като дошъл господарят, видял пакостите, които магарето направило, набил го добре и го изгонил от градината. Въпреки това, магарето минавало за умно същество.

Когато първият цар в света щял да се жени, повикал магарето да си даде мнението за царицата. То погледнало царицата и каза-ло: С тая царица царят ще започне живота си добре, но ще свърши зле. Съ смелостта си, магарето си създадо голяма беля на главата. От тоя момент всички го взели за при-смех, как си позволило да даде мнението си за царицата. И досега, като реве, магарето казва: Не давай мнението си за царицата на света. С други думи казано: Не давай мнението си за истината. Живей въ истината, без да говориш за нея. Не давай мнението си за мъдростта. Живей в мъдростта, без да говориш за нея. Не давай мнението си за любовта. Живей в любовта, без да говориш за нея. Ако те питат нещо за любовта, мълчи, нищо не казвай; ако те питат нещо за мъдростта, мълчи; ако те питат нещо за истината, мълчи. Сегашните хора страдат, защото говорят за любовта, за мъдростта и за истината, без да ги познават.

Да оставим настрана анекдотите. В всеки анекдот се крие известна истина. За да проникне в тая истина, човек трябва да мисли. Ако не мисли, нищо няма да разбере. Който не мисли, очаква щастието му да дойде отвън. По кой начин ще дойде щастието? То иде от красотата, от здравето, от доброто, от разумността, от силата. Красивият човек е щастлив; здра-

вият е щастлив; добрият е щастлив; разумният е щастлив; силният е щастлив. И обратно: грозният, лошият, болният, глупавият, слабият не са щастливи. Някой се оплаква, че хората не го обичат. Как познава това? Каква е неговата мярка за любовта? Любовта не е нещо материално, да се тегли на везни. Тогава, как познавате, че ви обичат много, или малко? Има три начина, по които познавате, обича ли ви човек, или не ви обича. Който ви обича, внася светлина, топлина и сила в вас. Като влезе в стаята ви, светлината на лампата ви се увеличава. Обичате ли някого, вие трябва да внесете поне едно от трите блага в него: или светлина, или топлина, или сила. Ако внесете светлина в него, небето му ще се проясни; ако внесете топлина, растенията му ще се развиват добре; ако внесете сила, здравето му ще се увеличи.

Днес всички говорят за идването на новата култура. Как се познава, че новата култура ще дойде? Тя ще разпреди правилно светлината, топлината и силата в човешкия организъм. Когато тия сили не са правилно разпределени, човек се усеща неразположен. Някой казва: Криво ми е нещо. Криво му е, защото не възприема добре светлината, топлината и силата в природата. Който възприема силите на живата природа, той всякога е разположен.

Сега ще направя един опит с вас, да видя, какво е вашето възприемане в музикално отношение. Ще ви изсвиря едно музикално парче, да видя, какво ще възприемете: светлина, топлина или сила. Може да възприемете нещо, а

може и нищо да не възприемете — това да не ви смущава. Опитът е важен за мене, да видя, доколко сте чувствителни в музикално отношение. Искам да проверя, хармонични ли са вашите възприятия, или не са хармонични. Това, което ще ви изсвирия, има валидност до една година. Някой може да възприеме нещо още днес, друг — след няколко дена, седмици или месеци. Не е важно, дали по-рано, или по-късно ще възприеме. Законът действа до една година.

Светът е основан на същия закон — на хармонията. Рано или късно, човек трябва да възприеме тая хармония — музиката в природата. Цялата природа е проникната от музика. Невидимият свят свири, видимият свят също свири. За оня, който възприема музиката, нещата стават бързо; за оня, който не я възприема, нещата стават бавно. Ще каже някой, че сам той свири. Това не е достатъчно. Важно е, как свири. В музиката — вокална, или инструментална, всички тонове не се обичат еднакво. Ако съчетаете няколко музикални тонове, които не се обичат, ще създадете музикална караница, музикален спор. Това става рядко, но най-малкият музикален спор произвежда известен ефект в света на светлината, в света на топлината или в света на силата. Светът на светлината е Божественият свят. Светът на топлината е ангелският свят. Ангелите се занимават с растителното царство. Цветята представят изложба на ангелите. Светът на силата е човешкият свят. Човешките мисли и чувства са цветя,

които човек излага в невидимия свят. Някои мисли са подобни на магарешкия трън.

Човек трябва да носи три запалени свещи, за да се справя с мъчнотите в живота си. Първата запалена свещ е свещта на Божествената мисъл. Тая свещ трябва всякога да гори и свети. Втората свещ е на Божествената топлина. Третата свещ е на Божествената сила. И трите свещи трябва постоянно да горят. Първата свещ е свързана с извора на мъдростта; втората свещ е свързана с извора на любовта; третата свещ е свързана с извора на истината. Когато и трите свещи в човека горят, той има правилно разбиране. Той е добър, гениален и светия. За него е безразлично, какво положение заема на земята. Какво ще придобиеш, ако живееш в царски палат? Умният човек и в палат, и в колиба да е, все умен си остава. Глупавият и в палат, и в колиба да е, все глупав си остава. Ако си глупав, но имаш сила и добро сърдце, какво ще направиш с тях? Бог създаде човешкия свят за развлечение и на хората, и на висшите същества, които от време навреме слизатъ на земята да се развличат. Понякога и Бог се развлича с хората. Както и да постъпват те, Бог гледа на тях с приятност. Според Бога, всички човешки мисли, чувства и постъпки са на място. От всичко Той прави нещо хубаво. Преди години присъствувах на сказката на един велик художник в Америка. За да изпигат изкуството му, хората чъртаеха различни линии на дъската, без ред, разхвърляни, и той ги съчетаваще така, че от тях създаваше кра-

сиви образи и хармонични фигури. Той поставяше всяка линия на своето място.

Съвременните хора не са още добри майстори, добри рисувачи и художници. Всяко противоречие е част от цялото. Ако се натъкнете на едно противоречие и не го възприемете като част от цялото, или като линия от една рисунка и не можете да го поставите на мястото му, вие не сте добри художници и добри майстори. Казвате за даден човек, че е лош. В какво се заключава неговата лошевина? — Че, като бакалин, не теглил точно, давал по десетина грама захар по-малко. Какво са десет грама днес? Някой протестира даже и за три грама. Какво са три грама? Колко бучки захар се съдържат в един килограм? Не сте броили. Колко житни зърна има в един килограм жито? — До 12—16 хиляди зрънца, зависи от житото. Ако житото е едро, в един килограм има 12 хиляди зрънца; ако е по-дребно, има 14 хиляди; ако е още по-дребно — 16 хиляди. С един килограм жито годишно, човек може да направи много нещо. Имаш нужда от хляб. Какво ще направиш? Ще вземеш едно житно зърно, ще го покриеш отгоре с една кърпа, ще туриш ръката си върху нея и след 5—10 минути ще имаш готов, пресен хляб. Искаш ябълки. Ще вземеш друго житно зърно, ще го покриеш с една кърпа, ще туриш ръката си отгоре и след няколко минути ще имаш ябълки. Каквото пожелаеш, ще имаш. Какво по-лесно от това? Така животът ви ще се улесни. Ти седиш и мислиш, отде да купиш

зарзават. Вземи десетина зърна в джоба си, завий ги в една кърпа, тури ръката си отгоре, помисли малко, отправи ума си нагоре, и зарзаватът ще дойде. Знание е нужно на човека! Добрият цигулар вземе цигулката си, настрои я и свири — знае да свири. Неопитният и при хубава цигулка не може да свири. Ако можете да настроите ума си в съгласие с Божествения свят, всичко става; ако можете да настроите сърдцето си в съгласие с духовния свят, всичко става; ако можете да настроите волята си в съгласие с човешкия свят, всичко става. Днес тия неща са невъзможни, но в бъдеще невъзможното ще стане възможно.

Често хората се срамуват. От какво се срамуват? Да се срамуваш от лъжата, от лошите думи, от лошите мисли и чувства, разбирам. Да се срамуваш, че нямаш обувки, шапка, дрехи, това не разбирам. Едно време беше срамно да ходиш гологлав или бос, но сега, повечето хора ходят гологлави и боси, без да се срамуват. Едно време гологлавият минаваше за смахнат, а днес, да ходиш гологлав, е в реда на нещата. В това отношение, хората са прогресирали.

Не е важно, дали си гологлав или с шапка, бос или обут; важно е да имаш разположение. Светът на светлината изисква свобода. Който се движи в тоя свят, трябва да бъде свободен. Не можеш да мислиш свободно, ако не влезеш в Божествения свят. Светът на топлината също изисква свобода. Не можеш да чувствуваш свободно, ако не влезеш в духов-

ния свят, т. е. в света на топлината. Светлината регулира топлината, а топлината — силата. Следователно, свободният в Божествения свят е свободен и в духовния; свободният в Божествения свят е свободен и в физичния. Светлината и топлината са подбудителни причини в висшите светове. Чрез тях разумните същества регулират силите на физичния свят.

Мнозина искат да бъдат силни. На физичния свят това е възможно, само когато възлюбиш Бога с всичкото си сърдце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила. Който не възлюби Бога по тоя начин, за него е затворен светът на светлината, светът на топлината и светът на силата. Когато обичаш Бога, за тебе е отворен и физичният, и духовният, и Божественият свят. Ако не обичаш Бога, целият свят е затворен за тебе. Ти се чувствуваш изолиран от всички, нещо ти е мъчно, животът няма смисъл за тебе. Натук се луташ, натам се луташ, търсиш причината за това. Причината е проста — светлина нямаш. Достатъчно е да внесеш една малка газена лампа вън стаята си, за да се ориентираш. Без светлина постоянно ще се блъскаш. Всички хора живеят в човешкия свят, но постоянно се блъскат. — Защо се блъскат? — Светлина нямат. Сегашният свят, в който хората живеят, е крайно объркан, поради което се ражда голямото разнообразие в вкусове, в желания, в мисли и в чувства. Малкото дете посяга към голяма ябълка. То не знае, че понякога големите ябълки не са много вкусни. И възрастните, и ста-

рите също търсят големи ябълки. Тия ябълки ще ни ползват в бъдеще, но не и днес. Може ли едногодишното дете да изяде една ябълка? Когато човек стане на 120 години, тогава ще яде големи ябълки, а сега, докато е в ранната си възраст, ще яде дребни ябълки.

Казва някой, че хората не го обичат. Това е неразбиране на любовта. Човек сам себе си не изявява, но съществата, които го обичат, се проявяват. Ако си женен, в тебе живее жена ти, която те обича. В жената живее мъжа ѝ, който я обича. Следователно, мъжът прави това, което жената в него прави; жената прави това, което мъжът в нея прави. Мъжът мисли, че е господар на себе си, че той се проявява. И жената мисли същото. Ако им се каже, че друг се проявява чрез тях, ще се засегнат. И детето иска да господарува. Значи, всеки, който иска да господарува, е дете. Той носи в себе си желанието на детето.

В Русия, между простите хора, съществувало поверието, че бедният на земята е богат на небето. Простият войник си мислел: Щом на земята съм прост войник, в другия свят ще бъда генерал. Една разбойнишка банда срещнала един пиян руски войник, който едва се държал на краката си. Те решили да го използват. Взели го с себе си и го завели в един богат дом, дето го облекли в генералска униформа. Един от разбойниците му казал: Ти си вече на другия свят. На земята беше прост войник, а тук си генерал. Виж, как си облечен. Той се погледнал и се зарадвал. Сега вече мо-

жеш да заповядваш като генерал. Каквото заповядаш, ще се изпълни. Той плюл на пода, и разбойниците го изчистили. Плюл на друго място, пак изчистили. — Искам да ям. Веднага му сложили да яде. — Водка искам. — Само водка няма тук; всичко друго ще ти дадем, но не и водка. Като слезеш на земята, ще ти дадат водка. По едно време генералът пожелал да му намерят мома да се ожени. Намерили мома, но трябвало да се доставят дрехи и скъпоценности за младоженците. Няколко души от бандата тръгвали с генерала заедно по магазините да купуват нужните вещи. Влезли в един голям магазин, избрали най-хубавите скъпоценности, срещу които дали една малка сума. След това се обърнали към касиера с думите: По-неже купувахме много неща от разни магазини, останалата сума ще платим допълнително. Генералът ще остане тук, докато донесем парите. Генералът се озъртал натук-натам, очаквал другарите си. В това време по улицата минал неговият офицер. Войникът го извикал, спрял го и казал: На земята аз ти се подчинявах и давах чест; сега ти ще ми се подчиниш. Офицерът познал своя войник, но не могъл да разбере, какво е станало, че облякъл генералска униформа. Въпреки желанието си, той му дал чест. После съобщил, дето трябвало, за станалото, и бързо съблекли войника. Това го накарало да изтрезнее. Всички разбрали, че тук е намесена разбойническа банда, но най-много пострадал търговецът.

Каква е разликата между реалния и не-реалния свят? Реалният свят е без сенки. Той е Божественият свят. Всички останали светове, за да бъдат разбрани, имат сенки. Божественият свят, като реален, няма сенки, затова остава неразбран. На физичния свят сенките представят противоречията. Чрез тях светът става разбран. Следователно, всички противоречия и дисонанси в музиката, в говора, в живота са необходими за човешките умове. Те изясняват нещата. В бъдеще противоречията ще изчезнат. Казваш, че някой те обидил. Ти се чувствуваш обиден, защото разбираш смисъла на думата. Щеше ли да се обидиш, ако беше ти казал същата дума на френски или на английски език? Виждаш, че човекът ти говори нещо, но не разбирашъ езика му и не се обиждаш. В тоя случай няма никаква обида. В Божествения свят не съществува никаква обида. Там няма лоши и обидни думи. Влезеш ли в човешкия свят, обидата върви след тебе и пред тебе. — Какво е Божественият свят? — Свят, в който не съществуват никакви обидни и лоши думи. Влезеш ли в тоя свят, колкото и да искаш да се гневиш, не можеш; колкото и да желаеш да обидишъ някого, не можеш. Щом влезеш в Божествения свят, веднага забравяш всички обиди и злини. Излезеш ли от него, веднага си спомняш лошото. — Защо е така? — Не е важно, защо е така, но факт е, че на физичния свят лошото се помни, а в Божествения свят се забравя.

Преди години бях в Търново. Един господин дохождаше често при мене, да иска пари.

Колкото пъти дохождаше, всякога му давах. Един ден му казах: Слушай, вместо да дохождаш всеки ден да искаш пари, по-добре поискай наведнъж, колкото ти трябва, да не ме безпокоиш често. Аз не съм банкер, да разполагам всякога. Ако нямам пари, трябва да поискам отнякъде на заем, да те задоволя. След три дена той дойде и ми поиска 1,500 лева. Дадох му тая сума. Той взе парите и се замисли, защо не е поискал десет хиляди лева — остана недоволен.

Мнозина влизат в Божествения свят, искат нещо малко, но, като го получат, излизат недоволни, съжбяляват, че не са поискали повече. Бъди доволен и за малкото. Едно семенце е толкова ценно, колкото и милион семена. В Божествения свят и малките, и големите неща са еднакво ценни. Големите неща са проявени вече във времето и пространството, а малките крият в себе си вътрешен потенциал. Те изглеждат малки, понеже не са поставени при условия да растат и да се развиват. Една малка мисъл след време може да се превърне на гениална. Една малка мисъл може да направи човека гений или светия.

Гледайте на живота като на сбор от малки и големи величини. Четете Светото Писание и спирайте вниманието си и върху малките, и големите неща, описани там. Засега Свещените книги представят човешки завет. Те не са написани на Божествен език. Ако бяха написани на Божествен език, щяха да представят друго нещо. Там са описани и трите свята, не знаем,

кой от тях е Божественият. Ако виждаш хубавите неща, ти си в Божествения свят, и всичко около тебе е Божествено. Кажеш ли, че някой е паднал в калта, ти гледаш по човешки. Питаш: Може ли човек да мисли в калта? Питам: Могат ли растенията да вадят хранителни сокове от калта? От калта излизат сладки плодове. Нечистата вода, като минава през пясъчни пластове, става чиста и излиза на повърхността в вид на хубави извори. Човек, с своето неразбиране, прави Божествения свят лош и нечист. В същност, Божественият свят е чист, никой не е в състояние да го опетни. Човешкият свят е нечист и трябва да се пречисти. Мъчно се чистят човешките мисли и чувства, затова хората страдат. Бог поглежда към тях, не ги съди, но тихо им нашепва: Очистете света, в който живеете.

1. Лекция от Учителя, държана на
6 октомврий, 1943 г. София. — Изгрев.

Умен, добър и силен

Упражнение за дишане с движение на ръцете.

Задача: Всеки от вас да си избере по една от познатите песни и да я научи добре. Която песен обича, нея да научи доброволно. Нещата трябва да се изучават добре. Само онова ни ползува, което е добре научено. Някои мислят, че като отидат на оня свят, там ще се научат да пеят правилно. Те се заблуждават. Най-добрите условия за пеене са на земята. Тук ще се учите да пеете. Като отидете на оня свят, ще се намерите при друга обстановка, при други условия, други неща ще ви занимават. Оня свят, за който говорите, е Божественият свят—той е светлина. Духовният свят е топлина, а физичният свят е сила. Тия три свята съществуват и в човека: главата е Божественият свят; дробовете и сърдцето са ангелският свят, а стомахът — физичният свят. Понеже човек живее на физичния свят, казваме, че той е в стомаха. Някои смесват стомаха с търбуха. Това са две различни понятия. Под „търбух“ разбираме ненаситните желания на човека да яде, да се удоволствува. Мястото на тия желания е около слепите очи. Стомахът е орган, в който работят сили за изграждане на материала. Ако стомахът не събира материал за

градеж, човешкият живот се прекратява. Ако хамбарите не се пълнят през лятото и есента, какво ще правят хората през зимата? Ако изворите и реките пресъхват, какво ще правят хората? Щастието на човека се крие в светлината, в топлината и в силата. Щастието на човека се крие в въздуха, в водата и в хляба. Ако не разбере тия неща, той не може нищо друго да разбере.

Имате числата 100, 1000 и 10,000. Еднакво големи числа ли са те, или не са? Ще кажете, че числото 100 е най-малко, после иде числото 1000 и най-после 10,000. Според мене, и трите числа са еднакво големи. — Защо? — Защото имат една и съща количествена стойност. Сто-те лева могат да се раздробят на хиляда по десет стотинки и на десет хиляди по стотинка. Ако сравнявате единицата и двойката, кое от двете числа е по-щастливо? Единицата е по-щастливо число, защото представя слънцето. Двойката представя луната. Кое от двете числа е зависимо и кое — независимо? Единицата е независима, тя не се влияе от нищо. Двойката е зависима от единицата. Двойката е резултат, сянка на единицата. Луната се влияе от слънцето, понеже то ѝ праща светлина. Затова казваме, че единицата е реално число, а двойката — нереално, т. е. число на сенки. Противоречията се дължат, именно, на сенките. В човешкия живот също забелязваме отношение между реалността и нейните сенки. Например, книжните пари са сенки на златото. Те губят своята

стойност, когато стойността на златото остава всякога една и съща.

Едно е нужно на сегашните хора — прилагане. Всяка идея, всяко учение трябва да се приложи. Каква полза ще имате от храната, ако не я приемете в себе си? Колкото и да е доброкачествена, ако само я гледате и разказвате за нея, нищо не ви ползува. Всяка мисъл, всяко чувство и всяка постъпка, ако не минат през душата на човека и не оставят нещо в него, не го ползват. Умът и сърдцето са спомагателни средства на душата, а духът е нейният ръководител. — Какво представя душата? — Никой не може да познае душата отвън. Следователно, колкото можете да познаете и разберете светлината отвън, толкова ще разберете и душата. За душата не може да се даде определен образ. Какъв образ имате за вятъра? Усещате движението на вятъра, който понякога ви милва, отнася шапката ви някъде, разкопчава палтото ви — играе си с вас, но какъв образ има той, не знаете. На кого ще се сърдите? Човек може да се сърди на неща, които имат определена форма, определен образ. Неопределените неща са красиви. Те не причиняват никакви пакости. Ако в окото ви влезе една пращинка, като определено тело, тя ще ви причини болка.

И тъй, не говорете за неща, които не разбирате. Какво представя любовта? Който не е ял от плодовете на любовта, не разбира, какво е в същност тя. Ще кажете, че сте яли от плодовете на любовта. Възможно е и това, но

важно е, при какви условия сте яли: като здрав, или като болен; като разположен, или неразположен. Ако сте болен, ще имате едно понятие за любовта; като здрав, ще имате друго понятие. Сега, като ви говоря, аз имам пред вид едно нещо, а вие мислите друго. Например, някой мисли, как да си купи апартамент с няколко стаи, с хубаво скривалище; друг си мисли, как по-добре да се осигури, да внесе парите си в някоя банка, под голяма лихва; трети си мисли за своята самотност, иска да има другар. Кой човек няма другар? Краката, това са негови другари; ръцете, това са негови другари; очите, ушите, и те са негови другари. Само устата, т. е. любовта в човека е една; обаче, устата има два отвора: единият отвор води в дробовете, а другият — в стомаха. Понякога стомахът и въздухът се допитват до устата. Преди да влезат храната в стомаха и въздухът в дробовете, те запитват устата, какво е мнението ѝ за тях, дали са достатъчно чисти. Следователно, никой не е сам, без другар в живота.

Често говорим за слънцето, но и то не е само, и то има свои спътници. Слънцето представя единицата, а луната — двойката. Двете числа заедно образуват дробта $\frac{1}{2}$, в която единицата е слънцето, а двойката — луната. И ябълката е нещо цяло, което може да се раздели на две части: едната част задържах за себе си, а другата давах на приятеля си. Когато дадеш на стомаха си част от ябълката, и той дава нещо от себе си. Ако и към мозъка

си не отправиш една светла мисъл, нищо няма да получиш от него. Всяка светла, права мисъл е храна за мозъка. Всяко право, възвишено чувство е храна за сърдцето. Те са съществени неща, без които човек няма мир и спокойствие в себе си.

Някой има желание да пие чаша вино или ракия, но се стеснява. — Защо се стеснява? — Защото счита, че те не са съществени неща, и без тях се живее. И виното, и ракията са добри неща, но те са изгубили своите хранителни вещества. Ракията и виното упояват. Те действуват като наркотични средства, и човек се напива. Щом се напие, той става медиум и привлича нисши духове около себе си. Като изтръзнее, човек е недоволен, понеже е станал проводник на нисшите духове, които ядат и пият в него и оставят нечистотиите си, той да се справя с тях. Някой мисли, че може по лек начин да се домогне до доброто и любовта. Не, те не се придобиват лесно. Само оня може да ги придобие, който ги обича. Майката, например, обича детето си и може да го придобие. То излиза от нея, затова тя го познава и обича. Тя обича детето си заради онова, което е вложила в него. Види ли чуждо дете, тя казва: Гова дете не е като моето. Много естествено, тя не се интересува от това, което друга майка е вложила в своето дете. Като обичате едно дете, трябва да знаете, защо го обичате. Някоя майка поглежда детето си и казва: Мое-то ангелче! Тя не вижда, какво носи детето в себе си. Майката иска да го направи владика,

да служи на Бога, а то се въоръжило от главата до краката, иска да стане военен. От невидимия свят го въоръжили, готвят го за военен, а майката мисли, че е миролюбиво. Това се дължи на неразбиране на нещата.

И тъй, когато обичате някого, трябва да знаете, защо го обичате. Обичате някого заради животворния магнетизъм, който изтича от него. Тоя човекъ е мек, магнетичен, предразполага хората. Обичате зрялото грозде заради сладчината му. Обичате добрия човек заради доброто, което изтича от него, и се влива в вас. Не обичате лошите хора заради лошото, което излиза от тях. Ако сте яснивидци, ще се уплашите от това, което лошите хора излъчват. При това, ако някой човек ви е причинил зло в миналото, ще го хванете за врата и ще го накарате да изправи погрешката си. Може би, вашият лош живот се дължи на злото, което той ви е причинил в миналото. Добре е, ако тоя човек може да изправи погрешката си, но какво ще каже, ако не може да я изправи? Ще почне да се извинява, но понякога извинението е праздна работа. Ти си сиромас, измъчен, но извинението не подобрява живота ти. Ако извинението не ти помогне, ще кажеш, че не вярваш в прераждането. Това е друг въпрос. Оня, който вярва, той носи отговорност за погрешките си; който не вярва, пак носи отговорност, но не знае, защо страда и как да изправи погрешките си. Всичко зависи от вярата на човека.

Правете опити да усиляте вярата си. Например, искашъ да посетиш приятеля си, но не

знаеш, дали е вкъщи. Съсредоточи мисълта си към него и виж, какво ще почувствуваши. Ако почувствуваши, че е у дома си, ще усетиши нещо приятно под лъжичката си. Ако не е у дома си, ще усетиши на това място известна празнота. И в единия, и в другия случай иди в дома на приятеля си, да провериши, право ли е чувствуването ти, или не. Ако приятелят ти е у дома си, съзнанието ти ще бжде съсредоточено; ако не е у дома си, съзнанието ти ще се раздвои. Има случаи, когато дясното око или дясната вежда заиграе; някога заиграе лявото око или лявата вежда. Проверявайте, в кой от двата случая приятелят ви е у дома си. Не е достатъчно да направите само един или два опита — много опити трябва да правите. Само така ще дойдете до правилни заключения. Много хора купуват лотарийни билети с желание да спечелят голяма сума, но нищо не печелят. Питат, как да познаят, ще спечелят, или не. И те трябва да правят опити, да се наблюдават. Ако при купуване на билета съзнанието им е съсредоточено, ще спечелят нещо. Раздвои ли се съзнанието им, нищо няма да спечелят. Когато човек печели голяма сума, той си купува билет и забравя, че е купил, не мисли за него, не се интересува. Той си казва: Ако спечеля, добре; ако не спечеля, пак добре. Колкото по-спокоен е човек при теглене на лотарията, толкова по-голяма е вероятността да спечели. Ако се вълнува, вероятността да спечели е малка. — Защо? — Защото ръката на оня, който вади билета, трепва и не попада на

печелившия номер. Същото става, когато отивате при някой банкер да искате пари. Ако отидете при банкера и мислите лошо за него, че е изедник, скъперник, той се затваря за вас и не дава нищо; ако мислите добро за него, той ще се разположи към вас и ще ви услужи.

Помнете: Всеки човек се отличава по нещо добро, или лошо. Важно е да спрете вниманието си върху доброто в него. Казвате за някого, че е религиозен. Значи, религиозното чувство е развито в него. Богатият се отличава с своето богатство, ученият — с своето звание, музикантът — с свиренето си, художникът — с своето рисуване, здравият — с способността си да работи.

Човек е дошъл на земята да изучава реалността и да си служи с нея. Не е достатъчно само да кажеш, че си набожен. Ако си набожен и стоиш като семка в една кутия, каква е твоята набожност? Какъв приход носи твоята набожност? Друг е въпросът, ако тая семка се посади в земята. Като се посади, тя става динамична и допринася някаква полза. Всяка мисъл, всяко чувство, които се прилагат, донасят някакъв плод. Има мисли и чувства, от които хората се възхищават, но временно. — Защо? — Те не са посети, не са израсли, не са дали плод. Нарисуваши една хубава картина, от която всички се възхищават, но и ти се възхищаваш. Най-голяма полза от картината има оня, който я рисувал. Пръв той се ползува от краските на своята картина. Той се ползува и от идеята, вложена в картината.

След него се ползват и окръжаващите. Казват за някой художник, че няма идея. Не е право. Ако художникът няма поне една идея, нищо не би нарисувал. Истински художник е оня, който сам рисува, а не копира чужди картини. Като художник, занимавай се първо с идеите на баща си, на майка си, на брата си, на сестра си и най-после с своите идеи. Дойдеш ли до своите идеи, ти влизаш вече в областта на прилагане на новото. Това значи, да вземеш нова насока в живота.

Помнете: Работа се иска от всички. Често ходя на концерти, слушам видни музиканти да свирят Бах, Бетовен. Един дава едно изпълнение, друг — друго изпълнение. Колко пъти са свирили те произведенията на Бах и на Бетовен, докато ги научат наизуст. Те знаят, де какви динамични знакове има, и ги изпълняват точно. Колко пъти са ги корегирали учителите им, докато ги научат, както трябва. Вие искате изведнъж да станете религиозни, духовни хора, без никакви погрешки. Това е невъзможно. Докато станете истински религиозен или духовен човек, трябва да срещнете десетки гениални хора, десетки посветени в духовния път, те да ви корегират, и вие да получите нещо от тях. Ако дъждът не полива посятото, нищо не излиза от него. В този смисъл, добрите хора са дъжд, който трябва да полее Божественото в човека, за да расте то и да се развива. Светлилата, топлината, влагата и въздухът трябва да дойдат отвън, за да възрастват доброто, което е вложено в човека. Това не става извед-

нъж. Доброто и Божественото постепенно ще се проявят в човека. Затова са нуждни условия. Първото условие е чистотата. Без чистота никой не може да влезе в великото училище на живота. За развиването на дарбите и способностите също са нуждни условия.

Защо остаряват хората преждевременно? — Защото изгубват условията на живота. Като остаряват преждевременно, те се осакатяват. Правилно е човек да пожелае сам да си замине. На каквато възраст и да е, щом пожелае да напусне земята, той ще извика близките си и ще каже: Отивам си вече. Свърших работата си на земята и сега заминавам за другия свят. Хората не желаят доброволно да напуснат земята, затова насила ги заставят да отидат в другия свят. Някой се оплаква, че близките му не го искат между тях; казват му да си върви, да отиде в другия свят да се учи. — Какво ще учи старият, като напусне земята? — Пее. — Може ли стар човек да пее? — Може, много хубаво пее старият. Той е стар на земята, на небето не е стар. Думата „стар“ на български означава едно нещо, а на английски — друго: *star* означава звезда. Може ли звездата да остарява? Тя е винаги млада. Който остарява, не свети. Само оня остарява, който е изгубил светлината, топлината и силата си. Щом изгуби светлината, топлината и силата си, човек започва да остарява, краката му отслабват и не държат. Рече ли, че е остарял, а не е изгубил светлината, топлината и силата си, той си самовнушава.

Освобождавайте се от внушенията, колкото и да е мъчно това. Някой казва: Мъчно, тежко ми е нещо; не зная, де е причината. Скръбта не е негова, той е възприел скръбта на своя приятел и си внушава, че е негова. Приятелят му е търговец, изгубил голяма сума и скърби; или жена му и дената му са умрели, и той още позече скърби. Като приятели, те са свързани, и единият възприема скръбта на другия. Първият страда, без да знае причината на страданието. Чрез вътрешното си радио той е приел скръбта на приятеля си — свързал се е с него. Ако приятелят му се радва, и той се радва. Днес 90% от страданията, които хората преживяват, са чужди; само 10% са техни. Някой страда, без да знае причината за страданието си. Много просто — друг някой страда, а той възприема страданието му. Някога се радва, без да знае, защо се радва. Друг някой се радва, и той възприема радостта му. Като знае този закон, човек може да се лекува. — Как ще се лекува? — Като се свърже с здрави и добри хора, които го обичат. Достатъчно е те да отправят мисълта и доброто си желание към него, за да оздравее той в скоро време. По същия начин хората могат и да си пакостят. Ако десетина души мразят някого и отправят мисълта си към него, ще му причинят някаква пакост. Длъжниците могат да причиняват пакости на своя кредитор. Ако имаш десет длъжници, които не те обичат, те могат с мисълта си да те изпратят преждевременно на оня свят. Имаш ли такива длъжници, бъди го-

тов да простиш дълга им, за да ти пожелаят добър живот и дълги дни. Мнозина умират преждевременно по единствената причина, че не искат да правят добро.

Някой иска да бъде кротък. Докато не се свърже с кротките хора, той не може да бъде кротък. — Искам да бъда умен. — Свържи се с умните хора, ще бъдеш умен. — Искам да бъда здрав. — Ще бъдеш здрав, ако се свържеш с здравите хора по лицето на земята. Днес народите воюват, но, въпреки това, ще намерите здрави хора, които са в съгласие с вас. — Искам да стана поет, да пиша хубаво. — Свържи се с поетите. Има добри, умни, здрави хора в света, които са се проявили. Има добри и умни хора, които още не са се проявили. Има учени, философи и поети, които са се проявили; има и такива, които още не са се проявили. За нас са важни тия, които са проявени вече. Те са хора на настоящето; не проявените са хора на бъдещето. Проявете доброто, което е вложено в вас, да станете добри хора. Мислете по нов начин. Старото е отживяло времето си. Ще кажете, че не живеете добре. — Това не е нещо ново. Много хора не живеят добре. Трябва да знаете причината за лошия живот. Мислете право, без да надценявате и подценявате нещата. Някой мисли, че на Изгрева живеят само ангели. После виждат, че не е така, и се разочароват. Има ангели, но всички не са. Едни знаят, защо са дошли на земята и служат на Бога. Други сега се учат да служат. Те са кандидати за ангели. Под „ангел“ разби-

раме същество, което свири хубаво. Другите сега взимат уроци по музика. Като се научат да свирят, и те ще станат добри музиканти и служители.

Хората искат да придобият нещата по лесен начин. — Това е старо разбиране. Религиозният мисли, че, като се помоли на Бога, всичко ще придобие. Той трябва да се моли, защото молитвата е разговор на душата с Бога. Как ще се молиш? Ще изучаваш езика на небето. Ако не изучаваш този свършен език и не говориш на него, молитвата ти няма да се чуе. Някой се моли с часове и мисли, че молитвата му трябва да се приеме. Моли се, разговаряй се с Бога, без да очакваш да ти се даде нещо. Достатъчно е да отправиш молитвата си с любов, за да ти се наредят работите. Кажи на някого една сладка дума, за да го спечелиш на твоя страна. Той е готов да се отзове на молбата ти. Срещаш един болнав човек. Не казвай, че такава му е кармата, трябва да тегли, но кажи му, че ще оздравее, че голямо благо го очаква. Кажеш ли му така, той ще се насърдчи, и един ден, когато придобие някакво благо, ще помисли и за тебе, ще ти даде нещо от своето богатство.

Казваш: Ако го насърдча, ще оздравее ли? — Ти кажи и не мисли. Кажи му, че утре, в шест часа сутринта, слънцето ще изгрее. За да се увери, нека излезе вън, да го посрещне. — Отде знаеш, че слънцето ще изгрее точно в шест часа? — От календаря. Има астрономични календари, в които е писано, всеки ден, в колко

часа слънцето изгрява и залязва. Поддържай положителни мисли въ себе си. Ако имаш тъмнина в съзнанието си, кажи: Сега е нощ в мене, ко утре слънцето ще изгрее и ще разпръсне тъмнината. Ако слънцето не изгрее, ти ще заминеш за другия свят. Наистина, докато слънцето изгрява, ти живееш; щом престане да изгрява, ти заминаваш за оня свят. Под „заминаване за другия свят“ аз разбирам появяване на облаци, които не позволяват да виждаш слънцето. Казваш: Тая сутрин слънцето не изгря, не го видях. Не си видял нито изгряването, нито залязването на слънцето. Ти виждаш само облаци, чуваш вятъра и бурята, които произвеждат пертурбация в твоя ум. Кажи си: И това е за добро. Ще завали дъжд и ще по-лее тревите, плодните дървета и посевите. Страданията, които преживяваме, са дъжд, който полива посевите у нас. Ти обличаш новата си дреха, излизаш на разходка, но завали дъжд и те наква. Връщаш се недоволен, че дъждът развалил дрехите ти. Ти си недоволен, а растенията се радват.

Един ден отидох в Борисовата градина на разходка. Денят беше топъл, небето чисто, ясно. Гледам по небето и виждам, че най-много след един-два часа ще завали силен, проливен дъжд. Срещам три дами, облечени в нови, празнични дрехи, с хубави, модерна шапки. Погледнах ги, усмихнах се малко. Мисля си: Те не знаят, какво ги очаква. След един час завали проливен дъжд. Виждам, дамите се връщат, но съвършено мокри: дрехите им полепнали по телата, парижките

им шапки смачкани. Сега те ме погледнаха, усмихваха се, с което искаха да кажат: Виж, в какво положение сме. Те не бягат, не се крият от дъжда, не са недоволни, но се смеят, закачат се, говорят за последната парижка мода.

Често и вие изпадате в същото положение. Излезете на разходка добре облечени, без да знаете, че дъжд ще вали. Дъждът намокри дрехите ви, смачка шапката ви, а вие сте недоволни от него и казвате: Такъв ли трябваше да бъде денят? Не се сърдете на времето, но на себе си. Вие трябва да знаете, кога ще се развали времето и кога ще се справи. Ако мухите силно хапят и ви безпокоят, не излизайте тоя ден; ако имате сърбеж по телото, не излизайте; ако умът и сърцето ви не са в съгласие, не излизайте; ако сте неразположени, не излизайте. Излизайте, когато сте разположени. Тогава всичко ще ви върви добре. Много хора чувствуват болки в гърба, в плешките, в кръста, когато предстои да вали, или пред буря. Това са фиктивни болки, фиктивни полици — отражение на външната природа. Всичко не е фиктивно, все има някакъв вътрешен повод за болките, но и времето отчасти ги предизвиква. Някога човек е добре разположен, радостен. И това се дължи отчасти на времето. Това се забелязва при случаи, когато времето започва да се подобрява. Тогава в атмосферата има повече светлина и топлина, повече магнетизъм. Това показва, че разумните същества ни помагат.

Сегашните хора мислят малко. Те се предават на своите земни грижи, не се интересу-

ват от духовни въпроси. Като е дошъл на земята, човек трябва да се занимава с земния живот, но еднакво трябва да се интересува и от духовния, и от Божествения живот. Някой се отчайва от земния живот и, като не признава духовния, казва: Искам вече да напусна земята. Няма защо да я напускаш преждевременно. И да искаш да я напуснеш, не можеш, няма място за тебе в духовния свят. Христос казва: „Отивам да ви приготвя място.“ Ако Христос не ти е приготвил място, не можеш да напуснеш земята. В който свят и да отидеш — в духовния, или в Божествения, трябва да ти е приготвено място. И на земята да слезеш, пак трябва да имаш място. Някои хора са слезли на земята преди да им е приготвено място, затова страдат. Ония, които са дошли на време, когато баща им и майка им са приготвили място, имат условия да учат, да се развиват правилно. Те са щастливите хора на земята.

Има случаи, когато някой човек дойде на земята преждевременно и, ако е българин, казва: Не ми върви в България, ще отида в Америка, дано там ми провърви. Ако е волева патура, той остава в България, но минава през голями мъчности и изпитания, докато си пробие път. Не е лесно да отидеш в чужда държава. Там трябва да учиш чужд език, да изучаваш характера на хората, между които си попаднал. Щастливите хора имат широко и високо чело. Лицето им е открито, светло. Те се различават от ония, които са дошли не навреме

и без позволение. Някой българин отива в Америка, да печели. Някога лесно се нарежда, но някога минава през големи мъчнотии. Това зависи от щастието на човека. Не е лесно да научиш английски език и да се справиш с характера на американеца. Щастливият човек има хубаво чело. Оня, който казва, че няма щастие, е твърд по характер, упорит, неотстъпчив.

Как може човек да бъде щастлив, да се насърдчи? — Като почувствува, че отнякъде иде помощ. Добре е и сам да си помага, добре е и другите да му помагат. Аз съм правил опити, да се свързвам с съзнанието на хората, да влизам в положението им и да им помагам. По тоя начин чувам някой да си казва, че не му се живее, защото работите му са объркани. Аз му изпращам мисълта, че работите му ще се оправят. Като възприеме тая мисъл, той се насърдчава, успокоява, и животът му се осмисля. В него се събужда желание за работа, за учене. Сега и на вас казвам: Работете, учете, без да се състезавате. Могат да се състезават виртуозите, но не и учениците. Ученикът трябва да учи, без да се състезава. Радвайте се, когато видите, че някой учи, и не казвайте, че не може да стане учен човек. Какво разбирате, когато казвате, че тоя или оня човек не може да стане учен? Искате да кажете, че той е слабо, малко конче, не може да носи повече от сто килограма товар. И малкото конче е слабо, но и старият кон не може да носи голям товар. Обаче, светът не е пълен само с коне. Вижете, колко мухи хвърчат около вас. Какво ще ка-

жете за тях? Ще ги наречете досадни. Вие не знаете, че мухите помагат на хората. Като кацват по тях, те ги освобождават от отровните вещества, отделени чрез потта, както и от някои микроби. Добри неща могат да се кажат за мухите, но опасно е да се говори, да не изпаднете в суеверие. Когато изучава обширния Божи свят, човек трябва да има светлина, да разбира нещата, да не взима крива посока. Някои мухи подсъзнателно предсказват, какво ще се случи на даден човек. Други мухи хапят лошо. Така те предсказват, че ще дойде някой човек в дома ви и ще ви ухапе. С това мухата предупреждава човека, ако има да плаща полици, да ги изплати навреме, да не става нужда да дохожда кредиторът да се кара с него. Като не разбира тоя език, длъжникът взима кърпа и изгонва мухата навън. Казвам: Ако не вземете под внимание това, което ви говори мухата, ще дойде кредиторът и ще ви нарече безчестен човек, нехранимайко и т. н. За хиляда лева дълг, той ще тури на лицето ви куп обидни и лоши думи. Някой път хората се карат и за по-малко от хиляда лева. Достатъчно е да откъснеш един плод от градината на някого без позволение, за да предизвикаш неговото недоволство.

Преди два — три месеца правеха около И грева скривалища. Млади хора копаеха дупките и, като оставаха за известно време свободни, влизаха в градината и късаха незрели още ябълки и круши. Хапнат ги, видят, че не могат да се ядат и ги изплюват. Така те раз-

валяха плодовете: нито ги ядат, нито ги оставят да узреят. Това е една лоша чърта. Българинът, без да мисли за последствията, прави подобни грешки. Като влезе в някой бостан, той вземе ножа и направи разрез на някоя диня, да види, дали е узряла. Ако динята се окаже незряла, той я оставя на корена и отива да търси друга — зряла. Така той може да нарани десетина дини, докато намери една хубава, зряла. Ще я откъсне и ще я изяде, без да мисли за ония, които е наранил и оставил. Те не могат вече да узреят. Има външни признаци, по които се познава, коя диня е узряла, без да се нарязва. Зрялата диня е като красивата мома — лъскава, с приятен цвят. Мястото, дето се държи за корена, е малко хлътнало. И при чукане, тя звънти ясно. Да нарязваш динята, докато е още на корена, това е лош навик. Откажете се от своите стари, лоши навици. Някой, още с ставането си от сън, седне на стол, тури десния си крак върху левия, или левия върху десния и започва да се чеше по врата. Това е лош навик. Станеш ли сутрин, нито се почесвай по врата, нито кръстосвай крак върху крак, но застани свободно.

Остави старите навици настрана. И дали си разположен, или неразположен, отправи мисълта си към Бога и благодари за всичко, което ти е дадено. Ако си неразположен, благодари и за неразположението си. То може да е чуждо, но като благодариш, ще се освободиш от него. Боли те плешката или ръката, пак благодари. Вземи малко гореща вода, направи си един ком-

прес, и болката ще мине. Ако в това време дойде някой приятел на гости, помоли го да прекара ръката си по плешката или болната ти ръка, и болката ще мине. Ще кажете, че не обичате да ви бутат. Добре е никой да не ви бута, но понякога едно докосване с ръка от приятеля ви действа благотворно върху организма. Ако вятърът и слънцето не ни докосват, какво щеше да стане с нас? Ние се освежаваме и обновяваме благодарение на чистия въздух, на слънчевата светлина и топлина. И хората, с своите погледи, си влияят благотворно. Мощна сила се крие в човешкия поглед. Ти си отчаян, неразположен. Мине край тебе едно дете или стар човек и те погледне. Чрез погледа си той иска да ти каже: Не се отчайвай, върви напред. Добър е Господ, ще ти помогне. Ти мислиш, че повечето хора са лоши и се пазиш от тях.

Помнете: Всички хора — добри и лоши, са проводници на Божието благословение. Понеже искате да знаете истината, казвам ви: Всички хора, без изключение, са проводници на Божието благословение. Закон е: ако вярвате в това, благословието ще дойде; ако не вярвате, благословието няма да дойде. Това, в което човек вярва, то става. Ние вярваме в Божественния порядък, и той иде.

Мнозина запитват: Как е възможно всички хора да са проводници на Божието благословение? Питам: Какво ще кажете за омивалника в вашата къща? Удобство ли е той за вас, или не? През него минава и чистата, и нечистата

вода, въпреки това, той е голямо удобство за вас. Следователно, и лошият човек, като омивалника, взима лошевината от хората. Като мине край тях, той взима лошевината им и ги облекчава. Добрият дава, лошият взима. Ако не намери лошо, лошият взима добро. Ето защо, добре е всякога да имаш по малко лошо в себе си, за да има какво лошият да вземе от тебе. Лошият се задоволява и с лошото. За него е важно да вземе нещо. Вземе ли от доброто, ти страдаш и казваш за него, че е груб човек. Той е груб, но и ти си груб. Докато са на земята, всички хора са груби. Хванеш одного, раздрусаш го. Може да го раздрусваш за добро, но важно е, че си го раздрусал. В тоя случай, или ще вземеш нещо от него, или ще му предадеш. Човек или дава, или взима. Отваря устата си, лиша—поема въздух. Отваря устата си, издишва — дава нещо. Погледнеш един човек: или даваш, или взимаш. И той те погледне: или дава, или взима. Това е обмяна. Без обмяна не може. Никой не може да избегне закона на обмяната. Избягва ли тоя закон, ще дойде по-голямо зло. Важно е обмяната да бъде правилна. Среещнеш един човек, пита те нещо — не го избягвай, погледни го добре и го поздрави. — Не го пошавам. Познаваш ли го, или не, поздрави го. Сегашните хора се поздравяват, само ако се пошават. Като отидете при някоя хубава ябълка, кой ви запознава? Ябълката сама се препоръчва. Добрият носи препоръката с себе си. Като те срещне, той казва: Поздрави Оня, Който ме придружава. Той ме е създал. Той е в

мене и въвн от мене. И тебе, като те срещат, също трябва да те поздравяват. И с тебе върви Оня, Който те е създал. Гледаш една картина и се възхищаваш от нея. Кой е създал тая картина? Има един, който я създал. Следователно, поздравявайте Бога. Който живее в всички хора. Той е навсякъде.

Казвате: Това ще проверим, като отидем на оня свят. — Какъв е оня свят? — Той е свят на светлината. Докато сме в тая светлина, виждаме се; щом загасим светлината, не се виждаме. Тая светлина е и в нашия ум. Ние сме щастливи, докато имаме свстлина в ума си. С тая светлина хората искат да разрешат всички въпроси. Ако разрешите всички въпроси изведнъж, какво ще правите в бъдеще? Дава ли учителят на ученика си да реши всичките задачи в един ден? Той му дава да реши най-много три-четири задачи на ден. Всичките задачи ще се разрешат в бъдеще. Някои задачи ще се разрешат още днес, но повечето ще останат за далечното бъдеще.

Сега искам всеки да си избере по една песен и да я научи добре. Ще помолите някой да ви я изспири или изпее празилно, и след това ще си я пеете няколко пъти сами, да я научите добре. Каква ще е песента, не е важно — добре да я научите. Ще кажете, че сте набожни хора, не можете да пеете каква и да е песен. Не си въобразявайте, че сте много набожни и не желайте да бъдете много набожни. Не желайте да станете цар, да упраздявате хората. Да бъдеш цар, това значи, да знаеш, как

да се обхождаш с ума, с сърдцето и с душата си. Да бъдеш цар, това значи, да царуваш в себе си. Само така можеш да изучиш характера на даден човек и да го напътваш. Само така ще контролираш старите си навици.

Изпейте песента: „Настанаха светли дни за млади и за стари“. Какъв трябва да бъде младият и какъв старият? Младият трябва да бъде здрав, а старият — умен. Младият яде сладко, а старият чете хубави книги и се радва. Младият и старият трябва да се освободят от своите стари навици, както войникът от своя полковник. Войникът стои пред полковника, но не е свободен, все трябва да му козирува. Старите навици са полковници, на които трябва да служите и да им козирувате. Ако искате да бъдете свободни от тях, свалете военната си форма и облечете цивилни дрехи, да не ви познават. Докато не свалите военната си форма, все ще отдавате чест на полковника. И ако не му отдавате чест, както трябва, той ще постъпва с вас, както намира за добре.

Сега, кое е по-добро, да пеете, или да ви пеят? Да ядете, или да гледате, как другите ядат? Добре е, когато ни пеят; добре е и ние да пеем. Кое е по-добро: ти да вярваш, или другите да вярват? По-добре е ти да вярваш. Говорят, че вярата ще ти донесе благословение. Следователно, като дишаш, като пиеш вода, като идеш хляб, като вярваш, ти се благославяш.

Учителят пес: „Настанаха, настанаха, настъпиха светли дни; за младите, които сега

идат в света, и за старите, които се готвят да напуснат тоя свят“.

„Настанаха светли дни, настанаха светли дни, настанаха свегли дни за младите и за старите. Младите да работят, старите да ги поучаватъ.“

Вярвайте, че има кой да ви обича. Не един, но трима ви обичат: единият е от най-добрите, вторият е от най-умните, а третият — от най-силните. Това да бъде вашето верую. И тогава, дето и да сте, казвайте си: Понеже трима ме обичат — най-добрият, най-умният и най-силният, и аз искам да бъда като тях.

*

2. Лекция от Учителя, държана на 13 октомври, 1943 г. София. — Изгрев.

Послушание

Човек живее на земята, която влиза в слънчевата система. — Какво представя слънчевата система? — Затворен кръг. И човек е затворен кръг, като слънчевата система, с своя определена повърхност. Като живее, той се движи по повърхността на този кръг. — Кое е най-важното за вас? — Животът. — Кое е най-важното за детето? — Животът, знанието и силата. Детето няма знание и сила. В първо време то върви по пътя на животните — пълзи. След време се изправя на краката си и започва да ходи. В развитието си, човек минава през три главни фази: детинство, възмъжаване и старост. Детето расте в физичния свят, придобива сила; възрастният расте в духовния свят, а старият — в умствения свят. Старият придобива знания и опитности, но не може да ги приложи. Той има капитал, който струва милиони, както диамантът, но няма на кого да го продаде. С такъв капитал човек може да умре от глад, а могат някъде и да го убият — скъпо струва този диамант.

Като изучавам живота на хората, виждам, как те се движат по периферията на кръга. Виждам мъже, жени и деца, всички вървят един след друг; всеки носи магическата пръчица в ръката си. Мъжете носят магическата пръчица

в дясната си ръка, а лявата им е свободна; жените носят магическата пръчица в лявата си ръка, а дясната им е свободна. Когато мъжът настигне друг мъж, удари го по гърба и продължава движението си; когато жената настигне друга жена, хване я за косата и я разтърсва; депата, като се настигат, удрят се по краката. Това е една от картините на живота. Ще кажете, че в тая картина има нещо дисхармонично. Наистина, има известна дисхармония.

Какво представя пръчицата в ръцете на мъжа и на жената? Тя е проводник на енергия, която хората си предават един на друг. Оня, който приема енергия от съседа си, бърза да я предаде на друг, стоещ преди него. Така хората предават енергията си един на друг. Вътре в кръга виждам едно момче, около 10 годишно, даровито и умно, но крайно своенравно — на никого не се подчинява, никакви съвети не слуша. Тая е причината, дето напуска периферията и поема друг път. По картината може да се съди за морала на тия хора. В центъра на кръга е застанал млад, 21 годишен момък — свири на цигулка. Всички се обръщат с лице един към друг, спускат ръцете си надолу, и пръчките престават да се движат. Своенравното дете спира движението си и се вслушва в цигуларя. То следи, как той движи раменете си, как изнася напред ту лезия, ту десния си крак и започва да го подражава. Тия движения на детето не са естествени, то не знае, какво означават те. Най-после детето започва да играе, да прави свободни, естествени

движения. То се увлича в свиренето и забравя, че окръжаващите го гледат. Първата картина се сменя с втора.

Сега вие искате да се измени животът ви. Как се постига това? — Като повдигнете погледа си нагоре, към небето, към изгряващото слънце, а вечер към светлите звезди. Слънцето носи великата хармония на живота. То крие в себе си велики тайни. Вие всеки ден може да бъдете в тая хармония — от вас зависи това. Малцина търсят тая хармония и се занимават с дребнавостите на живота. Срещнете някого, не го харесвате и казвате: Той е невежа, простак, без никакво благородство. Какво означават думите „невежа и простак“, не знаете. Това значи, да говорите несвързани неща, както орехите, които се търкалят по земята. Ако вземете един костелив орех, може да си счупите зъбите с него. Попадне ли такъв орех в ръката ви, трябва да намерите начин, да се справите с него, без да си счупите зъбите.

И тъй, животът на сегашните хора представя картина на потупване. Те търсят свобода, но не по Божествен начин и, вместо да я получат, объркват конците, не са хванали, както трябва. Ако знаят, отде да хванат и как да намерят края на конеца, всичко ще върви добре. Има нещо объркано в умствения, в духовния и в физическия свят на хората. Те са отделили тия светове така, като че нищо общо няма между тях. Това е все едно да мислите, че между мозъка, дробовете и стомаха няма никаква връзка. Когато човек минава от физическия към

духовния свят, той навлиза в по-високи форми на живота и вижда, че такъв свят съществува и в духовния, и в умствения, и в Божествения. Това, което вие считате за нещо високо в физичния свят, в Божествения то представя нещо обикновено. Там нещата са оеобени, не като тия на земята.

Някои се занимават с въпроса за квадратурата на кръга. Тоя въпрос е мъчно разрешим. Квадратът, т. е. квадратурата представя условията, които съществуват в оня кръг, дето хората живеят. Квадратът е разумното, което може да използва тия условия. Човек не може да използва всички условия на кръга, затова въпросът за квадратурата на кръга има отношение към друг свят. Да разрешим квадратурата на кръга, това значи, да разрешим смисъла на живота. Тоя въпрос е неразрешим. Защо Бог е създал света, и тоя въпрос е неразрешим. Вместо да разрешаващ смисъла на живота, запитай се, какъв е смисълът на сегашния ти живот. — Защо правя погрешки? — Остави тоя въпрос настрана. Когато се гради къща, не стават ли погрешки? Всичкият материал влиза ли в къщата? Колко тухли, колко вар и пясък остават неизползувани. Ако хората бяха умни, щяха да използват и най-малката частичка, всичко щяха да вложат в къщата. Това не става, защото всеки очаква други да наредят живота му. Някой казва: Да има едно общество, по-лесно бихме прекарвали. — Такова общество съществува. Слънцето е едно общество, то грее за тебе. Звездите, дърветата, ре-

ките са също общества. Земята, на която живеете, е също едно общество. Какво знаете за тия общества? Какво знаете за тайните, скрити в слънцето, в земята? Какво знаете за слънцето, което всеки ден изгрява? Въпреки това, разрешавате въпроса, какво ще прави човек на оня свет. Да се задава такъв въпрос, това е все едно да питате, какво ще прави цигуларят, като влезе в оркестъра. — Ще свири. Той ще заеме едно място — или на първия музикант, или на последния — сперед свиренето му. Той ще свири на един от инструментите в оркестъра, но ще чака да дойде времето му. Не може той да свири, когато пожелае, но ще се вслушва, кога ще дойде определеното за него време. До това време ще слуша, как свирят другите.

Сегашните хора искат да бъдат самостоятелни. Всеки иска да бие тъпана, когато той пожелае и както желае. Ще биеш тъпана, както искаш, но когато си въвн от оркестъра. Докато си в оркестъра, ще го биеш точно на определеното време. Ще свириш, както ти диктуват. И животът на хората не се нарежда, както те желаят. Какво представя животът? Според мене, животът се състои от три части: драма — началото, трагедия — в средата и симфония на края. Сега ние минаваме от драмата в трагедията. След това ще дойде симфонията на живота. Бъдещият живот, който всички очакват, ще донесе разумността. Той ще бъде симфоничен живот. Слънцето изгрява, носи условия за симфоничния живот. Ти дишаш, прие-

маш диханието на Господа и питаш, де е Господ. Той те е оживил, а ти Го търсиш, не знаеш, де е. Дойде една светла мисъл в ума ти, а ти питаш, де е Господ. Той е твоята светла мисъл. Слънцето е в своите лъчи, а ние питаме, де е слънцето. Ние не познаваме тия лъчи, но те ни познават. Те са Божествените лъчи, които действуват в света. Влезе едно приятно чувство в сърдцето ти, а ти питаш, де е Господ. Той е в приятното чувство, в неговата топлинка. Постъпиш добре и пак питаш, де е Господ. Той е в твоята добра постъпка. Всяка добра постъпка е проява на Господа. Вън от светлите и възвишени мисли, чувства и постъпки, никъде не може да намерите Господа. Ако хората можеха по друг начин да Го намерят, светът би се оправил досега. Всички хора търсят Господа там, дето не е. Там никой не Го е намерил.

Днес всички хора седат и се питат, какво им е дал Господ. Чудни са те. Слънцето, луната, звездите, цялата земя — всичко е създадено за тях. Ще кажете, че нямате крепостен акт за владение на слънцето, на луната, на звездите. Вие се ползвате от слънцето, от звездите, от водата, от въздуха, от всичко окръжаващо без крепостен акт, а отгоре на това, питате, може ли да живеете без крепостен акт. Вие разполагате с несметни богатства, даром дадени, но не ги използвате разумно. Какво ще прави мухата, ако влезе в една библиотека? Тя ще кацне на една от свещените книги, на втора, на трета, най-после ще си излезе и ще

каже: Колко пъти съм кацвала на свещените книги! Много пъти е кацвала, но нищо не е чела. Съвременните хора ходят по свещените книги, но на малцина от тях е дохождало на ума да отворят тия книги и да ги четат. Казваш: Аз видях това-онова, сънувах един важен сън. Остави съня настрана, той е почивка. Важно е, след като си сънувал, да отидеш на работа.

Истинският живот е свещена работа. Какво е почивката? — Свещена почивка. Като се събудиш, благодари на Бога, че си поспал малко и си починал. Като станеш от сън, пак на работа. Вие искате да живеете щастливо. Покажете ми един щастлив човек на земята. Има ли поне един щастлив пророк, щастлив поет, философ или учен? Има ли някой Учител, който да е живял щастливо на земята? Няма щастливи хора в света. Всеки е опитал драмата и трагедията в живота. Сега трябва да опитате симфонията на живота. Като минете през драмата и трагедията — курс от мъчни работи, ще дойде разумният живот. — Какво съм научил в толкова години? — От тебе зависи да научиш нещо. Ако имаш цигулка и 20 години не свириш, а само я показваш на хората, разправяш историята ѝ, кой я направил, колко струва, наистина, нищо не си научил. Нито ти свириш на нея, нито на друг я даваш. Все трябва някога да свири на тая цигулка. Все трябва да дойде някой артист, да те научи, как да свириш. Човешкото тело е най-красивият инструмент, ладен от Бога. Несметни богатства се

крият в човешкия ум. Несметни богатства се крият в човешкото сърдце. Несметни богатства се крият в душата и в духа на човека. И след това той търси богатството вън от себе си. За да се домогне до вътрешното си богатство, човек трябва да се научи да бъде доволен. Ако се объркаш на планината в тъмна, бурна нощ, не се обезсърдявай. Небето ще се изясни, и ти ще се ориентираш, ще намериш своя път.

Казвам: Най-важното за човека е светлата мисъл; най-важното за човека е благородното чувство; най-важното за човека е възвишената постъпка. Когато пигуларят постъпва добре, това е неговото чувство; когато пигуларят внася съдържание в свиренето си, това е неговото чувство; когато пигуларят внася красота в свиренето, това е неговият умствен живот. В свиренето пигуларят участва с своя ум, с своето сърдце и с своята душа. На същото основание казвам: Умът и сърдцето трябва да взимат участие в всяка постъпка на човека. От години наблюдавам българина и виждам, че той е станал по-духовен, започнал е да се вглежда в погрешките си. В същност, българинът е материалист. За една педя земя той разваля отношенията си с своя брат.

Какво ви е нужно сега? — Уважение. Вие нямате уважение помежду си. Аз ви дадох свобода, но вие злоупотребихте с нея. Всеки се е надигнал и мисли, че е свободен. Човек, който не почита хората, не е свободен; човек, който не люби хората, не е свободен; човек, който не може да прави добро, не е свободен; човек,

който не използва разумно условията, не е свободен. Днес всички хора работят насилствено — това не е свобода. Да служиш без закон, това е свобода. Дето е законът, там няма свобода. В сегашния християнски свят няма свобода. Сегашните хора са ограничени; всички очакват смъртта си. — Защо? — Под закон живеят. Законът е в Стария Завет. Следователно, смъртта е в Стария Завет. — На какво се дължи щастиято? — На непослушанието на хората.

На какво се дължи щастиято? — На послушанието. Всички благ, всички добрини се дължат на послушанието. — Как ще се оправи светът? — Като започнете да слушате всичко, което Бог, т. е. любовта ви говори. Не казвам, че светът ще се оправи, но вие ще се оправате. Обаче, живеете ли в непослушание, всички нещастия ще ви следват. — Богатството не прави ли човека щастлив? — И милионер да си, ако стомахът и дробовете ти са болни, богатството не те ползува. Животът има смисъл само в послушанието. Тогава ще си служиш с организма правилно. Важно е организъмът ти, като инструмент, да бъде здрав, за да те слуша. Чудни са хората, когато при най-малкото разстройство на организма си търсят лекар да ги лекува, да ги масажират, да им прави нагрявки със специални лампи. Чудно нещо! Бог е поставил на небето слънцето, на което да се грее, а вие търсите лекар да ви нагрява изкуствено с лампа. Това не е лекуване. Ако се грее всеки ден на слънце съзнателно, по по-

ловин час, но с участието на мисълта, ще придобиете повече отколкото да, четете с дни в някоя библиотека, да търсите, какво казват лекарите за дадена болест.

Какво струва красивата мома пред слънцето? Ти си се увлякъл в тая мома, тичаш подир нея, пишеш и писма, че не можеш без нея, но тя не ти обръща внимание. Тя е царска дъщеря, не може да се ожени за тебе. Без момата ти можеш да живееш, но без слънцето не можеш. Единствената красива мома, без която никой не може да живее, е слънцето. Като видиш слънцето, ти му пишеш вече любовно писмо. Единствената красива мома, без която не можеш да живееш, това е свещеният пламък — диханието на Бога — въздухът. Единствената красива мома, без която не можеш да живееш, това е водата. Видиш ли една от тия моми, напиши й едно любовно писмо и благодари и, че тя ти дава условия да живееш. Можеш ли да се ожениш за една от тия красиви моми? Не се заблуждавай. Никой не се е оженил за слънцето; никой не го е завладял с крепостен акт.

Често чувате някой мъж да казва за жена си: Тя е моя жена. Жената казва. Това е моят мъж. И единият, и другият се заблуждават. Някой нарисувал една картина, ти купуваш картината и казваш, че е твоя. Това е заблуждение. Всеки трябва да си зададе въпроса на кого принадлежи. Днес всички хора са роб. Всеки е роб на някого и на нещо, а заблуждава другите, че може да владее. Той мисли, че като се ожени, като има жена и деца, ще бъде госпо-

дар на условията. В края на краищата, той изпала в положението на овца, на която взимат и вълната, а най-после отнемат и нейния живот. Ако изяждат вашите мисли, ако изяждат вашите чувства, ако изяждат и вашите постъпки, че с свободата ви? Човек трябва да мисли право, да разбере своето положение в света. Какъв човек си, ако за най-малкото докосване до тебе, или за една обидна дума, даваш своя ближен под съд? Сегашните хирурзи турят чопска на операционната маса, режат го, вадят вътрешностите му, и никой не смее да ги даде под съд. Бодне ли те някой отвън с игла, ти бързаш да го дадеш под съд. Де е логиката? Аз не подържам този въпрос, не съм за съдебно. Кою ще съдиш? Някой голтак, който няма пет пари в джоба си. Какво ще получиш от него? Ще го глобят да плати някаква глоба, и, като няма пари, ще го затворят. Той ще лежи в затвора, а ти ще се тревожиш, че нищо не можеш да получиш. Не давай под съд голтака. Не давай под съд и богатия. Ще кажеш на богатия няколко сладки думи, ще го разположиш, и ти даде поне половината от онова, което ти трябва. С сладки, с добри думи всичко се нарежда.

Сега, както виждам, гърво, вие нямате отношение към Бога. Всички давате съвети на Господа, искате да Го заставите да върши това, което вие намирате за добре. Всеки ден Мучетете нотации. Това не се позволява. Вие нямате страх от Бога. От закона се страхувате, но не и от Бога, от Любовта. Като ви говоря

така, ще ме разберете криво. Ето какво искам да ви кажа: Вие сте ходили на екскурзия, изпотили сте се, напрашили сте се, валил ви е дъжд, окаляли сте се и едва сте стигнали по домовете си, искате да отидете на среща. Казвам на едного от вас: Не бързай да отиваш на среща. Първо се измий добре, преоблечи се, почини си и тогава излез. Като направя на някого забележка, той казва: Ти ли ще ме учиш? Хората не обичат калта и нечистотията. Как ще те приемат кален в дома си? Обхода трябва да имаш към хората. Когато си тъжен, скръбен, или когато имаш някакво недоразумение с някого, не влизай в дома на своя приятел. Посети приятеля си, когато си добре разположен, когато имаш добри мисли и чувства. Така е от гледището на разумната природа. Да дойде човек в дома ми, когато е богат външно и вътрешно. Защо трябва да чака да се разболе, да обеднее, че тогава да ме посети? Ще дойде прокаженият в дома ми да показва проказата си. Той не иде от любов към мене, а само от нужда.

Сега аз говоря от името на природата. Не говоря за обикновени, за човешки работи. Ако е за човешките работи, всички хора говорят за тях. Всички хора говорят за пари, за хляб, за облекло. Парите нито се ядат, нито се пият. Хлябът, обаче, се яде. Ако ти не го ядеш, друг ще го яде. Човешкото не е фактор в живота. Божественото, -като вечно начало, е единственият факторъ в света. Човек седи и очаква светът да се оправи. Светът сам не може да

се оправи — ние ще оправим света. — Как ще го оправим? — Представете си, че десетина души отиват на планината в снежен ден. Носят хляб, закуски, но кибрит забравят. Стигнат на върха, не могат да запалят огън. Всичко имат, запалка нямат. Това е нужно на хората да запалят свещения огън в себе си. Животът на сегашните хора представя зима в природата. Запалка им е нужна, да запалят огъня, за да се стоплят. Днес всеки проповядва, иска да учи хората. С проповяди светът по-малко се обръква, вместо да се оправи. Хората се нуждаят от музика — нищо повече. Гладният се нуждае от хляб, жадният се нуждае от вода, оня, който се задушавя, се нуждае от въздух; оня, който се спъва вечер, се нуждае от светлина. Всяко външно стълкновение е признак на тъмнина — нощ е около тебе. Изгубиш самообладание — нощ е. В светлината погрешки не се правят. В любовта пакости не се правят.

Любовта е ден, безлюбието — нощ. Безлюбието е отрицателна сила, за която не искам да говоря. Какво ще се говори за скържавия банкер? Ако искате пари, ще ви пратя при него. Той ме пита: Защо пращаш тия хора при мене? Те са лениви, не работят, не искат да плащат. Аз ние ме питате, защо съм ви пратил при този скъперник. — Много естествено, да му донесете нещо. Вие ме слушате от години вече, много видения имате, много желания имате, но сте користолюбиви. Защо не давате нищо от себе си? Давайте поне от старите си дрехи, обувки, книги. Вие сте минали най-малко през

30—40 прераждания: женили сте се 30—40 пъти, имали сте много жени, деца; имали сте коне, овце, говеда. Някои от вас са били царе, заповядвали са на хората, а сега са прости, невежи. Казвате: Какво да правим сега? Чудно нещо, едно време, като царе и царици, князе и княгини оправяхте света. Сега нищо ли не знаете? Де отиде вашето знание? Де отива захарта, като се тури в водата? — Разтваря се и отива между частиците на водата. Захарта не се губи. Ако вие сте изгубили знанието си, това показва, че то е сянка на истинското знание, то не е реално. Всичко може да загуби човек, но не и царственото в себе си. То е любовта, която трябва да задържи. Царственото в човека е любовта. Царственото в човека е знанието. Царственото в човека е свободата. Следователно, задържете в себе си царственото.

Сега ще ви посвирия малко. Ще ви свиря обикновени работи. Трябва да свиря, да преобразя света. Като свиря, аз работя. Работата е най-хубавото свирене. Мисълта е най-хубавото свирене. Доброто чувство е най-хубавото свирене. Добрата постъпка е най-хубавото свирене. Без свирене, без музика нищо не се постига. Музиката е симфония на живота. И астрономът, като наблюдава през своята тръба, участва в тая симфония. Той наблюдава, а тръбата му говори. Разумното начало говори и чрез тръбата на астронома, и чрез цигулката на виртуоза. Ако цигулката издава хубави тонове, защо и човек да не може да издава такива тонове? Дайте в ръцете на добрия цигулар една хуба-

ва цигулка, да видите, как ще свири той. Същата цигулка, в ръцете на обикновен цигулар, едва ще издава тонове. Дайте цигулката си в ръцете на добрия цигулар в вас. Оставете сърдцето на живота да работи в вас. То няма да свири мъчни работи; то няма да свири класичните автори — Бах, Бетовен, Моцарт. Тия неща са мъчили за вас; в бъдеще ще се свирят, да не се обърка ума ви. Ще ви свиря нещо разбрано, може да е българско — тъжно, или радостно нещо. Когато свиря нещо тъжно от българската музика, след това трябва да се числя, Драмата и трагедията създават тъжната музика. Добрият живот създава симфонията.

Казвам: Свърши се старата епоха, сега иле новата — симфонията на живота. (Учителят свири). Разумността, която иде, носи красотата в света. Аз се интересувам от музиката, но не съм свирил много. Човек трябва да знае, че може да постъпва добре, т. е. може да свири. Няма по-хубаво нещо от правата мисъл. Няма по-хубаво нещо от благородното чувство. Няма по-хубаво нещо от възвишената постъпка. Тези са музиката на живота. Душата е цигулката на човека. Ако тя не се проявява, какво ще донесе човек в света? — Бог сам трябва да оправи света. — Не е така. Всеки човек е орган на Божествения организъм. Дали е крак, ръка, ухо, нос, той трябва да свърши някаква работа. Ръцете трябва да покажат, какво могат да свършат. Краката трябва да покажат, какво могат да свършат. Всички ние, в даден случай.

трябва да направим нещо, да свършим някаква работа.

Днес всички хора очакват войната да се свърши час по-скоро. Те не знаят, че войната е благословение за човечеството. Опитностите, които хората придобиват в тая война, ще ги научи на много неща. Сега милиони хора се убиват, но и те ще научат много неща. Страданията учат хората. Сегашните хора живеят, но не са сигурни за своя живот. Сигурност има, само когато обичаме Бога. Само Бог може да ни пази от злото — никой друг. Без Бог бомбите ще дойдат, както дойдоха в Скопие. Погледнеш, тоя изчезнал, оня изчезнал. Какво се ползува човечеството с убиването на хората?

Бъдещето носи живот и свобода на хората, а не смърт и ограничаване. Само живите се нуждаят от свобода, а не умрелите. Казваш: *Докато съм жив, много неща мога да направя.* Остави тоя въпрос настрана. Какво можеш да направиш? Слънцето не можеш да носиш на гърба си; земята не можеш да носиш; на въздуха не можеш да заповядваш. Обаче, можеш да служиш на ума, на сърдцето, на душата си доброволно. Бог не се занимава с нас. Той е оставил други да се занимават с нас и да ни помагат. Той говори тихо на душата ни и казва: *Бъдете добри.* Отговаряш: *За да бъда добър, трябва да съм богат.* — Добро с пари не се прави. — *За да правя добро, трябва да съм учен.* — Учението, знанието е проводник на доброто, но то има и други проводници. Всякога и навсякъде може да се прави добро.

Има една философия, една религия, една наука, които са причина за нещастията в живота. Обаче, има една философия, една религия, една наука, на които се дължи щастие. Неразбраните неща причиняват нещастие, а разбраните — щастие. Знайте, че животът е добър, но вие още не го разбирате.

Това, което днес свирех, ще се разнесе из целия свят и ще засегне всички. Никой не може да се освободи от влиянието на тая песен. Това са тонове, на които не можете да се противите. Те са като светлицата и топлината, които ще разтопят снеговете и ледовете. Не гърмотевите на боговете ще оправят света. — Кой ще го оправи? — Божествената мисъл, която минава през нашите умове, Божествената любов, която минава през нашите сърдца и Божествената сила, която минава през нашите души — те ще оправят света. Бог, чрез нас, ще оправи света.

3. Лекция от Учителя, държана на 20 октомври, 1943 г. София. — Изгев.

Средство за подобряване

Упражнение за дишане с движение на ръцете.

Избрахте ли си по една песен? Музикалният свят е преходен свят между физичния и духовния. Чрез музиката всичко се постига. Без нея не може да се мине в духовния свят — тя е граница между човешкия и ангелския свят. Мястото на музикалния център в човека е на челото, отстрана над веждите. Човек, в когото музикалното чувство е силно развито, на това място има ръб. Челото може да се раздели на три области: горната част е свързана с Божествения свят; средната част е свързана с ангелския свят — там е литературата, поезията, изкуството; долната част е свързана с физичния свят — с света на фактите, на материалната наука. В основата на носа, горе, се намира центърът на формите; до тоя център се намират други центрове: на величината, на тежестта, на реда, на чистотата, на математиката. Тия центрове са разположени в предната долна част на челото.

Мъзюлина не признават никакви центрове. Те не вярват в научните наблюдения, правени от физиономисти и френолози. Според някои, човек мисли с цялия си ум. Не е така. Мозъкът — орган на мисълта, се състои от много

центрове, с специална служба и функция, както отделните органи на телото. Например, ръцете и пръстите на ръцете са органи, чрез които човек работи. Без тях никаква работа не може да се свърши. В физичния свят формите не отговарят всякога на съдържанието. Например, едно хубаво шише може да съдържа отрова. В ангелския и в Божествения свят не е така. Там всякога формите отговарят на съдържанието. Добрият човек има добре устроена, красива форма на главата; лошият човек има лоша форма на главата. Добрият човек има красив, правилен нос; носът на лошият човек не е красив, има някакъв недостатък. Когато стане пессимист, човек започва да гледа на всичко мрачно, всичко му е криво, и носът му се завъртва надолу. Ако е оптимист, носът му има красива, права линия. Когато здравето на човека се колебае, носът му постепенно се стеснява, ноздрите му приплъват, свиват се. За такъв човек се казва, че скоро по-още му пее. Колкото по-отворени са ноздрите, толкова по-дълбоко и дълбоко е дишането. Изпъкналите части на носа показват чувствителност. Това са хора на сърдцето. Както мисли човек, такова направление има на линията на носа; чувствата пък определят широчината на носа.

Често се говори за сърдцето, като изразител на чувствата. — Де е това сърдце? — В симпатичната нервна система, или в слънчевия възел. Това сърдце има свои посланици в мозъка, те го представят. Мозъкът има отношение към умствения свят — горния свят, по-

ради което е отделен от чувствения свят. Умственият свят е в главата, а чувственият — в симпатичната нервна система.

Казвате: Тия неща трябва да се докажат. — Как ще докажете на слепия, че съществува светлина? Как ще докажете на глухия, че съществува звук, че музика има в света? Много от сегашните хора са като слепия и глухия, седят и мислят за оня свят, представят си го такъв, какъвто не е. Те имат превратно понятие за оня свят. Те се питат: Какво ще правим на оня свят? — Има какво да се прави на оня свят. Той е място на учение. Там няма такива развлечения и забави, каквито на земята. Там работата е сериозна. На земята можеш да се сърдиш, като депата. На оня свят това не се позволява. Разсърдиш ли се там и напуснеш мястото си, повече не те приемат. Тук можеш да се сърдиш, по колкото пъти искаш на ден; можеш да напуцаш дома си и пак да се връщаш, но такива неща на оня свят не се допускат. Какво правите, когато се развали едно от колелцата на часовника ви? Ако не може да се поправи, изхвърляте го навън. Така постъпват и на оня свят. Той е уреден свят. Щом се развали едно колелце, изхвърлят го навън и повече не го приемат. Който иска да влезе в оня свят, трябва да бъде готов за там.

Сега вие трябва да се пазите от своите лоши наклонности — от инева, от подозрението. Казваш: Не съм ли свободен да се проявявам, както искам? — Свободата не се заключава в човешкия гняв, нито в човешкото подо-

зрение. Да правиш, каквото искаш, това не е свобода. Казано е, че истината освобождава. Човек, който не обича истината, не може да се нарече Син Божи. Когато влезе в човека, истината обхваща неговия ум, неговото сърдце и неговата душа, и човек може да бъде чадо Божие. Казано е в Писанието: „Бог е възлюбил истината в човека“. Днес всички говорят за свобода, без да я имат. Докато е малко, детето е свободно да прави, каквото иска. Родителите не са доволни от неговата свобода, не му прощават. Като порасне, то само се ограничава. Ако си позволи да върши това, което по-рано е вършело, никой не му прощава. Има неща, които се прощават, но само на децата. Понеже на децата се прощават много неща, казваме, че земята е за децата. Когато детето порасне и стане голям, възрастен човек, той влиза в духовния свят, дето не може да прави това, което е правил в детската си възраст. Докато си на земята, свободно плюеш на една и на друга страна. Влезеш ли в духовния свят, това не се позволява. Нарушиш ли това правило, ще те изпъдят вън. Един от нашите братя, доста възрастен, като вървял из софийските улици, неусетно плюл на земята. Веднага го спрял един общински чиновник и го глобил пет лева. С малко се освободил.

Едно трябва да знаете: земята е забавачница, която забавлява и поучава децата. Тук се изучават елементарни работи. Някой си дава вид на големец, на човек с голямо съзнание; той се надува като детето, което иска да бъде като ба-

ща си. Може ли детето да стане веднага като баща си? Някога, в миналото то е било като баща си. Тогава баща му е бил негов син.

Днес много християни искат да бъдат като апостол Павел. Каквото и да правят, те не могат да го стигнат, не могат да бъдат като него. Апостол Павел е живял преди две хиляди години; ти живееш две хиляди години след него. Как ще го постигнеш? Как ще бъдеш като него? В две хиляди години той е работил, повдигнал се е, отишъл е далеч в развитието си, не може лесно да се постигне. На времето си той е писал послания. Сега пише други послания, в нов дух. Днес той пише ново откровение. Следователно, не се стремете да бъдете като апостол Павел. Бъдете такива, каквито Бог ви е създал. Изявявайте това, което е вложено в вашия ум. Певецът, надарен с дарба да пее, ще пее. Поетът ще пише; ученият ще наблюдава природата и ще я изучава; жената — домакиня ще готви. И това не е лошо. Готварството е изкуство. И природата готви. Какви хубави, сладки плодове готви тя!

Преди няколко дни получих една круша — тежка 645 гр. и една дюла — 1200 гр. Ако една круша или една дюла може да изработи такива хубави плодове, защо вие да не можете да изработите една хубава мисъл и едно хубаво чувство? Човек трябва да се поощрява от природата. Хората често се обезсърдяват и казват: Остаряхме вече. — Защо остарява човек? — Защото възлиза нагоре, а възлиза-

ното уморява, отнима силите на човека. Детето слиза отгоре, расте, развива се и, когато възмъжее, започва да се качва нагоре. При качването по високите върхове, човек се запъхтява, няма желание да ходи. Човек слиза лесно, а се качва мъчно. На аероплан лесно се качва по на планинските върхове — мъчно. Някоя експедиция не можа да се качи на Хималаите, но с аероплан летяха над тях. Високите върхове представят умствения живот на хората.

Човек трябва да мине през своя умствен живот, да използва условията, при които може да живее. Тоя свят е толкова необходим за човека, колкото въздухът за птиците, водата за рибите и почвата за млекопитаещите. Рибата не може да живее извън водата. Излезе ли от водата, тя веднага умира. Обаче, влезе ли човек в водата, веднага умира. Всяко живо същество е така нагледено, че да използва условията, при които е поставено. Влезе ли в чужди условия, то изпитва страх и започва да бяга. Страхът е висшият закон, който управлява животинското царство. Той се е развивал милиони години. Законът в животинския свят гласи: С силния не се разправяй. Срецне ли те на пътя, плюй на краката си и бягай. Ако си на високо, не слизай при силния, да се разговаряш с него. Стой на височината и оттам се обяснявай. Ако търсиш правото си от силния, никога няма да го намериш. Как поствъзва вълкът с овцата? Само при един случай овцата може да се спаси — ако е болна. Той

я бутне оттук-оттам и я оставя. Казва и: Паси свободно, аз не ям болни овце.

Вие се питате, защо някой постъпва по един, или по друг начин. Не питайте, защо водата тече — такова е нейното естество. Не питайте, защо водата замръзва. Не питайте и защо водата се изпарява. Водата се среща в три състояния: течно, твърдо и въздухообразно. Ние се интересуваме главно от течното състояние на водата. В своето течно състояние, тя върши повече работа, отколкото твърдите ѝ частици. Виждаме, как леки, твърди частици и пращинки хвърчат из въздуха, без да вършат никаква работа. Понякога природата е недоволна от тях, пита ги, какво правят в въздуха. Те отговарят: Дойдохме да си поиграем в твоето царство, да се полюбуваме на твоите красоти. Тя им праща някакъв подарък — други твърди частички, които се полепват по тях, правят ги по-тежки и с тях заедно падат на земята. Като се удрят в твърдата земя, те губят това, което им е дадено. Те казват: Подариха ни нещо, но понеже се блъскахме едни в други, взеха ни всичко. Излишното всякога се взима. Един турчин си турил пет-шест копринени пояси. Един ден го нападнали и му взели всичките пояси, като му оставили само един. Много е естествено, на един човек не са нуждни шест пояса.

Сега трябва да вървим по пътя, който Бог ни е предназначил. Човек се отклонява от този път, защото се занимава с работи, които не влизат в неговото предназначение. Например,

ваша работа ли е да съдите някого, че откраднал нещо? Затова има стражари, съдии, адвокати — едни ще го обвинят, други ще го защитят. В същност, вие не знаете истинската работа. Казват, че е откраднал, но дали, наистина, е откраднал, не знаете. Някой обрал някого, но никой не видял това. Обраният гони крадсца, настига го, взима това, което му откраднал, но сега крадецът дава под съд пострадавшия. Вика свидетели, те казват, че видели, как е станала работата. И в края на краищата, ще пострада обраният, а не оня, който го е обрал. След време може да се открие истината, но отначало работата ще се обърка.

В Оряхово се случило следното. Обвиняват един баща, че убил сина си. Викат бащата в полицията, бият го, изтезават го, искат да каже истината. Най-после той се принудил да признае това, което не е направил. Той казал: Убих сина си и го хвърлих в Дунава. Така се спасил от бой. Осъдили го на смърт. В деня, в който трябвало да го обесят, се явил синът и спасил бащата. След това запитали бащата, защо казал, че убил сина си, когато синът бил жив. — За да се освободя от бой и изтезания, отговорил бащата.

Новото учение се основава на истината, на реални неща. То не се занимава с преходни работи. Който иска да следва това учение, трябва да се откаже от ненуждните мисли на миналото. Той трябва да се откаже от всичко преходно. Например, днес е модерно дамите да пушат и да пият. Казват, че свободата на но-

вото време допуца това. Каква свобода? Да пушат и да пият хората, това не е никаква свобода. Досега жената не беше ли свободна да пие? Тя всякога е била свободна да пие, но вода, а не вино или коняк. Значи, като пие коняк и пуши, свободна е; като пие вода, не е свободна. Кога жената не е пушила и пила? Откак светът съществува, тя всякога с палила огън на огнището и задимявала въздуха. Тя всякога е варила вода и пила. Димът е на място — огън се кладс. И след това ще кажат, че жената не била свободна. А днес, като пуши и пие, ще бъде свободна. Това е криво разбиране. Често и вие казвате: Не съм ли свободен? Свободен си, но ако знаеш да свириш. Ако не знаеш да свириш, не си свободен. Който знае да свири, всичко може да направи. Като засвири, хората се събират около него и пари дават. Ако не знае да свири, те казват: Ние не се интересуваме от човек, който не може да свири. Кой се интересува от грозната мома? Кой се интересува от невежия? Обаче, от красивата мома всички се интересуват. Дето и да отиде тя, в която държава и да влезе, в което общество да се яви, всички я посрещат с радост, всички са готови да ѝ услужат. Каквото пожелае тя, всичко става. Зад красотата се крият известни добродетели. Красивата мома е разумна. Красотата се изразява в пластичност на лицето, в интелигентност, в разумност, в благородство на чувствата. Красивият е волев човек. В него брадата е добре оформена.

Красив трябва да бъде човек! Като оти-
неш в оня свят, с какво ще се похвалиш? В
тоя свят с какво ще се похвалиш? Ако си ху-
дожник, ще се похвалиш с картините си; ако
си поет, ще се похвалиш с поезията си; ако
си силен човек — с силата си. Докато е на зе-
мята, човек може да се похвали с много неща;
важно е, какво ще занесе на оня свят. Там
похваливания не им трябва. Ако си добър, истин-
ски педагог, ще се похвалиш с педагогията си;
ако си добър баща или добра майка и си от-
гледал добри деца, ще се похвалиш с децата
си. Всичко това е за земята. Какво можеш да
занесеш на оня свят? Там можеш да занесеш
само любовта си — нищо друго не приемат.
Ако имаш обич, любов в сърдцето си, ще бъ-
деш приет на небето. Ако нямаш любов, ще
си върнат на земята.

Единственото нещо, което човек познава,
е любовта. Това трябва той да изучава на зе-
мята — да възприема и да предава любовта.
Всичко останало, което човек не знае, не е лю-
бов. В оня свят любовта е превозно средство.
Достатъчно е да обикнеш нещо, за да го по-
стигнеш веднага. Обикнеш луната, веднага си
на луната; обикнеш някоя звезда, веднага си
там; обикнеш поезията, поет ставаш; обикнеш
художеството, художник ставаш. Мощна сила
е любовта. Тук нещата се постигат мъчно. Най-
бързото превозно средство на земята е свет-
лината; в оня свят тая бързина е равна на
бързината на биволска кола — най-малката бър-
зина. В оня свят бързината на движението не

може да се сравни с нищо. — Научно ли е това, или преносно? — Научно е, но за доказването му са нуждни средства, с които земята не разполага. Невъзможното за човека е възможно за Бога. Едно време беше невъзможно човек да лети — днес лети с аероплани, и то с неимоверна бързина. Днес човек надминава птиците в бързината на летенето, но мухите още не е достигнал. Има мухи, които се движат с бързина 1300 км. в час. В това отношение, ние не сме достигнали още до културата на мухите.

Мъозина страдат, измъчват се, без да знаят причините за това. Три фактора има: може да сте яли мъчносмилаема храна, поради което се образуват много газове, които се разширяват и надуват корема. Причината може да е в чувствата, а може да е и в мислите — няма хармония между тях. Мозъкът е едно електрично динамо. Това електричество движи нашите мисли и чувства — създава кръвообращението. Електричеството е превозно средство. Симпатичната нервна система е магнетичен център. Електричеството без магнетизма не влиза в действие. Магнетизмът дава топлина, а електричеството — светлина. Когато в човека липсва магнетичната сила, той няма топлина. В духовно отношение, магнетизмът е влага. Каквото е водата за градинаря, такова е магнетизмът за човешкия организъм. Без магнетизъм човек изсъхва. Всички хора, които имат малко магнетизъм, са сухи, сприхави. Щом придобият магнетизъм, те се разширяват, стават разположени, весели. Казваш: нервен съм. — Изсъхнал си,

малко магнетизъм имаш — магнетизъм ти трябва. — Какво да правя? — Ще се молиш на Господа. Молитвата е работа, чрез която се приюбива магнетична сила. Гневиш се — малко ти е магнетизмът. Имаш само десет лева, обериш те, и ти губиш присъствие на духа си. Ако имаш десет милиона и ти вземат десет лева, ще се безпокоиш ли? Когато сте богати, противоречия не се създават; когато сте бедни, тогава идат противоречията. На земята трябва да бъдете силни, разумни, добри. Като сте силни, добри и разумни, ще правите, каквото искате.

Какво искате сега? Да бъдете свободни? Обаче, вие търсите свободата извън себе си. Питате се, защо светът не е нареден, както трябва. Ако разглеждате света съзнателно, ще видите, че е много добре нареден. Вижте, как са създадени растенията. Вижте, каква хармония има в течението на водите, на моретата. Вижте, как планомерно се движи земята с скорост, съответстваща на човешкия организъм. Тя се движи с бързина 29 километра в секунда. Какво щеше да стане с нас, ако тя се движеше с бързина 50 — 60 клм. в секунда? Ние не бихме могли да издържим това голямо напрежение. В бъдеще земята ще дойде по-близо до слънцето. Тогава движението ѝ ще се ускори, и животът ни ще стане по-активен. Ония, които се движат с аероплани, са нагодени за по-голяма бързина. Днес американските железници се движат с бързина от 80 — 120 клм. в час — активни са американците. Железниците на изток,

обаче, се движат с по-малка бързина — около 40 — 50 клм. в час. Един американец, на възраст 40 години, по активност изживява енергията на човек, който е живял 80 години в Европа. Умен, активен народ са американците, въпреки това, имат някои слабости. Например, лятно време, в големите горещини, те пият студени сиропи, поради което страдат от разстройство на стомаха. Често, след горещо кафе, те пият студени сиропи, или ядат ледено. Резките сменни не са на място. Когато състоянията в човека се сменят бързо, тогава злото си пробива път.

Едно се иска от съвременния човск: да работи за развиване на религиозното си чувство. То се намира в горната част на главата. Значи, човек приема възвишени мисли и чувства чрез този център. Всяко чувство, всяка способност има определено място на човешката глава. В художника, например, е добре развит центърът на наблюдението. То се намира отпред, на челото. Някои художници рисуват само пейзажи, други рисуват човешки образи. В последните центърът на формите е добре развит. Някой минава за добър художник, но не може да нарисова лице на честен човек, да предаде чъртите на честността. Центърът на честността се намира в средата на челото, под плоскостта на очите. Когато погледът на човека е над очите, той е честен; ако погледът клони към земята, честността е слаба. По погледа познаваме, дали човек е честен, или не. Затова е казано, че няма скрито-покрито в природата. Казвате, че човек не трябва да се

занимава с малки работи. Според мене, разумният се занимава с малки работи. Ако види, че две мравки се бият за една трошица хляб, той ще се спре пред тях и ще ги примири. Ще извади от джоба си няколко трошици и ще им ги даде, да се задоволят. Виждаш, че два клона на дървото се преплели. Минаваш и казваш: Не се занимавам с дребни работи. В това време нещо отвътре ти казва: Дървото принадлежи на Бога. Помогни на това дърво, разплети клонете му. Дървото е част от цялото, а в природата действва законът на цялото. Ако помагаш на цялото, ти си свободен човек; ако не помагаш, не си свободен. Щом е добре на цялото, и на тебе ще бъде добре. Кракът е свободен, когато върши службата си добре. Това показва, че цялото тело е добре. Ако цялото тело не е добре, и частите не са добре. Хората не мислят за цялото, но искат цялото да мисли за тях.

Често хората мислят само за себе си, а с това сами се спъват. Ако петгодишното дете постоянно мисли за ръста си, то ще престане да расте. Виждал съм деца, които мислят само за растенето си. Щом видят някоя стена, спират се, вадят молив и отбелязват, какъв е ръстът им. С това те спират растенето си. Колкото по-малко мислиш за ръста си, толкова по-добре. Детето расте, когато не мисли за своя ръст. Някой иска да стае учен и постоянно мисли за това. Учй, без да мислиш, колко учен трябва да станеш. Свири, без да мислиш, че трябва да станеш голям музикант. И разумният

същества свирят. В невидимия свят има инструменти, съставени от 25 хиляди клавиши. — Верно ли е това? — Сами ще проверите. В човешкия мозък, отпред на челото, има орган, състоящ се от 25 хиляди клавиши. Бъдещият човек ще си служи с този орган. Той ще си служи с музиката на своето съзнание.

Къде е мястото на съзнанието в човешкия мозък? — В малкия мозък. Има първни клетки, които участвуват в проявите на мисълта. Човек трябва да работи съзнателно върху себе си, да подобри своя мозък, да подобри нервната и симпатичната системи. Силите, които подобряват мозъка и нервната система на човека, се крият в любовта. Тя е средство за подобряване силите в човека. Мъдростта и истината са също така средства за подобряване. Ако обичаш истината, движенията ти ще бъдат свободни и хармонични. Ако обичаш истината, ще бъдеш богат и учен. Не обичаш ли истината, всичко ще изгубиш. Ако обичаш истината, ще имаш красив живот. При истината, и лошият живот се превръща в добър. Който обича мъдростта, ще пътува свободно в вселената. Без светлината на мъдростта никъде не можеш да отидеш. Само светлината дава свобода на човека да пътува от едно слънце на друго. Мъчно се постига мъдростта. В невидимия свят има университети за придобиване на мъдростта. На земята, обаче, се изучават само причините на нещата, а не самата мъдрост. Мъдрият може да оправи света. Щом може да

оправи света, той може да направи всичко. За всяко нещо се иска ум, светлина и знание.

Много неща съм говорил досега, но малко сте изпълнили. На какво разчитате? Говоря ви за дишането, но вие не дишате. Казваш: Важно е да съм здрав. — Ще бъдеш здрав, ако дишаш правилно. Някога умът ти се притеснява, мозъкът ти се стяга, не знаеш, как да си помогнеш. Ще си кажеш: На работа сега! Ще дишаш дълбоко, да ти е приятно, да се чувствуваш разположен. Каквото приемеш от въздуха, благодари за това. Въздухът е дихание на Бога. Казаго е в Писанието: „И вдъхна Бог в ноздрите на човека, и той стана жива душа.“

Сега, повечето от вас сте бащи и майки. Как възпитавате децата си? Лесно може да се възпита едно дете, но трябва да се знаят новите методи. Ако едно дете е своенравно, честолюбиво, гордо, ще го възпитавам, като хвана един от пръстите на ръцете му. Не е достатъчно само да хвана пръста му, трябва да зная, кой пръст да хвана и как да го хвана. Ако детето е несправедливо, ще хванеш средния му пръст и ще му въздействуваш лесно; ако то не е музикално, ще го хвана за безименния пръст. Ако искам да развия търговски способности в детето, ще го хвана за малкия пръст — момчето за малкия пръст на дясната ръка, а момичето — за малкия пръст на лавата ръка. Ние живеем в духовния свят, т. е. в един музикален свят. Следователно, в тоя свят нещата трябва да бъдат уредени. Без музика няма живот. Някой ме пита, какво да из-

учава. Съветвам го да следва по музика. Той започва да изучава музиката и остава благодарен. На друг казвам да изучава художество; на трети — литература; на четвърти — право. Бог е вложил в всекиго някаква дарба, която трябва да се развива. Хората не работят върху себе си, но се занимават с погрешките си. Вместо да вървят напред, те сами се спъват. Благодарете на това, което е вложено в вас, и работете върху него. Вие пренебрегвате своите дарби и се занимавате с работи, които не ви ползват. Преди години един мой приятел съжаляваше, че пропуснал случая да стане министър. Казах му: Благодарни на тоя случай; ако беше станал министър, след две години щеше да лежиш в затвор. И така стана. След две години повечето министри бяха осъдени и лежах в затвора.

Някой се оплаква от голяма чувствителност и мисли, че е болен. Чувствителността не е болест. Преди няколко деня дойде при мене една сестра и ми се оплака, че била болна. Ходила при един-двама лекари, но не могли да и помогнат. Казах ѝ, че не е болна, но е крайно чувствителна. Тя разполага с един барометър, който струва около 500 хиляди лева. С него тя определя времето, дали ще се подобри, или развали. Един ден тя отишла на аптеката и попитала аптекаря, какво време предсказва барометърът. Аптекарът погледнал към барометъра и казал: Живакът се повдига, времето ще се подобри. Тя казала: Моят барометър спада, времето ще се развали. Той по-

гледнал внимателно към барометъра и намерил някаква повреда. Поправил го и забелязал, че живакът спада. — Права сте, барометърът спада. След това дадох следния съвет на сестрата: Ще свариш вода и ще сипеш в една чаша; ще изпиеш водата лъжичка по лъжичка; същото ще правиш на обяд и вечер. Значи, ще изпиваш по три чаши гореща вода на ден. Водата регулира нервната система. Вътрешните ти органи са здрави, но ти си чрезмерно чувствителна. Ти имаш много баби и дядовци, заминали на оня свят, които те посещават често и се оплакват, че ги боляло крак, кръст, стомах, зъб. Като чувствителна, ти възприемаш тяхното състояние и мислиш, че те боли нещо. В същност, ти не си болна. Сестрата се съгласи с моето обяснение, защото понякога сама чувствувала своите баби и се разговаряла с тях.

Забелязано е, че един чувствителен човек лесно възприема състоянието на болния. Ако болният страда от гръдна болест, чувствителният човек ще изпита същата болка. Каквато болест има болният, предава се и на здравия. Последният трябва да знае, че това са рефлексии, на които да не се поддава. Сприхавият предава своята сприхавост, добрият своята доброта. Човек трябва да знае, кои състояния са негови и кои — чужди.

Казвате: Как ни е събрал Бог, с толкова различни характери и темпераменти? Радвайте се, че ви е събрал такива, каквито сте. Това е благословение за вас. Лошо ли е, да имате ха-

рактера на ябълката, на крушата, на ореха? Черупката на ореха не е за ядене, но ядката му е полезна. Някой иска да се маже с йод, като външно лекарство. Той, без да знае, приема йода вътрешно, чрез ципата на ядката.

Сега аз искам от вас, в продължение поне на един месец, навсякъде да се чува песен. Пейте сутрин, на обяд и вечер по 10 — 15 минути, тихо, без да обръщате внимание на окръжаващите. Ще видим, кой може да пее. Всеки да си избере поне по една песен, но различни, да няма еднообразие. Казваш: Аз мога ли да пея? — Можеш. Всички могат да пеят. Някои са доста даровити. Някои сега се учат. Те са даровити, но музикалният им център не е добре развит. Те отлагат работата си за друго прераждане. По-благоприятно време от сегашния ви живот едва ли ще се намери. Бъдещият ви живот има съвсем друго предназначение. — Остаряхме вече. — Колко години сте? — Ако сте на 50 години, вие тъкмо сега сте за ученици.

Ранното отиване на децата в училище не се препоръчва. Те трябва да се занимават физически, да укрепне нервната им система. Някои даровити деца преждевременно разстройват нервната си система и стават апатични към знанието. Избягвайте пресилването. Сега сте вече калени и можете да учите. — Много тревоги и безпокойства минахме. — Вашето безпокойство е подобно на онова, което преживявал един маниак. Той искал с дясната си ръка да хване показалеца на същата, поставен между

двата пръста на лявата ръка. Цели 20 години се опитвал той да направи това, но не могъл. Най-после отишъл при един психиатър да го посъветва, как да хване пръста си. Лекарят, съобразителен човек, накарал болния да направи опита пред него. В момента, когато пациентът извадил пръста си, лекарят поставил своя в лявата му ръка. Болният хванал пръста на лекаря вместо своя и радостно извикал: Хванах го! Сега и вие, като тоя болен, разрешавате един неразрешим въпрос. Ако хванете чуждия пръст, въпросът може да се разреши, но с вашия пръст е неразрешим.

Защо идат болестите в живота? — Като възпитателно средство за хората. Те носят благословение за тях. Болестите носят повече добро, отколкото зло. При сегашните условия на живота, ако нямаше болести, хората щяха да бъдат по-нещастни. Болестите смекчават човешкия характер. Някой мисли да направи престъпление. Хване го една тежка болест, тури го на кревата два-три месеца и, след като оздравее, отказва се от престъплението. В това отношение, болестта е предпазна мярка. Когато хората заживеят добре, болестите ще изчезнат. Намаляването на болестите показва, че животът се е подобрил. Ако си добър човек, и да заболееш, болестта лесно ще мине. Ако не си добър, болестта ще мине мъчно.

Сега ще ви изсвиря една българска песен. Трябва да турим думи на песента. Българинът е музикален. Славяните, изобщо, са музикални. Тоя мотив е весел, но ще ви изсвиря и

един тъжен мотив — от класичните български песни.

Думите на първата песен са следните: „Нали думам, мила мамо, нали казвах; да не стои наша Донка, мамо, вкъщи да се гуши. Ами книга да вземе, на училище да иде, знание да добие и в света доброто да постави.“

Който иска да бъде здрав, да пее. Ако музика не съществува, животът на хората ще представя най-голямото страдание, най-голямото мъчение, най-големия ад.

— Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил.

4. Лекция от Учителя, държана на
27 октомврий, 1943 г. София. — Изгрев.

Еднакви отношения

Упражнение за дишане с движение на ръцете.

Какво ще пишете върху темата „съвестен човек“?

Какво ще пишете върху темата „съзнателен човек“?

Съвест и съзнание са две различни понятия. Те имат обща основа, но различни посоки. Изхождат от една основа и постепенно се разклоняват. Какво се крие в съвестта и какво в съзнанието?

Да вземем правата А — — — В. Крайните точки на тая права са А и В. Каква връзка съществува между тях? Мислете върху съвестта, върху съзнанието и върху правата линия. Това са красиви работи, упражнения за ума.

Красивите неща са изкушение за учениците, понеже вниманието им се отвлича, не могат да учат уроците си. Ако турите една красива ябълка или круша пред някой ученик, той ще престане да учи, ще мисли, как да вземе ябълката. Поаякога и възрастните се изкушават, защото има красиви плодове не само на физическия свят, но и в духовния, и в умствения. Значи, три вида изкушения съществуват: физични, духовни и умствени. Като живее,

човек все ще се натъква на тия изкушения, но ще научи нещо. Какво е научил младият като остарява? Той е придобил знание и разбрал, какво нещо е старостта. — Какво е научил старият? — Че изгубил младостта си. Той разбрал, какво нещо е младостта. Той казва: Имах някакав идеал — да порасна, да стана голям — постигнах го. Няма вече накъде да вървя. Значи, старият е дошъл до крайния предел на физичния живот, до крайния стремеж на младия. Какъв е идеалът на стария? — Да се подмлади, да се върне назад. Връщането му назад е невъзможно. — Значи, младият върви по права линия, а старият — по крива линия. Следователно, ако старият не върви по крива линия, никога няма да се подмлади. Казват на някого: Не върви по крива линия. Чудно нещо, съветват го да не върви по крива линия, а те сами вървят по нея. За да откъснат един плод, изкривяват ръката си. Всички плодове са образувани от криви линии. Изучавайте и правите, и кривите линии, за да се домогнете до смисъла на живота.

Какъв е смисълът на земния живот? — Да намерим правата посока на движение. Растенията накъде се движат? При слизането си на земята, растенията са забравили, де е центърът на живота, и заровили главата си в гъстата материя, а крайниците си, т. е. кловете обърнали в посока, отдето са дошли. Спасението на растенията се заключава в завъртането им на ъгъл от 180° . Направят ли това движение, те ще обърнат главата си нагоре, към центъра на жи-

вота, да дойдат до първоначалното си състояние. Често и човек губи правата посока на движението си; съзнанието му потъва в гъстата материя, и той губи вече понятие за право и за криво. Изгуби ли разбирането за право и за криво, той е в положението на растение и започва да страда. — Какво е страданието? — Отдалечаване от центъра, който подхранва умствения живот.

Мнозина се оплакват от елементарни работи. Например, някой се оплаква, че не ял достатъчно, че стомахът му бил празен. Радвай се, че не си ял, по-малко престъпления си извършил. От духовно гледище, стомахът е място, дето се вършат малки и големи престъпления. Някой пожелае да си хапне кокошчица и веднага ще я заколи, ще оскубе перата ѝ, ще я изчисти и сготви, да задоволи желанието си. След това, светски и религиозни хора, ще доказват, че Бог създал кокошката за храна на човечеството. Любителите на виното казват, че Христос е благословил виното, понеже на сватбата в Кана Галилейска превърнал водата в вино. Въздържателите подържат идеята да не се пие. В същност, в природата няма трезвеност. Всички хора пият, но какво? — Вода. Някои хора, като пият вода, се разболяват. — Защо? — Или студена вода. След всичко това, хората мислят, че много знаят. — Много знаят, но и много заблуждения има в тяхното знание. Внушаватъ на някого, че ще стане учен човек, ще напише много неща. — Ще станеш учен, ще напишеш много неща, в които ти сам не вяр-

ваш. Ще уверяваш хората в това, в което не вярваш, а те ще се чудят после, какво да правят. Бъди учен, пиши, но верни и красиви неща.

Какво представя красотата за човека? — Капитал, даден от природата за работа. Красивият има предимство над грозния. Умът му е добре поставен. Ние говорим за вътрешната, органична красота на човека. И скулпторите, и художниците се стремят да представят тая красота. Обаче, сегашните скулптори и художници представят красотата в статично състояние — един момент от нея. Гледаш един портрет, казваш: Изразителен поглед има този човек. Гениално нарисуван е този портрет. Според мене, този поглед е крайно строг, като на дедектив. Някои хора имат строг поглед, следят другите, де отиват и защо отиват тук или там. Следиш някого, че излиза от една къща и влиза в друга. Гледаш се после: Защо излезе от едната къща и защо влезе в другата?

Преди години бях в Варна. Един ден излязох из града да се разходя. Виждам един млад момък, разхожда се от единия край на улицата до другия. Минават две млади госпожи, поглеждат към него, усмихват се и казват: Светла е тая улица за момъка. Свети му нещо в нея. Питам: Може ли да свети улицата? Друго нещо да свети, разбирам, но улицата — не разбирам. Тази улица е светнала за младия момък, но не и за другите хора. Той бил беден, а сега е забогатял. Няма ли право да забогатее? Това негово желание е естествено и законно, но той трябва да знае, как да забогатее.

Кое богатство е по-ценно: скъпоценните камъни, или житните зърнца? Един голям скъпсценен камък струва милиони, а едно житно зърнце нищо не струва. Днес един килограм жито струва 15 — 20 лв. В един килограм жито се съдържат 12 хиляди зърнца. Колко струва едно житно зърнце? Въпреки това, житното зърно храни цял свят, а скъпоценният камък едва може да изхрани един човек. Стремете се към богатството на житното зърно, което расте и се увеличава. Житното зърно първо е дало пример на саможертва и себеотричане.

Христос казва: „Ако не се отречеш от себе си, не можеш да бъдеш мой ученик.“ Това значи, да предпочетеш житното зърно пред диаманта. Твоите деди и прадеди са работили с години, оставили са ти голямо наследство, и в един ден ти раздаваш това богатство, откъсваш се от себе си и тръгваш след Христа. Това малцина могат да направят. И при Христа дойде един младеж да Го пита, какво да направи, за да наследи вечния живот. Христос му отговори: „Едно ти недостига. Иди, продай имането си и го раздай на сиромасите.“ Вие цитирате тоя стих, но сами не знаете, как да продадете имането си и на кого да дадете парите. Стихът има отношение към вътрешния живот на човека, а не към външния. Всичко трябва да става естествено. Едни хора вървят по естествения път на живота, други — по неестествения, затова имат различни резултати. — Трябва да търгуваме. — Трябва да търгувате, но методите ви не са прави. — Трябва да учим.

— Трябва да учите, но методите, по които учите, не са прави. Ти си учен човек, имаш жажда за знание, но тая жажда може да събуди отрицателни чувства в тебе — лакомство, алчност. От жажда към знание, ти започваш да ставаш алчен към ядене, към пиене и към пари. Като учен, ти се оправдаваш, мислиш, че имаш право да се грижиш само за ядене и пиене.

Ученият човек си позволява неща, които, като прост, не би си позволил. Той проповядва на другите пост и въздържание, а себе си не ограничава: яде блажничко, пие винце. Той казва: Законът за другите не е закон за мене. Такъв човек лесно губи уважението на другите. За да не знаят близките му, какво прави, той се скрива някъде, никой да не го види, и там си хапва печена кокошка или пуйка. — Защо човек върши някои неща скришом от другите? — Да не ги съблазнява. Той казва: Аз се оцпах вече, поне другите да не се цапат. Направиш някаква погрешка — криеш се. Погрешката е закланата кокошка. Криете се от хората, да не видят погрешката ви и да тръгнат по вашия път. Има неща, които човек прави наяве, иска всичките хора да го видят и вкусат от неговия плод. Например, посадиш едно плодно дърво. Какво правиш с него? Всеки ден наглеждаш дървото, поливаш го, разкопаваш го и, един ден, когато дървото даде плод, викаш близките си и казваш: Ето, аз посадох това дърво. Вземете от плодовете му и ги опитайте.

Мнозина гледат на живота повърхностно, не разбират фазите, през които минават. Някой

казва: Искам да бъда млад. Ако не разбираш младостта и не знаеш, как да я използваш, защо ти е тя? Младостта е слизание на човешката душа от Божествения свят — светът на хармонията. Младостта е красив живот, който се поддържа само от хармонията. Две неща интересуват човека: едновременно да бъде млад и стар. Младият слиза отгоре и черпи от живота; старият възлиза нагоре и проявява живота. Младият отпуска кредит, старият използва тоя кредит. Не мислете, че младият е невежа, че нищо не знае. Той носи знанието в себе си, но като слиза на земята, всичко забравя. — Защо?

Три ангела го поемат, приспиват го, потапят го в едно езеро, за да забрави всичко. След това го връщат отново на земята. Три пъти обикаля той земята, докато намери място, отде да влезе. На земята не се влиза отвсякъде. Светлината минава отвсякъде, но не и човешката душа. Искане ли да слезе на земята, тя трябва да си намери врата, през която да мине. И раят има врата. За да дойде на земята, душата трябва да си намери баща и майка, които да подпишат договор, че са съгласни да я приемат и отгледат. Щом се подпише договърът, майката и бащата казват: Родил ни се дете. Какво ще бъде детето — момче, или момиче, не е важно. Важно е, че дете се е родило на света.

И тъй, ще знаете, че всяка мисъл, която влиза в ума ви, е жива душа. Тя има форма — облекло на душата. Формата наричаме гело. Изучавайте формите на вашите ми-

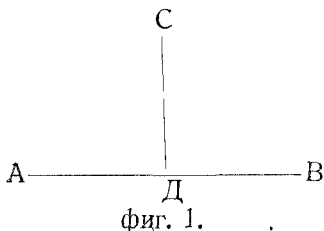
сли, работете съзнателно с тях, за да образувате ново, здраво тело. Мислите носят мъжки форми, а чувствата — женски. — Какво е жената? — Същество, което взима правилно и дава правилно; същество, което мисли правилно и чувства правилно. Поставиха Адам и Ева в рая, да се научат да живеят правилно. На Адама се даде заповед, да не яде от плодовете на забраненото дърво, но той не изпълни заповедта. — Защо не трябваше да яде от това дърво? — Защото не беше се научил още да яде. Някой пита, трябва ли да яде месо, или не трябва? Вие, как ще отговорите на тоя въпрос? Месоядците ще отговорят по един начин, а вегетарианците — по друг. Как се оправдава месоядецът? Позволява ли конституцията да се яде месо? Старата конституция позволяваше, но новата не позволява. Трябва да знаете естествените закони на живота и природата и по тях да се ръководите.

Виждате, че едно малко поточе слиза от планината. На пътя на поточето е вашата градина. Трябва ли да отбиете поточето от неговия път и да го задържите цял ден в своята градина? Поточето трябва да следва своя естествен път. Оставете ли го цял ден да тече, из градината ви, то ще я развали. Сега вие искате да бъдете щастливи. Това е все едно да желаете, цял ден поточето да полива градината ви. Това е невъзможно — не може цял ден да бъдете щастливи — ще развалите живота си. Едва три минути можеш да издържиш щастieto. Покажете ми един човек на земята,

който цял живот да е бил щастлив. Ако сега си щастлив, след няколко минути щастието ще те напусне. Имаш син, млад, красив момък — щастлив си, радваш му се. Утре той среща млада мома, влюбва се, забравя майка си и баща си. Напуска дома си, отива при красивата мома. Всички го съветват да не бърза, да не напуска своя дом. Той никого не слуша. Цитира стиха: „Ще напуснеш майка си и баща си.“ — Това са писали хора, не го е писал Бог. Какво ще стане с момъка? — Баща ще стане. — С момата? — Майка ще стане. Момъкът, като обикне момата, става баща; момата, като обикне момъка, става майка. Казват тогава, че се оженили. Какво ще кажете, ако се оженят и нямат деца? Ще кажете, че не се обичали. Ако нямат деца, казваме, че жената не е обичала мъжа си, и мъжът не е обичал жена си. И двамата са безплодни. Всяко дърво, което не ражда, отсича се. При безплодието, при смъртта на децата вината е или в бащата, или в майката. Изучавайте закона на любовта. Неразбраната любов е причина за нещастията. Хората умират пресждевременио от неразбиране на любовта, от неправилно отношение към нея. Това се дължи на онаследените идеи от миналото. Хиляди поколения са живели с криви възгледи за любовта.

Какво представят точките А и В на правата АВ? Точката А е младият момък, В — младата мома; точката А е бащата, В — майката. Когато А и В се срещнат в точката Д, енергиите им отиват нагоре, по перпендику-

ляра С — (фиг. 1). За да се научи жената да обича мъжа си, и мъжът — жена си, енергиите им трябва да вървят непременно по перпендикуляра ДС, да се образуват два прави ъгла, равни помежду си. Перпендикулярът ДС показва посоката, по която се извява любовта към Бога.

Първата задача на човека е да се научи да обича Бога. Щом обича Бога, той ще обича и своя ближнел. Ближният на А е В, а на В — А. Значи, правата линия представя вътрешната връзка между две същества. Ако те вървят по права линия, отношението между тях ще е правилно. Намерите ли се в някаква мъчнотия, турете правата линия като Божествена мярка. Ще кажете, че в геометрията правата линия се разглежда като най-късото разстояние между две точки. Така е и в природата. Правата линия крие в себе си условия за точката, да се движи в определена посока и да образува линия. Тя дава възможност на точката да се прояви. Щом се образува права, върху нея се очертават две точки: начална и крайна.

Днес всички говорят за правата линия, без да я схващат като отношение между две същества. Мома среща един млад момък и се влюбва в него. Ако я питат, какво му харесва, и тя не може да отговори. Тя се интересува от едно нещо: де ходи момъкът и с кого се среща

— следи го като детектив. Ако влезе в кръчмата, тя иска да знае, защо влиза там; ако влезе в училището, в черква, в бакалница, пак иска да знае, защо влиза там. Като влиза тук или там, това се дължи на отношенията, които има към нещата. Човек отива на черква да се научи, как да постъпва; отива на училище да се учи; отива при свой ближен да вземе нещо. Защо младият момък отива в дома на момата?

— Да вземе част от нейния капитал. Тя е банка, от която той черпи: взима известен капитал от нея, с условие да върне парите назад.

Ссга, като говоря така, някой казва: За мен се говори. Това не е правилно разбиране. То е все едно, да каже някой, че го гледали с определена цел. Ще каже, че го гледали в краката, да намерят някакъв недостатък. — Защо го гледам в краката? — Искам да го питам, кога е излязъл от невидимия свят и какви новини носи оттам. Той познава моите близки и може да ми каже нещо за тях. Той казва: Ще извините, като напущах небето, не видях вашите близки. — Съжалявам, дано друг път ги видите и поздравите от мене. Аз знам, че той скоро ще замине за другия свят. Гледам друг човек с желание да му помогна. Той е заразен от някаква болест и трябва да му се помогне. Не е лесно да се движиш в света. Който те види, ще ти изпрати една лоша мисъл. Ако си вярващ, ще те нарекат лицемер; ще кажат, че разваляш хората, че внасяш политически смут между народа.

Днес всички се питат, кое е правото учение, как могат да видят Бога. Казано е, че никой никога не е видял Бога. Какво означава тая мисъл? Външно никой не е видял Бога, но не и вътрешно. Същото се отнася и до човека. Не можеш да видиш човека, докато не го обикнеш. В Божествения свят виждането става чрез любовта. В Божествения свят, като обикнеш някого, ти се радваш. На земята, като обикнеш някого, първо се радваш, после скърбиш, страх те е да не ти го вземат.

Песента за Донка, която ви дадох сега, е създадена от страх. Казва се: „Да не ходи Донка по чешмите, да не я види някой турчин“. Едно време турците задигали красивите моми. Обаче, в песента страхът се замества с учене. Да не седи Донка край огнището, но да отиде на школото да учи. Казва се, че Донка е родена умна, даровита, затова трябва да отиде на школото, да научи нещо ново за живота. Едно време се казваше да не ходи Донка на чешмата да не я откраднат, а сега я съветват да отиде на школото да научи нещо за новия живот.

Някога Адам и Ева били в рая. Бог заповядал на Адам и Ева да не ядат от забраненото дърво. Адам не могъл да предпази Ева от тая погрешка. Тя яла от забраненото дърво и дала от него на Адама. Донка прелства Ева, която яла от забранения плод. С други думи, Донка отишла на чешмата без позволение, и турците я задигнали. Днес тя трябва да се върне в Божественото училище, т. е. в рая, да се освободи от неестествените желания.

Доика, т. е. Ева излезе от рая на Адама и влезе в рая на жената, на девицата. След това се върна при Адама и му каза: Аз намерих смисъла на живота; научих се, как да ям. Първите човеци не можаха да намерят истината, докато не напуснаха рая. Осем хиляди години вече те изучават дървото за познаване на доброто и на злото. Сега трябва отново да се върнат в рая, да изучават дървото на живота.

Често говоря за подмладяването. — Кога може човек да се подмлади? — Когато влезе в рая. Не можеш да се подмладиш, ако не влезеш в рая. Ева сгреша, защото сама реши въпроса. Тя помисли малко, взе бързо решение и се подписа. Всяко решение, всеки закон се одобрява, след като мине през народното събрание и се гласува. Ева трябваше да отиде при Адама, да гласуват заедно и да отидат при Бога, Той да одобри решението им. Ако Бог не даде съгласието си, те трябва отново да разискват върху въпроса. Какво направиха Адам и Ева? Ева реши свободно въпроса, а след това сподели решението си с Адама. Той си каза: Учен човек съм, и аз мога да решавам сам. И той яде. Като разбраха, че сгрешиха, и двамата се скриха от Бога. За престъпване на Божия закон, те трябваше да напуснат рая. Като се видяха голи, и двамата разбраха погрешката си.

На въпроса на Господа, защо ядоха от забранения плод, и двамата потърсиха начин да се оправдаят. Адам каза: Господи, аз мислех, че другарката, която ми даде, е умна и, преди да

яде от тоя плод, тя те е питала. Сега разбрах, че съм се излъгал. Ева отговорила: Господи, аз мислех, че змията, създадена от Тебе, не може да върши нищо без твое разрешение. Повярвах на думите ѝ и се излъгах. И двамата се защитаваха майсторски, по адвокатски. Бог отговори на Адама: Понеже се мислеше за много учен, сега ще ореш и работиш земята, с труд ще изкарваш прехраната си. На Ева каза: Ти ще раждаш деца, и децата ти ще умират. Така ще живеете и ще изучавате дървото за познаване на доброто и на злото. Сега и на вас казвам: Докато и вие губите своите светли мисли, светли чувства и светли постъпки, всякога ще живеете в нереалния свят.

Често хората влизат в стълкновение с себе си, понеже се натъкват на неверни неща. Има неверни неща, но има и верни. Човск трябва да отдели верните от неверните. Светлина му е нужна за това. Без светлина нищо не може да направи. Светлината иде от челото, от откритата част на главата. Топлината иде от горната част на главата. Космите са израснали под влиянието на топлината. Започне ли главата да оголява, хората губят топлината си — настанала е голяма суша, която изгорила всичко. Хората се плашат от голотата на главата си, затова търсят лекарска помощ. Никакви лекарства не са нуждни. Ще си кажете: Искам да порасне косата ми. Кажеш ли така, ще вярваш на думите си. Ще пожелаеш да се подмладиш, и ще се подмладиш. Както казваш на краката си да ходят, и те тръгват, така ще поже-

лаеш косата ти да израсте, да добиеш топлина. Като излезе от Бога, младият трябва да върви по права линия. Старият трябва да върви по крива линия — по окръжността. Центърът е точката, дето той може да се подмлади. Тук той ще изучава поляризирането, ще се движи по радиуса. Когато ангелът носи човешката душа на земята, той обикаля с нея три пъти, докато намери вратата, през която трябва да влезе. Само тогава човек има право да се роди. Не намери ли вратата, не може да се роди.

Какво представя бракът? — Разумни отношения. Ако човек няма разумно отношение към Бога, никога не може да се ожени. Казано е в Писанието: „Това, което Бог е съчетал, човек да не го разлъчва.“ Ще кажеш, че обичаш някого. — Дето е Бог, там може да има любов. Дето Бог отсъства, там никаква любов не съществува. Всяка любов, всяка връзка, създадена при отсъствието на Бога, не е истинска. За човек, който отрича Бога, е казано, че отначало още е човекоубиец и лъжец. Каквото говори, от само себе си говори; той обещава много, но нищо не дава. Някой казва, че ме обича. Как изразява обичта си? Като ме видял, станал на крака. И заекът, като ме види, става на крака и бяга. Че някой ми станал на крака, това не ме интересува. Може да има някаква цел — и това не ме интересува. Много неща не ме интересуват. Някой умрял — това не ме интересува. Адам и Ева сгрешили — и това не ме интересува.

Аз се интересувам, какви са били първоначално отношенията на Адам и Ева към Бога и какви трябвало да бъдат. Интересувам се още и от въпроса, какви са били и какви трябвало да бъдат отношенията на Адам към Ева и на Ева към Адама. Нис не се занимаваме с погрешките на хората. Погрешките са неестествени неща, които създават аномалиите в живота. Аз изучавам здравното състояние на човека. От болестите се интересувам дотолкова, доколкото човек се е отдалечил от правия път. Колкото повече се отдалечава човек от естествения живот, толкова по-големи са възможностите за неговото заболяване. Причината на болестите се крие в неправилното хранене, в неправилното дишане, или в кривата мисъл. Колкото по-малко светлина има човек в мисълта си, толкова по-големи са възможностите му за заболяване. Всяка болест се дължи на недостатъчно светлина в ума, на недостатъчно топлина в сърдцето или на недостатъчно сила в организма. Когато светлината, топлината и силата се намаляват, болестите идат. Когато светлината, топлината и силата се увеличават, здравето се увеличава. — По кой термометър става увеличаването на топлината: по Целзий, или по Реомюр? — Нито по единия, нито по другия. Увеличаването на светлината, топлината и силата е микроскопично, с никакъв уред не се измярва.

Хората не разбират мерките на природата, не разбират нейните закони, поради което изпадат в заблуждения. Казвам: Любов-

та не е човешка проява. За да те привлече някой, причината се крие в Божественото Начало в него. Казваш, че има нещо особено в тоя човек. Какво е особеното? Той е огледало и, според това, дали по-ясно или по-мътно представя нещата, толкова те са по-приятни, по-приветливи, или по-неприятни и неприветливи. Ако огледалото те представя добре, ти го наричаш приятел. Ако не те представя добре, не го считаеш за приятел. Ето защо, като се срещнат две огледала, т. е. двама души, те трябва да имат ясна представа един за друг, взаимно да се стимулират. Не се ли стимулират, отношенията им не са правилни. Любовта подразбира правилно отношение между души, които се отправят към Бога. Той привлича хората един към друг. Тези души се отправят към Него. Христос казва: „Никой не може да дойде при мене, ако Отец ми не го е привлякъл. Никой не може да отиде при Отца, ако аз не му посоча пътя.“

Кой път сочи Христос на хората? — Пътят на любовта. По тоя път те придобиват знания и се подмладяват. Значи, любовта е подмладяване, мъдростта е остаряване, а истината — обикаляне кръговете на любовта и на мъдростта. Като обиколите тия кръгове, ще разберете, какво представя младият и какво старият, както и отношенията им към Бога. Старият е проявен млад, а младият още не е проявен.

Днес всички хора говорят за любов, но нямат успех в живота си. Искат да се проя-

вят като писатели, но не могат да пишат; искат да проявят любовта си, но не могат; искат да свирят, казват, че обичат цигулката, но не могат да свирят. Каква любов е тая, при която нищо не могат да направят? Ако имаш любов, трябва да покажеш, че с нея всичко можеш да постигнеш. Обичаш някого, но не можеш да го освободиш. Това показва, че любовта ти е слаба. Любовта освобождава; тя къса връзките, които ограничават човека. Любовта прави разумни връзки, а къса неразумните. Майката трябва да каже на сина си, който обича някоя мома, че Бог е в нея. Докато момата е млада, момъкът вижда Бога в нея. Щом остарее, той казва, че не я обича вече. Той е загубил Бога. Ако е свързан с Него, той ще обича и младата, и старата мома. Докато Бог е в човека, той е млада мома и млад момък. Щом се оттегли от него, моматá става баба, а момъкът — дядо. От човека зависи да бъде винаги красив, като младата мома и младия момък.

Какво е бабата и какво — дядото? — Човек без Господа. Щом си красив, умен и добър, Господ е с тебе. Щом изгубиш красотата, мъдростта и силата си, Господ те напуша. — В какво се крие смисълът на човешкия живот? — В Божественото начало в него. То го подбужда да се проявява. Ако искаш да помагаш на хората, ще се проявиш като стар, като човек с знание и опитност. Ангелите, които помагат на хората, са стари, на милиони години. А човек, като мине 60 години, казва, че е стар.

Смешни са хората с своите години. Двеста милиона земни години се равняват на една слънчева година. Какво представят вашите 70 — 80 години в сравнение с една слънчева година? При това, всички бързате да се проявите, да не остарееете. Не бързайте. Ангелите се проявяват, но те могат да се превръщат в млади момичета и момчета и да помагат. Вие владееете ли това изкуство?

Каква е човешката любов? — Любов на маскиран човек. Докато сте на бал маске и играете на любов, никой не ви познава, скрити сте под маските. Не снемайте още маските си! Снемете ли ги, нов живот се иска от вас. Вие трябва да бъдете готови за тоя живот. С маска лесно се живее. Докато се учиш, докато се упражняваш, ти си с маска. Детето, което се учи да свири, има маска на лицето си, фалшиво свири. Щом се научи да свири, сменя маската. Следователно, докато грешите, нека стои маската на лицето ви. Ще кажете, че някой не свири добре. — С маска е човекът, не го осъждайте. Кой може да съди маскирания? — Никой не го съди. Никой не го познава, не може да говори лошо за него. Друг е въпросът, като хвърли маската. Тогава той казва, че може да свири, научил се е вече. Сега хората ще го слушат и с право ще го критикуват.

Често се говори за духовната и физическата любов, но ги смесват, не ги различават. Тая е причината, дето хората се провалят в любовта си. Някой казва, че има любов, а търси правото си. Каква любов е тая, която търси

своето право? Любовта между двама души е истинска, ако Бог присъствува между тях. Така се образува равностраничен триъгълник. С други думи казано: в любовта трябва да взимат участие и умът, и сърдцето, и душата. Само така любовта е вечна. Кажете ли, че някой човек е истинал от сърдцето ви, ще знаете, че огънят ви е слаб. Любовта подмладява хората. Пита ме някои, как ще се подмлади. Казвам: Ще се подмладиш, като се върнеш при Бога. Първо ще възприемеш любовта; после ще тръгнеш по пътя на мъдростта, ще обиколиш кръга на истината и най-после ще се върнеш при Бога. Само така ще се подмладиш. Много пъти ще влизаш и ще излизаш от Бога. При всяко влизане и излизане ще научиш нещо. И Бог ще дохожда при тебе много пъти, а не само веднъж. Един път ли изгрява слънцето? То изгрява 365 пъти през годината. Колко светлинни лъчи е изпратило то на земята! Колко светлина е внесло в човешките умове! Всичко това трябва да се превърне на знание. Ония, които очакват Господа, ще се обновят и подмладят, както ония, които очакват слънцето.

Мнозина се страхузат от Господа, но същевременно Го отричат. От страх, те се крият от Него, както Адам се скри някъде в шубраките. Той искаше да избегне погледа Му и Го отрече. Това не е синовно отношение. Бог иска да ни постави в правия път и да ни покаже, че любовта е вечна и неизменна. Когато младият люби, трябва да добие знание. Когато старият люби, трябва да се подмлади. Любовта

подмладява, мъдростта носи знание, а истината помага за прилагането им. Истината е връзка между любовта и мъдростта. Какво означава раждането? Да се роди дете, това значи, майката и бащата да се подмладят. Те ще бъдат млади само тогава, когато синът и дъщерята ги обичат. Ако децата не обичат родителите си, последните бързо остаряват. След това те казват: Да си заминем за другия свят, не ни се живее повече на земята. Така е, защото децата не ви обичат. Ако те ви обичат, ще кажат: Ние искаме да останете повече време между нас. Когато старите и младите се обичат, те живеят заедно в рая. Ако младите напуснат рая и излезат в външния свят, с тях заедно и старите напускат рая. Това е естествен закон на живота.

Кога живее човек в рая? — Когато обича, когато е разположен. Щом изгуби разположението си, той губи любовта си и напуска рая. Докато е в рая, човек трябва да има еднакви отношения към всички хора. Когато чета, аз имам нужда от всички букви, не мога да кажа, че едни букви ми са потребни, а други непотребни. Ако едни букви ми са приятни, а други неприятни, аз не разбирам закона на четенето. В това отношение, всички хора са букви от дадена азбука. Да обичаш само един човек, или да казваш, че едного обичаш повече, а другото по-малко, това са човешки работи. Казваш: Не обичам тоя човек. — Защо не го обичаш? Защото виждаш само недостатъците му. Като се срещате, вие виждате само погрешките и не-

дъзите си и казвате: Тоя човек има крив нос, дебели устни, малки уши, или изкривен гръбнак. Така не се гледа на хората. Верно е, че устните трябва да бъдат нито много дебели, нито много тънки; и носът не трябва да бъде нито много дълъг, нито много къс. Човек трябва да знае, с колко милиметра да удължи носа си. Обикновено децата имат къси носове. Като растат и работят върху себе си, носовете им постепенно се удължават. Когато носът се удължава и разширява, едновременно трябва да стават промени и в очите, и в челото.

Когато всички удове се разширяват едновременно, развитието на човека се извършва правилно. Ако разширяването на всички органи не става едновременно, казваме, че развитието на човека не става правилно. Когато правата линия се удължава, плоскостта се разширява, а телото надебелява, растенето става правилно. Следователно, ако ти едновременно не се удължаваш, разширяваш и надебеляваш, не можеш да се развиваш добре. Докато си на земята, ще се развиваш едновременно в три посоки: на дължина, на широчина и на дебелина. Това е движение в трите измерения. Колкото се удължава правата линия, толкова трябва плоскостта да се разширява и телото да надебелява. Без тая съразмерност развитието се извършва анормално. Когато обичаш, мъдростта трябва да се развива заедно с живота; колкото се увеличава животът, толкова и знанието; колкото се увеличава знанието, толкова и свободата. Това показва, че между живота, знанието и свободата

съществува известно съотношение. Ако животът и знанието се увеличават, а свободата не се увеличава, в този процес има нещо анормално; ако животът и свободата се увеличават, а знанието не се увеличава, пак има нещо анормално; ако знанието и свободата се увеличават, а животът се намалява, пак има нещо анормално. Помнете: Правилното разбиране е естествено увеличаване на знанието, на живота и на свободата.

Често питате: Трябва ли да обичам даден човек? — Такъв въпрос не се задава. — Как да го обичам? — И това не се пита. Какво значи да обичаш? Казвате, че обичта подразбира да пригърнеш човека, да го нахраниш и облечеш. Това са само фази на любовта. Да обичаш човека, това значи, да му дадеш всичко, каквото ти имаш: да му дадеш всички права, без да го ограничаваш; да го оставиш да живее свободно, дето и ти живееш. Ако ти се ползуваш от свобода, а него ограничаваш, вършиш престъпление; или, ако себе си ограничаваш, а на него даваш свобода, пак вършиш престъпление. Бог ни обича, затова ни е създал по свой образ и подобие. Той ни е дал свобода да мислим и действуваме като Него. Когато грешим, Той ни обръща внимание да се изправим, но пак ни остава свободни. Ние грешим, без да съзнаваме, че злоупотребяваме с свободата, която ни е дадена. Така ние причиняваме страдания и на Бога. Като знаем това, трябва да внимаваме, да не огорчаваме Бога с нашите криви мисли, чувства и постъпки. Той е Един-

ственият, Който ни мисли доброто. Въпреки това, ние се страхуваме от Него, да не ни ограничи. Оня, който ограничава, не е Бог. Злото ограничава, а не доброто. Свободен си да правиш зло, но сам се ограничаваш. Доброто освобождава. Направиш една лоша постъпка — ограничаваш се; направиш добра постъпка — освобождаваш се. Любовта освобождава, безлюбие-то ограничава.

Какво носи любовта? — Пълен живот, истинско знание и абсолютна свобода. Като направиш едно добро, бъди доволен от това, което си направил. Никога не съжaliaвай, че си обичал някого и си му услужил. Ако ти не съжaliaваш, и той няма да съжaliaва. Съжaliaвали един от двамата, има нещо неестествено в тяхната любов. Двама души казват, че се обичат, а не искат да се срещат, не искат да си говорят. Това е толкова неестествено, колкото да пиете вода от нечиста река. При такива отношения няма движение. Това е все едно единият да се движи по тангентата на кръга, а другият по окръжността.

Коя линия наричаме тангента? — Която се допира в една точка до окръжността. Ако един човек се движи по тангентата, която върви в посока, обратна на движението на кръга, той скоро ще спре. И оня, който се движи по посоката на окръжността, също ще спре. Движението на тангентата трябва да съвпада с движението на окръжността. Иначе, ти ще се движиш по окръжността, а тангентата ще спре движението си. Така ще се спре и проявата на

твоята любов. За да се изявява любовта, един от двамата трябва да измени посоката на своето движение. Любовта се усилва, когато движението на двама души става в една посока. Срещате човек с известен стремеж към нещо добро. Ако го спрете, ще знаете, че вие се движите в посока, обратна на неговото движение. Вие не сте в хармония с него. За да се хармонизирате, трябва да измените посоката на своето движение, да се съвпадне с неговото. Това значи, да обичате ближния си. Вие не можете да обичате целия кръг; ще обичате само една точка, дето тангентата се допира до него.

Разбирате ли тая идея? Ако днес не сте я разбрали, следната година ще я разберете. Един свещеник отишъл на гробищата на задущница да чете молитва. Той събрал много хляб, краваи, които наредил на купчина. Хората поглеждали към хляба, чудели се, какво ще прави с него. Той ги запитал: Братя християни, виждате ли ме? — Виждаме те. — До година да не ме видите. Свещеникът искал да каже, следната година купчината хляб да порасне толкова много, че никой да не го вижда. Някога погрешките на хората са толкова много, че те не се виждат от тях. Трябва да бъде обратно: добродетелите им да бъдат толкова високи, че да ги закриват, никой да не ги вижда. Бъдете невидими в добродетелите си, а не в погрешките. Има случаи, когато човек трябва да бъде видим и в погрешките, и в добродетелите си. — Кога става това? — Когато и погрешките му са малки, и добродетелите му са малки.

Ако погрешките и добродетелите пораснат, човек става невидим. Аз не ви желая следната година да бъдете невидими. И на свещеника не желая това. Нека раздаде от хляба на бедните, да може следната година и той да вижда, и другите да го виждат.

Казвам: Ако мътна вода влиза в бистра вадичка, ще я размъти. Не допускайте мътните течения да се вливат в вас, да ви размътват. Ако сте ясновидци, ще видите, че от всеки човек изтича някакво течение — бистро или мътно. Бистротото течение показва, че човекът е добър. Мътното течение го прави лош. По течението се определя теренът. Ако горите са изсечени, пороите свалят кал, пръст и размътват водата. Вината не е в човека, но в терена, по който се движи. Той казва: Има нещо лошо, мътно в мене. Какво да правя, да се освободя от него? — Ще чакаш, ще търпиш, докато мътното изтече и дойде бистротото. Отправете ума си към Бога, да се свържете с Неговата мисъл, да придобиете повече светлина. Чиста е мисълта на Бога. Обърнете сърдцето си към Бога, да приемете Неговата чиста топлина. Отправете волята си към Бога, да се свържете с Неговата силна, чиста воля.

Съществуваг три чисти неща: Божията мисъл, Божията любов и Божията истина. Без Божията любов, без Божията мъдрост и без Божията истина не съществува чистота. Без тях няма обнова, никакво подмладяване не може да става. Без тях няма знание, няма безсмъртие. Безсмъртие съществува в пълната любов, в

пълната светлина, в пълната, абсолютна 'свобода. Да бъдеш безсмъртен, това значи, да запазиш ценното, което си придобил в живота. Безсмъртният има определено отношение към Бога. Той е Негов съработник. Откаже ли да работи с Бога заедно, той слиза в долината на смъртта, дето нещастията се редуват, както денят и нощта.

Някой казва: Голям грешник съм.—Това не е наука. Важно е да живееш. Като живееш, имаш възможност всеки даден момент да се обновиш и очистиш. Достатъчно е да повдигнеш мисълта си към Бога, за да се обновиш. Отдалечиш ли мисълта си от великия център, ще влошиш живота си. — Да си поживея малко, докато съм млад. Като остарея, тогава ще мисля за Бога. — Не се лъжи. И старият, и младият трябва да обичат Бога еднакво и да мислят за Него. — Остарях вече, не мога да обичам. — Не си прав. Старият има повече светлина, а младият — повече гориво. Младият се учи да превръща горивото в светлина. Благодарение на младостта си, старият е придобил светлина. Той се стреми да я увеличи и предаде на другите. Младият, благодарение на стария, придобил гориво, което предава на другите и се стреми да го превърне в светлина. Така младият и старият се обменят и дохождат до пълно разбиране. Младият носи възможности за стария, а старият носи възможности за младия. Ето защо, младият трябва да се стреми към стария, а старият — към младия, както мисълта към чувството и чувството към мисълта.

Какви сокове се образуват в стомаха, когато човек се нахрани? Де отиват тия сокове? — В сърдцето, да се пречистят. Оттам те отиват в мозъка, дето се образува мисълта. Чувствата се образуват в слънчевия възел — център на симпатичната нервна система. Мислите и чувствата се препращат по цялото тело чрез мозъчната и симпатичната нервна системи и така обновяват човека. Ако няма хармония между мозъчната и симпатичната нервна система, човек не може да се обновява и престава да живее. Стремете се към хубави мисли и чувства. — Не мога да обичам тоя човек. — Тури го настрана и не мисли за него. — Лоши мисли и чувства ме нападат. — Тури ги настрана. Ако на крака ти излезе цирей, трябва ли да отрежеш целия крак? Ще изстискаш цирея, да изтече нечистото, а кракът ще запазиш, няма да го режеш. Ще цитирате стиха, дето Христос казва: „Ако те съблазнява дясната ръка, отсеци я.“ Друго нещо е разбирал Христос. Той иска да каже, да се отсече желанието, което съблазнява. Ако съблазънта иде чрез ръката, да се пресече желанието, което я съблазнява. Ти виждаш един плод, повдигаш ръката си нагоре, да го откъснеш. Не давай възможност на ръката си да къса плода. Отсечи желанието си преди да се е съблазнила ръката. Това значи, да отсечеш ръката си. Изпълниш ли го буквално, ще се лишиш от ръката, а желанието пак ще си остане. „Отсечи ръката си“, това значи, не проектирай своето неестествено желание в ръката си, не просктирай своето неестествено желание в ума

си. Нека доброто, което е вложено в тебе, се проектира чрез твой ум, чрез твоята ръка, чрез твой крак, чрез твоето око. Не давай място на злото в себе си. Дай място на доброто да се прояви. Злото да остане вън, като тор. Влезе ли в човека, то ще разруши всичко. То разбърква ума и сърдцето; то обърква всички понятия на човека за живота, и той се вижда в чудо, не знае, какво да прави.

Казано е в Писанието: „Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото си изпратил.“ Това е живот вечен, да позная Любовта, Мъдростта, Истината и Христа — изявеният Бог, Когото Си изпратил. Отец не е изявен, но Синът е изявеният Бог. Понеже Синът се е изявил, затова има отношение към нас. Иначе, Той би останал далеч от нас като някакво божество. Щом Христос има отношение към нас, и ние трябва да имаме отношение към Него. Някой изисква от Бога да мисли и да се грижи за него, а той сам с нищо не се задължава. Това не е право. Щом имаш две ябълки, едната ще изядеш ти, а другата ще дадеш на оня, когото обичаш и който те обича. По стария морал лесно се казва: Тоя не обичам, оня не обичам. Лесно се казва „обичам“, мъчно се казва „не обичам“. Частичката „не“ спъва езика. Мъчно се казва „не мога“, лесно се казва „мога“. Ако искаш да употребиш частичката „не“, тури след нея запетая и кажи: Не, мога. Виждаш, че хората правят добро, кажи си: Каквото хората правят, и аз мога да го направя. Има не-

що естествено—и за растенията, и за животните, и за хората, което всички могат да направят. Това е да обичаме, да любим. Любовта е обща за всички същества. Знанието е общо за всички същества. Свободата е обща за всички същества. Всяко живо същество има стремеж към любовта, към знанието и към свободата. Какво се иска от вас? Да поощрявате този стремеж. Изведнъж няма да станете свободни, но поощрявайте в себе си стремежа към свобода. Поощрявайте в себе си стремежа към знанието. Поощрявайте в себе си стремежа към любовта.

Песента „Нали думам, мила мамо, нали казвах, да не седи наша Донка край огнището да се гуши. Да иде, мила мамо, на школото, да се учи. Наша Донка, мила мамо, е родена мома умна, даровита, та е време от школото нещо ново да научи,“ е нов превод на стара песен.

Казвам: Вие имате доста скъпоценни камъни, заровени в вашата земя. Вие имате доста благородни камъни в земята си: злато, сребро. Доста ценни неща имате, но трябва да ги изкопаете.

Желая ви да добиете звонков капитал. Книжните пари нищо не струват — злато трябва да имате в живота си.

— Това е живот вечен, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си изпратил.“

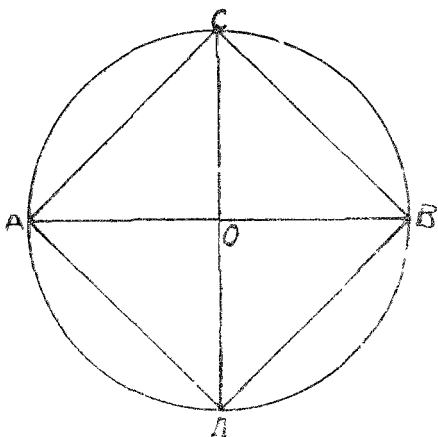
✓

5. Лекция от Учителя, държана на 3 ноември, 1943 г. София. — Изгрев.

Мажорни и минйорни гами

Упражнение за дишане с движение на ръцете.

Сегашните хора се питат, защо страдат. Отговорът е много прост. Хората страдат от

фиг. 1.

неразбиране на Божия закон. Те мислят, че знаят много неща. Много знаят, но ако ги запитат, защо страдат и защо се радват, не могат

да отговорят. Те се радват, защото, съзнателно или несъзнателно, са попаднали в Божията хармония. Когато изпълнява Божия закон, човек се радва. Когато не го изпълнява, той страда. Някога страданието на едно същество е радост за друго. Например, когато вълкът нападне овцата, тя страда, а той се радва. Значи, овцата е благо за вълка, но вълкът не е благо за овцата; тревата е благо за овцата, но овцата не е благо за тревата.

Кръгът на фиг. 1. показва живота на сегашния човек. Квадратът АСВD представя пътя на неговото развитие. Диаметърът АВ представя инертния принцип, който човек трябва да преодолее в живота си. На този принцип се дължат страданията. Често се говори за усъвършенстване, без да се знае начина за постигане на съвършенството. Само оня е постигнал съвършенство, който е придобил любовта. Той живее в точка О, център на кръга. Сама по себе си, любовта е нищо, т. е. нула, точка, но от нея произлиза всичко. Тя е начало и край на нещата, тя е вечна и неизменна. Любов, която се променя, не е истинска. Тя подразбира поляризиране на любовта. Тя е сянка на любовта. Без сенки любовта не може да се разбере. Истинската любов е невидима, без образи. За да се види образът на любовта, трябва да дойдат радостите и страданията. И в природата е същото. За да видим образа на слънцето, нужно е то да изгрява и залязва. — Не може ли без изгрев и без залез? — Не може. — Не може ли без зло и без добро? — Не може. Ако вие знаете ня-

какъв начин, кажете го. Тъй както е създаден, човек не може без добро и зло, не може без изгрев и залез в живота си. Ще кажете, че това е противоречие. За вашето разбиране е противоречие, но не и за разбирането на възвишените същества. Докато сте млади, вие мислите по един начин; като остарееете, мислите по друг начин. В същност, заблуждение е да мислите, че сте стари. Само Бог е стар, т. е. всемогъщ, всезнаещ, проявен. Човек си въобразява, че е стар, че е като Бога. Не е стар той, който се с прегърбил; краката му не държат, нищо не може да носи и да работи. Ако казваш, че си стар, а не си поумнял, ти си далеч от истината. Това е оглувяване, а не остаряване. Остаряване и оглувяване са две различни неща.

Мнозина от вас сте изучавали музика. Казвате *dur* и *moll*. Какво означават тия думи? Под „*dur*“ разбираме мажорна гама, а под „*moll*“ — миньорна. Мажорните гами са весели, а миньорните — тъжни. Гамите са преводи на известни състояния. Основната гама започва от „до“ и върви постепенно нагоре. Едни пишат тоновете отгоре надолу, а други — хоризонтално. Като изучавате музиката, изучавайте и природата, за да правите верни преводи. Например, *dur* означава главната мозъчна система, а *moll* — симпатичната нервна система; *dur* означава поемане на въздух, *moll* — издишване; *dur* е ядене, движение, а *moll* — смилане на храната, почивка.

Доброто разположение, здравето на човека е *dur*, а неразположението, болестта — *moll*.

Както миньорните гами в музиката са естествени прояви, така и болестите са естествени състояния на човешкия организъм. Обаче, хората имат криво разбиране за тях. Думата „болест“ е съставена от сричките „бол и ес“. На турски „бол“ означава изобилие, богатство; „ес“ — така. Значи, болестта носи богатство за човека, а той мисли, че тя му отнема нещо. Виждате, че някой човек е надебелял, лицето му се разширило, подпухнало. Казват, че той има наслоявания, от които трябва да се освободи. Те не са органически свързани с него. Като дойде някоя болест, тя отнема, смъква тия наслоявания от него, и той олеква. Болестта му казва: Така не се пее. Ти не пееш музикално, не си построил лицето си музикално. Вършете всичко музикално. Така ще бъдете здрави. Като седнете да ядете, вие бързате по-скоро да се нахраните. Не бързайте. Седнете пред трапезата и започнете да пеете. Едъа минута пейте, но без песен не започвайте. Изпейте песента: „Колко сладко е яденето.“ След това направете молитвата си и започнете да ядете. Ще кажете, че това е детинска работа. Не е детинска. Че и животните не пеят, не свирят. Трябва ли да приличате на тях?

Сега ще вдигна малко завесата на музиката, да разберете нещо. Музиката, с всичките гами, е сложно нещо. Казвате „g dur“ — сол мажор — гама с един диез. Гамата „dur“ има отношение към мозъка, а „moll“ — към сърдцето; dur е електрична гама — на светлината, а moll — магнетична — на топлината. Електрич-

ните гами дават височина, а магнетичните — широчина. При широчината ти не можеш да задържиш своята радост. Минйорните гами дават материал, от който мажорните образуват плетка, с която човек се облича. Чрез музиката, с мажорните и минйорни гами, човек може да става весел и тъжен. С мажорните гами човек събира възходяща енергия, радва се. Той трябва да изпрати тая енергия в мозъка, да се обработи. Който разбира законите на музиката, знае, за всеки даден случай, колко електричество и колко магнетизъм трябва да употреби, за да свърши известна работа.

Музика има не само в песните, но и в говора. Някои думи са „dur“, а някои — „moll“. В гамите има диези и бемоли — те са сложни гами. Обаче, има гами и без диези, и без бемоли. Вие трябва да изучавате и едните, и другите, като състояния, през които минавате. Като изучавате музиката в връзка с вашите състояния, вие давате възможност на мозъка си да работи и да се развива. Без тая работа нито на тоя свят, нито на оня не можете да живеете. Ще кажете, че искате да отидете на оня свят. Какво ще правите там неподготвени? Оня свят е свят на светлина, на знание, на любов, на мъдрост. Като живееш на земята, ти трябва да изучаваш законите на светлината и на топлината. Законите на топлината са свързани с магнетизма, който е причина за здравето на човека. Не можеш да бъдеш здрав, ако не разбираш мажорните и минйорните гами. Мажорните гами донасят капитал, а минйорните го

обработват. Значи, умът носи капитал, а сърдцето го обработва. Първо започвате с ума, а после с сърдцето. Мажорната гама е свързана с еволюцията на човека, а миньорната — с инволюцията. Когато слизат от невидимия свят, възвишените същества носят Божиите блага на хората, на всички живи същества, за да работят с тях. Като дадат всичко, което носят, те влизат в миньорните гами и пожелават да се върнат назад, отново да се обогатят.

Какво представят процесите излизане и връщане назад в човешкия организъм? Излизането е движение на артериалната кръв, или, в музикално отношение, гамата *dur*. Връщането назад е движението на венозната кръв, или гамата *mol*. Излизането на кръвта от сърдцето и разнасянето ѝ по всички клетки на телото, наричаме *dur* движение. Като се връща обратно в сърдцето, за да се пречисти, кръвта става венозна. Това движение на кръвта наричаме *mol*. Когато кръвта минава през дробовите — през Божествения център, имаме пак движение *dur*. Човек трябва да разбира процесите „*dur* и *mol*“, за да разбере как става пречистването на кръвта и разнасянето на чистата кръв по телото да го храни. С други думи казано, човек трябва да разбира мажорното и миньорното движение на кръвта в организма, т. е. възходящото и нисходящото движение. Движението „*dur*“ е възходяща гама, която излиза от центъра и отива към периферията; движението „*mol*“ е нисходящо — то върви от периферията към центъра. В бъдеще, когато човек

постави музиката за основа на живота, той ще разглежда процесите в организма като музикални процеси. Например, дишането е музикален процес, който започва с мажорна гама. Детето, докато е в утробата на майка си, е в пасивно състояние — не диша, не яде. В това време майката го възпитава. Тя му казва: Сега аз те уча, преподавам ти музика. Ти няма да пееш, няма да говориш, само ще слушаш. Щом излезе вън от утробата на майка си, детето заплаква. Устата вече действа в него. Така се извива ума.

Ще кажете, че и вие имате свои възгледи върху нещата. Оставете вашите възгледи настрана. Те не са детински, не са глупави, но са преходни. Детинското в човека е на място. Да бъдеш възрастен, и това е на място. Да бъдеш стар, и това е на място. Детинското в човека е основа на неговото възмъжаване; възмъжаването е основа на старостта. Старостта, т. е. мъдростта в човека е основа на възкръснението. — Кога възкръсва човек? — Когато умре. Значи, смъртта е тоя движение, а раждането — „dur“. Какво означават процесите „раждане и умирање“? Раждаш се, значи, дохождаш в света да живееш; умираш, значи, отиваш за другия свят. Думата „умрял“ не е музикална. Тирелият не знае да пее. Следователно, който не знае да пее, непременно умира. Който губи радостта си, той не знае да пее, не разбира гамите на dur движение, т. е. на мажорните гами. Който губи радостта си, той не взема правилно тоновете. Ставаш сутрин, някоя дума влезе в ума ти, но

ти я отблъскваш. Тя е възходяща, както изгряващето слънце. Щом я отблъснеш, в ума ти иде друга дума, с висходящо движение. Виждаш, че изгревът се сменя с залез, и ставаш недоволен. Не се обезсърдчавай. Знай, че твоят залез е изгрев за друг някой. Който се ражда на земята, умира в другия свят; който умира на земята, ражда се в другия свят. Раждането на земята, както и в другия свят, наричаме процес на вечно обновяване.

Казвате, че трябва да бъдете здрави, да възкръснете. — Какво представя здравето? — Изгрев. — Възкресението? — Изгрев. — Болестта? — Залез. — Защо боледува човек? — За да се научи да живее правилно. Човек кашля, задушава се, за да се научи да пее. Понеже доброволно не иска да пее, изкуствено го заставят да изучава пеенето. Някой се гневи, вика, креска. Това е движение *dur* — мажорна гама. Не е лошо, че си се разгневил, но трябва да знаеш, колко да повдигнеш гласа си. Капелмайсторът следи това. Ако повдигнеш гласа си повече, отколкото трябва, т. е. ако се разгневиш много, ще платиш за излишната енергия. Не само ти ще отговаряш, но и капелмайсторът. Ще го повикат в другия свят да даде отчет за работата си. И тебе ще питат, музикално ли се гневаши, или немусикално. Някой няма право да се гневи, без да прилага музикалните правила. Някой се гневи в началото *forte*, а накрая *piano*; друг — в началото *piano*, накрая *forte*. Приятно е да слушаш, как някой започва да се гневи силно и постепенно утихва. Гневът е благо за

човека, когато се проявява музикално. И за Бога се казва, че се е разгневил. Обаче, гневът на Бога е създал човека. Той се разгневил, взел пръст и направил от нея човек — вдъхнал в него дихание на живот. Чрез мажорната гама Бог внася живот в хората. Като не разбират закона, те мислят, че Бог ги наказва. Това е заблуждение. Гневът оживява и спасява хората.

Днес всички говорят за любовта, без да я разбират. Мома се влюбва в някой момък; казва, че го обича, но първата ѝ работа е да го отдели от майка му и баща му, от Бога. Тя иска да го направи слуга, да върши, каквото му заповядва. Това не е любов. И момъкът се влюбва в някоя мома, иска да я отдели от близките ѝ, от Бога, да я направи своя слугиня, да му се подчинява. И това не е любов. В момента, в който момъкът или момата почувствуват, че им се отнема свободата, любовта изчезва. Божественият закон гласи: Човек може да те обича, докато му даваш свобода. Отнемеш ли свободата му, ти престъпваш закона. Човек може да те обича дотогава, докато вярва, че и ти го обичаш. Изгуби ли вяра в тебе, любовта между двамата изчезва. За да бъде любовта между хората трайна, те първо трябва да обичат Бога. — Как ще Го обичаме, когато не сме Го видели? — Чудни са хората! Бог се проявява чрез светлината, чрез въздуха, чрез водата, чрез хляба и, въпреки това, казват, че никой не е видял Бога. Оня, който е казал, че никой не е видял Господа, сам не е разбирал Божия закон и му дал криво тълкуване.

Помнете: Любовта е неделима. Единствената сила, която не се дели, е любовта. Тя не търси погрешките на хората. Като обикнеш някого, не търси погрешките му. Бог изправя погрешките на хората. Ако обикнеш човека и мислиш, че ще го изправиш, ти си на крив път. Като изучаваш музиката, ще слушаш професора си и ще прилагаш. Мислиш ли, че ти можеш да го учиш, ще се провалиш. Обичайте, учете, пейте, за да се подмладите. Ако не разбирате мажорните гами, не може да се подмладите. Ако си гневен, не се оправдавай, но кажи: Братко, гневен, сприхав съм, ще ме извиниш; не взимам върно тонолето, не съм научил още мажорните гами.

Едно се иска от човека: искреност. Той се представя такъв, какъвто не е. Младата мома, например, се представя пред момъка такава, каквата не е. Тя се влюбва в него и започва да се усмихва, да пее, с което иска да каже: Що се отнася до песен, до музика, до любов, мене търси. Той се увлича в нея и казва: Ти ще ме спасиш, ти си моето божество. Като се оженят, виждат, че нито тя е божество, нито той. И диамата не могат да пеят. Ако нашата любов не е в сила да понася погрешките на хората, не е истинска. Ако нашето знание не ни приближава до Бога, не е истинско. Любов, знание и свобода, които не ни приближават до Бога, не са истински. Любовете изтича от Бога и е неделима. Мъдростта изтича от Бога и е неделима. Свободата изтича от Бога и е неделима. Любовта, мъдростта и истината са един-

ствените неделими неща. Който ограничава свободата на човека, той я дели. Който ограничава знанието на човека, той дели мъдростта. Не казвай на човека, че знанието му не е истинско; не казвай, че вярата му не е силна. Неговата вяра не е като на съветията, но тя го задоволява, отговаря на неговите мисли и чувства. Вярата постоянно расте и се усилва. Това не става изведнъж.

Мнозина искат да постигнат всичко изведнъж, както змията изведнъж съблича кожата си. За човека това е невъзможно. Змията всяка година съблича кожата си, но пак змия си остава. И вие може по десет пъти на ден да се разкайвате, но пак същите хора да си останете. Това разкаяние нищо не допринася. Единствената сила, която променя хората и тяхния живот, това е любовта. Всеки ще люби, както разбира, но ще бъде искрен в себе си. Направиш погрешка, ще я изправиш, няма защо да се разкайваш и изповядваш. Ти пръв знаеш погрешката си и сам можеш да я изправиш. — Кога може човек да се разкайва и изповядва? — Когато любовта го посети. Можеш да се изповядваш само прел човек, който разбира нещата. Какво ще говориш за Божественото на човек, който нищо не разбира? Ако искаш да учиш пеене, ще отидеш при най-добрия професор. Не е лесно да пееш по всички правила на музиката.

Какво представлява пеенето? — Съчетание между тоновете и светлината на човешкия ум. Да пееш без светлина и топлина, това не е

истинско пеене. В пеенето трябва да взимат участие и двете системи — мозъчната и симпатичната нервна система. Това значи, приятно, чисто, правилно пеене. Като пееш, трябва да бъдеш в връзка с съществата, които са създали мозъчната и симпатичната нервна система, и да ги обичаш. Само така енергиите на двете системи действуват нормално и оказват влияние върху вас.

Някой казва: Аз мога да напрая всичко. Който има неделимата любов, неделимата мъдрост и неделимата истина, той може да направи всичко. Неделимите неща са свещени. В това отношение, любовта, мъдростта и истината са свещени неща. Друго мнение по този въпрос не съществува. — Как трябва да разбираме това? — Щом питате, не може да ви се отговори. Който разбира, какво значи неделимост на любовта, на мъдростта и на истината, с него може да се говори. Само оня ще слуша, който знае да пее. С него можеш да говориш. Оня, който разбира нещата, е *dur*; който слуша, е *mo* ¹. Професорът е *dur* — мажорна гама; ученикът е *mo* — миньорна гама. — Той ли ще ме учи? — Все трябва някой да те учи. Мислите ли, че без учител може да научите нещо? Девет месеца майката учи детето в утробата си. Преди това още, майката и бащата са го възпитавали. Тяхната любов не е нищо друго, освен възпитанието на детето, което ще родят. Ако детето върви по бащина линия, бащата го е възпитавал. В това време детето е давало обещание на бащата, че ще го слуша,

ще бъде прилежен ученик, само да му даде условия да дойде на земята. Като дойде на земята, всичко забравя и казва на баща си: Какво ми даде? Това показва, че детето не е разбрало несента на майка си и на баща си, не е разбрало тяхната музика.

Съвременният свят не е още музикален. — Защо? — Защото хората не разбират живота. Те пеят, съирят, но това не е още оная музика, която трябва да дойде. Те сега я изучават. В това отношение, войната ще донесе голямо благословение за човечеството. Старият порядък заминава. Старите разбирания си отиват. Ново нещо иде в света. И разбирането ви за стар и млад трябва да си отиде. Всички трябва да се подмладите. Христос казва: „Ако не се родите изново, не можете да влезете в Царството Божие.“ Млади, нови хора са нуждни. Новият порядък вече тропане на вратата. Бъдете готови да го посрещнете. Някои буби са напуснали вече какавидите си.

В чертежа на фиг. 1. се образуват два триъгълника: ACB и ABD . Страните на тия триъгълници са мярки. Страната AB е мярка на бащата, AC — мярка на майката, а CB — мярка на сина, или на дъщерята. Тоя триъгълник е в dug движение, възходящо, с връх C нагоре. Триъгълникът ABD е с върха надолу — moll движение. Страната AB е бащата, AD — майката, DB — синът, или дъщерята. Основата на двата триъгълника е една и съща — AB . Правите OC и OD са перпендикуляри в триъгълниците; OC е възходящ, мажорна гама, а OD

— нисходещ, миньорна гама. Мажорните гами, като възходещи, представят клонете, а миньорните, като нисходещи, са корени на растенията. В това отношение, човек представя две дървета — корените на едното дърво са в мозъка, т. е. в мозъчната нервна система, а корените на другото дърво са в слънчевия възел — в симпатичната нервна система.

Днес всички хора се пият, де е Бог. Едни Го признават, други Го отричат. Който Го признава, казва за Бога, че е Любов. Той говори за Бога като любов, но няма любов в себе си. Някои говорят за любовта, но не я чувствуват: карат се, бият се. Като говорят за любовта, те трябва да имат любов към всичко. Любовта не нижда погрешките на хората. Те са кал, която може да се измие. Мнозина идат при мене кални, но излизат чисти — чистят се. Докато си бил между хората, правил си погрешки, за които те наричат крадец. Какво си откраднал? Изпил си водата от шишето им. После идеш при мене да го напълниш. Аз живея при голямото езеро. Казвам: Напълни шишето и го върни на оня, от когото си го взел. Докато си при мене, можеш да празниши и пълниши шишето, койкогo пъти искаш. Да мислиш, че някои изпил водата ти, това е неразбиране на живота. Да мислиш, че някой те погледнал криво, това е човешко разбиране. Какво означава кривият поглед? Лошите мисли и чувства са кривите човешки погледи. Срещаш някого и си казваш: Голям нехранимайко е тоя човек. Тая мисъл се възприема като крив поглед. Срещнеш ли един

човек на пътя си, или дойде в дома ти, счидай, че Бог го е изпратил при тебе. Приеми го като брат, все ще научиш нещо от него.

Ето, Бог изпрати сатаната при Йова, да го изпита. Бог каза на сатаната: Познаваш ли моя верен раб Йова? — Остаи го на мое разположение, да го изпитам. После ще ги отговоря. Ще видя, дали знае гамите *dur* и *mol*, дали знае да пее. Ти си му дал овце, говеда, шиви, лозя, добри синове и дъщери. Вземи всичко това, да видиш, какво е научил и разбрал. Като поставиха Йова на големи изпитания, видя се, че не се е научил да пее; има нещо, което губвало да придобие. В него се криела гордостта. Тои мислил, че знае всичко, че няма подобен на него. След като изгубил всичкото си богатство, като изгубил синовете и дъщерите си, най-последно загубил и здравето му. Тогава Йов проклет деня, в който се е родил. Като минал и през това изпитание, той се смирил, научил се да пее и казал: Едно време мислех погрешно, но сега разбрах живота, разбрах, че съм грешил. Няма вече да поътарям същите погрешки.

Често и вие, като Йова, седите и си въобразявате, че сте нещо, че много знаете. Нещо сте, но овцете ви, говедата, камилите, синовете и дъщерите ви постепенно изчезват. Най-последно може да ви хване някаква тежка болест и да кажете, че сте инвалид. Толстой е боледувал сериозно три пъти в живота си и, при всяко боледуване, придобивал известно просветление. Не е въпросът да боледуваши и да станеш инвалид, но да придобиеш някакво прозрение. И

вие, като боледувате няколко пъти, все ще придобиете нещо. Като боледува и издържи на болестта, човек става по-здрав, придобива нова светлина. Колкото повече боледува човек в детската си възраст, толкова по-издържлив става. Зад ушите има една издадена кост. Когато сте болни или неразположени, поразтъркайте тая кост няколко пъти нагоре-надолу, докато се подобри състоянието ви. Преди да сте опитали това и получили резултат, не разказвайте на близките си. Само оня има право да дава съвет на другите, който сам е получил някакъв резултат.

Ще кажете, че опитите са за младите, а не за старите. Само Бог е стар, мъдър. Ако се мислиге за стари, вие нямате отношение към Бога. Искам всички да бъдете млади: млади с любов, с знание и с свобода. Смесно е да говорите за старост. Че някой станал на 45, 50 или 60 години, каква старост е това? Какво са в същност 60 години? Какво са 64 години? Ако съберете $6 + 4 = 10$. Значи, той е на 10 години. Друг бил на 72 или на 85 години. Какъв е сборът от цифрите на тия числа? Числото $7 + 2 = 9$, $8 + 5 = 13$. Като станете на 120 години, тогава ще бъдете най-млад: $1 + 2 + 0 = 3$. Значи, 120 годишният ще бъде едва на три години. Това е верно и в музиката, дето има дълги и къси вълни. Гамите биват три вида: естествени — минйорните гаме — на физичния свят; духовни гаме — мажорните и Божествени гаме — на любовта, на мъдростта и на истината.

Сега аз искам от вас едно нещо: да пеете. Теоретично всички може да сте запознати с пеенето. Важно, обаче, е прилагането. Което можете да приложите, то ви ползува. (Учителят свири на пигулка една българска песен, с тъжен мотив. Същевременно прежежда съдържанието на песента: Млад момък иска да се ожени, но пари няма, беден е. Той стои и мисли, какво да прави). После Учителят засвири една весела българска песен, в мажорна гама. Мажорното пеене и свирене спасява българина. Понеже е сатурнов тип, българинът се спасява от песимизма чрез игра и песен. При духовните гами човек трябва да се научи да мисли добре. Учителят свири и пее: „Да знаеш, как да любиш“. Това значи, да вярваш в Бога. „Да знаеш, как да мислиш.“ Това значи, да изпълняваш Божията воля. „Да си свободен“, това значи, да служиш на Бога. Ще каже някой, че се заблудил, че страдал. Радвайте се на страданията. Те са предисловие, предпоставка в живота. Ако има някой, който истински страда, това е Бог. Той дал хиляди благословения на хората, грижи се за тях, помага им, а те нито Го познават, нито Го признават. Той седи тихо и спокойно, чака хората да се пробудят и да се обърнат към Него.

Сега аз желая, като пеете, да не търсите погрешките си. Аз зная по-добре от вас погрешките на всички, но не се занимавам с това. Погрешките са външно нещо. Доброто трябва да търсите. В всички хора има скрито добро и богатство. Вие още не сте мислили за доброто,

което се крие в вас. Вие още не сте любили, както трябва.

Преди години бях в Русе. Дойде при мене един млад момък, духовен човек, каза ми, че се влюбил в една сестра, иска да се ожени за нея. Казах му, че може да не е определено да се ожени за нея. — Ако не е определено, аз се отказвам от Бога, не вярвам в Него. Без тая мома не мога да живея. След две години срещам същия момък. Пак заговори за момата, каза, че охладнял към нея. — Чудно нещо! Преди две години казваше, че не можеш без нея, а сега я отхвърляш. Това не е любов. Човек се ражда и умира с любовта. Истинска любов с оная, която придружава човека всякога и навсякъде. Тя придружава човека и при изгрева, и при залеза на неговия живот. Тя никога не го напуска. Това е естествената любов. Всичко може да те напусне в живота, но любовта — никога. Тя остава при всички условия една и съща. Оня, Който при всички условия остава един и същ, е Бог. Искаш ли да свършиш една велика работа, с Бога ще я свършиш. В Негово име всичко можеш да направиш.

И тъй, всички трябва да пеете. Старите казват, че младите трябва да пеят. Младите казват, че старите са закъсали в пеенето. Ако старите закъсат, и младите ще закъсат. Едно време и старите бяха млади. В любовта и младите, и старите са закъсали. Пазете се от тая любов, която преждевременно състарява човека. Любовта подмладява. Ако преждевременно остаряваш, любовта ти не е правилна, има нещо

криво в нея. Ще изправиш кривото. Лицето ти почерняло, остаряло — това не е любов. Любовта носи светлина и топлина. Някой казва, че остарял, а мисли, че има любов, мъдрост и се готви за оня свят, да го посрещнат ангелите. На оня свят не приемат стари хора, инвалиди. Там приемат само деца, да им преподават знание и музика.

Ето защо, докато сте още на земята, ще пеете, ще изучавате музика. (Учителят пее: „Когато видях първия лъч на моето слънце, сърдцето ми трепна, и аз почнах да живея. То ми се усмихна и весело ме погледна. За теб аз днес изгрях — ми каза то. Изпратено съм за тебе, да ти посветя“). Защо и вие да не пеете свободно? Лошите навици са схванали гърлото ви, стегнали са сърдцето ви. Всеки ден трябва да прерязвате тия навици с ножичите си. Всички изведнъж не можете да изрежете. Ако една сестра е недоволна от друга, нека ѝ запее: „Любезна моя, сестро, не зная, защо не можем ние да се разберем. Имам нещо против тебе, което сама не харесвам. Много пъти съм била недоволна от тебе, но то беше едно време, когато не разбирах нещата. Сега, когато мога да пея мажорните и миньорните гами, готова съм да постъпвам по нов начин. Аз вече те обичам така, както никога досега. Обичам те, моя мила сестричке.“

Какво допринася музиката в човешкия живот? — Тя е единственото изкуство, което разпръсква тъгите и скърбите. Всичко в природата е музика. Има неща, които можете да чувате. Те

ще ви отворят ушите. Казвате: Да беше на млади години! — Каквито сте сега, такива сте били и на младини. Един дядо се намерил пред един дълбок трап. Трябвало да мине на отвъдната страна. Погледнал трапа и си казал: Колко трапове съм прескачал на младини! И тоя ще прессоча. Засилил се и паднал в трапа. Като мислил, че някой ще го види, казал си: Друго нещо е старостта. Не можеш да правиш това, което на младини си правил. Озърнал се натук-натам, разбрал, че е сам, и си казал: Какъвто бях на младини, такъв съм и сега.

Казвам: Няма старост в света. Това, което хората наричат старост, е хипноза, която съществува от деня на престъпване на Божията заповед. В деня, в който първите човени са яли от забраненото дърво, дойде и хипнотичното състояние. В деня, в който ядеш от забраненото дърво, ще остарееш. Всяка мисъл, която не отговаря на Божествената, води към остаряване. Всяко чувство, което не отговаря на Божественото, състарява човека. Значи, всяка мисъл, всяко желание, всяка постъпка трябва да носят известно благо за човека. Някой се засмял, веднага ще го питат, защо се смее. Нека се смее човекът, весел е, няма защо да се прикрива. Право ли е да си весел и да се скриваш, да не те забележат? Това са методи на стария живот. Скрытото е в земята, но нашият живот, колкото и да се прикриваме, е отворен за възвишените същества. Нашите мисли, желания и постъпки имат плодове, които не могат да се скрият. Казано е в Писанието: „Всяко дърво се познава по

плода си. "Как ще се скрие плодът? Бъди естествен! Радвай се на плодовете на своя естествен живот!

Учете се да пее. Прилагайте пеенето при разрешаване на всички въпроси в вашия живот. Решаваш някакъв въпрос. Застани прав, обърни мисълта си към Бога, към любовта, която озарява всичко. Любовта, която има еднакви отношения към всички хора, която никого не забравя, ще ти помогне. Някой мисли, че е изоставен. Тая мисъл образува тъмнина в съзнанието му; тя пречи да го видят и да вижда помощта, която му се предлага. Махни лошите мисли и желания, за да прогледаш. Имай вяра в любовта. Бог е Любов. Единственият, Който никого не изоставя, и Който мисли доброто на всички, е Бог. Заради тоя Бог аз искам да ви пея.

Учителят пее: „Отче наш, Който Си на небето, да се освети името Твое; да дойде Царството Твое, да бъде волята Твоя, както на небето, така и на земята.“ Пейте така, че като произнесете името на Бога, да ви светне в съзнанието. Учителят продължава да пее: „Отче наш, Който си на небесата, и долу на земята, и в сърдцата. Ти проникваш с Своята мисъл. Твоята Любов е внесла в мене живот. Аз те обичам, Господи Боже мой, с всичката си душа, с всичкия си ум, с всичкия си дух и с всичката си сила. Да бъде Твоето име благословено през всичките векове!“

И тъй, пейте! И да правите погрешки, пак пейте! Като отидете на оня свят, и там ще пее. Ангелите, като дойдоха на земята, и те пяха.

И вие ще пеете пред райската врата. Апостол Петър държи ключовете на рая и, като ви види там, ще каже: Изпейте една песен! Коя песен ще изпеете: песента на разочарованата любов, на неразбраната любов, на тежките мисли и чувства, или на големите страдания? И това е благо за човека, но той трябва да разбира законите, да знае, че всичко, което се случва в живота му, е за негово добро. Казано е, че всичко, което се случва в живота на човека, ще се превърне на добро. Обикновеният камък ще се превърне на скъпоценен. Казано е още: „Ще залича греховете ви и няма да ги спомена.“ Да пеем тая песен и да благодарим за всичко. Днес човек мъчно благодари. Кипне за нещо и развали всичко. Дават му нещо добро, пак не благодари. Много получава, не благодари; малко получава, пак не благодари — все е недоволен. Изкуство е да си благодарен и на малкото. Изпей два тона, но правилно, и бъди доволен. Ако изпееш правилно „do“, значи, имаш условия да растеш и да забогатяваш. Стремете се да бъдете такива, каквито сте; да изявявате това, което първоначално е вложено в вас. Това е истинската свобода.

Един велик английски художник решил да нарисува портрет, който да представя сиромашията. За тая цел той тръгнал из Лондонските улици, да намери подходящ обект. Ходил из улиците, търсел внимателно, докато един ден погледът му се спрял върху едно 15 — 16 годишно момче, бедно облечено, с блядо, изпито лице. В него той видял истински образец на

бедността. Той спрял момчето, дал му адреса си и го помолил в определен ден да дойде в ателието му. Момчето не разбрало, защо го вика, но погледнало художника и се засрамило от своето бедно и крайно скромно облекло. То тръгнало между познати да иска дрехи, да се облече, за да се представи пред художника в поносим вид. В уречения ден и час то се явило пред художника. Последният не го познал, но момчето му напомнило, че е същият, когото художникът срещнал преди няколко деня на улицата. Художникът се засмял и любезно му отговорил: Не ми трябваш такъв, какъвто сега ми се явяваш. Ако ми са нуждни добре облечени хора, Лондон е пълен с такива. Аз исках да дойдеш при мене такъв, какъвто те видях.

Сега и на вас казвам: Не се обличайте с изкуствени дрехи. Изкуствените дрехи не са похубави от естествените. С погрешките си вие сте по-добри, отколкото с позлатените добродетели. Ние не се нуждаем от позлатено добро. Не се нуждаем и от позлатен духовен живот. Позлатената мисъл, позлатеното желание скоро се изтрива и отдолу се вижда медта. Мисълта, чувството и постъпката трябва да бъдат от истинско, чисто злато. Да се радваме, когато срещнем един брат, или една сестра такива, каквито са. — Еди-кой си не постъпва добре. Много кряска, вика. — Нищо от това, много енергия има човекът. Може ли водопадът да не вдига шум? Може ли бурята да не кряска? Ако бурята и водопадът имат право да кряскат, защо човек да не кряска? Ако не си водопад, нямаш

право да кръскаш. Мнозина кръскаш на равно място. Там е погрешката им. Радвайте се на добродетелите на близките си. Радвайте се и на тяхните погрешки. Като видите, че някой греша, не го осъждайте. Радвайте се на погрешките му един път, а на добродетелите му два пъти. Когато някой не може да пее, радвайте се веднъж; на оня, който знае да пее, радвайте се два пъти.

За следния път някой от вас да се приготи, да изпее една песен — мажорна, или миньорна. Пеенето на песента да продължи не повече от една минута. Който е готов за новото, той да пее. Ще вдигнете ръка, както учениците в училището, да разберем, кой иска да пее. Как вдигат учениците ръка? — Те вдигат двата си пръста — показалецът и средният. Показалецът е свързан с Юпитер, а средният — с Сатурн. Показалецът има отношение към благородството, а средният към справедливостта. Следователно, когато ученикът вдига двата си пръста, той казва: Учителю, ще разкажа урока си в името на моето благородство и на моята справедливост. И вие следния път ще пеете в името на вашите погрешки и добродетели. Ще пеете, както можете, без да се смеете един на друг. Ще пеете от 1—3 минути най-много, да има време за повече певци. По тоя начин аз искам да ви сменя старите дрехи.

Някои са ме питали, какви погрешки имат. Няма защо да се спирам върху погрешките. Едно ще знаете: всички сте страхливи. Имайте

страх от Бога, а не от човечите. Страхът от човечите е спънка, а страхът от Бога — благословение.

*

6. Лекция от Учителя, държана на
10 ноемврий, 1943 г. София. — Изгрев.

Любов и безсмъртие

Често се говори, че светът е лош, объркан. Ако ви се даде възможност да го оправите, как бихте постъпили? За всички хора ли е объркан светът? Давате храна на трескавия, добре и вкусно сготвена, но той се отказва да яде, горчиво му е. Хапне малко от яденето и казва: Горчиво е, не ми се яде. Каквото хапне той, всичко му е горчиво. Обаче, окръжаващите ядат сладко. Трескавият, болният мисли, че всички хора са болни. Неразположеният мисли, че всички хора са неразположени. Те се заблуждават, не мислят право. Не е права и мисълта, че светът е развален. Тая мисъл не е Божествена. Има нещо в света, което трябва да се оправи, но хората не могат да го оправят. — Защо? — Методите им са човешки. Има Божествени методи, чрез които светът може да се оправи. Те са невидими, но дават добри резултати. Аз ви посочвам тия методи, но вие не ме следвате.

Задачата на човека не е в оправянето на света, но в оправяне погрешките на миналите поколения, с които и той е свързан. Баща ти оставил дълг, ти си негов наследник — ще плащаш. Ние вървим по известна линия, по която получаваме блага и задължения. Казваш: Нямам нищо общо с миналото. — Можеш да се от-

казваш, но последствията не можеш да избегнеш. Ние сме свързани с миналото и не можем да се освободим от него. По невнимание, детето може да драсне клечка кибрит и да запали плевнята, да изгори. Детето не е виновно, не е запалило плевнята съзнателно, но погрешката трябва да се изправи. И вие, в вашия живот, много клечки сте запалвали, много плевни сте изгорили. И в отношенията си вие имате много неправилности, поради които не можете да се търпите — голяма дисхармония съществува между вас. Казвате: Лош е този човек, не мога да го търпя. — Не е лош той, но не ви разбира, пък и вие не го разбирате. Като срещнете мечка, отвращавате се от нея. — Защо? — Лошо мирише. Мечката не е лоша, но има нещо в нея, което се вкисва и причинява тая лоша миризма. В всички животни, без изключение, става известно вкисване. То ги прави неприятни. Ако обонянието ви е разълто, ще забележите, че и човек, като се разсърди, също се вкисва и мирише неприятно. С мисълта си, и лошият, и добрият човек отдалеч могат да влияят на хората. Лошият действа неприятно с своето вкисване, а добрият с добрата си мисъл ги повдига.

Сега цяла София е неспокойна, разтревожена. — Защо? — Защото политиките не послушаха. Казване им се да пазят неутралитет. Българите запазиха неутралитет само с Русия, а на другите обявиха война. Какво ще спечелят с тая война? Тук имаше някакво користолобие. Свързаха се с Германия, за да им даде Македония. Не са германците, които ще им да-

дат Македония, нито останалите велики сили могат да ги задоволят. Казват, че Русия ни освободила. Казано е, обаче, в Свещените книги, че само Бог освобождава. Следователно, Бог ни освободи чрез Русия. Каквито са заблужденията на народите и държавите, такива са и на отделните хора. Бащата казва: Да порасне веднъж синът ми, че да ме замести. — Не уповавай на сина си. Ти си син на Бога, временно си заел службата на баща и мислиш, че синът ти може да те замести. Като син, ти нямаш никакво отношение към Бога, а искаш твоят син да те замести. Мислиш, че си баща — това е въображение. Невежият човек още не е станал син или дъщеря, а си въобразява, че може да стане майка или баща. Когато станете добри и послушни синове и дъщери, едва тогава можете да станете бащи и майки. В това има известно съотношение.

Като ви говоря за любовта, имам пред вид следното нейно качество: любовта търпи, но не извинява нещата. Тя е крайно мека, но и крайно взискателна. Казваш за някого: Тоя човек не ме обича. — Не те обича, защото ти злоупотребяваш с неговата любов. Чистият живот излиза само от любовта. Ти направиш една погрешка, макар и на крайцеца, и така хвърляш пегно на любовта. Плюеш в един кладенец и казваш: Няма нищо, ще се очисти водата. Водата ще се очисти, но ти не постъпваш добре. Помнете: Пътят, по който вървите, не води към подмладяване. И сто години да живеете, не можете да се подмладите. Подмладяването става

по съвсем други закони. Човек може да се подмлади, но ако живее по закона на любовта. Вие още не разбирате тоя закон, нямате ясна представа за него.

Какво носи любовта? — Живот. — Какво носи безлюбието? — Смърт. Който обича смъртните хора, смъртен става. Баща, който обича само синовете си, става като тях. Ако искаш да станеш безсмъртен, трябва да обичаш Бога. Затова е казано да възлюбиш Господа с всичката си душа, с всичката си сила, с всичкото си сърдце и с всичкия си ум. Христос обичаше Бога и, в името на тая любов, възлюби и хората. За тая любов Той се пожертвува за човечеството и пое неговите грехове. Най-после Той възкръсна, с което показва на хората, че, като обичаше Безсмъртния, и Той стана безсмъртен. Вие мислите, че ако обикнете света, ще се повдигнете. Не е било и няма да бъде, да обичаш света, и той да не те изяде. Това не е закон, но наредба. Следователно, ако искаш да станеш безсмъртен, обичай Бога, обичай свегите, добрите и безсмъртните хора. Казано е в Писанието: „Това е живот вечен, да позная Тебе Единного, Истинного Бога.“ Като станеш безсмъртен, само тогава ще знаеш, как да се справиш с смъртните. Хората трябва да се убедят в мисълта, да обичат Бога. Тогава смъртта няма да царува на земята. Да обичаш Бога, това значи, да Го виждаш в хората. Тогава ще обичаш хората заради Бога в тях. Докато не дойдат до тая любов, те всякога ще бъдат далеч едни от други. Много естествено — не се раз-

бират. Ако виждаш човека и не го любиш, как ще любиш Бога? Ако не обичаш Бога, Който ти е дал всичко, как ще обичаш човека, който нищо не ти е дал? Ти се ползуваш от светлината, от въздуха, от водата, от хляба, които идат от Бога, и не Го обичаш, а говориш за любов към ближния и към човечеството. Ти се радваш на сина и на дъщеря си, а забравяш, че те са от Бога. Възлюби Бога в всичко, за да обикнеш и ближния си. Иначе, нито ти ще обичаш, нито тебе ще обичат.

Това, което говоря за любовта, се отнася до напредналите души; то не е за всички. — Защо? — Защото всички не могат да го разберат. Само оня разбира, който изпълнява. Например, можеш да четеш върху музиката, можеш да се занимаваш с философия на музиката, но ако не знаеш да пееш, нищо не разбираш от музиката. Днес има философи и учени, колкото искаш. Светът се нуждае главно от хора, които прилагат и изпълняват. Казваш на едного: Пей! — Не мога да пея. Познавам музиката, зная законите на пеенето, но не съм пял. — Тогава нищо не разбираш. — Да живеем добре. — Как се живее добре? Добрият живот подразбира добра обхода. Отиваш някъде, тропни един път на вратата и чакай да ти отворят. При мене дохождат мнозина, и всеки бърза. Спре се пред вратата и хлопне един път. Ако не отвори веднага, той започва да хлопа нервно по два, три, четири пъти наред. Няма търпение да почака малко. Отворя вратата, питам, какво иска. — Детето ми е болно. — Дай му да пие го-

реща вода. — Ще оздравее ли? — Опитай. Ако не оздравее, пак ела. Като отивате при някого, тропнете един път — това е правилно. Тропнеш ли два пъти, ти се колебаеш. Като тропнеш един път, трябва да имаш любов към Бога. — Нямаш ли тая любов, нищо не можеш да постигнеш. Двата удара показват, че трябва да имаш любов и към Божия Дух. Божественото тропа един път. И овцата тропа само един път. Като види вълка, тя се изправя смело и тропне с крака си само веднъж. Вълкът разбира, че тая овца е силна, смела и отстъпва. Бащата тропа един път, майката — два пъти, а детето — три пъти. Четири пъти тропат духовете.

Питате: Защо работите ни не вървят добре? — Защото мислите само за себе си. Ние не създадохме света, Бог го създаде. Следователно, като знаем това, първо ще помислим за Бога и за задълженията си към Него. Като изпълним задълженията си, после имаме право да мислим и за себе си. Хората заемат последно място в стълбата на разумните същества. Като започнете от най-възвишените същества, които стоят на първо място в тая редица, ще дойдете и до човека, който е на десетото стъпало. Значи, над човека има още девет стъпала, по които му предстои да се качва. Сегашният човек е още дете в разбирането си. Каква сила има детето? Въпреки това, човек се изпъчи напред и казва: Свободен съм! — Направй опит с болестта. Като дойде някаква болест, опълчи се против нея. Кажи: Знаеш ли, кой съм аз? Скоро да си вървиш! Аз съм свободен човек,

бират. Ако виждаш човека и не го любиш, как ще любиш Бога? Ако не обичаш Бога, Който ти е дал всичко, как ще обичаш човека, който нищо не ти е дал? Ти се ползуваш от светлината, от въздуха, от водата, от хляба, които идат от Бога, и не Го обичаш, а говориш за любов към ближния и към човечеството. Ти се радваш на сина и на дъщеря си, а забравяш, че те са от Бога. Възлюби Бога в всичко, за да обикнеш и ближния си. Иначе, нито ти ще обичаш, нито тебе ще обичат.

Това, което говоря за любовта, се отнася до напредналите души; то не е за всички.—Защо? — Защото всички не могат да го разберат. Само оня разбира, който изпълнява. Например, можеш да четеш върху музиката, можеш да се занимаваш с философия на музиката, но ако не знаеш да пееш, нищо не разбираш от музиката. Днес има философи и учени, колкото искаш. Светът се нуждае главно от хора, които прилагат и изпълняват. Казваш на едного: Пей! — Не мога да пея. Познавам музиката, зная законите на пеенето, но не съм пял. — Тогава нищо не разбираш. — Да живеем добре. — Как се живее добре? Добрият живот подразбира добра обхода. Отиваш някъде, тропни един път на вратата и чакай да ти отворят. При мене дохождат мнозина, и всеки бърза. Спре се пред вратата и хлопне един път. Ако не отворя веднага, той започва да хлопа нервно по два, три, четири пъти наред. Няма търпение да почака малко. Отворя вратата, питам, какво иска. — Детето ми е болно. — Дай му да пие го-

реща вода. — Ще оздравее ли? — Опитай. Ако не оздравее, пак ела. Като отивате при някого, тропнете един път — това е правилно. Тропнеш ли два пъти, ти се колебаеш. Като тропнеш един път, трябва да имаш любов към Бога. Нямаш ли тая любов, нищо не можеш да постигнеш. Двата удара показват, че трябва да имаш любов и към Божия Дух. Божественото тропа един път. И овцата тропа само един път. Като види вълка, тя се изправя смело и тропне с крака си само веднъж. Вълкът разбира, че тая овца е силна, смела и отстъпва. Бащата тропа един път, майката — два пъти, а детето — три пъти. Четири пъти тропат духовете.

Питате: Защо работите ни не вървят добре? — Защото мислите само за себе си. Ние не създадохме света, Бог го създаде. Следователно, като знаем това, първо ще помислим за Бога и за задълженията си към Него. Като изпълним задълженията си, после имаме право да мислим и за себе си. Хората заемат последно място в стълбата на разумните същества. Като започнете от най-възвишените същества, които стоят на първо място в тая редица, ще дойдете и до човека, който е на десетото стъпало. Значи, над човека има още девет стъпала, по които му предстои да се качва. Сегашният човек е още дете в разбирането си. Каква сила има детето? Въпреки това, човек се изпъчи напред и казва: Свободен съм! — Направи опит с болестта. Като дойде някаква болест, опълчи се против нея. Кажи: Знаеш ли, кой съм аз? Скоро да си вървиш! Аз съм свободен човек,

заповядвам ти да ме напуснеш! Вие говорите големи думи, а нямате сила да ги приложите.

Един наш приятел, от Търновско, решил да вземе кадилницата и да тръгне от единия край на Търново до другия, да кади. Гой ме пита, да направи ли това. — Защо иска да кади? — Да докаже на хората, че не го е страх от нищо. Кой каквото иска да говори за него, той не се смущава. Казах му: Хората нямат нужда от твоето кадене. Друг е въпросът, ако отидеш между болни, и те оздравеят от каденето. Но тъй, само да кадиш и нищо да не придобият, няма смисъл. Кой свещеник не е кадил? Ако светът можеше да се оправи с кадене, досега щеше да бъде оправен. Хиляди свещеници — български, еврейски са кадили, но светът и досега си е същият. Ако искаш да кадиш, свободен си, но ще знаеш, че и търновци са свободни, да ти отговорят, както разбират. Той пита мене, дано го подкрепя. Аз не съм съгласен да се кади с тамян. Излез пред света с кадилницата на твоя ум. Излез с кадилницата на твоето сърдце. Излез с кадилницата на своята душа. И най-после, ако стане нужда, излез да кадиш с тамян.

И тъй, мислете първо за Бога. В това се крие безсмъртието на човека. Любовта към Бога ражда живот, а любовта към хората ражда смърт. Любовта към хората е причина за всички болести. Например, майката обича детето си, но щом се разболее то, и тя се разболява. Освен че не може да му помогне, но от безпокойство и тя се разболява. Обичаш някого, но

не си спокоен. — Защо? — Защото първо не обичаш Бога. В Него всичко е тихо и спокойно. Обикни Бога в човека, ако искаш да му помогнеш. Не обичаш ли първо Бога в човека, а после самия човек, ти не можеш да бъдеш образец. В любовта си хората са крайно възискателни. Обикнеш някого, той иска само него да обичаш. После те пита, защо го обичаш, какви са намеренията ти. Знайте, че любовта е единствената безкористна сила. Тя от никого нищо не иска. Който люби истински, сам се радва на любовта си — нищо не очаква. Като пея, първо пея за себе си, а после за хората. Певец, който не се вслушва в пеенето си, не е добър певец. Първо певецът да се радва на пеенето си, а после другите да се радват. Искан ли първо хората да му се радват, той е обикновен певец. Ако направиш едно добро, мисли първо да удовлетвориш Бога, а после хората. Досега светът е вървял точно по обратния път: на пръв план са поставяли хората, а на последен — Бога. Сега нещата трябва да се изменят: на първо място Бог, а на последно — хората.

Мнозина питат: Де е Господ? Казано е в Писанието; „Аз съм живият хляб, слязъл от небето. Аз съм живата вода.“ Следователно, яж хляба с любов и мисли, че Бог е в него. Пий водата с любов и мисли, че Бог е в нея. Дишай въздуха с любов и мисли, че Бог е в него. Приемай светлината с любов и знай, че Бог е в нея. Казано е: „Аз съм виделината на света.“ — Верно ли е всичко това? Реално ли е? — Няма по-реално нещо от светлината, от възду-

ха, от водата и от хляба. Няма по-реално нещо от любовта. — Трябва да се живее. — Като ядеш хляб, ще живееш. Като пиеш вода, ще живееш. Като дишаш, ще живееш. Като приемаш светлината, ще живееш. Хляб, вода, въздух и светлина — ето четирите елемента, проводници на живота.

Ще кажете, че много неща знаете, но не можете да ги използвате. Много погрешки имате, но не можете да ги изправите. В това отношение, аз мога да ви помогна, мога да изправа много неща, но вие няма да се ползвате. Аз ще науча нещо, но вие няма да придобиете нищо. Някога аз съзнателно допускам една грешка, да проверя, доколко вашият ум е буден.

Да се върнем към мажорните и миньорните гами, към *dur* и *mol*. На турски „*dur*“ е глагол, който означава стоя. Буквата „*D*“ означава нещо с добра основа. Буквата „*U*“ е отвор на чаша за възприемане на нещо хубаво. Буквата „*R*“ показва пътя, по който трябва да се върви. Буквата „*M*“ показва, че като възприемеш нещо, трябва да даваш — обръщане надолу. Значи, „*dur*“ приема нещата, а „*mol*“ ги предава. Като изучавате музиката, виждате, че тя изтича от две места: от ума и от сърдцето. Ако пееш правилно, според изискванията на музиката, ще усетиш светлина в ума и топлина в сърдцето. Истински музикален е оня, който възприема правилно светлината, въздуха, водата и хляба. Музикалният човек дъвче по един начин, а немусикалният — по друг. В дъвченето на музикалния има хармония. Приятно

е да гледате, как ядат здрави, музикални хора.

Десет души българи яли с една лъжица. Лъжицата преминавала толкова бързо от ръка на ръка, че като минал един заек край тях, нямало кой да извика, да го прогони. Това е музикално ядене. Българинът има обичай, преди да му сипят ядене, да удари леко чинията с лъжицата, да не би да е пукната. Той вярва, че ако яде в пукната чиния, работата му няма да върви добре. По звъntenето той познава, дали чинията е здрава, или не. Здравата чиния издава ясен, звънлив тон, а пукнатата — тъп звук. И гласът трябва да бъде ясен, звънлив, чист. Казваш: Гладен съм. Как трябва да изговориш тия думи? Музикално ще ги изговориш. Как ще откъснеш един плод от дървото? Първо повдигаш ръката си нагоре и я протягаш — *dur* движение; после хващаш плода, навеждаш клона — *mol* движение. Значи, движенията на човека също трябва да бъдат музикални.

Сега вие искате да ви говоря високи работи, да ви разказвам за живота на ангелите. Какво ще ви говоря за ангелския живот? Какво правят ангелите, как живеят, това е тяхна работа. Въпросите, с които се занимават големите математици на земята, са играчка за ангелите. Когато един ангел прави изчисления, той взима в внимание и най-малките неща, каквито математиците на земята не могат да предвидят. Ония ангели, които са създали слънчевата система, са предвидили всички възможности при движението на планетите, всички изключения,

всички вариации на движението и така са завършили своята работа.

В Битието се казаа, че Бог създал небето и земята, но земята била неустроена и пуста. Пита се: Как е възможно да създаде Бог земята, а тя да бъде неустроена? Има нещо пропуснато в тая глава. То се заключава в погрешката, която земята е направила. Първоначално земята била много красива, като мома. По невнимание, тя направила една погрешка, за която изгубила красотата си. Един от прочутите ангели — Сават - Амон - Ра, който живял на слънцето, в богат палат, видял красотата на земята и се влюбил в нея. От време навреме той слизал при нея. Това не било позволено. Така той станал причина за погрешката на земята. Когато се връщал в своя палат, ангелът се радвал на великолепието му. То се дължало на светлината. И водата пожелала да посети тоя палат. Тя проследила светлината и поискала да мине по нейния път — през прозорците. Бутнала тук, бутнала там, не могла да си пробие път. Водата останала вън и почнала да плаче. От сълезите ѝ се образували големи реки, извори и морета. Като се научили за тия извори, хората започнали да ги посещават и да им се любоват. Дошъл Сават - Амон - Ра да пията водата, защо плаче. Тя отговорила: Плача, защото искам да мина по пътя на светлината, а не мога. — Друг е твоят път. Мини през вратата. Тя минала през вратата и разгледала великолепния палат. Водата престанала да плаче, но хората и доднес плачат. Това са сълезите

на водата. Те плачат, понеже не могат да минат по пътя на светлината, т. е. по пътя на светиите. Не минавайте по пътя на светиите — те са като светлината. Вис, обаче, сте вода. Ако всичко стане светлина, какъв ще бъде животът? Ако всичко стане въздух, какъв ще бъде животът?

Да бъдем верни и благодарни за мястото, на което Бог ни е поставил. В даден случай, ти си дете в забавачницата — ще изучаваш това, което там се преподава. Ти ставаш сутрин, погледнеш се в огледалото, не си доволен. — Защо? — Не се харесваш: лицето ти се набърчкало, повяхнало, косите побеляли; намиращ, че си остарял. Това показва, че не си изпълнил Божиията воля. Когато преждевременно остарява, човек се е отдалечил от закона на любовта. В любовта няма никаква лъжа — ни бяла, ни черна. Любовта изключва всякаво користолюбие. Користта е астрално чувство. То представя точно състояние, т. е. нещо неорганизирано. В користолюбието няма закон, който да регулира нещата. Користолюбивият върви по наклон, както водата. Като слезе до дъното, той се намира в трудно положение и пожелава да се издигне. Ако човек слезе и не може да се повдигне, т. е. да се качи, нищо не е научил.

Един американец, авиатор, пътувал високо над Андите, пренасял пощата. По едно време той попаднал в един циркус, отдето с големи усилия успял да слезе на планината. Три дена се въртял в циркуса, докато кацнал на сушата.

Ръцете и краката му били подпухнали, едва се спасил от смърт. Не е лесно да попаднеш в безвъздушното пространство. И в Божествения път има празни пространства. Ако кръшнеш някъде, ще попаднеш в циркус. Ето защо, като тръгнеш в Божествения път, ще вървиш без отклоняване, ни наляво, ни надясно. Ще вървиш в права посока. На земята можеш да вървиш по крива, вълнообразна линия. По тоя път срещаш по-малко съпротивление. Дето съпротивлението е слабо, там се изразходва малко енергия.

И тъй, искате ли да вървите в правия път, мислете за Бога. Отправете ума си към Него, като любов, и уповавайте на любовта. Христос казва: „Както ме е Отец възлюбил, така и аз ви възлюбих“. Отправете ума и сърдцето си към тая любов, както излагате гърба си на слънце, да възприемате слънчевата енергия. Мнозина се греят на слънце, но малцина използват неговата енергия. Ако се грееш на слънцето с любов, ще възприемеш неговата целебна сила. Ако виждаш Бога в слънцето, ще се ползуваш от неговата енергия. Това значи, да имаш отношение към слънцето. Ако нямаш никакво отношение, все едно, че си се грял на огън, който топли, но не лекува.

Казвате: Ние не сме такива, каквито трябва да бъдем. Какво ви пречи да бъдете такива, каквито сте?—Като се посее, семето има всички условия и възможности да се прояви такова, каквото е. И вие имате всички възможности и условия да приемете Божието благословение и

да се проявите такива, каквито сте. Ако не го използвате, не може да проявите това, което Бог е вложил в вас. Павел казва: „Бог възраства.“ Наистина, Бог възраства красивото и великото, което Той сам е вложил в нас. Като дойдеш до възрастване на нещата, не мисли за тях, остави всичко на Бога. Твоя работа е да сееш. Докато Божественото не израсте, не мисли за него. Изучавай човешкото, преди да си го посаял. Първо мисли, после сей. За Божественото е точно обратно: първо сей, после мисли. Ако заболееш, остави болестта си на Бога, забрави я. Така по-скоро ще оздравееш, отколкото, ако мислиш постоянно за нея. Някой цигулар свири и се безпокои, че не може да стане първокласен музикант. Радвай се на първокласните музиканти и свири. Колкото повече свириш, толкова по-бързо ще стигнеш до тях. Великият музикант е извървял повече километри. Ти сега тръгваш и, като вървиш, ще дойдеш до мястото, дето той е стигнал. — Той ще ме изпревари. — Радвай се, че има един пред тебе, който ти посочва и отваря път. Срещнеш един красив човек и казваш: Защо не съм и аз толкова красив? — Един ден и ти ще станеш като него. Радвай се днес на неговата красота. Красивите хора са за насърдчаване. Умните хора са за насърдчаване. Добрите хора са за насърдчаване. Силните хора са за насърдчаване. Като срещнете един от тия хора, светне ви на душата.

Някой казва: Аз зная, какво нещо е любовта. — Какво знаеш за нея? Можеш ли да

покажеш, как се пее любовта? Знаеш ли, кое е главното свойство на любовта? Тя прониква навсякъде. Ако влезе в тъмнината, тя се превръща в светлина. Ако влезе в ада, тя укротява всички демони. Те ѝ се подчиняват напълно и са готови да ѝ служат. Като се оттегли оттам, те отново поемат своя път. Те казват: Бог ли беше, наистина, или някаква халюцинация? И слънцето действа като любовта. Дето е слънцето, там всичко се нарежда добре. Залезе ли слънцето, мъчнотиите отново се явяват.

Религиозните хора казват, че вярват в Бога. Вярват в Бога, но сами не могат да си помогнат — слаба е вярага им. Някой заболее от ревматизъм и търси лекар да му помогне. Дойде лекарят, направи една-две инжекции, но болестта не минава. Месеците вървят, болестта не изчезва. Това показва, че вярата му е слаба. Вярата на човека се изпитва чрез болестите. Следователно, като заболееш, приложи вярата си, да видиш, колко е силна. Боли те глава. — Защо? — Защото не си изпълнил това, което умът изисква. Боли те сърдце. — Защо? — Защото не си изпълнил това, което сърдцето ти изисква. Боли те стомах. — Защо? — Защото не си изпълнил това, което волята ти изисква. Погрешката може да е малка, но трябва да се изправи.

Една ученичка разправяше една своя опитност. Колкото пъти излъгвала майка си, така се случвало, че още същия ден или ще падне, или ще си удари някъде главата. Колкото по-

голяма била лъжата, толкова по-силно било падането или удрянето ѝ. Най-после дошла дотам, че не си позволявала никаква лъжа. От страх да не падне, тя се отвикнала да лъже.

Казвам: Наблюдавайте постъпките си, да видите, какви последствия имат. Търговец си, седиш пред касата си. Дойде един беден, иска помощ. Ти можеш да му дадеш нещо, но те мързи да си повдигнеш ръката, да бръкнеш в касата си, да извадиш два-три лева. Тоя ден ще изгубиш стотина лева. Трябва ли да се чулиш, защо губиш? Не е въпросът, че бедният не е получил помощ, но щедростта на хората се изпитва чрез бедния.

Един познат ми разправяше, как била подложена на изпит неговата щедрост. Един ден той останал само с един лев в джоба си, нямам пари за хляб. Мислел си, какво да прави, отде да вземе пари да се нахрани. През всичкото време пошпивал левчето, на него уповавал. Седнал на една пенка в градината и размишлявал върху живота. Полеждал хората около себе си, все богатици. По едно време отнякъде се задал един просек и се отправил към него. Той си помислил: Толкова богати хора, а право към мене иде. Какво да правя? Отвътре нещо му казало: Дай левчето. Дадох последния си лев и престанах вече да мисля за него. Като нямам за какво да мисля, успокоих се. В това време мина край мене един мой приятел, с когото не бяхме се виждали десетина години. Той се зарадва, спря се, да си поговорим. Покани ме у дома си, нагости ме добре. Така получих

много повече от това, което дадох на бедния. Разбрах, че с тоя лев бях подложен на изпит. Да мислиш, че един лев ще те спаси, и да уповаваш на него, това е идолопоклонство. Бъди готов да пожертваш и последния си лев. Ще кажете, че и вие сте готови да жертвувате нещо. Обаче, с вас няма да се случи същото. Вие ще бъдете изпитани по друг начин. Нещата в природата не се повтарят.

Нека любовта да бъде потик в живота ви, да прославите името Божие. Нека мъдростта да бъде потик, да търсите Царството Божие и Неговата правда. Бъдете проводници за идването на Царството Божие на земята. Нека истината да бъде потик за изпълнение на Божията воля. Да прославим името Божие с любовта. Да въдворим Царството Божие на земята с мъдростта. Да изпълним Божията воля с истината. Да носим мир за всички хора на земята! Казано е в Писанието: „Надпреваряйте се в отдаване почит един към друг.“ Почитта е външна проява на любовта. Не можеш да почиташ един човек, ако не го обичаш.

Представете си, че някой преживява голяма мъчнотия, не знае, как да се справи с нея. Ще си послужи с музиката, ще вземе основния тон на живота — do. Както семето минава през мъчнотии, така и човек минава през страдания, докато възлюби Бога. Любовта към Бога е поклъване, израстване и разцъвтвяване на човешката душа. Това значи, да повдигнеш ума си нагоре. От една страна ще се повдигаш, от друга ще те теглят надолу. Ти ще се бориш.

ще се разколебаваш, докато най-после се предадеш в ръцете на Бога. Христос показва пътя, по който ще мине всеки човек. Той се обърна към Бога с молба, да се отмени горчивата чаша, но не получи никакъв отговор. След това се примири и каза: Господи, в Твоите ръце предавам духа си. Щом се предаде на Бога, дойде възкресението. Христос се отладе с пълна вяра, че Бог няма да го изостави. За оня, който люби Бога и уповава на Него, всичко ще се превърне на добро.

Сестра или брат заболее. Какво трябва да направите? Съберете се няколко братя и сестри, да се помолите. Вие се молите, но пак търсите лекар. Нямам нищо против лекарите, но потърсете такъв лекар, който може да ви помогне. Той е изпратен от Бога. Всеки човек, който може да ви помогне, е пратен от Бога. Един наш познат, варненец, разправяше една своя опитност, която го убедила, че Бог се проявява и чрез най-малките същества. Един ден той се почувствувал крайно самотен и си казал, че и Бог го изоставил. Обезсърдчен и отчаян, той отишъл край морето, близо до двореца Евксиноград. Наблизо някъде имало една пещера. Той влязъл вътре, сгунил се и започнал да размишлява. Това било през месец февруарий — въвн било малко студено. В това време една мушица излязла от пещерата и кацнала на носа му. Той изпитал голяма радост, разбрал, че има поне едно същество, което го обича. След това мушицата хвъркнала и повече не се върнала. Несъзнателно тя изиграла една роля. Ще каже-

те: Мушица е това. Как може тя да смени състоянието му? Мушица е, малко същество, но тя е послужила за проводник на Божията Любов.

Един слънчев лъч те озари, и ти ставаш радостен. Пиеш вода, радваш се. Много примери мога да ви дам за проява на Божията Любов, но не искам да употребявам Божието име напразно. Човек е обсипан с блага, и не се замисля, отде идат те. Вместо да благодари, той се отегчава от живота и казва: Остарях вече. Време е да замина за другия свят. Има ли нещо страшно в смъртта? Страшното е, докато миеш митницата. Митничарите ще те спрат, ще оберат всичко, което носиш. Както сме дошли на земята, така ще отидем на оня свят. Нищо земно не можем да вземем с себе си. Всичко, с което си разполагал на земята, е взето на заем. Ще оставиш земното и ще заминеш с празни ръце. Там ще те посрещнат братя и сестри, и всеки ще ти даде нещо от себе си. Докато се обърнеш на една и на друга страна, ще видиш, че къщата ти е готова.

Един човек се отчаял от живота и пожелал да напусне земята. Една вечер сънувал, че отишъл на оня свят. Показали му различни хубави неща — къщи, градини, палати, които принадлежали на непознати хора. Най-после той видял една малка, недовършена колиба. — Чия е тая колиба? — Твоя. — Защо е недовършена? — Няма материал. Ти трябва да слезеш на земята, да си приготвиш материал за довършване на колибата. Като се събудил, спомнил си съня и разбрал, че не е още време да напусне

земята. Той започнал да живее добре, да работи върху себе си, да си приготви повече материал за довършване на колибката. Значи, и на оня свят са нуждни апартаменти. Христос казва: „Отивам да ви приготвя жилище.“ Човек се нуждае от определено място и на оня свят, да има де да се приюти.

И тъй, като дойдете до новото, приемоте го като нов начин на работа, а старото турете настрана. Старото ще мине през огъня на новото. Когато едно растение се посади в земята, то извлича сокове от нея и дава сладки, добри плодове. Обаче, човек не знае начина за превръщане на горчивите сокове в сладки. В това отнoшение, растението стои по-високо от човека.

Сега, кой от вас ще излезе да изпее една песен? Нали ви казах, всеки да си избере по една песен, да е готов да пее. Не се решавате да пеете. Ако ви платя, ще пеете. Значи, без пари не пеете. Представете си, че дам десет хиляди лева на един от вас, който се реши да пее. Какво ще направите? Когато дойде някой певец, първо му се плаща, а после пее. Значи, публиката има доверие в него. Божественият начин е обратен: първо слушаме певеца, после плащаме. Значи, певецът трябва да има доверие в публиката. Ние сме от тая публика, първо слушаме, после плащаме. Както публиката има вяра в певеца, така и певецът трябва да има вяра в публиката. Да излезе някой да изпее една песен. (Един брат и една сестра изпяха по една песен). Добрите и даровити певци са смели. Обикновените певци са колебливи, не-

сигурни. Те са бедни, не искат да изразходват капитала си.

Когато пееш, ти можеш само да констатираш един факт, а можеш и да предизвикаш известна промяна в себе си. Например, пееш песента „Изгрява слънцето“ — констатираш факта; можеш да я пееш и да изгрява в тебе нещо. Виждаш един болен, запей му: Братко мой, ти днес си болен, но след три дена ще оздравееш. Пей така, че да предизвикаш жизнените сили в човека. Срещаш беден човек, пей му, за да забогатее. Пей така, че да предадеш на човека онова, което му липсва. Пей на момата, която иска да се жени, за да си намери добър другар. Пей на ученика, който е пропаднал на изпит, за да свърши добре училището. — Може ли да стане всичко това? Помнете: Всичко, което мислите и чувствувате, ще стане. Каквото пожелаеш, ще го придобиеш. Някой обича да пуши, но е беден, няма пари за цигари. Той иска цигара от тоя-от оня, докато един ден стане въздържател. Тогава започват да му предлагат цигари. Той казва: Късно се сетихте. Едно време аз исках от вас, не ми давахте всякога. Сега вие ми предлагате, но аз се отказвам. Много от вашите желания ще се реализират тогава, когато се откажете от тях. Отрицателните желания се реализират, когато сте се отказали от тях, а положителните се реализират точно на време.

Един наш брат от Пловдив, останал без пари, и трябвало да гладува два-три дена. Като минавал край някоя гостилница, замирисвало

му на ядене. Спирал се за момент пред гостилницата и въздъхвал. Като вървял из улицата, нещо му нашепнало: Погледни на земята. Той погледнал и видял половин лев в праха. Тогава парите били ценни. Взел парите и отишъл в близката гостилница да се нахрани. Ще кажете, че се осигурил само за един ден. — Това е достатъчно. Вие страдате от желанието да се осигурите за няколко години. Ако хората бяха проникнати от идеята, един на друг да си помагат, нямаше да има страдания и мъчнотии. Както възвишените същества помагат на хората, така и те трябва да си помагат.

Изпейте песента „Сила жива, изворна, те чаша.“

Закон е: Певецът пее, когато публиката има желание да го слуша. Семенето израства, когато слънцето пожелае да го възрасти. Следователно, когато Бог пожелае да се проявим, да не отлагаме. Това са най-добрите условия за проява на човека. Ако при тия условия той не се прояви, погрешката е негова. Друг е въпросът, ако той няма условия да се прояви. Не казвай, че не можеш да пееш, но кажи: Още не съм се научил да пея. Ако не си се научил да пееш, посвири си с уста, или удари няколко пъти на тъпан или на дааре. Нисшите духове са създали голям дисонанс в човека, и той сам трябва да се бори против него. Светът е пълен с отрицателни мисли и внушения: това не може, онова не може. Тия мисли рушат. Откажете се от всичко, което руши, и приемете положителното.

Казвам: Пейте в всички случаи и при всички условия. Чувате млад човек да пее и питате, защо пее. Чувате стар човек да пее, пак искате да знаете, защо пее. И младият, и старият трябва да пеят. Защо пеят, това е друг въпрос — все имат някакъв обект. Човек може да пее за себе си, за своя народ, за небето, за Бога — все ще пее за някого. Подържайте духа в човека да пее. Пеенето има отношение към здравето. Хората са крайно възискателни към певците, затова те работят много, упражняват се. Казвате: Няма защо да се страхувам, каквото Бог даде. — Бог дава, но и вие трябва да внесете известен импулс в света. Бъдещата музика ще донесе повече нещо от сегашната. Музиката, която ще слезе от възвишения свят, ще се предаде на най-добрите хора. Без музика светът не може да се подобри. Цялата вселена пее — слънцето, земята, звездите — всички пеят. Следователно, и хората трябва да пеят. Какво е музикалното отношение между земята и слънцето? — Кварта с два потенциала. Всички планети пеят. В музикално отношение, Луната е доста напреднала; музиката ѝ е нежна, любовна. Музиката на Меркурий е повече парична. Той пее, ако му платят. Музиката на Марса е воинствена, на Юпитера — с достоинство, величествена, на Сатурн — критична. Попаднеш ли под критиката на Сатурна, мъчно ще се решиш да излезеш на сцената.

В музиката съществуват няколко подбуди. Пейте, както Слънцето ви подбужда. Пейте, както Венера ви подбужда. Пейте, както Юпи-

тер ви подбужда. Пейте, както любовта, мъдростта и истината ви подбуждат. Пейте, както животът, знанието и свободата ви подбуждат. Не спирайте тия импулси. В тях се крие вечният живот. Казвате, че нещата не стават само с музика. Музиката трансформира енергиите на ума и на сърдцето. Тя е контакт, връзка между два свята — физичния и духовния. Не прекъсвайте тоя контакт, за да не спрете развитието на своя ум и на своето сърдце. Голяма е задачата на сърдцето. То трябва да се облагородява и разширява. Чрез музиката, човек предава лесно мислите и чувствата си.

В Притчите, 16 гл. 24 ст. е казано: „Благоугодните думи са сот от мед, сладост на душата и изцеление на костите, защото устата му го принуждават“.

Мнозина се запитват, как ще се оправи светът? — Светът е оправен, ние няма да го оправим. Всеки трябва да се справи с свой вътрешен дисонанс. Ако лъчът, който излиза от твоето око, е крив, и ти ще виждаш нещата криво. Гледаш една картина, намираш дефект в нея — може дефектът да е у тебе. Сега Бог преобразява света. Като знаем това, и ние трябва да сме в хармония с Бога. Да не допускаме в себе си нищо отрицателно. Отрицателното е миналото, което изтича. Да бъдем в съгласие с новото, което иде. Да ликвидираме с старото и да посрещнем новото! Да се проявим, както Бог желае.

✽

7. Лекция от Учителя, държана на
17 ноемврий, 1943 г. София. — Изгрев.

Ново разбиране

Често се говори за подмладяването, обаче, съвременните хора имат ограничено разбиране за него. Човек е млад, докато мисли и чувства право. Щом престане да мисли и чувства право, той остарява. Докато работи, човек е млад. Щом престане да работи, той остарява. Младостта се вижда главно в лицето. Някой се погледне в огледалото и казва: Млад съм, няма защо да се подмладявам. Това е неразбиране на младостта. Не е млад оня, който не живее чист живот. Можеш ли да кажеш, че ризата е чиста, ако я переш в мътна вода? Докато водата не стане съвършено чиста, не може да кажеш, че ризата е чиста. За да се изпере ризата, нужно е малко сапун. Старият е търговец с голям капитал, но без стока. Много пари има той, но стока няма. Стоката е важна. То е все едно, да имаш хляб, а да не можеш да ядеш. Защо не можеш да ядеш? Казваш, че не си разположен. — Защо не си разположен? — Защото не мога да мисля. — Защо не можеш да мислиш? — И аз не зная.

Днес повечето хора имат криво разбиране. Те мислят, че светът ще се оправи с насилие. — С насилие светът може да съществува, но с насилие не може да се оправи. Да дрънкаш на цигулката, да вдигаш шум, това не е сви-

рене. От такова свирене можеш да се разболееш. Друг е въпросът, да ти посвири добър цигулар. И болен да си, ще оздравееш. Добрият човек, като вдигне няколко пъти мотиката, лозето тръгва напред. Лошият човек цял ден вдига и слага мотиката, но лозето не върви добре. Той прерязва жилките на коренчетата и разваля пръчките. Малко лозари знаят да подрязват пръчките на лозето.

Един свещеник пита слугата си: Стояне, знаеш ли да режеш лозе? — Зная, дядо попе. — Иди тогава на лозето да обрежеш пръчките. Стоян отишъл на лозето, и вечерта свещеникът го попитал: Стояне, плаче ли лозето? — Плаче, дядо попе. Като го видиш, и ти ще заплачеш.

Хората се делят на духовни и светски. Някой духовен мисли, че всичко знае, всичко може да направи. Той се лъже. Само оня знае и може всичко, който никога не греши. Ако е музикант, свири безпогрешно. Ако е художник, рисува безпогрешно. Щом прави погрешки, той не знае всичко. Такъв човек се оправдава, че остарял, че обеднял. Кой са причините за неговото осиромашаване и остаряване? Кажват, че като отидете на оня свят, ще се подмладите. Да се мисли така, това е все едно, да отидеш на училище и веднага да те приемат. Могат да те приемат, ако издържиш изпита. Ако не го издържиш, няма да те приемат. Колко младежи, при желанието си да постъпят в университета, не ги приемат. — Защо? — Нямаат нужния ценз. За някои специалности се иска общ успех петорка или шесторка. С по-долен успех не

приемат. Каква бележка ще дадете на човек, който не познава истината?

Каква е разликата между младия и стария? Младият вярва в силата си, а старият не вярва. Когато младият заболее, скоро оздравява. Когато старият заболее, мъчно оздравява. Той казва: Стар съм, краката не ме държат, нямам сила. Младият не вярва в болестта, а старият вярва. Докато е млад, човек се поглежда в огледалото, харесва се. От ден на ден расте, разхубавява се и, един ден, и той сам не знае, какво става, вижда бръчки по лицето си и се ужасява. Ходи на баня, къпе се, да се подмлади. Но не успява. — Защо? — Не разчита на себе си, а на теляци. Те го търкат, чистят, но не знаят, как да му помогнат. Човек остарява, когато уповава на другите. Човек остарява преждевременно, защото уповава на временни неща. Той мисли да забогатее, да се облече добре, да се представи пред хората. И това е на място, но той не уповава на мисълта си. Най-добрата дреха е правата мисъл. Най-добрата дреха е правото чувство. Най-добрата дреха е правата постъпка. Човек сам може да си създаде най-добрата дреха.

Едно от качествата на дрехата е да бъде топла, да не мръзнете. Ако с тая дреха, която имате, отидете на хижа Алеко, ще зъзнете. За да влезеш в хижата, да се стоплиш и да нощуваш, трябва да платиш. На легло за една вечер се плаща 105 лв. Ако искаш да запалиш печка, ще платиш 150 лв. Въртиш се, обикаляш натук-натам, не знаеш, какво да правиш. Излизаш

вън, гледаш, Витоша се намръщила, пита те, защо си дошъл. Искаш да се разходиш, вятър духа, не можеш. Погледнеш към слънцето, не го виждаш, забулило се. Ти си в положението на затворник. Обвиняват те, че си направил някакво престъпление и те турят в затвора. Невинен си, но не те пущат, докато не се разгледа дялото. Кога ще се разгледа? Има време, те не бързат. Седиш в една стая сам, минават дни и месеци, не те разследват — забравили те даже. Отвън минават войници, пазят те. Не ти харесва стаята, но нямаш право да се оплакваш. Такова е положението на всички хора — затворници сме.

Някой казва: Не съм ли свободен? Вие мислите, че като сте на земята, сте свободни. Никой не е свободен. Преди всичко, вие не се разбирате. Как можете да сте свободни? Казват за някого, че не е добър. Как да не е добър? Той носи кошница с круши и, дотогава, на всички дава по една круша. Който дава, той е добър човек. Който нищо не дава и мисли само за себе си, не е добър. Един носи кошница с грозде, но минава покрай хората, на никого нищо не дава. Тоя човек е егоист, само за себе си мисли. Добрият човек носи светлина в ума си. Ако влезе в салона, между нас, ще донесе светлина. Той е богат, дава от себе си. Вие намерите един беден, веднага искате да го обърнете към Бога, да повярва. Ние не се нуждаем от бедни хора — богати искаме. Ние не се нуждаем от безверници, да ги обръщаме — вярващи хора искаме. Ние искаме даровити хо-

ра, да проявят дарбата, която Бог е вложил в тях. Не е въпрос ние да влагаме дарби на хората. Те трябва да дойдат с готови дарби.

Често вие водите различни хора, да им проповядвате. Казвате: Тоя човек повярва в Господа. Гледам, челото му ниско, два-три сантиметра, брадата му недоразвита, ушите му малки, заострени. Той няма никакво отношение към Бога, но гледа да задигне нещо оттук-оттам. Мислите ли, че младата мома, която се влюбва в един момък, е готова да се жертвува за него? — Вярвала в него. — Тя зярва в думите му, но дотолкова, доколкото осигурява себе си. И момъкът се влюбва в момата, харесва я външно, но само външността ѝ не го задоволява. Той иска да бъде тя здрава, силна, жизнерадостна, умна, да гледа дом, деца, да му помага в живота. Работа се иска от човека, а не само външна красота. Дават ти една мотика да работиш. Преди да отидеш на лозето, опитваш я, дали работи добре. Външно е хубава, но дръжката ѝ е дебела, металът ѝ е слаб, огъва се при копане. Дадат ти една пигулка, да свириш. Погледнеш пигулката и се отказваш от нея. — Защо? — Пукната е на две-три места, няма струни, лъкът ѝ с няколко косми, опада ли. Как ще свириш с тая пигулка? Външно изглежда хубава — това е друг въпрос. Цигулката е за работа, а не за украшение.

Сегашните хора се страхуват от живота. Те се боят да не обеднеят. Те крият капитала си, мълчат и се представят за сиромаси. Какъв сиромас е той? Отишъл да се учи при велик му-

зикант, а минава за сиромаш. Взима уроци при учителя си, а същевременно го критикува, намира погрешките му. Такъв ученик не може да напредва, не може да свири. Ако вие дойдете при менс, какво бихте желали? Ще кажете, че искате да видите Господа. Чудно нещо! Вие виждате Господа всеки ден, без да съзнавате това. Някой ви свири една песен. Виждате цигулката му, лъка, струните, нотите, самия него, но песента не виждате. Песента чувате, но не я виждате. Така се проявява и Бог. Важно е, като слушате песента, да разберете нещо от нея. Песента „Цвете мило, цвете красно“ може да се свири на цигулка, а може да я слушате от човек, който пее сопран, алт, тенор или бас. Целта е, който и да я пее, да разберете нещо от нея. Ако слушате някой сопран, трябва да се подмладите. Учете се от всичко. Виждате, че някой минава край вас. Какво разбирате? — Че тоя човек отива на работа. — Какво ще кажете, ако той спре на пътя? — Тъй си някаква помощ. — И Провидението понякога ни спира, иска нещо от вас.

Сега и вие сте дошли тук за нещо. Има някаква идея, за която сте дошли. Отиваш да учиш цигулка. Защо учиш? Или да се прехранваш с цигулката, или да станеш виден цигулар, да се прославиш. Ако знаеш да свириш добре, всички ще те търсят, ще искат да се запознаят с тебе, да им свириш. Не знаеш ли да свириш, никой няма да ти обърне внимание. Тоя закон е валиден и за природата. Ако не мислиш право, не можеш да станеш виден човек; ако не чув-

стуваш право, не можеш да станеш виден човек; ако не постъпваш право и не любиш, не можеш да станеш виден човек. Който не види и не познае любовта, виден не може да стане; който не види и не познае любовта, красив не може да стане. Само ония цветя са израснали и цъвнали, които са видяли слънцето. Ония, които не са видяли слънцето, и досега още са в земята. Достатъчно е да зърнат един слънчев лъч, за да покълнат и да си покажат главичката над земята.

Казвате: Вярa ни е нужна. — Каква вярa ви трябва? — Силна вярa. Ако вярата ви не ви направи силни, тогава, или вие не сте я разбрали, или тя не ви е разбрала, или не сте намерили истинската вярa. Казвате, че вярвате в Христа. Как вярвате? Христос е проповядвал любов към Бога. Той казва: „Аз не дойдох да изпълня моята воля, но волята на Оня, Който ме е изпратил. И всичко, каквото чух от Отца, явих ви го.“ Като срещнете Христа, какво ще Му кажете? Все трябва да кажете нещо, по което да познае, че сте Негов ученик. Иначе, ще се намерите в положението на човек, който минава за велик музикант, а не знае да свири и да пее. Ние нямаме нужда от такъв музикант. Той само ще гледа. Следователно, като срещнеш Христа, трябва да дадеш нещо от себе си. Без даване никаква връзка не става. Казваш: Обичам кравата си. — Защо я обичаш? — Защото ми дава мляко. Като издоиш млякото, гледаш, колко е гъсто, какво масло ще изкараш. Ти се грижиш за кра-

вата, храниш я, да ти даде теленце, да го продадеш, да спечелиш нещо от него. Един ден, когато кравата умре, ще одереш кожата ѝ, ще си направиш обувки или царвули. Както виждате, всички полагате труд, усилия, да придобиете нещо за себе си. Навсякъде цари егоизъм. Хиляди години трябва да минат, за да се освободи човечеството от егоистичното.

Представете си, че тръгвам на екскурзия, предстои ми далечен път. Обаче, имам едно голямо неудобство — обувките ми са груби, убиват на пръстите ми. Едва ходя, не съм разположен и, вместо за два-три часа, стигам за пет часа. С корави, с груби обувки не се ходи лесно. Много от човешките мисли и чувства са груби, корави, като моите обувки. С такива мисли и чувства не може да се отиде надалеч. С груби желания и постъпки надалеч не може да се отиде. С такива мисли, чувства и постъпки не можеш да се подмладиш.

Какво означава подмладяването? Представи си, че твоята стая е малка, тясна и низка. Искаш да се подмладиш. Това значи, да напуснеш тая стая и да влезеш в нова, по-широка, по-дълга и по-висока. Светла, голяма трябва да бъде стаята ти, а ти трябва да бъдеш здрав. Ако си болен, защо ти е голяма стая? Като си здрав, и ти ще дадеш нещо на стаята, и тя ще ти даде нещо. Някой те пита, обичаш ли го. Ти се страхуваш да му отговориш. — Защо се страхуваш? — Защото трябва да му дадеш нещо. Кой са признаците на обичта? Как ще докажеш, че обичаш някого? Като оби-

чаш себе си, ти знаеш, че имаш една инсталация в ума си — светлина имаш. В сърдцето си имаш друга инсталация — топлина имаш. В душата си имаш трета инсталация — сила имаш. Значи, само силният може да обича. И болният обича, но очите му са отворени на четири, очаква нещо да вземе. И бедният обича, но очаква нещо да получи: дрехи, хляб. Като получи нещо, благодари. Така изразява той любовта си. И вие обичате, но очаквате да дойде любовта, да ви донесе нещо.

Седат двама инвалиди в една болница и се разговарят. Единият е сакат, и другият е сакат: първият няма крака, и двата му крака са пострадали, вторият има само един крак. Той казва на първия: Донеси ми малко вода, да пия. — Как ще ти донеса? Нали виждаш, че нямам крака? Ти имаш поне един крак, все можеш да станеш, да донесеш вода и на мене, и на тебе. Наистина, вторият инвалид има поне една възможност да си услужи — има един здрав крак. Ако вашият ум е лишен от светлина, ако сърдцето ви е лишено от топлина, и ако душата ви е лишена от сила, какво може да направите? Вие сте абсолютен инвалид, нито на себе си може да услужите, нито на другите.

Какво се иска от човека, за да не бъде инвалид? Всяка сутрин той трябва да среща любовта, мъдростта и истината. Като срещнеш истината, ще можеш свободно да ядеш; като срещнеш мъдростта, ще знаеш, как да ядеш; като срещнеш любовта, ще знаеш, как да из-

ползуващ храната, която си приел. Не е достатъчно човск само да яде, както не е достатъчно само да живее. Под „живот“ разбирам, като станеш сутрин, да ти е приятно, че си стъпил на краката си; да ти е приятно, че можеш да говориш, че имаш хубав глас; да ти е приятно, че си здрав, че имаш здрава глава, здраво сърце, здрави дробове, здрав стомах; да ти е приятно, че ядеш, че имаш вяра. Отвреме-навреме аз отивам на екскурзия до хижа Алеко, или по-близо. Като виждат това, някои казват, че ще има бомбардировка. — Защо? — Защото съм отишъл на екскурзия. Ще прекарам на планината един-два деня, после пак ще се върна. Ако през това време дойдат аеропланите, какво ще кажете тогава? Нали вярвате, че без Божиата воля не пада косъм от главата на човека? Де остава тая идея? Де остава вярата ни? Верно е, че без любов, без мъдрост и без истина нищо не става. Ние знаем, какво носят ония с самолетите. Те не носят Божието благословение. Те идат да накажат виновниците. Не се позволяват убийства. Какво правят днес? Оня убиват, оня убиват, да не им пречат. Всички трябва да следваме Божиите пътища. Сега нападат Лондон, нападат Берлин — едни-други се нападаг. Англичаните хвърлят бомби, германците хвърлят бомби, руснаците хвърлят бомби на бойното поле, американците хвърлят бомби — всички се наказват и едни-други се учат: Трябва да служите на Господа!

Казвате: По-скоро да дойде мирът! Тъй, както вие мислите, мирът не може да дойде.

Докато децата в един дом се бият, бащата не може да донесе мира. Като ви наблюдавам, като изучавам хората, виждам, че едни от тях са германци, други са англичани, трети — американци, четвърти — руснаци, италианци, българи, всички са тръгнали с своите аероплани, с своите експедиции за наказване на виновните. Всички викат: Да се накаже тоя, да се накаже оня! Виждам една сестра се готви за нападане: приготвила самолета си, запасила се с бензин, чака момента. С нападане нещата не се разрешават.

Като се върнах от Витоша, намерих прозраца на стаята си отворен. Заинтересувах се, да разбера, кой е влизал и какво е донесъл или взел. Ако е влизал въздух, добре е направил, проветрил е стаята. Важно е, какво е оставил и какво е взел. Въздухът може да е постъпил като екскурзиант, влязъл в стаята ми, като в хижа, взел си дърва да си направи огън, да се стопли. Едно имам пред вид: Когато обичаме Бога, нещата стават по Божествен начин. Когато не Го обичаме, нещата стават по човешки. Светът трябва да се убеди в мисълта, че когато обичаме Бога и изпълняваме Неговата воля, всичко, което става, е за добро. Когато не Го обичаме и не изпълняваме волята Му, всичко става по друг начин.

Казвате: Да подчъртаем думата „любов“. С колко линии ще я подчъртаете? Може с една, с две или с три линии. Ако момата подчъртае любовта с една линия, само възлюбеният и ще я бие. Ако я подчъртае с две линии, ще я

бие свекървата. Ако я подчъртае с три линии, ще я бие и свекърът. За да не я бият, момата трябва да има любов в себе си, но неподчъртана. Тогава възлюбеният ѝ ще изгори тоягата си, свекървата ще продаде своята, а свекърът ще се яви без тояга. Любовта не трябва да се подчъртава. Аз съм за неподчъртаните работи.

Хората лесно виждат погрешките на близките си, а своите не виждат. Те гледат, как някой яде, и казват: Тоя човек е лаком, много яде. — Колко яде? Ако изяде четири-пет круши, много ли е това? Колко големи са тия круши? Има круши по 600 гр. едната. Ако му дадат две такива круши, едва ли би ги изял. Отдалеч нещата изглеждат друго-яче, не както са в действителност. Гледате, че някой яде с апетит, но колко е изял, не знаете. Не бързайте да вадите криви заключения. Ето, преди няколко деня отидохме с братя и сестри на екскурзия до хижа Алско. Ония, които не дойдоха, си представят всичко идеално. Те си мислят: Леко пътуване, с автомобил отидоха. В същност, отидохме пеш. Братята питаха, да вземем ли автомобил, по аз отказах. В ума си аз никога не държа мисълта за превозно средство. Всякога разчитам на двете колела, които природата ми е определила. Тръгнахме в 6¹/₂ ч. сутринта и стигнахме на хижата в три и половина часа след обяд. Значи, пътувахме всичко девет часа с почивки. На хижата ни дадоха една стая студена, без отопление. Поискахме въглища, сами да запалим печката. Въглищата бяха

ситни, не горяха добре. Ние се наредихме около печката, но тя не гореше и беше доста студено. За една кофа въглища ни поискаха 150 лева. Важно е, че не горят. Казаха ни, че не продавали въглища, трябвали на тях. Какво да правим, не се седи на студено. Тогава ни посъветваха да си насечем дърва от гората. Взехме една брадва, насякохме си дърва, запалихме печката и се стоплихме добре. Следната вечер имаме 30° топлина в стаята. Както виждате, навсякъде са нуждни хора с инициатива, да са готови за работа. Докато дойдем до хижата, двама братя и една сестра носеха големи, тежки раници. Другите носеха малки, леки раници. На братята, които бяха много натоварени, отвреме-навреме пращах по малко ток, да се ободрят. Така, незабелязано стигнахме. Когато трябваше хляб, благославях житното зърно, и хлябът пристигаше.

Под „житно зърно“ аз разбирам съзнанието на човека. Когато умът, сърдцето и душата на човека са отворени, хлябът всякога иде. Седим с един брат и се разговаряме за житното зърно. След това казах да пратим някого да донесе хляб. В това време един от нашите братя слиза от Черния връх и носи един голям хляб за нас. Той остана между нас 24 ч. да си почине и да се види с всички. След малко иде друга сестра и носи още един хляб. Ето какво значи, да благословиш житното зърно. Казвам: Господ и от Витоша мисли за нас. Той се прояви и чрез брата, и чрез сестрата. Бог е и в мене, и в всички хора —

чрез всички се проявява. При това положение, аз смело вървя напред, защото Бог е зад мене. Това е моето разбиране. Аз вървя напред с бастона си и си казвам: Виждам Господа навсякъде. Той приготвил хляба и в София, и на Витоша. Той изнесе товара чрез братята. Като гледах, с каква любов братята носеха тежките раници. виждах, как Бог работи, как им помагаше. *Имайте вяра. Бог е в вас и ви помага.* Той е в всичко добро. В една държава има ред и законност — Бог е в тая държава. Отивате някъде, посрещат ви добре — Бог ви посреща. На тръгване за хижата заваля дъжд. Казвам: Няма да вали. Нашата екскурзия е предвидена. Наистина, дъждът престана, и ние се качихме на 1800 м. височина. Някои искаха да се качваме още, но счетох, че това беше достатъчно.

Да благодарим за всичко, което ни се дава. Докато слънцето изгрява, Бог е с нас. Докато звездите изгряват, Бог е с нас. Докато вятърът вее, Бог е с нас. Докато има хляб, Бог е с нас. Обърнете се назад и вижте, какво сте получили. Казвате: Това нямаме, онова нямаме. Бог е в всичко, което имате, а не в онова, което нямате. — Празен е умът ми. — Бог не е с тебе. — Празно е сърдцето ми. — Бог не е с тебе. — Сила нямам. — Бог не е с тебе. Като се качихме на планината, ние разделихме всичко по братски и го изядохме. За всичко платихме скъпо; разходката ни не излезе евтино. Питаха ме, доволен ли съм от екскурзията. Казах, че съм доволен и от студената стая, и от скъпия и лош кюмюр, но най-доволен съм от хляба, който ни донесоха от

Черния връх и от София. Ние всякога сме доволни от това, което Божията любов и Божията мъдрост носят. На тръгване за планината валя малко, имаше и малко вятър, но на връщане не капна нито капка дъжд, а вятърът беше зад нас, та ни подкарваше. Като вървахме из планината, спирах се да питам братята и сестрата, тежат ли им раниците. И тримата казаха, че са свикнали, не ги усещат.

Сега и на вас казвам: Свикнете да носите тежки раници. В живота има големи и малки мъчности. За всяка мъчнотия — голяма и малка, има причина. Вървял един цар из града и пред една бедна, срутена колибка, видял, как един бедняк, гол и окъсан, играе с децата си. Царят се спрял, погледнал го и си казал: Весел, безгрижен човек. Дал му една голяма сума, да подобри положението си. Издигнал се беднякът, започнал да търгува и в скоро време станал виден човек. Един ден топ памук паднал на рамото му, и той легнал болен. Царят се заинтересувал за него и пожелал да разбере, от какво е болен. Казали му, че топ памук паднал на рамото му и го ранил. — Чудно нещо, казал царят, каква дребна работа го турила на легло. По-рано той ходеше бос, гол, окъсан и издържаше на големите мъчнотии, а сега една малка мъчнотия го съборила. Питам: Ако ти заболяваш от една обидна дума, или от един крив поглед, де е твоята сила?

Когато тръгнахме за хижата, аз си взех няколко книги за четене, като мислех, че там има електрическо осветление. Показа се, че няма

електрическо осветление, и си послужихме с нивна лампа. Желая ви да имате вътрешна електрична инсталация, да си послужите с нея, когато ви потрябва. Първата вечер прекирахме на хижата много добре, особено след донасянето на хляба. Всички пяха много хубаво, гласовете се сливаха в един. Братът, който донесе хляба, остана много доволен. С него заедно бяхме десет души. Като махнем нулата на десетте, остава единицата — Господ, Който беше с нас. Пяхме, разговаряхме до 12 ч. вечерта. На сутринта излязохме да видим изгрева на слънцето, което изгря чисто, без облаци и мъгла.

Бъдете доволни от живота. Когато сте доволни, ще знаете, че Бог присъства между вас. Ако пееш хубаво и си доволен, ще знаеш, че Бог е с тебе. Ако не си доволен, Бог отсъства. — Остаряхме вече. — Радвайте се, че сте остаряли. Остаряването показва, че сте поумняли. По-добре ли е да си млад и да замотаваш главите на момите и на момците? Като се замотае преждата, трябва да минат часове, докато я размотаеш. И с младите е същото. Години минават, докато се оправи кълбото на живота им.

Не се срамувайте от любовта — тя е проява на Бога. Не се срамувайте и от Божията мъдрост. — Не съм умен. — Нищо от това. Умът ти още не е цъвнал, не се е развил. Той ще цъвне и ще даде плод. Всичко, което Бог е положил в нас, ще се развие. Бъди доволен от всичко. Боли те крак — не роптай, не търси при-

чината отвън. Некоє същество е влязло в краката и те държи, не ти позволява да ходиш. Боли те кръста — друго същество те хванало. Боли те глава — трето същество те хванало. Тия същества идат да учат човека, да внесе ред и порядък в живота си. Причината на някои болести се крие в ума, на други в сърдцето, а на трети — в душата. Когато умът, сърдцето и душата са в хармония, никаква болест не може да ви нападне. Болестите са свят вън от Бога. Влезе ли Бог в дома ти, всички болести излизат вън. Значи, докато си с Бога, ти не можеш да боледуваш. Щом престанеш да мислиш за Него и Го туриш далеч от себе си, ти започваш да боледуваш. Когато мислиш, чувствуваш и действуваш, Бог е с тебе. Радвай се на Неговото присъствие.

Сега сте дошли в клас да ме слушате — Бог е с вас. — Да отидем на оня свят. — Оня свят е свят на любов, на знание, на свобода. Ако имате светлина в умовете си, оня свят е на земята, няма защо да го търсите горе. Оня свят трябва да дойде в вас, за да отидете и вие в него. Първо Бог трябва да дойде в нас, за да влезем и ние в Него. Може ли нероденото дете да отиде в пригръдките на майка си? Само роденото дете може да отиде в пригръдките на майка си. И ние трябва да бъдем родени от Бога, за да отидем при Него.

И тъй, ние не можем да слушаме музика, ако не сме родени. Не можем да виждаме светлината, ако не сме родени. Не можем да опитваме благата, ако нямаме уста. Христос казва:

„Аз съм живият хляб. Който ме яде, той има живот в себе си.“ Значи, само живите неща се ядат, а не мъртвите. Да благодарим, че имаме безброй живи неща за ядене. Яжте живия хляб, пийте живата вода, за да станете такива, каквито трябва да бъдете. — Не сме добри. — От вас зависи да бъдете добри. Вие сте шише, в което се налива известно съдържание. Шишето не струва скъпо — важно е съдържанието. То прави и шишето ценно. Колко струва шишето, в което има розово масло? В това отношение, умът ни става ценен, когато влезе в Божествената светлина. Сърдцето ни става ценно, когато влезе в Божествената любов. Душата ни става ценна, когато влезе в Божествената сила. Да бъдем проводници на Божията светлина, на Божията топлина и на Божията сила. Това е наше право, както е наше право да бъдем здрави.

Някой казва: Аз не съм здрав и не мога да бъда здрав. Значи, болен можеш да бъдеш. Това не е нещо ново. Болестта е старо нещо. Чрез болестите хората се опознават. Те се опознават и по друг начин. Като дадеш хляб на гладния, или вода на жадния, ти се опознаваш с него. Не е лошо, че си гладувал или жадувал няколко часа. Радвай се, че ти се представя случай да се опознаеш с оня, който ти услужва. — Добре ли съм услужил? — Ако услугата ти е на място направена, добре си услужил. Някой пее и пита, дали е пял хубаво. — Ако времето е бурно и от песента ти утихне, добре си пял; ако времето е мрачно и от песента ти се изясни, добре си пял. Ако влезеш в дом, дето хората

се карат и от песента ти се въдвори мир между тях, добре си пак. — Кога ще престанат хората да се бият? Едно ще знаете: Само земните жители се бият. Съществата, които живеят на Слънпето, на Луната, на Венера, на Меркурий, на Юпитер, живеят в мир и съгласие. Единственото място, дето хората се бият, е земята. — Коя е причината, че се бият? — Малко било яденето им. Те се бият, за да си осигурят повече хляб, повече храна. Също така те се бият за земя, всеки иска да придобие повече блага. Значи, причината за войната е економическа. От невидимия свят са решили да вземат от ония, които имат повече, и да дадат на ония, които имат малко. Така ще ги заставят да живеят братски. Какво ще правите с излишното? Може ли да го носите с себе си? Лесно се носи една раница до хижата, колкото и да е тежка. Но как ще носиш цялата покъщнина с себе си? Ако речеш да я носиш, скоро ще се откажеш от нея.

Човек се нуждае само от целното в живота. Няма по-хубаво нещо от организираната мисъл, която може да ти помага в всички случаи; няма по-хубаво нещо от организираното чувство, което всякога ти помага; няма по-хубаво нещо от организираната сила, която всякога ти помага. И милиони да ти дават, без Божията Любов нищо не можеш да постигнеш. И богат да си, и учен да си, и силен да си, без любовта всякога ще бъдеш недоволен. Имаш ли любов, доволството иде. Имаш ли Божията Мъдрост и Божията Истина, всякога ще бъ-

деш доволен. Какво представят любовта, мъдростта и истината? — Пълното доволство. Докато истината е с тебе, ти си свободен; докато мъдростта е с тебе, знание имаш; докато любовта е с тебе, живот имаш. Любовта подмладява човека и осмисля живота. Мъдростта осветява вътрешния живот на човека. Истината освобождава и дава простор на човека да ходи, дето пожелае. Като мислиш, чувствуваш и действуваш свободно, ти имаш възможност да изчукаваш всичко, което Бог е създал.

Изпейте песента „Аз мога да любя.“

Какво представя доброто? — Всички организирани семенца и плодове. Всяка мисъл, която може да расте и да се развива, е добро. В песента „Аз мога да любя, добър да стана“ разбирам условия за придобиване на някаква добродетел. Можеш да станеш милостив, справедлив. Това са все богатства. Милосърдието е богатство на сърцето, а справедливостта — на ума. Добротата е богатство на душата. Ето защо, като пееш, някога ще пееш за ума, някога — за сърцето, а някога — за душата.

Всяка песен има определено темпо — *andante*, *allegro* и др. Когато се гради къща, това е *andante*; като се съгради къщата и даваш увеселение, това е *allegro*. Движиш се с биволска кола — *andante*; движиш се с автомобил — *allegro*. Най-безопасното пътуване е *andante*, най-опасното е *allegro*. При темпо *andante* хората се примиряват с своите вземания и давания, изплащат полиците си. Когато плащаш, не можеш да вървиш бързо. Като дойде *allegro*,

ти се освобождаваш от плащанията си. Музикантите са умни хора, не казват, че имат да плащат, но свирят *andante*, и така си уреждат сметките. Като изплатят задълженията си, свирят *allegro*.

Изня се една песен *andante* и една — *allegro*. „В зорите на живота“ — *andante*. „Блага дума на устата“ — *allegro*. Няма по-велико нещо в живота от това, Бог да ни обича и да е на наша страна. Сега Бог е с нас и иска да вървим *allegro*, а не *andante*. Хората, които сега се бият, не могат да се движат бавно — *andante*. Те се движат *allegro*, т. е. бързо плащат полиците си. Който мисли бавно и пее бавно, очаква нещо; той иска много. Който пее *allegro*, бързо върви, бързо мисли и с малко се задоволява. Престанете вече да песте *andante*.

Бог казва: Турете раниците на гърба си и вървете бързо. Оня свят е хижа, в която трябва да отидем. Той е добре уреден. Там ще ни приемат, но временно; после пак ще ни върнат на земята. На оня свят ще се научим, как да живеем, че, като се върнем на земята, да приложим това, което сме научили. Вие искате да отидете на оня свят и там да останете. Това е невъзможно. С тия стари възгледи няма да ви приемат. Вие приличате на ония търговци, които закъсват в сметките си и отварят старите тевтери: тоя има да ми дава 10 лв., оня — 15 лв. и започват да ги преследват. Турят някого на око и не го оставят свободен. Оставете старите тевтери! Откажете се от тях.

Един търговец сънувал, че бил на оня свят. Като се събудил сутринта, казал: Дайте ми тевтерите. На оня свят не се живее така. Турете тевтерите в огъня, да изгорят Наистина, на оня свят тевтери не съществуват. Какво ще вземеш от бедняка? Нищо няма човекът. Седиш и се безпокоиш, че не може да ти плати. Приеми новото и стани извор, който постоянно лава. Няма по-хубаво нещо от това, да мислиш право; няма по-хубаво нещо от това, да чувствуваш радостта на другите; няма по-хубаво нещо от това, да постъпваш добре и да знаеш, че Бог е с тебе. Радвай се, че Неговото лице е радостно, и Той е доволен от тебе.

Сега харесах пеенето ви. И *andante* изпяхте добре, и *allegro*-то. Вярвайте в пътя, който ви посочвам. Бог е с нас.

„Отче наш, Който си на небето“ — знаем вече, кой е Отче наш.

△

8. Лекция от Учителя, държана на
24 ноемврий, 1943 г. София.—Изгрев.

Малките величини

Упражнение за дишане с движение на ръцете.

Защо понякога великите хора пропадат, а малките, слабите се повдигат? Всички мислите, че в света Беликото управлява. В същност, какво виждате в живота? Значи, в живота оказват влияние и това, което знаете, както и това, което не знаете. С други думи казано: В живота оказват влияние и видимите, и невидимите процеси. Например, видим процес е яденето, невидим е смилането на храната. Като не разбираш смисъла на храносмилането, казваш: Защо трябва да ядем? Направи опит да не ядеш два-три дена, да видиш, каква сила ще имат мисълта и чувствата ти. Без ядене не може. И без дишане не може. Опитай се да не дишаш половин или една минута, да видиш, какво нещо е дишането и може ли без него.

Някой не разбира смисъла на добрия живот и казва: Не струва човек да живее добре. — Защо не трябва да живееш добре? — Защото придобивките на добрия живот идат бавно. Право е, плодовете на доброто узряват бавно, а тия на злото — бързо. Не се заблуждавайте от външните неща. Казвате, че някое ядене е добро, защото е вкусно. Външно може да е хубаво, на вкус — приятно, обаче

на стомаха не се отразява добре. Външните качества на това ядене са примамка. Често момите и момците по селата правят седенки, на които кладят огньове от конопени пръчки. Те лесно се запалват, буйно горят, но скоро изгасват. На такъв огън не можеш да се отопляваш. Тоя огън е външно голям, но вътрешната му сила е малка. Това е все едно да се стремиш към някаква велика идея, тя да те въодушеви и повдигне. От Божествено гледище, и малките, и големите идеи имат еднаква сила. Малките идеи изглеждат малки, защото са далеч от вас. Те са перспективно представени. Големите неща са близо до човека, затова изглеждат големи.

Бъдете последователни в разсъжденията си. Ставаш сутрин, казваш си: Да отида ли в клас, или да си полежа още малко? Какво съм придобил, като съм посещавал класа години наред? Да мислиш така, то е все едно да си кажеш: Какво съм придобил, като съм се хранил години наред по три пъти на ден? — Все си придобил нещо. Всичко, което имаш днес и с което разполагаш, се дължи на яденето и пиенето. Всички мисли и чувства са резултат на това, което си ял и пил. Ако не беше ял и пил, спомен нямаше да остане от тебе.

Сега вие искате да бъдете добри, без да разбирате закона на любовта. Това е невъзможно. Ще кажете, че любовта няма нищо общо с доброто. Не е така. Обаче, думата „любов“ е обезсолена за вас. Тя е обезсолена на всички езици, не само на български. Щом е обезсолена,

тя трябва да се осоли. Ще кажете, че като се осоли, ще предизвика жажда. Ония, които обичат да пият, първо се осоляват, хапват си нещо соленичко. Ние не говорим за такова осоляване. Под „осоляване“ в прав смисъл на думата, разбираме уравновесяване на силите. В химията соли се получават, когато се неутрализират киселини и основи. Осоляването е защита. Ако вълкът не може да хапе, гладен ще остане. Ако конят не рита, вски ще го езда. В този смисъл, ритането е на място — Не трябва да се рита. — Не трябва да се рита напразно. Ако е на място, ритането принася полза. Тая дума не се харесва, защото ѝ се предава друго значение от това, което в същност има. Понеже много думи имат по няколко значения, те се опорочават. Например, в музиката тоновете „ми и ла“ имат едно значение; в говоримия език те имат друго значение. Българинът казва: „Тя ми съдовете; или кучето ла, т. е. лая. В този смисъл, частиците „ми и ла“ играят роля на глаголи. Ако свържете тоновете ми и ла в една дума, ще образувате думата „мила“. Значи, някой човек ви е мил на сърдцето.

Често значението на дадена дума се определя от интонацията. Беден е човешкият език, не може точно да предаде всичко, което човек мисли и чувства. В английски език има букви, които, вмъкнати в думите, остават без значение. Те не влизат в работа, но се пишат. Ако не ги пишеш в думите, минаваш за невежа. Ако не пише тия букви, ученикът може да пропадне на изпита си. И на френски език има

букви, които се употребяват в някои думи, без да се произнасят.

Казвам: Малките величини, познанията работи са важни. — Защо? — Защото едни не ги знаят, а други ги знаят и работят с тях. Има безброй неща, които ние не знаем, а други ги знаят. Ето защо, ония, които знаят незнанията за нас работи, те ни управляват. Ние се подчиняваме на ония, които знаят повече от нас. Някой не знае, какво представлява доброто. Да се ръкуваш, както трябва, това е добро. — Защо? — Защото истинското ръкуване крие пет ценни качества, които трябва да предадеш чрез себе си. При ръкуването ти внасяш един Божествен елемент — участието на палеца; после ти внасяш благородство — участието на показалеца; след това внасяш справедливост — участието на третия пръст — Сатурн. С участието на безименния пръст ти влизаш в красотата на живота. Най-после ти участвуваш с малкия си пръст — внасяш добра обхода в отношенията на хората. Ако се ръкуваш и нищо не даваш на хората, това не е никакво ръкуване.

Казваш за някого: Тоя човек не знае да се ръкува. Истинското ръкуване подразбира да внесеш нещо Божествено в човека. Някога гледаш човека и не знаеш, как да гледаш. Да погледнеш човека криво, това значи, да го прободеш с копие. Христа прободоха с копие, защото не знаеха, как да гледат. Ако свреите знаеха, какви последствия ги очакват, не биха нипнали с пръст Христа. В много отношения.

и вие сте евреи. Дойде една Божествена идея в ума ви, но веднага се отказвате от нея. Защо се отказвате? Страх ви е да не станете за посмешнице с нея. Лъжете се. Ако приемете тая идея, ще се благословите. Ако се откажете от нея, тогава ще станете за посмешница.

Ставате сутрин и се питате: Да се моля, или да не се моля? Щом се питате, да се молите, или не, вие още не сте се научили, какво нещо е молитвата. Сега трябва да се учите. Какво печели Бог от вашата молитва? Ти просиш нещо от Бога и, ако знаеш, кога и как да просиш, молитвата ти ще бъде чута. Ти се занимаваш с една велика идея, а просек тропана вратата ти. Сърдиш се, недоволен си, че те пресича. Не се гневи на просека, той не знае, кога да дойде. Той поставя своята работа на пръв план. Казва: Цял ден съм гладувал. — Няма нищо, че си гладувал. Ти не си единственият, който гладува. Като погладуваш малко, ще изчистиш стомаха си. Понякога гладът се налага за хигиена на организма. Така човек оценява яденето; така се учи да яде сладко. Като ядете, не бързайте. Яжте бавно, дъвчете добре и мислете върху процеса, който става в вас. Сега, не е въпрос да се спирам върху яденето.

Кое е най-важно в вашия живот? Казвате, че и това е важно, и онова е важно. Точно трябва да определите, кое е важно и кое не е. Ако сте гладни, за вас е важно яденето. Но това не е достатъчно. Трябва да знаеш, как да ядеш. Ако ядеш бързо, ще разстроиш стомаха си. Работата, която зъбите трябваше да свър-

шат, стомахът я свърши. Той е недоволен и казва: Това не е моя работа. Ще се оправдаеш, че бързаш, нямаш време да дъвчеш храната. Защо бързаш? Търговецът бърза, защото го чакат търговски работи. Ученикът бърза, защото има уроци. Професорът бърза, защото трябва да преподава. Не е достатъчно само да предаде лекцията си, но трябва да знае, как да я предаде, да се ползват студентите му. Някой казва, че слънцето е милион и 500 хиляди пъти по-голямо от земята. Какъв интерес имате от големината на слънцето? Важно е, че ако слънцето се увеличи, и ние ще се увеличим. Ако слънцето се намали, и ние ще се намалим. Закон е: Ако майката и бащата се повдигат, с тях заедно се повдигат синът и дъщерята. Ако родителите се понижават, и децата се понижават. Който не разбира закона, казва: Майка ми и баща ми са остарели, изветрели са вече. Не е така. Ако те са остарели, и ти ще остарееш; ако те са изветрели, и ти ще изветрееш. Каквото мислиш за другите, ще дойде до главата ти. Ако мислиш, че някой е глулав, и ти ще оглупееш.

Бъдещето изисква нова философия, ново разбиране, нов начин на живот. Като седнеш да ядеш, ще мислиш, че яденето е Божие благословение. Ще ядеш с голяма благодарност, каго че за пръв път ядеш. Знай, че ако унижаваш яденето, унижаваш себе си. Повдигах ли яденето, повдигах и себе си. Христос казва: „Който ме яде, има живот в себе си.“ Това значи, да ядеш и да взимат участие в яденето

мислите и чувствата. Сегашният морал е позлатен, благодарение на което се върши всичко изкуствено. Молят се изкуствено, обичат се изкуствено. Всичко правят, но в проявите им няма съдържание. Отвън шишетата са хубави, но празни. И златно да е шишето, щом е празно, нищо не ползува. Златното шише и хлябът имат различна цена. Хлябът ще те спаси от глад, а не златното шише. Приемеш ли хляба вътрешно, той внася живот в тебе. Златото, обаче, може да туриш в джоба си, и оттам всеки може да го вземе. То е като лека мома, в всеки джоб отива. Друг е въпросът, ако златото те обикне. Тогава никой не може да го извади от джоба ти. Това значи, че златото е влязло вече и в кръвта ти. Това злато има смисъл. Обаче, докато златото излиза от джоба ти и не се връща при тебе, ти си на крив път. Какво допринася тишята, която се наслаява върху почвата? Ако е подобна на тор, има смисъл. Ако е глина, никаква полза не допринася. Тя е ценна, когато попадне в ръката на грънчаря.

Имайте пред вид малките величини. Малкото, слабото върши чудеса. Вижте, какво правят малките росни капки. Понякога росните капки причиняват големи пакости. Отнасяйте се добре с росните капки. Палне ли някоя росна капка на дрехата, ти я тръснеш веднага, особено, ако дрехата ти е нова. Всяко небрежно отнасяне с росните капки причинява зло. Ето защо, щом капне една росна капка върху тебе, кажи ѝ няколко нежни думи и я остави, не я

тръскай. Вие знаете, каква сила се крие в малките капчици. Като се съберат много на едно място, те образуват големи порои, които разрушават къщи, откъртват дървета, завличат говеда. Така те наказват хората за небрежното им отнасяне към малките капки. Те казват: Ние създадохме богатата, от които се ползвате. Ако ние не работехме в тревите, в житното зърно, в плодовете, вие нищо нямаше да направите. Без нас вие сте осъдени на смърт. Признателни трябва да бъдете.

Казват за някоя мома, че пригръщала момците. Това е неразбиране на закона, поради което се ражда користолюбиво чувство в човека. Момата и момъкът трябва да пригръщат росните капки и от тях да изучават закона на безкористието. Майката пригръща детето си, което паправила кумир за себе си, и мисли, че то ще я спаси. Това е користолюбие. Тя взела един камък, изваяла от него дете, коленичи пред него и казва: О, Ваалс! Тя мисли, че детето ѝ ще я спаси. Тя мисли, че в детето се крие някакъв велик дух. Ако е така, готова ли е да му служи, както трябва? Ако не е готова, детето ще си замине. След това майката се чуди, защо Бог взел детето ѝ. Много естествено, тя не знае, как да му служи.

Сегашните хора сами се спъват. Като не разбират любовта, те казват: Никой не ни обича. — Не е верно — росните капки ви обичат. Тяхната любов датира от незапомнени времена. Една росна капка падне на дрехата ти, и ти веднага я тръснеш. Вали дъжд, намокри дре-

хата ти — не го изтърсвай. Нека росните капки поият вътре — дрехата няма да се развали. Дойде една малка мисъл в тебе, като росна капка, но ти не я приемаш. Тя се движи тук-там, не може да си намери място. Ти погледнеш към нея, казваш: Малка си, не мога да те приема. Ако успее за малко време да проникне в мозъка ти, веднага я запитваш, кога е дошла и кога ще си отиде. В това отношение, вие постъпвате като проповедниците и свещениците. Когато един проповедник или свещеник отиде някъде, всички се считат задължени да го приемат като гост, с всичкото внимание и уважение. Ако някой отиде на гости при свещеника, последният ще го запита: Кога ще си отидеш? Той ще се оправдае, че е зает, не може да приема гости. Човек, който няма любов в себе си, е всякога зает. Той няма време да покани някого и да го нагости. За оня, който люби, времето се продължава.

Веднъж запитали дявола, как е забогатял и отде черпи своето богатство. Той нищо не отговорил. Един ден, поради слабост към един от своите ученици, той се навел близо до ухото му и пошепнал: Само на тебе ще кажа една истина, но с никого да не я споделяш. Аз забогатях по следния начин. Когато някой реши да направи едно добро, аз му нашепвам: Не бързай, не е време сега. Друг намисли да помогне на някого, аз му нашепвам: Не разсипвай богатството си, никой няма да се погрижи за тебе. Искат ли от някого пари на заем, аз му нашепвам: Кажи, че нямаш. В това време,

аз ги обирам: На тоя 'взимам парите, на оня хляба и така трупам богатства. Като видя, че сърдцата на хората са затворени, аз отивам при ония, които не са получили нищо от тях, и им нашепвам да ги хулят, да ги критикуват.

Сега на вас казвам: Не давайте мнението си за неща, които не познавате. Не се поддавайте на външни внушения. Не критикувайте, но първо вие дайте пример, как се живее. Професор казва на един свещеник: Вие не знаете да пеете църковните песни — много ги овъртате. Като започнете да ги извивате и . . . и . . . , край няма. С това изопачавате песните. Добро нещо е буквата „и“, но трябва да се пее добре. — Там е въпросът, казал свещеникът — трябва да се пее добре. Тъй щото, колкото и да критикувате, трябва да покажете на хората, как се пее. Ако не можете да покажете, по-добре мълчете. Има свещеници, които пеят отлично. Като запее, всички мълкват. Обикновено българите обичат да говорят в черква. Като се срещнат, ако е в село, ще се разговарят, кой колко ниви изорал, колко посял, колко кокошки пронесли, колко са насадени. Запее ли свещеникът, всички престават да говорят — добре пее човекът. Не се чува вече никакъв разговор нито за кокошки, нито за волове, нито за ниви. Хората се увличат в песента на свещеника, слушат внимателно и започват да го подражават. Селянката се върне вкъщи, да пее и да чисти и се мъчи като попа да пее.

Какво се иска от човека? Да бъде добре написана книга, че всеки да пожелае да про-

чете нещо от нея. — Какво трябва да се чете в една книга? — Това, което Бог е написал. Аз съм една добре написана книга. Нека всеки чете в мене това, което Бог е написал, и да го прилага. Това, което е благо за мене, е благо за всички.

Едно желая на всички: да се освободите от мъчнотиите и дребнавостите на живота. Туряш ръката в джоба си, нямаш пари и се стреснеш. Погледнеш се в огледалото, но не се харесваш. Погледнеш дрехите, обувките си, не си доволен, оплакваш се, казваш: Докога ще ме мачка този живот? — Докато изправиш нещо в себе си. — Кога е празен джобът на детето? — Когато майката не го обича. Когато майката обича дената си, те са добре облечени и пазувани. Дето е любовта, там няма глад, няма беднотия. Дето е любовта, там е благословието. Дето любовта отсъства, там няма никакво благословение. Когато любовта се откаже от земята, когато отнеме щедростта си от нея, всичко изсъхва и става пустота — земята се превръща в пустиня. Бог благославя всеки, който е готов да се жертвува, да изпълнява Божията воля. Да имаш вътрешно общение с Бога, да чуваш Неговия глас, да чувствуваш, че Той е доволен от тебе, това значи, да имаш вътрешен мир и спокойствие.

Когато небето е ясно, и слънцето грее, това показва, че има любов в света. Когато чувствата на човека се изменят към Бога, и природата се изменя: слънцето се покрива с облаци, мъгли покриват небето. Неправилните човешки мисли,

чувства и постъпки образуват облаци, които забулват Божественото слънце. Облаците поглъщат слънчевата енергия, необходима за човека, но той не съзнава, че сам е причина за това. — Верно ли е това? — Опитайте. Аз съм правил ред опити и наблюдения и дойдох до заключение, че най-малката неправилност в човека произвежда промяна в природата. Това става в малък периметър, дето е даденият човек. Щом измениш чувствата си и проявиш любовта, и небето се прояснява.

Казвате: Като отидем на оня свят, всичко ще постигнем. Оставете тая мисъл настрана. Вие сте дошли на земята да се учите и от това, което научите, зависи как ще ви приемат на оня свят. Това, което тук придобиете, ще го приложите в другия свят. Как ще отидете на оня свят, когато още не сте приготвени? Ако на земята не си се приготвил, на оня свят ще те държат само три дена, като гостенин, и ще те върнат назад. Така постъпват и бедуините. Те могат да те държат като гост три дена. После те питат, имаш ли намерение да останеш още. Ако кажеш, че ще стоиш още, турят те на работа. Питат те, какво можеш да работиш и ставаш работник. Вие мислите, че като отидете на оня свят, ще се освободите от всички безпокойства. Това е погрешно схващане. Смисълът на живота се заключава в прекрасните работи, които свършваме; в доброто, което правим; в любовта, която проявяваме; в знанието и свободата, които придобиваме. Много работи осмислят живота. Знаете ли, колко работа предстои

на човека, докато облагороди езика си и подобри състоянието на своето гърло? Ако разглеждате езика с окото на художника, виждате, че още много трябва да се работи върху него. Каквито са мислите и чувствата на човека, такъв е и неговият език, такова е и неговото гърло. Тая е причината, дето някой говори дебело и грубо, а друг — приятно.

Мнозина искат да отидат в друпия свят, но не са готови. Някой започва да се моли, но в съзнанието му се върти образът на Христа, и той казва: Защо се моля на Господа? Ето, Христос хлопа на вратата ми. — Можеш ли такава молитва да отиде при Бога? Тоя човек се кланя на въображаеми образи, т. е. на изкуствено слънце. Откажи се от това слънце и или да посрещнеш онова, което всеки ден изгрява. Бог ни гледа през слънчевите лъчи и наблюдава, как съзерцаваме в един незнаен свят. Така и младата мома си представя образа на някой момък, съзерцава го и казва: Добър е тоя момък. Аз познавам характера му. Казвам ѝ: Радвам се, че си намерила такъв момък. След две години я срещам, вече разочарована. Защо е разочарована? Момъкът не бил толкова добър, както си го представяла.

При Иоан Веслей, виден английски реформатор, се явил един от неговите ученици и му казал: Учителю, намерих една добра сестра, истинска последователка на Христа, искам да се оженя за нея. Какъв съвет ще ми дадеш? — Ще те посъветвам да не бързаш, докато не се опознаете. Тя е добра християнка, с Христа

може да живее добре, защото Христос знае да се обхожда с нея, а ти не знаеш. За Христа тя е добра, но не и за тебе.

Съвременните хора едва сега учат, как да се отнасят помежду си. Не е лесно да се справяш с хората. Лесно е да се справиш с един учител или търговец, защото имаш интерес към тях. Обаче, как ще се справиш с ония, към които нямаш никакъв интерес? Какви отношения трябва да имаш към всичко живо в природата? Ти се молиш и се чудиш, как Господ не ти обръща внимание. Ти искаш внимание от Господа, а не Му отдаваш своето. Той хлопа на вратата ти, иска да направиш нещо за Него, а ти се приструваш, че не чуваш. Той хлопа, ти отговаряш: Чакай! После ти ще хлопаш, и Той ще ти каже: Чакай!

Един поет отишъл при един богаташ да иска пари на заем. Богаташът казал на слугата си: Кажу му, че ме няма. Слугата казал на поета: Няма го господарят. Поетът си отишъл. След време богаташът имал нужда от поета. Отишъл в дома му и похлопал на вратата. Поетът излязал сам пред богаташа и казал: Няма го поетът. — Как да го няма, нали те виждам? — учудено запитал богаташът. — Аз повярвах на слугата ти, че те няма, а ти не вярваш на мене. Тук съм, но не за тебе.

Освободете се от старите идеи, от старите разбирания за живота. По какво се отличават младите? Младите лесно изправят погрешките си, а старите мъчно ги изправят. Младият лесно пада и лесно става. Той е като детето.

Като падне, показвате му един орех, и той става. Стариият мъчно става. Младият е пъргав, подвижен, лесно се огъва. Стариият казва: Остарях вече. Щом мисли така, той постепенно губи своята подвижност. Като си остарял, поумнявали си? — Възрастен съм вече. — Какво означава думата „възрастен“? Възрастният започва вече да мисли за другия свят. Какво представя другият свят? Какво означава смъртта? Няма по-велико нещо от смъртта, но трябва да знаеш, как да умреш. Няма по-лесно нещо от отричане от богатството си, но да знаеш, как да се отречеш. Някой се страхува, че трябва да се откаже от богатството си. Койго лесно се отказва от богатството си, лесно заминава за другия свят. Ако не може лесно да раздаде богатството си, мъчно умира. Той хърка с часове, докато се освободи от телото си. Множество същества го обикалят, докато най-после го обертат. В този смисъл, смъртта не е нищо друго, освен ограбване на човека от множеството. Човек вика, мъчи се, но никой не го слуша. Положението му е като бента на някоя река. Когато бентът се запуши, водата го разрушава. Колкото и да се чисти, бентът не може да издържи на напора на водата.

Дръжте се за старите правила, без да пренебрегвате новите. Старо правило е: Цени росните капки. Цени всяка добра мисъл, колкото и да е малка. Тя е свещена мисъл. Ценете най-малкото чувство и най-малката постъпка и отдавайте им нужното почитание. Някое дете вижда един паднал лист от дърво, навежда се,

взима го и го туря в джоба си. От това дете добър човек ще стане. Листът е част от Божествената книга. Друго дете, вижда лист на земята, бутне го с крака си и върви напред. Това дете не е умно, от него не може да излезе нещо добро.

Мнозина не успяват, защото отлагат реализирането на Божествените мисли и чувства. Вие сте даровити хора, но отлагали сте, не сте работили за развиване на своите дарби. Какво сте направили за развитието на вашия ум, на вашето сърдце и на вашата душа? Умът, сърдцето и душата са инструменти, подобни на цигулката, и трябва да се развиват. Какво постига цигуларят, който само показва цигулката си и лъка си, без да свири? Той разказва историята на цигулката, произхода ѝ, без да свири. Свирийте и пейте! Бъдете свободни в пеенето. Какво ще кажете, ако накарам някоя сестра да пее? Ще кажете, да не излезе някоя млада сестра да пее, по-добър глас има. За пеенето е нужно любов. С любов и младата, и старата сестра пеят добре. Думите „млад и стар“ са само наименования, които пред любовта са еднакви. Изворът е извор, понеже всякога тече. Пеенето е Божествен извор, който крие в себе си и потенциална, и кинетична енергия. Не спирай тоя поток в себе си. Не оставай да изтече той изведнъж.

Много даровити музиканти съм срещал, но малцина от тях са успяли, защото не работят с любов. Аз обичам музиката, работя с любов, и тя ми се разкрива. Не е бил случай в живота ми, да чуя, че някой пее — дете, мо-

ма или момък, гениален или обикновен музикант, да не се спра да слушам. Каквато работа и да имам, поне една минута ще отделя да слушам пеене. Птичка ли пее, или гениален певец, аз еднакво съм готов да слушам. Дали крава мучи, или куче лае, щом има нещо музикално в тях, пак се спирам да слушам. Музиката е ценна в всички свои прояви. Слушайте навсякъде музика и пеене, да развивате ухото си. Ще кажете, че това е губене на време. Давайете ухо на доброто. Отправяйте погледа си към доброто. Така ще привикнете да възприемате музиката на разцъвяването. И в зрееенето на плода също има музика. Слънцето изгрява — музика е това. Небето е чисто, светло — музика е това.

Обръщайте внимание на всичко, чрез което Бог се проявява. Само така човек може да се възпитава. Казвате: Да оставим възпитанието за бъдещето, когато се преродим. — Ти сега си прероден и нищо не си научил. Каква е вероятността, че като се преродиш втори път, ще бъдеш по-добре? Ако в бъдеще се родиш при по-лоши условия? Днешният ден е най-добър; той носи най-добри условия за човека. Когато утрешният ден стане настояще, той носи по-добри условия. Третият ден носи още по-добри условия. Като се отива все по-нагоре, в възходяща степен, условията постепенно се подобряват. Така е и в музиката: колкото по-нагоре се качваме, толкова по-голяма е височината на тоновете.

Знае се от музиката, че колкото по-високи са тоновете, толкова по-голям брой трептения имат. Същият закон се отнася и до доброто. И в доброто има степени: възходящи и нисходящи. И в доброто има различни интервали: секунда, терца, кварта, квинта и т. н. Трябва да разбирате терцата добре. В нея има един потенциал. Той е средната нота, която не звучи. Обаче, той е най-важен и най-мощен. В терцата то — ли най-важна е нотата „ге“. Двама приятели образуват терца. Яви ли се между тях един, който мълчи, той е най-важен, като основа на терцата. Без него двамата нищо не могат да направят. Приятелството на двама души е силно, когато между тях има един потенциал. Той е връзка между двама души. Ако не оценявате оня, който отвътре ви подкрепва, нищо не може да постигнете. Изобщи, потенциалите, не проявените леша са мощното в живота. Мощен е не проявеният капитал; проявеният е изгубил вече своята сила. Сегашните хора, които водят войната, са проявени. Те очакват час по-скоро да се съърши войната. Те мислят за бъдещето. Проявените съзнават, че направили погрешка и търсят начин, как да я изправят.

Казвам: Изправете и вие погрешките си. Някой казал една обидна дума на своя близък, и трябва да изправи погрешката си. Малка обида е да кажеш на човека да не яде. Обаче, зависи, на какъв човек казваш. Ако кажеш на болния да не яде, добро му правиш. Кажеш ли на здравия човек да не яде, ти го обиждаш.

Той се върнал от работа гладен, уморен, а ти му забраняваш да яде. Ако не яде, отде ще черпи сила за работата си? Щом съзнаеш погрешката си, кажи: Братко, извини, искам да изправа погрешката си. Има хубаво ядене, приготвено за тебе. Малките погрешки се изправят лесно. Покани брата си да си хапне от благото, което Бог е приготвил.

Задача на човека е да изправа погрешките си. Задача на Адам и Ева е да изправят погрешката, която първоначално са направили. Ева била добра ботаничка. Тя се разхождала из райската градина да изучава растенията. Като дошла до дървото за познаване на доброто и на злото, тя се спряла пред него и си казала: Това е дървото, от което Бог забрани на Адама да яде. Трябва да има нещо особено в него. Някаква сила крие то. В този момент дяволът се промъкнал до дървото и започнал да изкушава и ласкае Ева. Той ѝ казал: Ти си учена, интелигентна и с големи възможности. Защо не опиташ плода на това дърво? — Забранено ни е да ядем от него. — Страх ли те е? Ако хапнеш от това дърво, ще станеш боже-¹ство, ще създаваш светове и вселени. — Това е крива идея. Има само Един в света, Който създава светове. Ако искаш да създадеш един свят, трябва да станеш едно с Бога. Вън от Бога никакъв свят не може да се създаде. Христос казва: „Дойдох в света да извърша не моята воля, но волята на Отца си.“ И ние трябва да кажем същото: Дойдохме в света да извършим Божията воля и да се върнем пак при

Него, да кажем, какво сме направили. Казано е още в Писанието: „Ние живеем и се движим в Господа.“ С други думи казано: Ние живеем и се движим в любовта. Да се ползуваме от любовта, за да станем едновременно и малки, и големи. Любовта учи човека, как да расте и да се намалява, т. е. да става голям и малък, според нуждата. Ти ще опитваш богатата на живота и като малък, и като голям. Като малък, ще се ползуваш от богатата, и никой няма да те вижда. Като голям, пак ще се ползуваш от богатата, но всички ще те виждат и на всички ще помагаш.

Кога трябва човек да се върне при Бога? — Когато свърши работата си. Някой иска да се върне по-рано, преди да е свършил работата си. Друг иска да остане по-дълго време на земята, отколкото му е определено. Нито единият е прав, нито другият. Ако откъснеш плода преди да е узрял, грешиш; ако го оставиш да презрее, пак грешиш. Ще откъснеш плода точно на време. Това е най-добре.

Турете в ума си мисълта: Всичко, което е нужно за вас, използвайте го. Всичко, което не е нужно, турете настрана. Ако раницата ви тежи 40 кгр., снемете 30 кгр., те не са необходими. Оставете само десет килограма и вървете напред. — Друг ще я носи, а не аз. — И за другия ще мислите, както за себе си. Никога не претоваряй ума, сърдцето и душата си. Носи само толкова товар, колкото можеш. Да оставяш раницата си празна, и това не е правилно. Яж умерено и благодари на Бога. Дишай умерено и не роптай. Не казвай, че вре-

мето е лошо, ветровито или облачно. Виждай в всичко доброто и хубавото — и в вятъра, и в облаците, и в мъглата. Дисхармонията, която виждаш в природата, е създадена от хората. Тя е отражение на човешкия живот. Дисхармонията в човешкия живот създава напрежението в атмосферата. Когато хората живеят в хармония помежду си, и природата е зесела и разположена. Има черкви, в които хората се лекуват. — На какво се дължи това? — На силните молитви на богомолците. Стените на тия черкви са пропити с целебна сила. Всяка душа, в която Духът живее, е мощна.

Сега вие се нуждаете от спокойствие. Всеки ден се запитвате: Дали ще има днес бомбардировка? От вас зависи: Ако живеете в закона на безлюбието, ще има бомбардировка; ако живеете в закона на любовта, няма да има бомбардировка. Дължиш на някого и го молиш да отложи плащането на полицата. Ако е по закона на безлюбието, никакво отлагане не може да стане. Строг, неумолим е този закон. Ако е по закона на любовта, може да се отложи. Няма по-меко и по-отстъпчиво нещо от любовта. Тя, сама по себе си, е закон. Живейте в този закон, в който всички неща са възможни и реализуеми. Животът е безсмъртен само в любовта. Без любов нищо не се постига.

Христос казва: „Аз съм пътят, истината и животът.“ С други думи казано: „Аз съм Божествената любов, която показва пътя, истината и живота на хората.“ Мнозина се отказват от този път, от тази истина и от този живот и

пожелават да напуснат земята. — Защо се отказват от живота? — Защото не искат да служат на любовта. Досега те са служили на хората без любов, а сега ще работят с любов. Само при това положение човек ще познае своя господар, и господарят — своя слуга. И двамата ще говорят мекичко и с разположение един към друг.

Как бихте нарекли новата любов? — Любов на слугуване. Да проявиш новата любов, това значи, да отстъпиш своя стол на оня, когото обичаш. Десет години си седял на тоя стол, господарувал си, но щом дойде твоят възлюбен, веднага ставаш от стола и казваш: Заповядай, седни на моя стол, аз отивам да работя. Когато си готов да отстъпиш мястото си на някого, това показва, че ти го обичаш. Щом приеме твоего място, и той те обича. Това, което човек може да направи за одного, ще направи за всички. Бог е и в един човек, и в много хора, т. е. в единството, и в множеството. Под „единство“ разбираме многото в едното и едното в многото. В многото Бог се проявява единен. Колкото и да са различни проявите на любовта, в същност те са единни.

Като се говори за отстъпки, някой казва: За нищо не давам мястото си. Питам: Какво ще правиш, ако на 7—8 метра от тебе падне бомба? Ще отстъпиш ли мястото си? Колко души биха останали на мястото си, ако близо до тях падне бомба? Един пътник слязъл в един голям хотел в Ню-Йорк. Понеже обичал да си поспива, всякога ставал късно. Една сут-

рин хотелът се запалил. Всички пътници се разбягали и напуснали хотела. Извикали и него, казали му, че хотелът гори. Той си помислил, че се шегуват, и промърморил: Оставете ме да си поспя. Пламъци обхванали хотела от всички страни. Като усетил дима, пътникът се стреснал, скочил от леглото, но било вече късно. Всички входи били обхванати от пламъци. Само един изход му оставал: да се качи на покрива и да вика за помощ. Как да му се помогне? Проснали едно голямо платнище, да се хвърли от покрива. Ако скочи направо в платнището, ще бъде спасен. Но ако не може да улучи платнището, смърт го чака. Ето защо, когато ти казват да станеш, стани, не отлагай. Иначе, ще слизаш с парашут от покрива. Ако парашутът се отвори на време, ще бъдеш спасен; ако не се отвори, ще платиш с живота си. На никого не желая да бъдете на покрива.

Каква идея се крие в тоя пример? Пътникът ще каже: Да бях станал по-рано. Сега и аз казвам: Да бях дошъл по-рано, но закъснях. — Какво трябва да правим с малкото време, което ни остава? — Да го ценим. Ако не ценим малкото време, не можем да ценим и многото време. Трябва да отидем на оня свят подготвени. Всички желаем да свършим работата на Господа. Ако отидем на оня свят, трябва да сме свършили работата за Господа. Невидимият свят се нуждае от добри работници, да свършат работата си. — Трябва да проповядваме на хората! — Това е лесна работа. Ако джобът ти е пълен с пари, ще го изпразниш. Няма

по-лесна работа от тая, да раздадеш парите си на бедни. — По колко да давам? — На всички по равно. Ако не даваш по равно и справедливо, ще те критикуват. Неравенството е в човешкия порядък, а равенството — в Божествения. Бог дава еднакво светлина, въздух, вода и хляб на бедни и на богати, на праведни и на грешни. Разликата се заключава само в това, как се приемат и използват тия блага. Външно на всички хора е дадено еднакво, но вътрешно се използват различно. От Божия страна всичко е добро, но хората не възприемат нещата правилно.

Изпейте песента: „Аз ще се подмладя.“ Еднократното раждане е подмладяване, а двукратното — остаряване. Като се родиш един път, ти се подмладяваш. Като говориш за второ раждане, това показва, че си остарял. Когато майката и бащата се подмладяват, и децата се подмладяват. Подмладяването е вечен процес. Затова казваме, че вечното подмладяване е Божествен процес. Ето защо, майката никога не трябва да остарява. Тя трябва да има само едно дете. И детето трябва да бъде първо, а не изтърсак. Бог създаде само Адама, но Адам пожела второто дете. Той взе участие в създаването на Ева.

В една легенда от Талмуда се казва, че Адам пожелал да има другарка, да не е сам. Тая идея се резлизирала вътрешно. Ева се проявила като тежест, която се сложила на гърба му. Понеже Ева била обърната с гърба си към Адама, той не виждал лицето ѝ. Той гледал

пред себе си, та не могли да се видят. Като разбрал тежестта на Адама, Бог прерязал връзката, и Ева се явила пред него лице срещу лице. Щом я видял, той се заралвал и я запитал: Ти ли си, която носих на гърба си? Той я възлюбил и нарекъл своя другарка. Казвам: Когато двама души се обичат, стоят лице с лице един срещу друг; когато не се обичат, стоят гърбом. Като не разбирала мъчението на Адама, Ева го запитала: Няма ли човек, който да ме носи по-удобно? Обаче, още при първото виждане на Адама, Ева се влюбила и останала при него.

И тъй, докато хората са обърнати с гърбовете си, никога няма да се разберат и познаят. Щом се срещнат лице с лице, те ще се разберат. В Божествения свят хората се опознават, защото се срещат лице с лице. Любовта живее в Божествения свят. Докато са в човешкия свят, в света на промените, хората са обърнати с гърбовете си. Досега хората изучаваха гърбовете си и се познаваха в обърнато положение. Време е вече да се погледнат лице с лице и така да се опознаят.

»

9. Лекция от Учителя, държана на
1. декемврий, 1943 г. София.—Изгrev.

Благата в живота

Изпейте песента „Красив е животът.“

Упражнение за дишане, с движение на ръцете.

Мнозина запитват, какво е реалност и какво — сянка на живота. Реалността дава сенки, а сенките не могат да представят реалността. Сянката на предмета не е самият предмет. Значи, сянката не е реалност, но реалността хвърля сенки. На същото основание, казвам: Любовта ражда безлюбието, но безлюбието не ражда любовта. — Защо е така? — Това не е ваша работа. Това е философия, върху която не трябва да мислите.

Какво се иска от човека? Да има прави, положителни възгледи. Да говориш за храненето, е едно нещо; да се храниш, е друго нещо. Да говориш за любовта, е едно нещо; да живееш по закона на любовта, е друго нещо. Всички са богати в говоренето. Лесно се говори, мъчно се прилага това, което си говорил. Можеш да говориш, колкото искаш. Говоренето е сянка на твоя живот. Реално е това, което правиш, а не, което говориш. Казваш нещо, но не го правиш — ти не си в реалността. Казваш: Какво съм направил? — Казал си една дума. — Каква пакост може да направи една дума? — Една дума е една кибритена клечка. Знаеш ли, каква пакост може

да причини една кибритена клечка, ако не можеш да си служиш с нея? Тя може да запали цял град.

В 1885 г. един американец, по невнимание, запалил града Чикаго. Една вечер той отишъл в обора да издои кравата. Времето било ветровито. Той си служил с свещ. Оборът бил близо до плевнята. Свещта паднала на земята и запалила сеното в плевнята. От плевнята пожарът се разпространил и обхванал почти целия град.

Днес повечето хора мислят за велики неща. Като се стремят към тях, те искат да убедят близките си в това, в което сами не вярват. Наблюдавам някой, как убеждава другите. Казвам си: Чудно нещо, той убеждава хората да повярват в това, в което сам не е убеден. Колкото и да ги убеждавате, няма да успеете. Друг е въпросът, ако сам си убеден в нещо. Тогава, и без да убеждаваш хората, без да им говориш, те ще ти повярват. Мислите ли, че езикът, с който днес си служите, е реален? Турците имат една поговорка: „Много приказки на воденицата.“

Преди години, около мене се движеха 12 братя, които искаха да станат апостоли, както в времето на Христа. Те нямаха вид на апостоли, но важното е, че нещата не се повтарят. Това, което е било в времето на Христа, не може да стане днес. Няма защо да се повтаря. Интересно е, как се яви това желание в тях, да станат апостоли. Какво ще придобият от апостолството? Някой иска да стане като

Христа. Това е още по-мъчно. Няма по-трудна работа от Христовата. Това значи, да бъдеш натоварена кола. Мислиш ли, че ще те славят и почитат хората? Ако остане на грешните хора да те почитат, това значи, да имаш съдбата на една бълха. Какво правят с бълхата? Хващат я и я убиват. Като скача, тя ги безпокои, и те търсят начин да се освободят от нея. Не е лошо да станеш апостол, но не е практично. Практичните неща са на място. Например, приятно и практично е, след като си работил лятно време и си се уморил, да седнеш под сянка и да си починеш. Обаче, зимно време сянките са опасни.

Казвате: Има ли нещо лошо в една дума, или в една клечка кибрит? Една малка дума, казана не на място, може да измени целия ти живот. Ти може да направиш едно малко отклоняване, под малък тъгъл, в началото само, но то ще те заведе далеч от целта, която преследваш. Някои от вас сте от доста години вече в училището и мислите, че сте остарели, че ете се отдалечили от своята цел. Не е така. Вие едва сте започнали да учите. Какво представят вашите години в сравнение с една слънчева година? Какво представя вашето знание, в сравнение с това, което слънчевите жители имат? Едно слънчево дете, едва едногодишно, знае милиони пъти повече от най-учените хора на земята. То е пеленаче, но една негова година е равна на 200 милиона земни години. Вашата мярка е малка, а тая на слънчевите жители е крайно голяма. Когато това дете стане на 200

милиони години, сметнете. на колко години ще бъде един човек на земята.

Да се говори за старост и младост, тога са стностителни неща. Не е стар оня, който не може да се подмлади. Не е млад оня, който не може да остарее. Вие сте научили изкуството да остарявате, но не можете да се подмладявате. Има хора, които знаят да се подмладяват, но не могат да остаряват. Който знае да се подмладява и да остарява, той е разбрал смисъла на живота. Да мислиш, че си остарял, защото краката ти не държат, това е хилавост, а не старост. Стар е оня, който проявява знание и сила. Младият носи свежест, живот, той придобива капитал. Старият обработва този капитал.

Като се събирате, за какво говорите? Старите говорят за оня свят, да отидат там, за да се подмладят. Това не е живот. Ако не разбирате, какво нещо е светлината, какво нещо е въздухът, какво нещо е водата и какво — хлябът, вие не разбирате живота. Христос казва: „Аз съм живият хляб, слязъл от небето. Който ме яде, той има живот в себе си“. Въпреки това, мнозина искат да ядат, но не се оставят на другите да ги ядат. Не разбирайте този стих буквално. Разберете ли го по буква, ще имате такъв резултат, какъвто хората имат. Всеки стих има двояк смисъл: буквален и преносен. Наистина, който е лишен от светлина и не я разбира, губи посоката на своето движение. Който е лишен от въздух и не го разбира, губи обема си. Който е лишен от вода и не я

разбира, губи своята пластичност и преждевременно остарява. Който е лишен от хляб и не го разбира, губи основата, върху която гради. В светлината ние разбираме Божията мисъл. Чрез въздуха приемаме диханието на Бога. Чрез водата приемаме топлината, която иде от Божествения живот. Чрез хляба придобиваме благата, които Бог изпраща в света. Седиш отчаян и казваш: Няма хляб. Наистина, без хляб не се живее.

Какъв трябва да бъде хлебарят? — Здрав, чист, без недостатъци. Той трябва да се отличава с външна и вътрешна чистота. Казваш: Моята снаха меси хубав хляб. — Дошла ли е тя до абсолютната чистота? Външната чистота е символ на вътрешната — на чистотата на мислите и на чувствата. Външната чистота е символ на вътрешната чистота на въздуха, на водата и на хляба. Външните работи зависят от вътрешните. Искаш да станеш търговец. Търговецът трябва да има светлина в ума, топлина в сърдцето — дихание, вода и хляб — капитал, стока, с които да работи. Ако няма тия неща, какъв търговец ще стане? Дюкян няма, пари няма, стока няма и минава за търговец — само обявления дава. Той трябва да вложи капитала си, да работи с него.

Миналата война, в Америка фалираха около 12 хиляди народни спасителни банки. Един работник внесъл в една от тия банки хиляда долари, да се намират „бели пари за черни дни.“ Хората, които внесоха спестените си пари в тия банки, нищо не разбраха, не видяха сладостта

на белите пари за черни дън. Десетина години след войната, тия банци отново се създадоха. Де отидоха парите на първите 12 хиляди банки? Кой ги изяде? Не е важно, кой ги изяде: важно е, че парите не се изгубиха, отново излязоха на бял свят.

Казват: „Да спи зло под камък.“ Аз не се възмуждавам от злото, но казвам: Да обичаме доброто! Не се възмуждавам от неправдата, но казвам: Да обичаме правдата! Не се възмуждавам от безлюбието, но да приемем любовта. Не се възмуждавам от невежеството, но да приемем знанието и светлината. Невежеството е неорганизиран капитал. Не е лошо да бъдеш невежа, защото ще имаш доверие на хората. Невежият е доверчив човек. Като му дадеш малко зобчица, той е доволен, лесно можеш да го залъжеш. Учения никой не може да излъже. Като го поканиш на гости, трябва да му дадеш най-хубавия хляб, най-хубавото ядене, най-хубавите плодове, най-хубавата вода — не можеш да го излъжеш. Освен това, той иска да знае, кой е тоя, който му предлага хубавия обяд. Ако дадеш една глава лук на учения, той ще го разчопи, да види, колко люспи има, какви са по състав, каква е вътрешността му и т. н. На български език думата „лук“ означава нещо просто, но на английски означава „внимавай, отваряй очите си.“

Учените са умни хора, мъчно се заблуждават. Но когато учен се заблуди, мъчно се оправя. Вчера тръгнахме на екскурзия за Витоша. На Изгрева беше мъгливо, не се виждаше на

десет крачки пред нас. Вървим по шосето за Симеоново, срещаме селяни, отиват в града. Те ни казват: Вървете, горе е ясно. Трябва ли да им вярваме? Ще вярваме, защото те идат от ясното към тъмното, а ние отиваме от тъмното към ясното. Селяните отиват в мъглата, но поне на по-топло. Когато върн има мъгла, времето е по-топло. Казват: Замъглен е тоя човек. Някога е добре да бъдеш замъглен, никой няма да те види, ще вървиш спокойно. Ако си много открит, ще те хванат и ще те турят в затвор. Като е мъгливо и те преследват, ще се скриеш някъде. Мъглата освобождава човека от много нещастия. При бомбардировка, в мъглата мъчно се намират обектите. В ясно време всичко се вижда. С други думи казано: Когато виждат погрешките ти, хората лесно те нападнат; когато не виждат погрешките ти, мъчно могат да те нападнат. Виждат носа ти и казват: Не ни харесва тоя нос. — Кой е виновен за това? Според мене, вината е в скулптора. Той е направил една статуя, т. е. един герой с лош нос. Авторът трябва да си избере герой с красив нос. Скулпторът трябва да бъде свободен, да не се държи за буквата на нещата; ако носът на неговия модел не е хубав, той има право да го измени, т. е. да го подобри.

Един американец, милионер, заболял сериозно и, в резултат на тежката болест, носът му пострадал. Лекарите били принудени да му турят изкуствен нос. След болестта си, той отишъл в Италия да се разходи. Дошло му на ума да потърси някой виден художник да го

нарисува. Намерил такъв художник и го помолил да го рисува. Какво било очудването на художника, който, след няколкодневна усилена работа, не могъл да нарисува носа на своя обект. Тъкмо го нарисува, на другия ден вижда, че нещо е мръднало в носа. Чуди се, де е причината. Най-после той се решил да признае, че не може да нарисува носа му. Той казал: Господине, за пръв път в живота си не мога да нарисувам нос. Не зная, какво има, но вашият нос не ми се поддава. — Много естествено, спокойно отговорил американецът — моят нос е изкуствен, има нещо нереално в него.

Казваш: Не зная защо, но не разбирам този човек. — Щом не го разбираш, той не е реален. Реалността се разбира, а нереалността не може да се разбере. Всеки разбира същественото. — Не мога да разбера този човек. — Как ще го разбереш? Той е праздно шише, а празното шише има само въздух, нищо друго.

Често се говори за любовта. Кой са главните качества на любовта? Първото качество на любовта е, че тя е носител на светлината; второто ѝ качество — тя е носител на въздуха и на топлината; третото ѝ качество — тя е носител на водата; четвъртото ѝ качество — тя е носител на доброто, т. е. на хляба. Под „вода“ разбирам справедливостта. Подвижна, енергична е водата. Тя разтваря твърдите вещества и разваля боите. Водата не обича модерните неща. Тя цени само реалните неща, които не се изменят. Всяко нещо, което се разваля, попада под действието на водата. Някой боядисва дре-

хата си, но, вместо да я подобри, той я разваля. — Защо я развалил? — Защото боята не е устойчива. Водата разваля дрехите, боядисани с неустойчива боя. Не е лесно да угодиш на водата. Тя е взискателна. Има хора, подобни на водата; на тях мъчно се угажда. Те не обичат да ядат нито солено, нито безсолно. Знаете ли, колко сол да турите в яденето? Ако аз готвя на такъв човек, няма да турям сол в яденето. Нека той си туря, колкото сол иска. Ако туриш малко сол, не е доволен; ако туриш много, пак не е доволен. Да си туря сам, колкото му е нужно.

Погрешките в човешкия живот се дължат на факта, че хората или пресоляват нещата, или ги остават недостатъчно осолени. Всеки сам да си готви, сам да си осолява яденето. Някой иска да готви боб и се чуди, как да запържи лука, колко зехтин да тури. Няма защо да му мисли толкова. Исква измис боба добре, да го залее с стулена вода, да нареже едро лука и да го остави на огъня два-три часа да ври. Бобът не се нуждае от никаква мазнина, той сам съдържа нужното масло. Така ще имате отлично сготвен боб.

Преди години ходихме на екскурзия към Батак. Спряхме се на една планинска местност. Тук срещнахме един говедар, които ядеше боб, варен в едно гърне. Седнахме и ние да обядваме. Предложихме му от нашите маслини и го помолихме да ни даде от своя боб. Той погледна към маслините с недоверие и каза, че не му се харесват такива черни зърна. Виждат му се

смачкани, набръчкани, не са като сливите. Едва го убедихме да ги опита и да ни даде от своя боб. Той не знаеше, че маслините са по-скъпи от боба; мислеше, че искаме да го излъжем. Седна близо до нас, разположи се и ни разказа приказка за една мечка.

Преди години, в същата гора се явила една мечка, която влязла между говедата на един говедар, и целият ден прекарвала с тях. Сутрин говедарят дохождал с говедата; мечката излизала от гората и се приближавала към тях. Говедата пасли, движели се, и мечката с тях. Вечер говедата се прибирали в селото, а мечката оставала в гората. На другия ден се повтаряла същата история. Това продължило години наред. Чудя се, казва нашият събеседник, как е възможно, мечка да живее заедно с говеда в такава хубава дружба!

Казвам: Мечката има силни чувства. Тя е крайно отмъстителна и злопамстна, но и крайно признателна. С години помни доброто, което си ѝ направил; с години помни и злото. Един селянин ми разправяше една своя опитност. Един ден отишъл в гората да сече дърва. По едно време измежду дърветата излязла една мечка, която хакуцвала малко и се отправила точно към него. В първо време той се уплашил и намислил да бяга. После се спрял, искал да види, защо мечката иде срещу него. Тя се приближила, влигнала лапата си нагоре и спряла. Той се вгледал и забелязал, че в лапата ѝ имало един голям трън. Извадил тръна, завързал крака ѝ и се готвел да продължи пътя си, но тя

то говела с себе си. Като дошла до едно голямо дърво, тя погледнала нагоре и му показала пчелно гнездо. С това искала да му каже, че тук има мед. Така тя благодарила за услугата, която той ѝ направил.

Хората мислят, че животните нямат никаква култура, не разбират, какво е доброто и не могат да благодарят. В същност, какво нещо е културата? Ако един човек не проявява доброто и не благодари за него, културен ли е? Ако човек не може да прояви правдата, културен ли е? Каква култура има оня, който не може да внесе в живота си любовта, знанието, свободата? Каква култура е тая, която не признава Бога? Ще кажете, че се молите. За какво се молите? Да ви избави Бог от злото? Това е странична работа. Човек трябва да се моли за прославянето името Божие, за идване Царството Божие и Неговата Правда на земята и за изпълняване на Божията воля. За тия неща трябва да се моли човек. Вън от прославяне името Божие, всичко друго е личен живот. Да прославим името Божие, това значи, да имаш еднакво и справедливо отношение към всички хора, към всички животни и растения. Откъснеш един лист, хвърлиш го на земята, казваш: Това е лист на дърво, много листа има дървото. — Не се постъпва така. Листата са дихателната система на растенията. С откъсването на листа, ти нарушаваш нещо в тяхната дихателна система. Не подмествай нещата с твоите повърхностни знания.

Мнозина се запитват, защо ходя често на планината. Ходя да уча тях, които идат да бомбардират София. Съветвам ги да не смуцават хората. Знаете ли, че тях, които смуцават хората и причиняват страдания, са учени, не са прости хора. Престъпленията в живота се дължат на учените, а не на невежите. Като знаете това, трябва да се отнасяте с уважение и към учения, и към невежия. Срецнеш един учен, ще отстъпиш да мине той, ще му дадеш стола си да седне. Казваш, че достойнството ти не позволява да отстъпваш. Какво ще направиш, ако при изкачването си на планинския зръх видиш големи камъни, които се търкалят? Те се движат с сила, ще те смачкат. Искаш, не искаш, ще отстъпиш, да минат първо камъните, а после ти.

Една година минавам през едно село на Стара Планина, Провадийско. Отдалеч съзрях една голяма змия. Тя вдигна глава нагоре, подвижи се с достойнство. Веднага се отбих от пътя си, сторих ѝ път да мине. Ще кажете, че направих това от страх. Аз отстъпих на змията да мине, защото тя по-рано се яви. Влязох в разговор с нея. Казах ѝ: Заповядай, мине ти първа. Аз съм гост на това място, а ти живееш тук. Ти имаш право на тая местност. Аз дойдох за малко, да посетя тая част от планината, да опитам хубавата вода. Най-хубавата вода в Провадийско е на това място. След тоя разговор, змията мина напред, аз подир нея. Това е обхода. Още като видях змията, аз се запитах: Тя ли трябва да мине първа, или аз?

Реших в себе си, че тя е канара, която стремително слиза надолу, и аз трябва да ѝ сторя път. Правило е: Първо неразумната постъпка, после разумната. Змията, като ме видя, извади езика си. Така тя ме поздрави. Ако не беше извадила езика си, щеше да ме ухапе. А така, тя показа, че няма намерение да хапе.

Веднъж бях в Борисовата градина. На пътя, по който минавах, видях една змия, излязла да се грее на слънце. Като ме видя, тя извади езика си, да ме поздрави. Аз ѝ казах: Тъй както си застанала на пътя, ще мине някой и ще те убие. Иди някъде настрана, да не пострадаш. Аз нищо няма да ти направя, но не всички хора са лобри; ще се намери някой да те пребие с камъни. Тя ме разбра и се отби от пътя.

Казвате: Как се разговаряш с животните? — Говоря на техни език, и те ме разбират. Вие как говорите на френски, немски, английски? Изучавали сте тия езици и се разбирате с французите, с немците, с англичаните. И змията има свой език, на които мога да се разговарям. Тя прави различни движения — нагоре, надолу, наляво, надясно, които също представят говор. Понякога змията съска. Щом чуеш съскането ѝ, веднага трябва да отстъпиш. Ако отстъпиш, след като престане да съска, положението ти е опасно. Съскането е предупреждение.

Използвайте слънчевата енергия. Ако животните се ползват от слънцето, и човек трябва съзнателно да го използва. Човек трябва да знае, как да излага гърба си на слънцето, под

какъв ъгъл, за да могат слънчевите лъчи да оказват своето благотворно въздействие. Има една Божествена площ, върху която човек трябва да застане, за да се ползува от слънчевите лъчи. Без нея нищо не се постига. Някой носи една свещ. За да се ползуваш от светлината на свещта, ти трябва да заемеш известно положение. Не попаднеш ли на тая площ, не можеш да възприемеш светлината на свещта. Има разумни светлинни лъчи, има и неразумни. Същото е и с движението на влака. Самото движение е механично. Влакът се движи по релсите, без да съзнава това. Обаче, машинистът, който кара влака, е разумен. И пътищете не са на еднаква степен на разумност. Следователно, и слънчевите лъчи се различават по степента на своята разумност. Разумността на червения цвят се различава от тая на жълтия; разумността на жълтия цвят се различава от тая на сивия и т. н. Имаш лампа, която, с помощта на бутон, светва и загасва. Кое е разумното в нея? Разумността е във външната лампата; тя е скрита в оня, който натиска бутона.

И тъй, не разчитайте на самата светлина и тъмнина, но на оня, който ги управлява. Той желас да ти даде нещо, но иска да остане незабелязан. Ти можеш да го намериш по посоката, отдето идат светлината и тъмнината. Той не прилича нито на тъмнината, нито на светлината — той е нещо реално. Светлината и тъмнината, сами по себе си, не са нещо реално. Оня, от когото излизат, е истинската реалност. Казано е в Писанието: „Когато ме потърсите

с всичкото си сърдце, тогава ще ме намерите“. Ще намерите Бога не с ума си, но с сърдцето си. С други думи казано: Бог става разбран за нас само чрез закона на любовта. Бог става разбран за нас само чрез закона на мъдростта. Бог става разбран за нас само чрез закона на истината, която вляса в човека вътрешен мир и свобода. Имаш ли страх в себе си, ти си далеч от истината. Свободният човек не се страхува, не се стеснява. Любовта изключва всички ограничения, всички недоразумения, всички несподби. Най-мощната и най-слабата сила в света е любовта. С нея се занимават децата; с нея се занимават и най-слабите същества. Мъдростта е достояние само на боговете. Истината е достояние на Бога. Само Той знае, какво нещо е истината и дава свобода на всички същества. Първият потик — животът — иде от любовта. Знанието иде от мъдростта, от боговете в света. Свободата иде от истината — от Бога, Който реализира всички неща.

Сега, като слушате да ли се говори така, не се самоосъждайте, не казвайте, че сте прости. Какво означава думата „прост“? -- Простирам, протакам. Лоша ли е тая дума? Ако имаш да даваш, ти протакаш изплащането на дълга. Лошо ли е това? Разгневил се, пак протакаш. Лошо ли е да протакаш гнева, т. е. да го отлагаш? Кажеш нещо, но го отлагаш, не изпълняваш казаното. Добре е да отлагаш изпълняването на думата си, ако тя е лоша. Например, казваш, че ще биеш някого, но отлагаш думата си. Това е добре. Отлагай злото, а

прилагай доброго. Старите работи отлагай, а новите и добрите прилагай. Защищаваш някаква стара кауза, например, своето достоинство. Казваш: Не искам да изложа достоинството си. В какво се заключава то? Истинското достоинство на човека се заключава в любовта, в мъдростта и в истината. Без тия неща човек няма никакво достоинство. Ти си царски син. За какво те почитат хората? За майка ти и баща ти. Ако не са те, ти не можеш да се наречеш царски син. Майка ти и баща ти са любовта и мъдростта. Следователно, любовта и мъдростта те обличат в дрехата на достоинството. Само Бог знае за тая дреха. Само Той може да ни я даде. — Кой е Бог? — Оня, Който ни дава това, което никой не може да ни даде. Само Той може да те направи цар, философ, професор, адепт. Освен Бог, никой друг не може да ти даде това, което душата ти желае. Това значи, да обичаш Бога, и Бог да те обича. Това значи, да получиш благата на своя живот по незнаен начин. Има неща, които трябва да знаем; има неща, които не трябва да знаем. Незнаините неща правят човека доволен.

Питам: Трябва ли да се интересуваме от богатството на своя приятел? Той може да има милиони на разположение; важно е, какво е отношението му към вас и вашето отношение към него. Важно е, дали той влиза в вашето положение, и вие — в неговото. Той има милиони, които едва носи на гърба си. Може ли вие да му помогнете да ги пренесе от едно

място на друго, или ще го натоварите с някои думи не на място казани? Това е все едно, приятелят ти да се върне от нивата си, дето цял ден е жънал, а ти да искаш да му държиш една сказка. Твоята сказка не е на място. Първо ще дадеш възможност на приятеля си да си почине, после ще му дадеш да се нахрани добре. Най-после ще се разговаряш с него.

Сега и аз ви желая първо да си починете. Почивката подразбира освобождаване от безпокойството. Вие се безпокоите, какво ще стане с нас. Това е новото, бъдещето предприятие, което само Бог знае. Казвате: Да отидем при някой гадател, той да ни каже, какво ще стане с нас и какво да правим. Вие страдате все от гадатели. При гадаето, едва едно на десетте е верно. Кой човек може да гадас? Според мене, гадател или пророк без любов не може да говори истината. Пророк без мъдрост не говори истината. Пророк без истина и свобода не говори истината. В него всичко казано е на фалшива основа. Човек, на когото душата е пълна с любов, с светлина и с свобода, той е пророк, той говори истината.

Вие имате голям страх, страхувате се за нищо и никакво. Големият страх не е на място, но и малкият страх не е на място. Трябва да дойдете до средната линия на страха, която е линия на благоразумието. Докато се движиш наляво и надясно в страха, ти всякога ще губиш равновесие. За да запазиш равновесието, ще вървиш по перпендикуляра. Страх те е да не те прицелят отдалеч и да те убият.

Ако те прицелват отдалеч и отвисоко, вероятността да те убият е малка. Ако един аероплан се движи с бързина 300 км. в час, вероятността да падне бомба върху тебе е малка. За да падне бомбата върху тебе, ти трябва да я привлечеш с мисълта си. Човек привлича добрите, или лошите неща към себе си с мисълта и с желанията си. Забелязано е, че това, от което най-много те е страх, то ще дойде до главата ти; и това, от което не те е страх, и то ще дойде до главата ти. Значи, страхът не може да те предпази.

Кое пази човека от нещастията? — Молитвата. — Коя молитва? — Която е проникната с любов. Молитва без любов, без светлина и без свобода, не е истинска. Молитва, в която не взимат участие умът, сърдцето и душата, не е истинска. Понякога чувам, как се молите. Четете дълги молитви, Господ да ви чуе. Дългите молитви не омилостизяват Господа. И Господ не говори дълго. Като хапнеш хлябец, Господ ти проговаря. Като наблюдаваш изгреващото слънце, Господ ти проговаря. Като духа вятър, Господ ти проговаря. Като вали дъжд, Господ ти проговаря. Какво повече искаш? Бог иде всеки ден при нас, а ние Го търсим по особен начин. Как ще се прояви Той, това е Негова работа. Ние трябва да се съобразяваме с закона на любовта, която носи мир, здраве, подмладяване. Любовта е единствената сила, която носи благата, необходими за живота. — По какъв начин ги носи? — По непринуден, естествен начин. — Как

става това? — Не питайте. Ако не питате нищо, става добре; ако питате, нещата не се нареждат. Тури нуждната марка на писмото, напиши адреса и го пусни в пощенската кутия. Как и кога ще стигне писмото на определеното място, не питай. То може да обиколи целия свят и да отиде, дето трябва. Ако човешкият свят е уреден, колко по-уреден е Божественият свят. Ако на едно твое желание, или на една твоя мисъл залепиш марката на любовта, тя ще обиколи целия Божествен свят и пак ще се върне при тебе. Как ще стане това, не е важно. По-добре е да не знаеш.

Какво ще кажете за човек с дълъг нос? Какво ще кажете за човек с къс нос? Оня с дългия нос ще те нахрани добре. Оня с късия нос няма да се занимава с тебе; той ще те набие, ще вземе, каквото имаш, и ще те пусне да си вървиш. Когато учен човек те измъчва, продължава страданието ти; когато глупав те измъчва, жестоко постъпва, но бързо работи. Казват за някого, че има хубав нос. Ако този нос мъчи, не е хубав. Ако устата мъчи, не е хубава. Ако очите мъчат, не са хубави. Много нещо се крие в човешките очи. Физиологистите са казали много неща за очите, но още много има да се говори за тях. От очите на някого излизат черни, тъмни лъчи, а от очите на друг — светли лъчи. Защо престъпниците излизат вечер? Те вършат престъпленията си вечер, при по-малко светлина, с по-малки разноси. През деня се изразходва повече енергия. Христос казва: „Ония, които правят добро, обичат ви-

делината. Техните дела са явни пред Господа. Ония, които правят зло, обичат тъмнината.“ Като върши престъпление в тъмнина, престъпникът не го вижда. Щом не го вижда, той не се измъчва. Ако през деня извърши престъпление, в паметта му ще остане един мъчителен образ, от който няма да се освободи през целия си живот.

Добрият прави добро през деня, за да не се измъчва. Ако прави добро вечер, няма да го види и ще се мъчи, че нищо не е направил. Доброто остава красиви образи, които се запечатват в паметта на човека. Дави се някой, и ти го извадиш от водата — радваш се, че си направил добро. Нарисуваш една хубава картина и я подариш на някого — пак се радваш. Светлината отпечатва красивите образи на доброто. — Де се крият тия образи? — В миналото. Срецаш един човек, приятен ти е, искаш да му направиш едно добро. — Защо искаш да му направиш добро? — Защото в миналото той ти е помогнал нещо, и ти искаш да му благодариш. Минаваш край него и казваш: Тоя човек не заслужава внимание. Всеки, който ти е направил добро, заслужава внимание. Не се отказвай да послужиш на оня, който ти е направил някакво добро. Всякога да благодарим за доброто, което ни е направено, и да сме готови да отговаряме по същия начин. Понеже Бог ни е възлюбил с всичките недостатъци, и ние трябва да любим като Него. Казано е в Писанието: „Бъдете свършени, както е свършен Отец ваш небесни.“ Бъдете готови

да проявите любовта, както Бог я проявява. Бъдете готови да проявите знанието и свободата, които Бог ви е дал. Вие се молите и казвате: Прости ни, Господи, че не знаем, как да се молим.—Много знаете, много сте учили. Как не знаете да се молите? Бог ви изпитва по различни начини. Някой ви донесе цял хляб. Ти мислиш, че е само за тебе — лъжеш се. След малко съседът ти иде при тебе и казва: Моля ти се, дай ми малко хляб. Ако не му дадеш, не си разбрал закона. Колко хляб ще му дадеш? Обикновено българинът дава малко, той не е готов да даде половината от своето благо на ближния си.

Един наш брат казваше: Аз давам малко, но от сърдце. Ако даваш малко, но от сърдце, то се благославя. Ако даваш много, но не от сърдце, даденото се намалява. Никога не съжалявай за постъпките си. Ако постъпката ти е добра, радвай се; ако не е добра, не съжалявай, но я изправи. Радвай се, че си научил нещо. Ако окаляш новата си дреха, не съжалявай; опери я и радвай се, че си научил, какво нещо е чистотата. Че си окалял дрехата си, съжалявай; че си окалял душата си, не съжалявай. Че си наранил някоя душа, не съжалявай; че си скъсал дрехата си, съжалявай. Бъди внимателен към душата си, както си внимателен към дрехата си. Ако съвременните християнски народи имаха такъв морал, работите щяха да вървят другояче. Не ги съдя, но питам: Какъв трябва да бъде животът на хората? Всеки народ трябва да се изправи.

Човек е свободен да греши, но няма право да греши. Той е свободен да прави добро, но не прави.

В какво се заключава истинският живот? — Да се ограничаваме в правене на зло и да се изявяваме в правене на добро. Свободата се изявява в два акта: в въздържане от злото и престъплението и в правене на добро. Ако можеш да се въздържиш от най-малкото престъпление, и ако правиш най-малкото добро, ти си свободен човек. Най-малкото и най-голямото добро ще дойдат сами по себе си. Ако изпуснеш случая да ги направиш, нищо не може да те извини. Виждаш на пътя си червей. Ти можеш да го стъпчеш, никой няма да те съди — няма закон в защита на червея. Обаче, човекът на любовта ще се отбие настрана, да не го стъпче.

Някой казва: Големи страдания имаме. Като гледам лицата ви, нито един от вас не е минал през такива страдания, които да са оставили отпечатък. Мислите, че страдате, но не знаете, какво нещо е страданието. Някой иска да ме убеди, че е минал през големи страдания. Възможно е, но на лицето му не е изписано нищо. Оня е страдал, който е съзнал, че не е направил най-малкото добро и не се е въздържал от най-малкото престъпление, или от най-малката погрешка. Малките погрешки и престъпления носят големи последствия. Любовта, в своите най-малки прояви — положителни и отрицателни, е условие за всички възможности и противоречия.

По какво се отличават положителната и отрицателната свобода? В отрицателната свобода трябва да се откажеш да даваш, а в положителната — трябва да се откажеш да взимаш. Това значи: в злото ще се откажеш да даваш; в доброто ще се откажеш да взимаш. Рече ли човек в положителната свобода да не дава, а в отрицателната да дава, той върши престъпление. Минаваш покрай един човек, искаш да ти даде малко хляб, но той не ти дава. — Какво трябва да направиш? Покани го у дома си, нагости го и не споменавай за случая. Никога не отказвай една услуга на приятеля си. Кажеш ли, че ще му дадеш урок да те помни, ти отговаряш на отрицателното с отрицателно. Правилно е да отговориш на отрицателното с положително. Не повтаряй неговата погрешка. Какво ще придобиеш, ако на погрешката отговориш с погрешка? Ние идем на земята, за да изправим погрешките на миналите поколения. Това е една от задачите на новото поколение. Христос казва: „Изправете погрешките си, и аз ще бъда с вас до скончанието на века“.

Изпейте песента: „Аз ще се подмладя“.

Мирът, който всички очаквате, ще дойде, както Бог желае, и по начин, както Той намира за добре. Ако се молите за мир, не очаквайте човешки мир, но Божествен, който ще дойде по неznайни пътища.

»

10. Лекция от Учителя, държана на
8 декемврий, 1943 г. София.—Изгрев.

Най-мъчната работа

Коя е най-мъчната работа в човешкия живот? — Да гледаш стари и болни хора, които само да разправят за своите болести и недъзи. Каквото и да говорят, все около болките си се въртят: боли ги кракът, пръстът, вратът, кръстът, гръбнакът. Някой написал една статия и постоянно за нея говори, като че ще оправи светът. Друг говорил някъде, държал една сказка. Оправи ли се светът с тая сказка? Ако хвърлиш един камък в морето, ще направиш ли дупка? Ще кажете, че оплакванията, болестите и недъзите са стари работи, от които трябва да се освободим. — Не е там въпросът. Важно е да се камери разрешение на тия въпроси.

Кое е най-важното в живота на физическия човек? — Яденето. Казвате: Защо е създаден светът така? Не може ли без ядене? Ще кажете, че не ви се харесват човешката уста и зъбите. Не ви се харесват, но, въпреки това, ядете по три пъти на ден. Животните ядат повече от човека. Някои животни търсят храната си по цели дни и нощи. Преживните животни с часове ядат храната си. Докато е на земята, човек не може да не яде. Важно е, как да яде. Повечето хора ядат бързо, искат по-скоро да се нахранят. Това не е правилно. Колко време трябва да дъвче човек храната си? Като ядеш,

ще влагаш всичката си любов. Ще ядеш хляба с любов, за да ти проговори. Той е книга, която всеки трябва да чете. Как ще се храниш в време на бомбардировка? Тогава ще бягаш, за нищо няма да мислиш. Останеш ли да мислиш за ядене и за спане, ще платиш с живота си.

Питате: Защо дойдоха тия времена? — За да опитате философията на миналите поколения. Колко пъти те са гласували за прилагане на идеи, от които днес се плашите! Има криви неща в живота, но има и прави неща. Кои неща са абсолютно прави? Кой човек е абсолютно прав? Да оставим настрана кривите и аномални неща. Те не ме интересуват. Болният човек не ме интересува. Той е аристократ, на него не може да се угоди. Той иска леглото му да бъде меко, храната особена. Няма ли тия неща, той мисли, че ще умре, не може да издържи. Той иска всички да му услужват. Ето защо, ние се интересуваме от здрави хора. И Бог иска здрави хора.

Като не разбирате живота, казвате: Защо тоя човек е такъв? — Какъв трябва да бъде? Не се занимавай с хората. Ще питаш, защо кучето е куче. Защо е толкова лошо? — В какво се заключава лошавината на кучето? Ще питате, защо детето е малко. — Защото има условия да расте. Това са въпроси, които показват, че в живота има противоречия. Мислите ли, че можете да примирите противоречията? Каквото и да правите, не можете да примирите противоречията. Те са необходимост в човешкия живот. Жената се пита, защо се е родила жена; мъ-

жът се пита, защо се е родил мъж. Колкото и да се задава тоя въпрос, нито мъжът ще го разреши, нито жената.

Какво ще кажете за противоречията на войника, който се бие на бойното поле? Докато е бил при майка си и баща си, излежавал се на меко легло, прислужвали му, хранел се добре. Като отиде на бойното поле, всичко се изменя. Той стои изправен с пушката си, дебне неприятеля, и всеки момент трепери от смъртта. Когато е далеч от бойното поле, той спори с началниците си, защо не го повишават, докога ще бъде прост войник. На бойното поле, обаче, пред смъртта всички са равни — и генерали, и прости войници. Единственото нещо, което може да ги спаси, е изкуството да се смаляват. Хората умират по причина на тяхното големство. Ако знаеха да се смаляват, щяха да станат невидими и да избегнат смъртта. Станеш ли голям като Витоша, всеки може да хвърли бомба върху тебе и да те улучи. Ако си малък, никой няма да те обстрелва. Ти ще наблюдаваш хората, ще ги виждаш, но те няма да те виждат.

Сегашните хора са много големи. Даже и най-малкият от тях, ако рече да легне, нуждни му са два метра пространство. На това място могат да се наредят няколко трилиона същества и пак да остане праздно пространство. В човешкия мозък има около три билиона клетки — малки души, които мислят свободно, без да си пречат една на друга. А човек, малкото същество в вселената, живее в една стая от че-

тири-пет метра дълга, с два прозореца и, въпреки това, не е доволен. Той намира, че стаята му е малка, прозорците ниски, вратата тясна, няма много светлина и т. н. Това е недоволството, което спъва човешкото развитие.

Мнозина казват, че имат много знания. Щом е така, нека кажат да спре войната, да се прекратят бомбардировките. Ако войната спре, и бомбардировките се прекратят, имат знание. Не спре ли войната, какво знание нямат. Казваш: Имам една идея. — Кой няма идея? Не е важно, дали имаш идея, или не; важно е, какво можеш да направиш с тая идея. Друг някой пророкувал. -- Не е важно, че пророкува; важно е, какво си направил с своето пророкуване. И аз мога да пророкувам. Като видя, че някой носи на гърба си 50—60 кгр. товар, казвам: Ако влезеш с тоя товар в водата, непременно ще се удавиш. Ако спуснеш една кофа с сто килограма тежест в кладенец, кофата ще издържи при условие, че въжето е дебело. Тежката кофа не издържа на тънко въже. С боси и кални крака в никой добре нареден и чист дом няма да те приемат. Така пророкувам на хората. На всеки човек мога да кажа, че по три пъти на ден ще ядс. Ще питате, отде зная тия неща. Който наблюдава нещата и ги изучава, той може да пророкува. Още едно пророчество ще ви кажа: Който не пие вода направо от извора, той всякога страда. Ще кажете, че и далеч от извора, водата е една и съща. Не е така. Голяма е разликата между водата, която излиза направо от извора, и тая,

която е извървяла няколко километра път

Когато дойдем до светлината, натъкваме се на същия закон, а именно: лъчите, които идат направо от източника на светлината, се различават от пречупените и отразени светлинни лъчи. Като знаете това, стремете се към мисли, които идат направо от източника. Останете ли да се ползвате от мисли, които са минали през много умове и са претърпели пречупване, вие ще изпаднете в големи заблуждения. Какво правят хората? Те търсят Бога, т. е. Източника на живота, само когато имат нужда. Те търсят лекар, когато са болни. Казано е, обаче: „Потърсете ме с всичкото си сърдце и ще ме намерите.“ Въпреки това, човек търси Бога в време на нужда. Това не е любов, това е необходимост, неволя. Когато е здрав, човек не търси лекар. Новият ред на нещата изисква точно обратното: да търсиш лекар, когато си здрав. Какво ще допринесе лекарят на здравия? Той все ще му предаде нещо. Под „лекар“ в тоя смисъл, разбирам човек, който те обича. Който обича, той всякога дава нещо от себе си. Той е пръв проводник на Господа. От него можеш да пиеш направо вода. Нямам нищо против застоялата вода в шишетата, или в щерните, но казвам, че тя не е здравословна. Водата в шишетата и в щерните представя затворен свят. В тоя свят са човешките мисли и чувства. Това е светът на човешкия порядък. Някой не е доволен от хората и казва: Какви са тия хора, какъз е тоя свят? Тия хора, това

си ти. Тоя свят е твоят свят. От какво си недоволен?

Мнозина се оплакват от противоречията на живота. От кои противоречия се оплакват? Ако се оплакват от човешките противоречия, трябва да знаят, че те сами са ги създали. Човешките противоречия не са противоречия и на птиците. Човек минава през кални пътища и се цапа. Птицата, като дойде до калта, ще хвъркне и няма да се окаля. Тя показва начина, по който и човек може да не се каля. С крилата на мисълта ти можеш да се освободиш от земната кал. Казвате: Без кал няма плодородие. — Това е за утеха. — Като страдаме, все ще придобием нещо. — И това е за утеха. Има страдания в света, но не можем да кажем, че всеки човек трябва да страда. На одного животът налага страдания, а друго освобождава от страданията.

Какво е значението на любовта от геометрично гледище? Геометрично буквата „Л“, с която започва думата „любов“ представя ъгъл, с върха нагоре. Той е съставен от две прави, т. е. от две същества, които се срещат в една точка — А. В мъдростта има два ъгла, с върховете нагоре — М, и един с върха надолу. И в истината има два ъгла, с върхове, в противоположна посока. И тъй, от геометрично гледище, любовта е наука, която се занимава само с един ъгъл, обърнат с върха нагоре. Мъдростта е наука на три ъгла, от които двата са с върха нагоре, а единият — с върха надолу. Истината е наука на два ъгла, с върхове в противоположна посока.

Ако дадете на един математик да развие темите за любовта, мъдростта и истината, той трябва да излезе от своето статично разбиране и да мине в кинетичната математика.

Какво представя статиката и какво динамиката? Статиката е положението на стария човек — стар дядо и стара баба. Като отидеш при тях, те ще ти разправят за болките си — тук ги боли, там ги боли. Ти можеш да им помогнеш, като повикаш някой лекар, или отидеш на аптеката да купиш лекарства. Можеш да им донесеш вода, да им запалиш огъня. Обаче, те не могат да ти предадат нешо. Друг е въпросът, ако срещнеш млада, красива мома. Ти си млад момък, знаеш да пееш, да свириш, да пишеш стихове. Вземеш цигулката да свириш, но и момата знае да свири — двамата свирят. Момъкът пее, и момата пее. Момъкът пише стихове, и момата пише. Движение има между тях. Това е кинематика — кинетично състояние. — Случва ли се това в живота? — Днес рядко се срещат такива случаи, но в бъдеще животът на хората ще се измени, ще стане подвижен, пластичен. Тогава отношенията между хората ще се хармонизират. Старите фотографии употребяваха много време, за да фотографират човека. Фотографът ту се отдалечава от обекта, ту се приближава към него, да го настани добре. После отива към аппарата, да постави фокуса на място. Сегашните фотографии насочват аппарата си и, докато се обърнеш, те постигнали целта си.

Не нарушавайте чистотата, която Бог е вложил в вашата душа. Пазете Божествената чистота, вложена в душата ви. Докато пазиш свещено чистотата на душата си, ти си човек. Щом изгубиш чистотата си, ти губиш Божественото в себе си. Всяка нечиста мисъл, всяко нечисто чувство и всяка нечиста постъпка понижават човека. Казваш: Никой не ме обича. — Нечистото не се обича. Ако пазиш чистотата си, всички ще те обичат.

Един мой познат се оплакваше, че оставил един ден другаря си да свири в дома му, а той излязъл по работа. Като се върнал, другарят му го нямало вече, но и парите, които били на масата, изчезнали. За да го успокоя, казах му шеговито: Другарят ти е свирил толкова хубаво, че даже парите се възхитили и доброволно влезли в неговия джоб.

Това утешение прилича на кражбата, която един циганин направил. Съдят циганина, че откраднал един кон. Той казал на съдията: Господин съдия, не съм откраднал коня, напраздно ме обвиняват. Един ден бях в гората и се качих на едно дърво, под което пасеше конят. Подхлъзнах се и паднах на гърба на коня. Уплашен, той хукна да бяга и ме занесе точно в дома ми. Както виждате, той ме открадна, а не аз него.

Един селянин, на име Стоян, тръгнал за града с магарето си. По едно време усетил малка умора. Спрял се под едно дърво, завързал магарето за дървото и седнал да си почине. Задрямал малко и, като се събудил, видял, че

магарето го няма, а юларът стои до него. Той се позамислил малко и казал: Ако съм Стоян, изгубих магарето; ако не съм Стоян, спечелих един юлар, който ще ми трябва в бъдеще.

— Сегашните хора се утешават по особен начин, с различни философии. В случая, магарето е важно, а не юларът. Магаре, което се кара с юлар, не е свободно, то е роб. Мома, която се води с юлар, не е свободна. Какво ще ви даде робът? Друг е въпросът за свободния човек. Ние се нуждаем от свободни хора, а не от роби. Истинско магаре е това, което върви без юлар. Истински свободен човек е тоя, който живее без юлар. Юларът е ограничаване. Дето има ограничение, там въпросите се разрешават по много начини. Любовта, обаче, разрешава въпросите по един начин. — Защо? — Защото любовта е единна и неделима. В мъдростта има две разрешения, защото тя има отношение към себе си и към другите. В истината има три разрешения. Мъдростта е професор, който има задача да предаде знанието си на своите студенти. Истината има задача да възприеме любовта и да я предаде на другите по начините на мъдростта. Любовта само предава, без да взима нещо. Единствената сила, която само дава, а нищо не взима, е любовта.

Любовта е вечното начало на живота, което само дава. В мъдростта винаги двама души спорят, кой да вземе чашата. В същност, благото е еднакво и за двамата, както левият и десният крак имат еднакви права и задължения. Различието е само в постиженията, в зависи-

мост от това, дали тръгваш с левия, или с десния крак. Ако при излизане от дома си тръгнеш с левия крак, ще имаш едно постижение; ако тръгнеш с десния крак, ще имаш друго постижение. Дясната страна на човешката глава е отрицателна, лявата е положителна. С други думи казано: дясната страна на мозъка е пасивна, потенциална, а лявата е активна, в действие. Затова, именно, дясното полушарие изправя погрешките на лявото. Като работи с лявата половина на мозъка си, човек прави погрешки, които дясната половина изправя. Умният човек изправя погрешките си моментално. Остане ли да ги изправя след минути, часове, дни, месеци или години, той не е умен човек. — Късно съзнах погрешката си. — Късно си я съзнал, защото не си умен. Умният веднага съзнава погрешката си и веднага я изправя. Божественият ред на нещата изисква погрешките да се изправят веднага.

Мнозина правят погрешки и, за успокоение, казват: Лесна работа, погрешките сами по себе си ще се изправят. — Не е така. Който е направил погрешка, сам ще я изправи. Дрехарят ушил една дреха, направил някаква погрешка, той сам ще я изправи. И оня, който носи дрехата, може да я изправи, но това не е правилно. Дрехарят сам изправя погрешките си; обушарят сам изправя погрешките си. Светът ще се изправи, когато хората решат да изправят погрешките си веднага. Така е в Божествения порядък на нещата. Докато хората само се

извиняват за погрешките си, без да ги изправят, те са още в човешкия порядък.

Какво означават буквите Л, М и И? Буквата Л означава мъжът, М — жената, И — детето. Бащата е любовта, майката е мъдростта, а детето — истината. Бащата трябва да дава, без да се извинява; майката трябва да прилага любовта, без да се извинява; детето трябва да прилага истината. Какъв смисъл има извинението? Музикант си, свириш в един оркестър. Направиш една погрешка и започваш да се извиняваш. Никакво извинение! Ще изправиш погрешката си и веднага ще продължиш да свириш. Гостилничарят дава на клиентите си сух хляб вместо пресен. После се извинява. Няма защо да се извинява, но да смени сухия хляб с пресен. Кажеш ли една лоша дума на някого, опитай се да я преведеш, да изправиш погрешката си.

Казваш на едного, че е говедо. На английски „го“ значи отивам; води — да се уча. Говеди — отивам да се уча. Често една и съща дума променя значението си. Например, преди двеста години думата „привент“ на английски означавала „накарай ме, Господи.“ След двеста години означава „забрани ми, Господи“ — точно обратното значение на първото. Това е все едно, преди години виното е било сладко, а сега се е вкиснало. Преди години си помагал на хората, от никого нищо не си взимал; след години, десетки и стотици хора имат да ти дават. Бедните, които имат да дават на богатите, не са доволни от тях, и постоянно се молят, Бог да

ги освободи от това. — Кое е най-доброто състояние за човека? — Да дава, да се радва, че дава, и никой да не знае това. Също така, да няма от никого да взима. Христос казва: „Каквото прави дясната ръка, лявата да не знае.“ Правй добро, без да знае някой. Обичай, без да се изказваш. Това са плодовете на любовта. Истинска любов е тая, която дава плод. Ако не можеш да опиташ любовта по нейния плод, нищо не си разбрал. Бог казва: „Опитайте ме и вижте, че съм благ.“ Същото се отнася и до човека. Не можеш да познаеш човека, ако не го опиташ. Христос даде пример с смоковницата. Като видя, че няма плод, отсече я. И еврейският народ не даде плод. Затова Христос каза: „Син Человечески няма де глава да подслони.“ Евреите казваха: „Мойсея познаваме, знаем отде е, но' тоя отде е дошъл, не знаем.“ Те не признаха Христа. Коя е причината, десто евреите не приеха Христа?

В древността, в Китай живял един беден, скромни, но крайно мъдър човек. Той се оженил за една красива китайка. Тя живяла с него добре, в мир и съгласие, но в беднотия. Като се отегчила от тоя живот, тя казала на мъжа си: Драги, дотегна ми беднотията; храна оскъдна, това - онова нямаме, искам да ме освободиш. Намерих си един приятел, богат човек, искам да отида при него. Мъдрецът ѝ казал: Свободна си, иди и живеи с радост. Минали няколко години, Китай изпаднал в голямо бедствие. Обърнали се към мъдреца, да даде някакъв съвет за спасяването на Китай. Той на-

правил всичко възможно и спасил отечеството си. От благодарност го провъзгласили за цар на Китай. Като чула това, жена му отишла при него и му казала: Готова съм да се върна при тебе, да заживеем, както по-рано живяхме. Той взел едно шише, пълно с чист, хубав нектар, излял го на земята и казал: Ако можеш да събереш тоя нектар от земята и да запази чистотата си, каквато по-рано е имал, тогава и ние ще заживеем, както в миналото.

Сега всички казват: Да живеем в чистота, както сме живели в миналото. Това е залъгване, но Бог не се лъже. Като дойдете при Бога, казвате: В бъдеще ще живеем в чистота и светост. Сега да се удоволствуваме, да използваме младините си. Какво ще придобиете от удоволствието? Нищо няма да придобиете. Божествената енергия трябва да се постави на мястото си и да се използва разумно. Разумната природа наказва всеки, който злоупотребява с тая енергия. Разумният свят ще държи отговорни всички народи, които приготвят взривни вещества и с това внасят дисхармония в природата. Никой няма право да злоупотребява с Божиите блага. Ние не съдим никого, но разсъждаваме. Ние спираме вниманието си на положителното в живота. Ако попаднеш в отрицателното, ти ставаш недоволен. Човек е недоволен, защото злоупотребява с своята мисъл, с своите чувства и с своите постъпки. Не злоупотребявайте с своя ум, сърдце и душа, за да бъдете всякога доволни.

Какво представят буквите Л, М и И? Който не разбира любовта, използва я като нож за мушкане. Който не разбира мъдростта, използва я като инструмент за разбиване на главата. Който не разбира истината, може да те удави, както оня свещеник, който не могъл да кръщава малките деца и ги давил едно след друго. Като турял едно дете в водата, потопявал главата му и го удавял. Без да му мисли много, обръщал се към селяните и казвал: Дайте друго дете. Като виждал, че децата се удавяли, най-после казвал: Не върви тая работа.

Кога една работа върви? — Когато хората се обичат. Да обичаш, това е цяла наука. Да обичаш, това подразбира прави отношения към Бога. Да обичаш, това е най-благородната, най-великата, най-свещената работа в живота. Който не разбира любовта, той се срамува от нся и съжалява, че обичал някого. Това е непознаване на законите на любовта. Съжаляването, обаче, не разрешава въпросите. Ще кажете, че като отидете на оня свят, там ще разрешите всичко. Не можеш да отидеш в оня свят, ако няма кой да те обича. Както не можеш да бъдеш гражданин на една държава, ако не знаеш нейния език, така не можеш да отидеш на оня свят, ако не обичаш и ако не те обичат. Ти не можеш да отидеш между един народ, ако не разбираш неговия език. За да влезеш между българите, трябва да знаеш български език; ако си между англичаните, трябва да знаеш английски език. Ако отидеш на оня свят, трябва да знаеш езика на любовта.

Оня свят е свят на любовта. Следователно, не можеш да влезеш в света на любовта без любов; не можеш да влезеш в света на мъдростта, ако нямаш знание; не можеш да влезеш в света на истината, ако не си свободен. Затова е казано в Писанието, че истината ще ви освободи. Не можеш да влезеш кален в света на истината. В света на истината не приемат болни хора. Само оня може да влезе в света на истината, който е свободен в своите мисли, чувства и постъпки. Това значи, да бъде човек здрав. Бог приема само здрави хора, на които мислите, чувствата и постъпките са светли.

Изучавайте любовта, прилагайте я непринудено, по вътрешно разбиране. Никой няма право да казва, че тоя или оня не го обича. Ти си свободен да проявиш любовта си, според своя ум, според своето сърдце и според своята душа, но нямаш право да се месиш в любовта на другите и да питаш, обичат ли те, или не те обичат. Никой няма право да изисква от другите, да мислят, както той мисли; и те нямат право да искатъ от него, и той да мисли, както те мислят. Красотата на живота се крие в разнообразието на мислите, на чувствата и на постъпките на хората. Не е все едно, дали някой ще ви даде вода в златна, в сребърна или в медна чаша. Не е все едно, в каква чаша е водата, но разнообразието е красиво. Оня, който ви дава вода с златна чаша, внася жиаот в вас; който ви дава вода с сребърна чаша, внася здраве в вас; който ви дава вода с зеления сала медна чаша, може да ви отрови. И медната

чаша не е лоша, но когато не е зелениясала.

Всяка мисъл, обвита в тъмнина, не е права; всяко чувство, обвито в сгряданис, не е прало; всяка болезнена постъпка не е на място. Почувствувате ли тъмнина в ума, страдание в сърдцето и болка в душата си, трябва да се корегирате, да внесете хармония в себе си. Хармонията е закон на Божествения свят. Човек трябва да разбира законите на своя ум, на своето сърдце, на своята душа и на своя дух. Той трябва да бъде крайно възискателен към себе си, да не си позволява никакви погрешки. На умния човек се позволява да направи само една погрешка в продължение на 120 години.

И тъй, според погрешките, които правят хората, аз ги деля на четири категории: едни от тях правят всеки ден по една погрешка — 365 погрешки в годината; втората категория правят по една погрешка в седмичната — 52 погрешки годишно; третата категория правят по една погрешка в месеца — 12 погрешки годишно; четвъртата категория правят по една погрешка в годината. Значи, имате отношението 365:52:12:1. Числото 365 представя децата, числото 52 — младите моми и момци, от 19—21 годишна възраст, 12 — възрастните и единичната — старите, т. е. мъдрите хора. Следователно, ако всеки ден правиш по една погрешка, ти си дете; ако всяка седмица правиш по една погрешка, ти си млада мома или млад момък; ако всеки месец правиш по една погрешка, ти си възрастен; ако един път в годината правиш по една погрешка, ти си мъдрец. Представете

си, че, вместо погрешка, ти си длъжен да даваш на някого по един лев дневно, но забравяш да му дадеш. После ти си спомняш и даваш по два лева. Единият лев, който си дал повече, е погрешка. Това е погрешка от гледището на моя господар и от мое гледище, но от гледището на природата е благо. Губя ли аз, ако вместо един декар жито посея два декара? Ще хвърля два пъти повече семе, но ще имам и два пъти повече приход. Когато живеем според Божествените закони и изпълняваме Божията воля, ние сме далеч от отрицателното в живота. В Божествения свят е невъзможно да направиш една погрешка. — Защо? — Защото всяка погрешка причинява такава болка на човека, че той предпочита да се откаже от нея, отколкото да прави погрешки и да страда. Можеш ли, при това положение, да грешиш? Направената погрешка ще ти причини такова страдание, каквото никога не си изпитвал. Вместо да направя една погрешка и да страдам, по-добре е да направя едно добро, чрез което да се благословя. В доброто се крие благо на живота. Трябва ли да се откажа от пресния, топъл хляб, от чиста пшеница, и да приема разваления и мухлясъл хляб?

Помнете: Светът няма да се оправи, докато хората не се убедят в необходимостта да възлюбят Господа. Мойсей проповядваше това на евреите, но те не го разбраха. Дойде Христос. И Той проповядваше на хората любов към Бога, но и Него не разбраха. След това всички се питат, защо страдат евреите, защо

страдат християните. Евреите страдат, защото не приеха Хрисга. Християните страдат, защото не приложиха Христовото учение. Това учение трябва да се приложи. Всички хора, всички народи трябва да разберат, че без любов към Бога никаква култура не може да съществува. Понеже не проявяват любовта, хората се оплакват от недостиг на хляб, на пари, на знание. Който проявява любовта си, той е богат, всичко има — и хляб, и пари, и знание. Каквото поискаш от него, всичко има и е готов да услужва. Само любовта към Бога е в сила да ни научи, как да постъпваме. Това означават думите: „Всички ще бъдат научени от Господа.“ Значи, всички ще бъдат научени от любовта. Който обича Господа, ще получи своята заплата. — В какво се състои тая заплата? — Ще бъдат научени, как да живеят и как да постъпват. Който не обича Господа, няма да бъде научен. Ако любиш Бога, и тебе ще любят. Ако любиш Бога, ще придобиеш знание и свобода.

Сега, някои сега и мислят, как да възлюбят Господа. Други мислят, че това е лесна работа. Да любиш Господа, нито е мъчно, нито е лесно — от сърдцето зависи. Ако сърдцето е много твърдо, както коравата захар, трябва по някакъв начин да се смекчи. Като туриш захарта в вода, веднага се смекчава в топлата вода по-лесно, отколкото в студената. Ако нямаш вода, захарта си остава твърда. Тя казва: Без вода не отстъпвам от своето право. Захарта се смекчава с вода. С какво се смекчават

мисълта, чувството и постъпката? Мисълта се смекчава от светлината, чувството — от топлината, а постъпката — от силата. Ето защо, обвий мисълта в светлина, чувството в топлина и постъпката в сила, за да се използват правилно. Светлината, топлината и силата са Божествени условия, чрез които нещата се постигат лесно.

Често хората са недоволни от себе си — липсва им нещо. — Какво им липсва? — Участието на някой мозъчен център в живота им: или отпред на челото, или горе на главата, или отзад на главата, или отстрани някъде. Постави с вяра ръката си на горната част на главата, на челото или отстрана на главата, за да събудиш оня център, който ти е необходим. Казваш: Тоя човек се пипа по главата. — Това пипане има смисъл, той черпи енергия оттам. Важно е, да знае, на кое място по главата да се пипне. Спасението на човека е в самия него. Той сам може да си помогне. Който не знае това, очаква на други, те да му помогнат. Това е губене на време. Не си губете времето, но разчитайте на това, което е вложено в вас.

Един учител в Свищов се влюбил в една от своите колежки. Понеже не се решавал сам да ѝ се обясни, изпратил един от учениците си от последния клас, той да му свърши работата. Ученикът ходил цели две недели при учителката и постоянно ѝ говорил за своя учител, за неговите добри качества. Той искал да го представи пред учителката като добър и почтен човек. Учителката само слушала, нищо не казвала.

Един ден тя се обърнала към ученика с думите: Толкова време вече говориш само за учителя си. Защо не кажеш нещо за себе си? С тия въпроси учителката искала да каже на ученика, че го харесва повече от учителя. Накрая тя се оженила за ученика, а не за учителя. Казвам: Не пращай учениците си да говорят за твоята любов. Бъди смел, иди сам да наредиш работата си. Ако ти трябва пари, сам иди при банкера и го помоли учтиво да ти послужи. Ако е готов да ти послужи, добре; ако не иска да ти послужи, иди при втор, трети банкер — все ще намериш един, който може да ти послужи.

Какво нещо е движението? Кога се явява движението? — Когато умът мисли, има движение; когато сърдцето чувства, пак има движение. Дето е разумността, там е движението. Не можеш да бъдеш здрав, ако не обичаш. При мене са идвали мнозина да се оплакват, че са болни. На едного казвам: Ти си болен, защото не обичаш. Обикни баща си и майка си, брата си и сестра си и ще оздравееш. Ти поглеждаш баща си и майка си и мислиш за тях, че са стари, извезани хора. Не мисли така. Обикни ги и ги тури на първо място в себе си. Щом ги поставиш на първо място, ти трябва да заемеш последното място, и болестта ще те напусне. Ако не постъпиш така, болестта ти ще се усили.

Кой поставя човека на първо място? — Неговият ум, неговото сърдце и неговата душа. Ако не си готов да заемеш последното място,

умът, сърдцето и душата ти ще бъдат далеч от тебе. Обичай баща си — своя дух; обичай майка си — своята душа; обичай сърдцето си — своята сестра, които могат да те поставят на първо място. — Какво съм аз, човекът? — Умът. Значи, духът, душата и сърдцето ще помогнат на ума ти, ще му дадат светлина, сила и мощ. Тогава ти ще почнеш да мислиш върху въпроса, що е духът, душата и сърдцето. Досега никой не е разрешил въпроса за духа, за душата и за сърдцето. Това са въпроси, които ще се разрешат в бъдеще. Духът е донесъл яденето отдалеч и го дал на душата да го сготви. Тя сготвила яденето и го предала на сърдцето да го сложи пред ума, да яде от него и да мисли върху проявите на духа, на душата и на сърдцето.

Каква е задачата на човека? — Да опиға живота, който Бог ни е дал. — Как ще го опита? — Чрез душата, чрез ума и чрез сърдцето. Вън от тях животът остава неразбран. — Какво ще излезе от нас? — Оставете тоя въпрос настрана. Той има отношение към вазето минало. Днес от всички се изисква любов към Бога. Когато възлюбите Бога с всичкото си сърдце, ще Го намерите. — Какво трябва да прави здравият? — Да работи. — Какво трябва да прави пезецът? — Да пее. — Какво трябва да прави оня, който има добре развит ум? — Да учи. — А добрият? — Да прави добро. Кой каквото носи в себе си, ще го приложи. Тогава няма да се страхувате от бедността и от ограничения. Когато човек престане

да работи и разчита на другите, той изпада в пасивно, в статично състояние.

Един американец, богат човек, отишъл с сина си, десетгодишно момче, на едно от съживителните, религиозни събрания. Детето наблюдавало, как всички присъстващи се молели и пеели, а баща му стоял настрана и не взимал участие в песните. Като се върнали вкъщи, то запитало баща си: Татко, ти защо не взе участие в песните? — Синко, ония, които пеят, са нови, те сега се учат; аз вече съм установен. Един ден детето отишло с баща си на разходка, с тяхния кабриолет. По едно време конят спрял, не искал да върви. Бащата го удрял, но той не мръдвал. Детето казало: Татко, конят е установен, затова не иска да върви.

Казвам: Всеки установен живот не може да прогресира. Живот, който върви от слава в слава и от сила в сила, е Божествен, прогресивен живот. Радвайте се на всичко, което прогресира, в какъвто мащаб и да е. Някой има да ви дължи хиляда лева, но не може наведнъж да ви ги даде. Ако всяка година внася по една малка сума, радвайте се; ако постепенно увеличава сумата, повече се радвайте. Някой се радва, че забогатял. Друг обеднял и скърби. И двамата живеят в света на сенките. Когато сянката се увеличава — сутрин е, когато се намалява — обяд е. Каква реалност има в увеличаването и намаляването на сенките? Разликата между реалния живот и сенките се заключава в това, че животът образува сенки, а

сенките не образуват живота. Значи, реалността създава сенки, а сенките не създават реалността. Любовта допуска омразата, но омразата не допуска любовта. Като знаете това, не правете усилия да превръщате сенките в реалност. Това значи: не изразходвайте излишно вашата умствена, сърдечна и душевна енергия. В природата съществува закон на економия. Тя не е скържава, но пестелива. Когато Христос нахрани петхиляден народ, от трапезата останаха много трошици. Той каза на учениците си: „Съберете всички укрухи, да не се пилеят.“

Природата дава всичко в изобилие, но, въпреки това, хората са недоволни. Някой поглежда към живота на близките си и казва: Тия хора са по-щастливи от мене. — Това е заблуждение. Проникнал ли е той в техния живот, да знае, колко са щастливи? Може да бъде човек щастлив, но когато спи сладко, когато яде сладко, когато лесно се справя с противоречията на ума и на сърдцето си. Който не може да се справя с противоречията си, не е щастлив. Какво прави старият човек, който има да дължи, но не може да плати дълговете си? Той се моли на своя кредитор, страда, мъчи се, но молбата му не се задоволява. Дойде ли една млада, красива мома при банкера, да иска отлагане на полицата, той веднага се съгласява. Готов е даже да плати дълга ѝ. Той чувства, че ако не ѝ помогне, нищо няма да остане от богатството му. Момата представя Божественото, което крепи човека. Докато си на земята, ще се държиш и за човешкото, и за Божестве-

ното. Всяко от тях е на мястото си. Така се държи човек на двата си крака. Остане ли с едния крак, той губи равновесие. В тоя смисъл, и умът, и сърдцето държат човека в равновесие, както краката. Ако умът и сърдцето престанат да работят, човек губи равновесието си.

Разчитайте на онова, което Бог ви е дал. Разчитайте на краката си, както на добродетелите си. Разчитайте на ръцете си като символ на Божията правда. Разчитайте на очите си, като символ на истината; на ушите си, като символ на мъдростта; на устата си, като символ на любовта. Радвайте се, че доброто е в краката ти, справедливостта — в ръцете ти, истината — в очите ти, мъдростта — в ушите ти, любовта — в устата ти. Ще кажете, че това са праздни работи. Разчитай на онова, което Бог ти е дал, да си служиш с него на земята. — Като отида на оня свят, там всичко ще имам. — Докато си на земята, разчитай на вложеното в тебе и за оня свят не мисли. От това, което тук ви е дадено, ще разберете и духовния свят. Благодарете за капитала, с който разполагате. Като го туряте в обръщение, постепенно ще вървите от видимото към невидимото.

Какво разбрахте от казаното дотук? Много неща разбрахте, но помнете: Не правете избор. Когато решите да се жените, не се колебайте между трима-честирма, кого да изберете. Докато се колебаете, не се женете. Щом се спрете на едного и не правите избор, оженете се. Слънцето е едно, няма защо да чакате да се явят няколко слънца. Приемете бла-

гото, което иде от едното слънце. Едно добро има в света—неговото благо приемете. Една любов има в света; тя обхваща всички хора, всички живи същества. Всички живеем в тая любов. Не очаквайте да получите всичко изведнъж. Първата година ще получите един лев, втората година — два лева, третата година — три лева — важно е да има постъпено увеличаване.

В Унгария, в Буда Пеща, един млад човек работил при богат търговец. Един ден слугата изпаднал в голямо материално затруднение. Как да си помогне? Взел от касата на господаря си 15,000 пенгю и изчезнал. След 15 години господарят му фалирал, останал без пет пари. Като се научил за това, слугата, който отишъл в Америка да работи, написал на господаря си: Едно време задигнах от тебе 15,000 пенгю. Днес се намирам в добро материално положение, загова, вместо взетата сума, пращам ти 15,000 долари.

Помнете: Благата, с които се ползвате в живота, са ваш капитал, който слугата ви някога е взел, и днес го връща с придобивките му. Доброто никога не пропада. Няма случай в историята на човечеството, дето доброто да не се е върнало при оня, който го е направил, и то с лихвите. Всичко, което умът, сърдцето и душата вършат, се връща към оня, който го е направил. Това е неизменен закон — закон на Божествения порядък. Хората не успяват в живота си, защото искат да наложат човешкия порядък над Божествения. Това е невъзможно.

Каквото и да правят, колкото години и да минат, Божественият порядък ще възтържествува. Сянката не може да господарува над реалността. Който не съзнава това, казва: Аз искам да живея! — Ще живееш, както умът ти диктува, както сърдцето ти диктува и както душата ти диктува. Това, как ти мислиш и как другите мислят, не разрешава въпросите.

Изпейте песента „Аз ще се подмладя“.

•

11. Беседа от Учителя, държана на 15 декемврий, 1943 г. София. — Изгрев.

Безопасното място

Изпя се песента: „Един си ти, мой Мусала.“

Упражнение за дишане, с движение на ръцете.

Сегашните хора се делят на светски и на религиозни. По какво се отличават едни от други? Външно те се различават доста. Светските мъже и жени обръщат повече внимание на външността си, отколкото религиозните. Една светска дама, като стане сутрин, веднага взима огледалото да се види. После се измива, вчесва, облича се добре и се напръсква с парфюм, отдалеч да ухае. Религиозната жена, ако се парфюмира един път в годината, повече не мисли за това. Тя обръща внимание на своя вътрешен живот. Светският човек обръща внимание повече на материалния живот, а религиозният — на духовния.

Божественият, духовният живот изисква прилагане. Малко да знаеш, но каквото знаеш, да го приложиш. Ако е за знание, много неща знай, но многото знание е забава, увеселение, закуски, сладкиши, каквито приготвяте за празниците. С сладкиши и с забави светът не се оправя. Ако светът можеше да се оправи само с ядене и пиене, с хубави и нови дрехи, досега щеше да бъде оправен. Ако светът можеше да се оправи само с знание, досега щеше да бъде

оправен. Светът е пълен с университети. Истинско знание е онова, което може да се приложи. То не подразбира само тълкувания. Защо духа вятърът, не питайте. Защо грее слънцето, не питайте. Как ще обясните, защо духа вятърът, или защо грее слънцето? Каквито обяснения и да дадете, те не разрешават въпросите. И да ги обясните, и да не ги обясните, резултатът е един и същ. И знаещият, и незнаещият изпитват страх. Знаеш нещо, разбираш го, но пак се страхуваш.

На какво се дължи страхът? То е вродено чувство в човека. Важно е, дали много, или малко се страхува човек. Силата на страха се определя от това, към кое животно човек има по-голяма връзка. Казват за някого, че е страхлив като заек. Значи, той има отношение към заека. Който е по-малко страхлив, има отношение към по-безстрашните животни: мечка, лъв, тигър. Обаче, и най-силните животни изпитват голям страх при вида на кобрата. Достатъчно е лъвът отдалеч да зърне кобрата, за да настръхне козината му. Казвам: Човек с силен и безстрашен при по-слабите от него. Като види, как заекът бяга, той се смее. Обаче, и най-силният човек трепери от самолети, които пускат бомби. Но всички се ралват, когато виждате постиженията на самолетите. Щом не пускат бомби, не се страхувате. Ще кажете, че много неща са станали вече обикновени за вас. — Защо са станали обикновени? — Защото са отживели времето си. Днес всички хора се интересуват от необикновени неща. — Защо? —

Защото необикновените работи сега идат. От неща, станали вече и отживели времето си, трябва да вадим поука. От неща, които сега стават, трябва да се интересуваме и да ги изучаваме.

Сега селите и размишляват, кога ще се свърши това, което днес става в света. Кои неща искате да се свършат: добрите, или лошите? Лоши неща няма, има лоши дела. За тях ли говорите? Значи, искате лошите работи да се свършат, а добрите никога да не се свършват. Едно трябва да знае човек: какво иска и как го иска. Първо, езикът му трябва да бъде точен, определен, да знае, какво иска. А тъй, да говорим едно, да се разбира друго, това не е език. Българинът, например, употребява глаголът „казвам“, в безлична и в лична форма: „казвам“ и „аз казвам“. В първия случай той предава нещо, което е чул от други; следователно, то може да бъде верно, може и да не е верно. Обаче, „аз казвам“ подразбира, че това, което казва, е верно, и държи на думата си. Англичанинът има само една форма „аз казвам“. Той никога не говори без личното местомиме „аз“. Българинът има повече време, затова си служи с две форми. Ще употреби първата форма и, ако не го вярват, ще си послужи с втората. Англичанинът няма време, той казва: „Времето е пари“. Затова той си служи с втората форма „аз казвам“. Право ли е, ако разполагаш с повече време, да го употребиш за нищо и никакво?

Под „нищо и никакво“ разбирам обикновената, всекидневна критика. Съберат се десетина души да се разговарят. Щом излезе един от тях, останалите започнат да го критикуват. Излезе вторият, и него критикуват. Най-после остане само един. — Кого ще критикува той? — Или всички, или никого. Според мене, само добрият човек може да се критикува. Как ще критикуваш лошия? Всеки човек, който не прави добро, е лош; всеки, който не прави зло, е добър. Следователно, когато лошият престане да върши зло, става добър; когато добрият престане да върши добро, става лош. Вие мислите, че лошият човек не може да прави добро. Така е в Божествения свят. В човешкия свят, обаче, той може да прави и добро, и зло. Щом влезе в Божествения свят, той прави само добро.

Срещате един човек, казвате: Тоя човек не е разположен. — Защо не е разположен? — Гладен е. Щом го нахраниш, става разположен. Виждаш го добре облечен, с нов костюм, с нови обувки — разположен е. Ако дрехите и обувките му са скъсани, не е разположен. Докато джобът му е пълен с пари, разположен е; щом джобът му се изпразни, той става неразположен. Като говоря за новия костюм и новите обувки, не се обявявам против модата, но казвам: Не разчитай на дървена сабя. Не разчитай на златно перо, което драще, не пише хубаво. — Златно е перото. — Нищо от това. То е ценно като злато, но не може да пише хубаво. За предпочитане е перото да не е златно, но

да пише добре, отколкото да е златно и да не пише добре. Някой човек е добър, но не прави добрини. Той е златно перо, което не пише добре. Друг е лош, но добре пише. Някой е пенен, но не пише. Друг не е ценен, но пише. Какво ще кажете за това? Да се радваме на ценните хора, които пишат добре. Ако твоето перо е златно, но не пише добре, остави го настрана и вземи простото, което пише добре. — Не съм свикнал да пиша с просто перо, само с златно пища. Това е все едно да кажеш, че не ходиш по неотъпкан път. По какъв път ходи заекът, когато го преследва ловецът? По отъпкан път ли бяга? Той сам си намира път. Като се намериш пред някаква мъчнотия, ще тръгнеш и по най-неприятния за тебе път. Казваш: Не мога да търпя някои работи. — Кои работи не можеш да търпиш? Ако си богат човек, не можеш да търпиш беднотията. Като обеднееш, какво ще правиш? Ще я носиш и ще мълчиш. — Унижиха ме. — Само ти не си унижен. Всички хора ще бъдат унижени — и царе, и патриарси, и светии — всички ще ги заровят в земята. И с тебе ще стане това, което става с всички хора. Това, което не искаш, то ще ти се случи.

Всички хора искат да бъдат свободни. Аз наричам свободен човек оня, който люби Бога. Това е първото условие — да любиш Бога. Учен човек е само оня, който люби Бога. Благороден е само оня, който люби Бога. Който не люби Бога, нито е свободен, нито учен, нито благороден. На такъв човек не може да се раз-

чита. Единственият, на когото можеш абсолютно да разчиташ, това е оня, който има любов към Бога. Той е човек без никакво користолюбие. Величието на човека се заключава в любовта му към Бога. Величието на Бога се заключава в любовта Му към грешните хора. Като ги обича, Той ги повдига, и те стават добри. Христос казва: „Праведните нямат нужда от покаяние, но грешните.“ Защо ще търсите светията? Той има нови дрехи, обувки, шапка, нахранен е добре — всичко има. Той не се нуждае от твоята помощ. Бедният има нужда от помощ: той е бос, необлечен, гладен; депата му са боси, ненахранени. Бедните, падналите, слабите се нуждаят от помощ, на тях трябва да се помага.

Тия неща, за които днес говоря, ще останат за след хиляда години. Хайде да не са хиляда години, да са сто години; да не са сто, да са десет години; да не са десет, да е една година. Питате се, кой е най-добър между вас. — Оставете тоя въпрос настрана. — Кой е най-умен? — И тоя въпрос оставете настрана. Няма защо да се сравнявате. В даден момент може да си умен, но в друг момент не си умен. Какво трябва да правиш? Виждал съм, как деца хващат едно куче, вържат на опашката му една тенекия и го пушат на свобода. Кучето хукне да бяга, тенекията го удря по гърба, и то се смуцава. Спре се за малко време, поогледа се натук-натам, мисли, че се е освободило от тенекията. Хукне отново да бяга, и тенекията го следва. Пак спре, не знае, какво да прави. Не

му дохожда на ума да прегризе въжето и да се освободи от тенекията. Трябва да дойде някой отвън, да пререже въжето и да хвърли тенекията настрана. Понякога и на вас връзват такава тенекия. Вие хукнете, не знаете, как да се освободите от тенекията. Спрете се за малко, прехапете въжето и ще се освободите от тенекията.

Има важни неща в живота, с които трябва да се занимавате. Сегашният живот на хората е обезсолен и трябва да се осоли. — Как ще се осоли? — Като приемете любовта. Тя е единствената, която носи истинския живот. Не е въпрос да се говори за любовта, като за нещо, което прави човека красив. Това е мода. Казано е, че любовта ражда живота. Значи, човек се нуждае от живот. Без живот нищо не може да направите. Ще кажете, че животът ви трябва да се подслади. Така е, всички обичате сладките неща — сладкиш, мед, захар, но сами трябва да си ги приготвите. Не е достатъчно само да минеш край сладкишите и да заминеш. Трябва да вземеш участие в тяхното приготвяне, да си работил малко. Всеки има право да вземе толкова от сладкишите, колкото сам си е приготвил.

Работа, прилагане се иска от човека. При това, като прилагаш, всички неща трябва да бъдат наред — и отвън, и отвътре. Някой брат се облякъл с чисти дрехи, добре се наредил, но, по невнимание, облякъл горната си дреха наопаки. Върви, мисли, че всичко му е наред, а окръжаващите се смеят. Той се чуди, защо

му се смеят. Ще кажете, че това е малка небрежност. Малка е, но и срещу нея има цяр.

Разправят, как генерал Кутузов дал добър урок на един от своите полковници, който имал навик, като стане сутрин от сън, да се разхожда пред палатката си по халат. Така закусвал, така се разговарял с колегите си и след това се обличал в униформата си. Един ден Кутузов дошъл на преглед в тая част на лагера и спрял пред палатката на полковника, който още бил по халат. Той се приближил до него, поздравил го, хванал го под ръка и го помолил да го разведе из лагера, да види, какво е положението. Полковникът се смутил, но нищо не могъл да каже за оправдание. Като се свършил прегледа, Кутузов се върнал с полковника обратно до палатката, сбогувал се и му благодарил за услугата, без да му направи бележка за облеклото. Обаче, полковникът си научил урока. От тоя момент той никога не си позволил да се разхожда около палатката си по халат.

Казвам: Един ден Кутузов ще мине покрай вас и, ако ви намери по халат, ще ви разведе по целия лагер. Не е лошо да бъдеш по халат, но това е дреха, която не подхожда на работния човек. Тя е дреха за мързеливите хора. Достатъчно е само да наметнеш халата набързо и да се явиш пред хората. Същото се отнася и до мислите. Всяка мисъл, която се ражда набързо, не е удобна, не е мисъл за пред хората. Халатът е за специални случаи, както и дървената сабя на детето не е за война.

Всяка мисъл, всяко чувство трябва да се подложат на изпит, да се провери тяхната издържливост. Всяко перо трябва да бъде удобно, да пише добре. Ако ми подарите златно перо, което не пише добре, ще го приема само за спомен, като злато, но не и за работа. Добре е перото да бъде златно, но да пише хубаво. Като работя с него, да кажа: Ето един човек, който съчетава добре нещата. Една мисъл е Божествена, когато може да се приложи и да даде плод. И знанието е полезно, когато се прилага на време и на място. Какво ще допринесе войникът на бойното поле, ако знае да прави баници, а не може да се бие? На бойното поле се изисква друго изкуство, а не това, което обикновеният живот налага. Там се иска силен човек, който може да управлява пушка. Всяка работа изисква добре подготвени хора, да знаят, какво да правят, кога да се явяват на работа и кога да се връщат.

В какво се крие силата на добрата мисъл? Добрата мисъл подкрепва всички добри мисли, всички добри желания и всички добри постъпки. Тя е Божествена мисъл. Следователно, вложи Божественото в себе си и не се страхувай. То ще подкрепи всичко добро, към което се стремиш. Възлюби Бога, и всичките ти работи постепенно ще се наредят. Любовта разрешава всички въпроси. Тя е като добрата и разумната слугиня. Остави тая слугиня вкъщи, тя ще нареди всички работи. Важно е да влезе тая слугиня в дома ти. Влезе ли глупавата слугиня, вместо порядък, тя ще внесе пълен безпорядък.

Погрешката на човека се крие в това, че глупавата слугиня разпорежда в неговия дом. Внесете ли една крива мисъл в ума си, тя ще разбърка работите. Каквито съвети да ѝ се дават, тя не може да се оправи. Пусни разумната слугиня в къщата си и я остави свободна. Тя сама ще оправи всичко. Единствената, на която не трябва да се дават никакви съвети, е любовти. Щом дойде при вас, поздравете я, дайте ѝ свобода, да свърши работата си, както тя знае. — Искам да я напътя, по-лесно да свърши всичко. — Остави твоето желание настрана.

Откажете се от желанието да господарувате и да давате съвети. Ако влезеш в дома на някой турчин, веднага трябва да се събуеш. Той ще ти даде чехли, да не си бос. Ако влезеш в дома на българина в кално време, няма да се събуеш, но ще влезеш с калните си обувки. Той ще каже: Няма нищо, свободно влез. После ще каже: Много кал донесе този човек. — Как трябва да постъпи българинът? — Вместо да заставя госта да се събува, по-добре да му даде едни нови обувки, особено, ако гостът е беден и окъсан. Той деликатно ще му предложи обувките и ще му каже: Обуй тия обувки, докато изчистят твоите. — Да върне ли после новите обувки? — На бедния ще ги подари, а на богатия временно ще ги даде, докато му гостува. Ще кажете, че днес обувките струват скъпо. — Това е задача, която всеки сам ще реши.

Имате три точки .А .В .С
Разстоянието от А до В е един километър, а

от В до С — десет километра. Ако наблюдавате предметите от А до В и от В до С, кога ще бъдат по-ясни? От А до В предметите ще бъдат по-ясни, отколкото от В до С. — Защо? — Защото разстоянието от А до В е десет пъти по-малко, отколкото от В до С. Знае се, че колкото по-близо е предметът до очите, толкова по-ясно се вижда. Ако сте военен и обстрелвате предмети, които са на разстояние един километър, ще си послужите с един мерник. Ако обстрелвате предмети на разстояние десет километра от вас, ще си послужите с друг мерник. Вие не можете да си послужите с една и съща мярка. Същият закон се отнася и до мисълта. Ако решаваш един въпрос, който стои на един километър от тебе, ще си послужиш с една мисъл; ако въпросът е на десет километра от тебе, ще си послужиш с друга мисъл. Невъзможно е една мисъл да решава всички въпроси. Ще кажеш, че мисълта ти е права. — Колкото по-далечен е въпросът, който решавате, толкова по-високо ще стои мерникът, т. е. толкова по-висока трябва да бъде мисълта. Високата мисъл има отношение към високия идеал, а той — към високия мерник. Великите работи се постигат по велик начин.

Представете си, че в една държава избират министър председател. Най-после назначават едного. — Какъв трябва да бъде министър председателят? — Умен, добър, учен човек, отдалеч да предвижда нещата. Обаче, назначават не толкова умен, не толкова способен човек. Какво трябва да се прави? Оня, който отго-

варя за тоя пост, но не е избран, нека посещава министър председателя и приятелски да се разговаря с него. По тоя начин той може да го съветва, как да постъпва при трудни въпроси. Кажи му приятелски, какви песни обича неговият народ. Да управляваш една държава, това значи, да бъдеш велик музикант и да знаеш, какви песни обича публиката. Ще свириш и пееш, каквото публиката обича. Важно е така да свири музикантът, че музиката му да носи здраве, да повдигне духа на публиката. Има музиканти, които с своята музика внасят светлина, топлина и сила в човека. Има музиканти, които не внасят нищо добро в слушателя. Слушаш, как пеят и свирят, но излизаш празен, недоволен. Освен че нищо не си придобил, но даже си изгубил нещо.

Радвайте се на всеки добър човек, когото Бог е изпратил на земята. Той все ще свърши нещо добро. Някой се ласкае от мисълта, че, ако стане министър председател, ще свърши някаква велика работа. Не се заблуждавайте. Да станеш министър председател, това значи, да станеш слуга на народа си. Кой слуга е задоволил господаря си? Министър председателят е хлебар, който всеки ден прави хляб. Хората се трупат около него, купуват си хляб и се разотиват. Ако хлябът е добър, ще кажат една добра дума за хлебаря; ако хлябът е лош, по адрес на хлебаря ще се синят куп думи. Министър председателят трябва да разполага с цялата държава. Има право да разполага, но какво ще направи, какво благо ще допринесе

на своя народ? Ще кажете, че той трябва да оправи обърканите работи на народа. Така е, трябва да се оправят работите. Друг министър ще си въобрази, че може да оправи света. — Външният свят е оправен. Човек трябва да оправи своя вътрешен свят. Как ще го оправи? Религиозният казва, че светът ще се оправи чрез молитва.

Какво представя молитвата? — Общение с Бога. Някой сега се учи да се моли. Рече ли човек сега да се учи да се моли, неговата работа е пропаднала. Човек се ражда готов. Той знае, как да се моли. Рече ли човек сега да се учи да мисли, нищо няма да придобие. Правата мисъл е вродена в човека. Той е в положението на добрия цигулар — взима цигулата си и свири. Той не мисли, как се нареждат пръстите, как се тегли лъка. Той свири, хората го слушат с разположение, и парите вървят след него. Дали ще му плащат, или не, той не мисли за това. Добрият цигулар не мисли за пари, а те дрънкат след него, сами го търсят. Лошият цигулар търси парите, а те го избягват. И на вас казвам: Вървете вие напред, а парите след вас. Така можете да направите всичко, каквото желасте. Ако парите вървят пред вас, а вие след тях, нищо няма да постигнете. Докато хората вървят след вас, всичко ще постигнете; ако вие вървите подир хората, нищо няма да постигнете. С други думи казано: Докато вие следвате Бога, всичко може да направите. Очаквате ли Бог да върви след вас, нищо няма да постигнете.

Сега, като се натъквате на страдания, казват: Не знае ли Бог, че страдаме? — Нс е било време, когато Бог да не е знаел, какво прави човек и какви страдания има. Да се мисли другояче, това значи, да гледате на Бога като на човек, който трябва да се учи от хората. Бог всичко знае и всичко е предвидил. Носиш една книга. Той те пита: Какво четеш? — Не зная, не съм я чел още. — Какво е заглавието ѝ? — Не съм прегледал, мисля, че е някаква свещена книга. — Виж заглавието. Поглеждаш и се оказва, че книгата не е от свещените. Тя е романът „Клетниците“ от Виктор Хюго. — Каква е основната идея в този роман? Три идеи са прокарани в клетниците. Първата идея е срещата на Жан Валжан с Козета, отглеждането и грижите му за нея. Тая идея е добре прокарана. Вторият важен момент е срещата на Жан Валжан с епископ Мариел и открадването на сребърния свещилник. И тая идея е прокарана добре. Трети важен момент в романа е влюбването на Жан Валжан в Козета, която се влюби в младия момък — Мариус. И тая идея е добре развита. Жан Валжан пожертвува своето чувство. Човек има право да се влюбва, но само в Господа. Само тая любов е вечна и неизменна. Влюбиш ли се в човека, ще се разочароваш. Тая любов се изменя и променя. Докато се влюбваш в хората, ти си на крив път. И човешката любов не е лоша, но трябва да знаете, че слънцето като изгрее, ще залезе. В човешката любов има изгрев и залез, а в Божествената — само изгрев. Зе-

мята е така създадена, че като се върти около себе си, настъпва ден и нощ, изгрев и залез на слънцето. Ако слънцето не изгрее, не може да залезе. И обратно, ако не залезе, не може да изгрее.

Какво представят изгревът и залезът? Изгревът е благо за самия човек; залезът е благо за всички. Като знаете това, благодарете и за изгрева, и за залеза. Като изгрява, слънцето носи благо за тебе. Като залязва, то носи своето благо за другите хора. Следователно, ще чакаш с търпение, да изгрее отново слънцето и да ти донесе своето благо. Ако благо то не отиде до другите хора, не може да дойде и до тебе. Мислите ли, че ако благо то не е дошло до вас, няма да отиде и до другите? То първо е дошло до вас, макар и незабелязано, затова ще отиде и до вашите ближни. Благо то на ближните ви е и ваше благо; и вашето благо е благо на ближния ви.

Коя любов трябва да предшества: любовта към Бога, или любовта към човека? Първо трябва да се прояви любовта към Бога, а после — любовта към хората. Питаш: Каква е Христовата любов? За да се произнесете за любовта към човека, първо трябва да сте опитали любовта на Бога. Първо вие трябва да проявите любовта, както Христос я проявил. Как прояви Христос любовта си? — Като срещнал един сляп от рождение, Христос се спрял пред него, плюл на земята, взел пръст и намазал с нея очите на слепия. След това го накарал да се измие, и той прогледал. Някой се опитва да вземе пръст от

земята, да намаже очите на слепия и след това да каже: Аз направих това чудо. Така нищо не се постига. Кой от вас, като намаже очите на слепия с кал, може да отвори очите му?

Ще кажете, че сте лоши хора. Не е въпрос за лошавината. Кой човек може да стане лош? Само добрият може да стане лош, и само лошият може да стане добър. Лошият не може да стане лош, и добрият не може да стане добър. Добрият става, лошият сяда. Като става, добрият отива на работа. Лошият има желание да му направят къща, за да седи. Той мисли, че като има къща, всичко може да постигне.

Един ден, през време на бомбардировките, седим с един брат и се разговаряме. Той казва: Не зная, защо съм вътрешно смутен. Не се ми на много, бомбардираха София. Той веднага слезе в града, да види, какво е станало у тях, с сестра му и майка му. Безпокойството му се оправда. Близко до тях паднала бомба и разтърсила и тяхната къща. Вратите били изкъртени, прозорците — също, част от мазилката на стените паднала, но майка му и сестра му останали здрави. Един техен познат бил малко контузен. Братът се явил навреме не да утешава, но да помага. Вратата е изкъртена, трябва да се пригоди някак. С отворена врата не може да се спи.

Ще кажете: Дано не дойде до нас. — И до нас е дошло. Като бият магарето по задника, то казва: „Тънан бие в долната махала.“ Като го бият по главата, казва: „Дойде и в нашата махала.“ В долната, или в горната махала са

все до главата на магарето. Като бие тъпанът в долната махала, скоро ще дойде и в горната. Вие мислите, че сте в безопасност. Дали тъпанът бие в горната, или в долната махала, все е опасно. Цели 40 години аз предупреждавах българите, какво ги очаква. Ако ме слушаха, нямаше да дойде това, което вече дойде. Никой не ме слушаше — нито управниците, нито духовенството. Мнозина мислеха, че аз искам да стана министър, да заема висок пост. Нищо не ме интересува. Аз не се боря за човешки пост. Аз дойдох в света и взех най-малката служба, която никой не искаше. Моята идея не се стреми към високи места. На всички големци се радвам, без да се стремя към тяхното положение. Ако царят и българсият народ ме бяха послушали, работите нямаше да вземат такъв обрат. Ония, които съветваха царя, не го съветваха, както трябва. Всеки си говореше, както знае. Всички му даваха криви съвети. Аз и на царя казвах: Обичай Бога и на Него служи! Бъди добър с народа. Като служиш ти на Бога, и народът ще Му служи. И българският народ трябва да служи на Бога, както аз служа. Едно зная: Докато служа на Бога, аз съм човек. Щом престана да Му служа, от мене нищо няма да остане. Искам да разбирате нещата, както аз ги разбирам; да правите всичко, каквото Бог прави.

Как ще служите на Бога? — Като внесете любовта в сърдцата и в душите си, а изнесете страха навън. И без страх не може, но вложете любовта вътре в себе си, а страха из-

несете отвън. Недоволен си, страхът е вътре, любовта — вън; доволен си — страхът е вън, любовта — вътре. Несправедлив си — страхът е вътре, любовта — вън; справедлив си — страхът е вън, любовта — вътре.

Сега всички очакват мира. — Как ще дойде мирът? Светът може да се оправи в 24 часа, и мирът да дойде. Ако всички хора, всички народи възлюбят Бога, мирът веднага ще дойде. Обаче, хората не са готови още да възлюбят Господа. — Защо? — Защото всеки иска да заповядва. Мъжът иска да заповядва на жената; жената иска да заповядва на мъжа; децата искат да заповядват на родителите си, господарите — на слугите, слугите — на господарите. И това не е лошо, но, като заповядваш, да бъдеш готов да оправиш света. Кой ще оправи света? Едни мислят, че Русия ще оправи света; други мислят, че Германия ще го оправи; трети мислят, че Англия, Америка ще оправят света. Едно трябва да знаете: Народите са слуги, които трябва да изпълняват Божиата воля. Една велика държава съществува в света. Бог е създал света. Той знае законите. Той ще оправи света. В същност, светът е оправен, но хората трябва да излезат от калта, в която са попаднали. Докато са в калта, нищо не могат да постигнат.

Един ден вървя с един познат в една улица, и срещу нас иде автомобил. Времето беше дъждовно, кално. Като видях автомобила, отдалеч още се отстраних, да не ме напръска. Братът, обаче, остана на мястото си. Автомо-

билът мина край него и го напръска. Казах му: Благодари, че автомобилът не те блъсна, а само те напръска. Като вървиш в дъждовно време по улиците, отдалечавай се от автомобилите и колите, да не те напръскат. Ще кажеш, че шофьорът трябва да бъде разумен. Кой е неразумният: шофьорът, или ти?

Същественото, което може да оправи човешкия живот, е работата на ума и на сърдцето. Това значи, човек да прояви любов към Бога, за която е нужно най-малкото усилие. Както слънцето, в своята малка форма, дава идея за истинската му големина, така и най-малката любов, проявена чрез човешката душа, дава идея за любовта на човека към Бога. Бог не се нуждае от тая любов, но ние се нуждаем. Като се говори за любов към Бога, някои казват, че не е време още за тая любов. Не е време, защото човешкото сърдце е користоно. Младият момък не е привикнал още да се радва на красотата. Като види младо, красиво момиче, той веднага го пожелава за себе си. Защо не се зарадва на Бога, Който живее в това момиче? Да обикне Бога в момичето. Той казва, че е възлюбил момичето. В същност, той сам се заблуждава. Каква любов е тая, която след две-три години изчезва? Докато Бог е в нас, всички ни обичат. Щом Бог ни напусне, и хората ни напуснат. Дето е Бог, там мястото е населено и плодородно: и плодове има, и цветя има; там извори текат, и птички пеят. Дето любовта царува, там е животът.

Помнете: Всяка добра мисъл иде от Бога. Тя е в състояние да изправи десет лоши мисли. Божията Любов знае, как да посажда. Пазете се от отлагане. Не казвайте, че не е дошло още времето за любовта към Бога. — Кога ще дойде това време? — В другото прераждане. — Колко пъти сте отлагали за друго прераждане! Второто прераждане, за което отлагате нещата, има отношение към втория ден на Битието. За първия ден е казано: „И стана ден, и стана нощ, и видя Бог, че е добро.“ За втория ден, обаче, нищо не е казано. За останалите дни също е казано, че е добро. — Защо за втория ден не се казва нищо? — Защото е свързан с нашето отлагане. Не може да отлагаш нещата, да не свършваш работата си и да казваш, че е добро.

Сегашните хора живеят в този ден, за който Бог не се произнесе, че е добър. Време е вече да се излезе от този ден. Ако хората още седят там, нищо няма да се постигне. В първия ден има добро. Хиляди години сте седели в втория ден. Излезте от него и влезте в третия ден. Вашата погрешка се заключава в това, че, като минавате край витрините, спирате се да гледате красивите неща и пожелавате да си купите нещо. Не е време за купуване. Витрините са хубави, но те са били за миналото. Сега е ново време, ще бягаш, с каквото си облечен. Де ще носиш багажа си? И ти, и твоята възлюбена бягате. Никой няма да обърне внимание на облеклото ви. Всеки ще гледа да бяга, колкото може повече. Като се връщахме от Витоша, сре-

пахме стотици и хиляди хора, напуснали красивата София и бягат по периферията. Всеки гледа да бъде далеч от София. Срещаме един инженер, богат човек, има голям апартамент в София, иска да си купи поне една стая някъде в околността, в селата, да бъде спокоен в време на тревоги и бомбардировки.

Сега не искам да ви плаша. Аз глалех света преди 40 години. Каквото предстоеше да стане, аз го казах, с цел да се избегне това, което днес става в цялото човечество и специално в България. Казвате: Кажки нещо ново. — Няма какво да кажа вече. Едно време казвах: Идат сто мечки от гората. Опитайте се да ги хванете и вържете. Ако не успеете, те ще причинят големи пакости. Мнозина ми възразяваха: Възможно ли е мечки да дойдат между хората? Казвам: И мечки идат, и вълци идат. Когато хората са най-щастливи, тогава идат и мечки, и вълци. Дето има кошари с хубави и добре изхранени овце, там идат вълците. Ако кошарите са празни, нито един вълк няма да се приближи. Чудите се, защо иде злото. Много естествено, то има нужда от вас, от вашите овце. Радвайте се, че сте богати, но бъдете будни. Вземете всички грижи, да не дохождат вълците около вашите кошари. Пазете грижливо малкото семенце, което, посадено в земята, след години ще израсте, ще стане голямо дърво и ще даде изобилно плод. Какво ще кажете за бомбите от по 250 кгр., каквито днес пуцат от аеропланите? Какво ще видите на мястото,

дето е паднала такава бомба? Това са делата на плътта.

Вие се стремите към големи работи. Бомбите вършат големите работи. Оня ден, когато бомбардираха града, видяхте, какво правят големите работи. Мислите ли, че ако имате барут в избите си, ще бъдете в безопасност? Мислите ли, че взривните вещества ще стоят мирни в вашите складове? Не разсъждавайте детински. И хиляди да ви обещават, никога не дръжте взривни вещества в себе си. — Ще забогатеем. — Никакви пари не ви са нуждни. Дръжте взривните вещества на хиляди километри далеч от себе си! Добри скривалища са направени в околността, но те са опасни, пълни са с взривни вещества.

Кое е най-безопасното място? — Любовта. Да носиш любов към Бога в сърдцето си, това е най-безопасното място, дето можеш да се скриеш. С любовта и в палат да влезеш, и в изба да се скриеш, ти си в рая — на най-безопасното място. И искаш да бъдеш в рая. Щом любиш, ще бъдеш в рая. Раят е място на любовта. Ако любиш Бога, ти си в рая; ако не Го любиш, ти си в ада. Любовта не се проявява на физичния живот. Често философствувате: Де е вратата, през която се влиза в рая? — Отвсякъде можеш да влезеш в рая, а не само от едно място. Безразлично е, дали ученият, простият, или детето може да ти каже истината. Любовта прави нещата ценни. Тя не се влияе от външните условия, от външната

обстановка. Единствената сила, която не се влияе от нищо, е любовта.

И тъй, единственото безопасно място е любовта към Бога. Щом влезете там, всичко се превръща на добро: противоречията изчезват, смъртта отстъпва на живота, лошите хора стават добри, и слънцето изгрява, без да залязва. Щом любовта напусне това място, противоречията идат едно след друго. Дето е недоимъкът, сушата, там са противоречията. Дето са разрушенията, там са противоречията. Единствената сила, която води от съвършенство в съвършенство, е любовта.

Максима е: от доброто надолу иде злото; от злото нагоре иде доброто. Ония, които слизат надолу, отиват от доброто към злото. Ония, които се качват нагоре, вървят в обратна посока: от злото към доброто. Щом отиваш надолу, ти си в областта на злото; щом се качваш нагоре, ти си в областта на доброто. Доброто и злото са двете посоки на движение. Когато твоите мисли, чувства и постъпки възлизат нагоре, ти си добър; когато слизат надолу — съзнателно, или несъзнателно, ти ставаш лош — влизаш в областта на злото. Като знаете това, опитвайте посоката, по която вървите. Четете надписа и гледайте посоката, надолу ли сочи, или нагоре. Ако отивате нагоре, слънцето ви изгрява; ако отивате надолу, слънцето ви залязва. Това е мярката, с която ще си служите. Ка вате: Да станем добри! — За мене ли да станете добри? Аз не искам това, но казвам: Ако сте тръгнали надолу, изменете по-

соката на вашето движение. Че някой не бил учен, или не бил богат. Това е второстепенна работа. Важна е посоката на движението, накъде се движи този човек. Съществената идея за всеки човек е любовта към Бога. Тя е единствената съществена идея, която може да ти помогне и в смъртта. Като дойде часа на смъртта, на кого ще разчиташ? Кой ще ти помогне? Ще викаш към Оня, Който помага на всички. Ще викаш Бога на помощ. В този момент никой не може да ти помогне: нито баща, нито майка, нито брат или сестра, нито приятел. Те остават на границата. Ти сам тръгваш към реката на смъртта, и Бог ще те посрещне.

Как различавате, кога слизате и кога се качвате? Има два вида извори в света: извори с сладка вода и извори с горчива вода. Когато слизате в областта на злото, неизбежно ще пиете от неговите извори. Горчива е тяхната вода, но не можете да не пиете. Когато минавате през областта на доброто, ще пиете от водата на неговите извори. Сладка е тяхната вода. Горчевината е признак, че отивате надолу; сладчината е признак, че отивате нагоре. Тъмнината е признак, че отивате надолу; светлината е признак, че отивате нагоре. Когато слизаш надолу, ставаш тежък; когато се качваш, ставаш лек. Олекваш, нагоре отиваш; тежък ставаш, надолу слизаш. Ти имаш голям апартамент, ниви, лозя, а казваш, че си олекнал. Не си олекнал. Христос казва: „Който не се отрече от всичко, не може да бъде мой ученик.“ Отричането не е външен процес, но вътрешен; то не

е еднократен, но многократен процес. Ще се отречеш от всичко, което те е спъвало, ще олекнеш и ще се радваш на онова, което твоят ближен има. Ще се откажеш от несъщественото и ще живееш с същественото. Богатите имат злато, къщи, но тяхното богатство не дава плод. Ти имаш малки, дребни семена, но те ще дадат изобилно плод. Бъдещето е в твои ръце.

Вчера, като отивахме на Витоша, към село Симеоново ни настигнаха три деца, които тръгнаха с нас. Ние вървим — аз и още един брат, бързо се изкачваме, но и децата първят с нас. Братът ги запита, отде са, в кое отделение са, и те отговаряха. Ние се качваме нагоре, и те след нас. Разбрахме, че те имат намерение да ни следват докрай. Накарахме ги да съберат малко клечици за огън. Те събраха доста клечици и, когато стигнахме на определеното място, помогнаха на брата да накладе огън. Братът отиде за вода, и те го придружиха. Седнахме да обядваме. Те се отдалечиха малко настрана. Те казаха, че нищо не си носят, учат се да минават без обяд. Искат да ядат по два пъти на ден: сутрин и вечер. Едното момче си отиде, останаха само двете. От града дойдоха четири сестри — станахме всичко девет души. Започнахме да се храним. С нас заедно седнаха и децата, взеха участие в молитвата. Дадохме им по три ябълки и по една филия хляб. Така прекараха и те целия ден с нас.

Казвам: Добре е и вие да имате характера на тия деца. Без да ги каним, те тръгнаха с нас. Те никога не са присъствували на

молитва. Ние се обърнахме на изток, и те се обърнаха, свалаха шапките си и застанаха прави с всичкото си благоговение. Като свършихме молитвата, те се сбогуваха и слязоха надолу радостни.

Казвам и на вас: Без да ви канят, тръгнете сами нагоре, в Божествения път. Не чакайте да ви канят. Като видите, че някой тръгва в Божествения път, тръгнете и вие след него. Чакайте да ви канят по няколко пъти. Вижте, как постъпиха децата от Симеоново. Братът на няколко пъти им каза да се върнат, но те вървяха след нас. Едното от децата беше по-интелигентно, минаваше в по-горно отделение с петорка, а другите две — с тройка. Петорката представя майката, а тройката — синът или дъщерята. Значи, майката е любознателна, добре учи, а синът е по-слаб. Когато майката е учена и умна, и синът е учен и умен. Ако днес не е такъв, ще стане в бъдеще. Пак ви казвам: Тръгнете в Божествения път, без да чакате покана. Когато светлите духове тръгват напред, върви и ти след тях. Върви без страх. По пътя ще намериш съчки за огъня. Добрите постъпки са съчки, които ще поставиш на Божествения огън, за да прилесени своята жертва. Огнище без огън не съществува. Огънят е мястото, дето животът се проявява. Влезте в Божествения живот, дето пламъците горят, без да изгарят. Влезте в безопасния път — в пътя на любовта.

Радвайте се, че живсете в епоха, когато можете да прогледате. Единствената сила, коя-

то може да отвори очите на човека, е любовта. Щом възлюби Господа, очите му се отварят. Щом възлюби Господа, сърдцето му се отваря. Щом възлюби Господа, душата му се отваря. Отворят ли се очите, сърдцето и душата на човека, всичко се оправя.

Кога идат противоречията в живота? Когато човек има да дава. Имаш много задължения, ще имаш и големи противоречия. Ще плащаш задълженията си. Влезеш ли в Божествения път, законът е строг, трябва да плащаш. Имаш дългове, искаш да се ожениш за богата мома, но не мислиш да плащаш. Щом се ожениш, кредиторите те нападат. Питат те, защо идат тия хора, какво искат от тебе. Ти започваш да лъжеш, казваш, че са твои приятели и познати. Приятели са, но искат да им платиш. Следователно, докато имаш дългове, не се жени, защото ще се принудиш да лъжеш.

Какво означава женитбата? Да се ожениш, това значи, да свършиш най-добрата работа за Господа. Българинът казва: Ожених, ожънах нивата си. Значи, прибрал си узрялото жито от нивата. На кого не е приятно да прибере узрялото жито? Преди да си оженил нивата, трябва да си я посял. Добре трябва да жениш нивата, за да не се пръскат зрънцата.

Мнозина критикуват другите, без да се вглеждат в себе си. — Кой има право да критикува? — Умният и добрият човек. Като критикува другите, той първо критикува себе си. Застани на една и съща основа и, с каквато мярка съдиш другите, с същата съди и себе си.

Някой пее, взима фалшив тон. Не го критикувай, но ти започни да пееш. Ако има добре развито ухо, той сам ще се корегира. Ако слухът му не е развит, няма смисъл да го корегираш. Пейте, без да критикувате. Няма по-хубаво нещо от пеенето. — За какво пеене се говори? — За такова, което изправя ума, сърдцето и душата. Пеене, което изправя живота, е истинско пеене. Има едно пеене, което не се харесва. За такова пеене или говорене, турците казват: „Много приказки на воденицата.“

Сега, като ви говоря, аз приличам на човек, който забива гвоздеи. Какви гвоздеи забивам: малки, или големи? Ако трябва да забивате в дебели дъски, ще знаете, че малките гвоздеи не хващат, не държат дъските. Колкото пъти и да чукаш върху тях, те не държат добре. Чукнеш ли голям гвоздей, веднага задържа. Малкият гвоздей потъва в дъската и не върши работа. Аз забивам малки гвоздеи, но не чукам много, за да не потъват. И на вас казвам: Не чукайте много върху малките гвоздеи. Като чукнете веднъж, но сполучливо, повече не чукайте. Започнете с най-малките дела — с делата на любовта. Големите дела изискват много удряне. Много удряне е придружено с голяма енергия, а за голямата енергия са нуждни много средства. В тоя случай, любовта е най-износна. При нея се изразходват най-малко енергия и най-малко средства. Може ли цигуларят да свири, когато се качва на планина? Може ли певецът да пее при изкачване на планината? Цигуларят свири добре, и певецът пее, ко-

гато е вътрешно тих и спокоен. Не можеш да се движиш и да пееш. Когато забиете най-малкия гвоздей, тогава ще дойде новото пеене. При забиване на най-малките гвоздеи се чуват най-хубавите песни. При забиване на най-големите гвоздеи се чуват най-лошите песни.

„Всички ще бъдем научени от Господа.“ Няма по-велико нещо от това, всички да бъдем научени от Господа. Това се постига, когато умовете, сърдцата и душите ни се отворят за Господа по свобода и с любов.

*

12. Лекция от Учителя, държана на
22 декемврий, 1943 г. София. — Изгрев.

Малкото добро

Упражнение за дишане, с движение на ръцете.

Изпейте песента: „Запали се огънят на огнището.“

Сега, като ви наблюдавам, виждам, че на всички липсва нещо. Например, салонът не е отоплен, както трябва. Значи, на всички липсва топлина. Едни от вас живеете на Изгрева; станете, облечете се и веднага сте в салона. Други идат от града, вървят по три-четири километра. Те са като пътуващи чиновници, на които се плаща километраж. Какво ви липсва още? Прилагане на новите идеи. Всички говорите за новите идеи, но като станете на 50—60 години, казвате: Какви бяхме едно време, какви сме сега! Една сестра ми казваше: Как мога да си върна онова, което имах на младини? — Каквото си имала някога, сега не се връща. Може ли водата, която е изтекла, да се върне назад? Миналото не се връща назад. Дръжте се за настоящето, което иде от Бога, а не за миналото. Миналото, или не се върне, или не. Благодарете, че е минало. Разтигайте на онова, което сега иде. — Какво беше едно време! — И едно време беше, като сега. Едно време имаше повече сняг, сега — по-малко. Едно време хората бяха по-мирни, сега се бият. Едно време, като

убият един човек, косата настръхваше от ужас. Сега, убиват стотици хиляди хора, но им се вижда малко и казват: Още повече трябва да се избият.

Човек страда от три неща: от своя ум, от своето сърдце и от своята сила. Мозъкът, чрез който се изявява умът, е динамото в човека. Някога в динамото се събира много енергия, с която човек мъчно се справя. Докато се разпредели тая енергия, той страда. Тя причинява пакости, както излишната пара в парния котел. Ако енергията не може да се използва разумно, тя може да пръсне парния котел.

Човек страда и от сърдцето си. То е огнището на неговия живот. Човек снове цял ден нагоре-надолу, да нареди живота си и така постоянно кладе огъня на огнището. Дойде ден, краката не държат, ръцете не работят, нервите се разстройват, и човек казва: Не знам, какво ще се прави. — Много просто, човек трябва да се обнови, да научи закона на освобождаването. Не можеш да се обновиш, ако не разбереш това, което умът ти носи, сърдцето ти носи и силата ти носи. Стариият е недоволен от старостта си; недоволен е още, че хората не го почитат. Не е лошо почитанието, но кого почитат? Богатия почитат за богатството му, учения — за знанието, силния — за силата, музиканта — за изкуството му да свири, шивача — за занаята му. Какъвто и да си, на каквато възраст да си, все трябва да допринесеш нещо на света.

Често хората се спъват от злото и пият, защо е допуснато. Отговорът е много прост: щом е допуснато доброто, и злото трябва да се допусне; щом се допусне злото, и доброто трябва да се допусне. Ако не се допусне злото, и доброто не може да се допусне; ако не се допусне доброто, и злото не може да се допусне. Доброто и злото са неразривно свързани. Може ли тогава да искате свят без добро и без зло? Доброто е закон на едното, на единното, на единството, а злото — закон на множеството. Следователно, ако дворът ви е пълен с овце, патици, кокошки, говеда, може ли да бъде чист? Дето е множеството, там не може да се очаква никаква чистота. Тоя двор ще бъде свършено нечист.

И в човешкия организъм има милиарди душички, с свои определени желания. Мозъкът, сърдцето, дробовете, стомахът представят група душички — всяка група с свои желания и стремежи. Човек минава за господар, в същност, той е в зависимост от това множество душички. Ако господарят им не ги слуша, те се събират заедно и решават да го детронират. Те казват: Не искаме господар, който не ни слуша. — Какво ще правиш? Заповядвал ли си на милиарди души? Като се съберат и гласуват против тебе, щеш-не щеш, ще се подчиниш на решението им. Имаш цигулка с четири струни. Щом се развали времето, струните се разслабват, и ти трябва отново да ги настройваш. Иначе, създава се дисонанс между тях и не можеш да смриш. Някога струните са лоши, пак не можеш

да свириш. Някога цигулката се пукне, пак не можеш да свириш. Ако с една цигулка мъчно се справяш, какво остава с човешкия организъм, който е толкова сложен и деликатен инструмент.

Сегашният човек не познава още законите на своята мисъл и на своето сърдце. Ето защо, той се натъква на различни мисли и чувства, с които не знае, как да се справи. Например, някой е жаден, едва понася жаждата. Праща едного да му донесе вода. Докато му донесат вода, той се дразни, нервира се, на всички се сърди. — Какво трябва да направи? — Да отиде сам да си донесе вода. На себе си човек не се сърди. Гладен си. Пращаш някого да ти купи хляб. Тоя човек е готов да ти услужи, отива за хляб, но не разбира качеството на хляба и купува недоброкачествен, лошо омесен хляб. Взимаш хляба, пак се сърдиш. Защо се сърдиш? Човекът не разбира от качеството на хляба. Не ставайте господари. Не се сърдете за нищо и никакво. Ти имаш само четири струни и не можеш да ги управляваш. Някой път натиснеш струната „ре“, и тя, вместо да издаде чист, приятен тон, кресне. Друг път кресне „ла“, трети път — „ми“, четвърти път — „сол“. Ти трябва да знаеш, как да пипаш, за да излизат чисти, приятни тонове. Понякога и умът ни не се подчинява. Ти бутнеш някъде, да се прояви вярата, но нещо друго кресне в тебе. Бутнеш милосърдието, но не си го напипал добре. Вместо да бутнеш милосърдието, което е отпред на челото, ти бутнеш отзад на главата,

дето е огънат и произлиза пожар. Щом бутнеш огъня, всичко пламва. Ти се чудим, откъде излезе тоя огън.

Казвате за някого: Тоя човек не е милосърден. — Много естествено, милосърдието не е развито у него. Той трябва да дружи с милосърдни хора, да му предадат от своето милосърдие. Ако вярата ти е слаба, ще дружиш с верващи; ако не си справедлив, ще дружиш с справедливи хора; ако си невежа, ще дружиш с учени, те ще ти предадат от своето знание. Ако не си религиозен, дружи с религиозни хора, те ще ти предадат нещо хубаво от себе си. Религиозният, в прав смисъл на думата, се отличава по това, че има уважение и зачитане към всичко живо. Той не е в състояние да стъпче даже една мравка. В тоя смисъл, колцина от вас сте религиозни? Религиозността на сегашните хора трае едва една хилядна част от секундата. За какво мислят останалото време? Те мислят за романи, за пари, за дрехи, за къщи, но най-малко мислят за нещо духовно. Кой мисли за евангелието на Йоана? Кога мислите за духовното или за Божествените прояви? Когато съдбата ви стегне, започвате да мислите за Бога, за Христа — искате помощ. Това е реалното положение, в което се намират повечето хора.

И тъй, дойдете ли до Божествения свят, вие трябва да работите. Ако не работите, ще фалирате. Казваш: Аз не искам да мисля. — Там е погрешката. Без мисъл не можеш да се повдигнеш. — Не искам да чувствавам. Не ис-

кам да обичам, дотегна ми да обичам хората. — Там е твоята погрешка. Ще обичаш, за да помогнеш първо на себе си. Не е достатъчно само да говориш за любовта, но трябва да я приложиш. Не е достатъчно само да слушате моите беседи, но трябва да прилагате. Без прилагане човек не може да се повдигне. Не е достатъчно само да пеете в хор — трябва да се хармонизирате. Без хармония никакъв хор не може да съществува. Ако всеки пее, както разбира, нищо не излиза. Не е безразлично, как ще пишете буквите. Например, пишете буквата „Л“ заострена. Това показва, колко сте сприхави. Ако я напишете по-широко, нито печелите, нито губите. Ако я напишете още по-широко, развивате мекота в себе си и ставате по-разумни.

Ще ви разкажа един истински пример от живота на двама млади. Една млада мома от село Николаевка, Варненско, се оженила за млад, красив момък. И двамата се обичали. Тя била млада, неопитна домакиня. Един ден сготвила кокошка, направила кашлица от нея. Като седнали да обядват, мъжът вкусил от яденето, но останал недоволен, не го харесал. Вместо да изкаже недоволството си, той сграбчил тенджерата с яденето и го излял върху главата на своята възлюбена. Защо направил това, и той не знае. После съзнал погрешката си, но не могъл да си обясни, защо постъпил така. Обаче, младата жена взела поука от неговата постъпка. От тоя момент тя започнала да готви добре, станала отлична домакиня. Това е един-

ствен случай, който зная, мъжът да излее яденето върху главата на своята възлюбена. Тя казваше: Да не дава Господ на никого такава опитност!

Пазете се от постъпки, за които не можете да си дадете отчет. Погледнеш някого накриво, без да знаеш защо. Кажеш на някого една горчива дума, без да знаеш защо. Стиснеш ръката на някого, не знаеш защо я стискаш. Отговорът е прост: стискаш ръката му повече, отколкото трябва, защото искаш да вземеш нещо от него. Казваш: Дай ми нещо от себе си. Ако не стиснеш ръката на човека здраво, нико не искаш от него.

Днес всички живеем в усилни времена. Дошло е време, хората да ликвидират с старите си сметки, да плащат старите си дългове. Целият свят преживява страшна психоза. Всички народи са в военно положение. Хиляди хора се избиват дневно, и никой никого не съди. След всичко това хората философствуват, защо Бог е допуснал това положение. Когато децата в един дом не слушат баща си, и всички наред — големи и малки, се бият помежду си, какво прави той? С малките деца лесно се справя. Взима пръчицата и прилага закона на общо основание. Как ще се справи с големите? Питате, защо страдат хората. Казвам: Хората страдат за миналите си погрешки. Обещаеш на някого да дадеш пари на заем, но нямаш, а той те държи отговорен. Той казва: Ти обеща да ми дадеш хиляда лева на заем. Имаш, или нямаш, не искам да зная; от другаде ще

намериш, но ще ми дадеш. Погрешката ти е в това, че си обещал. Ти трябваше да кажеш: Сега не мога да ти дам; ако се нареди някак, ще ти услужа. Това значи: Посял съм нивата си; ако роди хубаво жито, ще ти дам; ако не роди, нищо не мога да ти дам.

Сегашните хора страдат от праздни обещания. Много обещават, малко изпълняват. Религиозните, за да обърнат близките си към Бога, обещават им, че ще влезат в рай, ще отидат при Бога, и всичките им работи ще се наредят добре. В същност, животът е един. Той не се дели на религиозен и на светски. Важно е, че животът трябва да се постави на здрава основа. Тая основа, на която днес е поставен, не може да издържа на голямото знание, към което човечеството се стреми. Благодарение на това, хората са несправедливи към себе си, към ближните си и към Бога. Всеки изисква от себе си повече, отколкото може да направи, и поради това се измъчва. Така измъчва ближните си и роптае против Бога. Дойде някой при мене и ми казва: Ти не ме обичаш. — Какво иска да каже с това? Според мене, здравият не се нуждае от обич, той трябва да обича. Ако искаш първо тебе да обичат, а после ти да обичаш, болен си; ако първо ти обичаш, а после тебе обичат, здрав човек си. Ако си болен, здравият ще те обича. Ако си невежа, ученият ще те просвети. Какво ще дадеш ти в замена на просветата, която си получил? Вие плащате за осветлението, от което се ползвате. Знаете ли, колко се плаща? Никой не

се интересува от това. Някой ви услужил нещо, вие пак не се интересувате да разберете, колко мисли, колко чувства, колко енергия е изживял той. Не е лесно да обичаш някого, както трябва.

Казвам: За да обичаш един човек, ти трябва да се нагодиш спрямо слънцето така, че да снемеш от неговата енергия. Първо ще възприемеш енергия от периферията на слънцето, т. е. от неговата аура, а после ще проникнеш навътре, да вземеш от енергията на неговия център. Знаете ли, как се взима енергия от периферията и от центъра на слънцето? За това е нужен специален апарат. Лъчите, които излизат от периферията на слънцето, произвеждат един ефект; лъчите, които идат от центъра на слънцето, произвеждат друг ефект. Получените лъчи се превръщат в мисли и чувства. Да обичаш, това значи, да влезеш в връзка с слънцето и да приемеш лъчи от него. Някой ми иска портокал. Портокалите растат в топлите, в тропическите страни. Аз живея в умерения пояс, не мога да му доставя портокал. Ако обичам този човек, трябва да пиша в тропическите места, оттам да ми изпратят портокали. Друг иска банан. Казва ми: Покажи, че ме обичаш. И за банани ще пиша в тропическите страни. Както виждате, не е лесно да изживя чувствата си към човска. Трябва да влезе в връзка с ония възвишени места, дето виреят тия чувства. Вие мислите, че хубавите мисли и чувства идат от земята. Не е така, те идат от слънцето. Всеки човек има в центъра на мозък

ка си едно слънце, което отговаря на нашето физическо слънце. Между тия две слънца има известно отношение. Малкото слънце, което е в човешкия мозък, приема енергия от голямото слънце и я предава на човека в вид на мисли и чувства. — Отде иде физичната сила? — Тя иде от земята.

Сега ви говоря непроверени неща. Вие с право може да кажете: Голямото слънце познаваме; какво ни носи то, знаем. Обаче, какво нещо е малкото слънце в нашия мозък, не знаем. — Това е така, защото вие нямате представа, какво нещо е човешката душа. Телото на човека е видимата, материалната обвивка, която всички познавате. Какво е душата, не знаете. Обаче, вие нямате ясна представа даже и за видимия човек. Ако погледнете един светия с окото на ясновидеца, ще видите, че той не е толкова малък, както изглежда. Той излъчва от себе си цветна аура, която обхваща километри пространство. Физичният човек е малка ядка всред голямата аура, която го обикаля.

Човек има трояко проявление. Първата проява е тая в Божествения свят — големият човек; средната проява е човекът, който живее между ангелите и най-после иде малкият, физичният човек, който живее между хората. Вие познавате най-добре малкия човек на земята. Отсега нататък ще изучавате човека между ангелите и човека в Божествения свят. Като не разбирате троякото естество на човека, вие, малките човече, се месите в работата на големия човек, давате му съвети, какво трябва да прави.

Казвате му: Ако не ни слушаш, и ние няма да ти служим. Вие се бунтувате, казвате, че не искате да мислите, да чувствувате, да работите. Питате го: Не сме ли свободни да се проявяваме, както разбираме? — Не сте свободни — тихо ви отговаря големият човек. Питам: Живели ли сте един ден без любов, да знаете, какво нещо е любовта? Такова ще бъде вашето положение, ако големият човек ви напусне. Това е все едно, да ви лишат само за една минута от въздух или от светлина. Само така ще почувствувате, какво значи липса на любов. Какво прави оня, който в един момент изгубва милиона, който е вложил в банката и на който е разчитал?

Вчера ходихме на разходка до Витоша. Колкото по-нагоре се качвахме, снегът ставаше по-дълбок, достигна до 25 — 30 см. дълбочина. Питат ме, защо ходя там. Искам да използвам чистия въздух. Извървяхме около 20 км. път, отиване и връщане, но чистият въздух заслужава да го посетим. Движението е мъчно, мускулите се уморяват, защото краката се хлъзгат по снега. Качихме се горе, изморени, потни, салонът — полянката, не е отоплена, но всички се преоблякохме. Накладохме огън, пихме гореща вода. Всеки от нас изпи най-малко по един литър вода. На отиване се поизмъчихме, но връщането беше отлично -- никаква умора.

Същият закон действа и в живота. На младини човек се качва нагоре, на старини слиза надолу. На младини приема енергия, а на старини се ползува от тая енергия. Като по-

гледна от планината към София, чувствавам ада, в който хората живеят. Всички са настръхнали, всеки бяга, дето очите му видят. Навсякъде ужас! Аз се разговарям с Господа. Той пита всекиго: Де бяхте досега? Защо не ме слушахте? Защо не изпълнихте волята ми? Толкова години вече ви говоря, вие затваряте ушите си, нищо не искате да знаете. Сега и аз ви питам: Какво ще отговорите на Господа? Щом не можете да отговорите, бомбата пада върху вас. Колко българи има убити досега? Руснаци, англичани, германци са убити милиони и милиони, а българите мислят, че така ще мине, нищо няма да ги засегне. Няма да ги избегне съдбата. Като влезеш в банята, телякът ще дойде да те търка. Важно е, да е майстор, да те измие добре, без да охлузи кожата ти. Не е лошо, че ще те съдят, но дано съдията не охлузи кожата ти. Днес ще ти наложат големи наказания за малки погрешки. Има случаи, когато за големи погрешки налагат малки наказания. Ако днес продадеш един чифт чорапи по-скъпо, отколкото трябва, веднага те съдят. Ако на бойното поле убиеш десет души, ще те възнаградят, ще ти дадат кръст за храброст. Грехът и злото са черната борса; доброто е бялата борса. В бялата борса цените са естествени. Там едно кило масло струва 50 лв., а на черна борса — 700 лв. Едно време килограм масло струваше два лева и половина златни. Колко са сега тия пари? Да оставим настрана ония неща, които не дават никакъв резултат. Богат си бил, богатството ти изчезнало;

учен си бил, знанието ти изчезнало; добър си бил, добротата ти изчезнала. Ние не разчитаме на неща, които изчезват. Това показва, че нито богатството, нито знанието, нито добротата ти са били истински.

Аз ходя вече 35 дена на Витоша, всеки ден извървявам по 18—20 клм. Питате ме, защо ходя. Калявам волята си. Не е лесно, всеки ден да вървиш по 18—20 клм., да се върнеш уморен и на другия ден пак да тръгнеш. С това аз давам пример на хората и казвам: Ако всеки ден не извървявате до Господа по 18 клм. и не се връщате назад, не можете да станете човеци. Ще отивате при Господа и ще се връщате, докато разрешите въпросите си. Освен Бог, никой друг не може да разреши въпросите ви. Любовта се разрешава по закона на любовта. Мъдростта се разрешава по закона на мъдростта. Истината се разрешава по закона на истината. Правдата се разрешава по закона на правдата. Свободата се придобива по закона на свободата. — Защо трябва да ходим при Господа? Колко пъти трябва да отиваме при Господа? — С едно отиване въпросите не се разрешават. Всеки ден, още с ставането си от сън, ще отиваш при Господа и ще видиш, какви са отношенията ти към Него. Ако отидете в невидимия свят, между ангелите, такива, каквито сте, мислите ли, че ще ви приемат? Ще приемете ли в вашия чист, добре нареден апартамент човек с нечисти дрехи и кален? Той трябва първо да се окъпе и преоблече с чисти дрехи, и тогава да влезе в вашия дом. Вие

трябва да се изчистите от външната нечистота. После ще се изчистите и от вътрешната си нечистота. Вчера, като отивахме на планината, с нас дойдоха две кучета — едното овчарско, другото — птичар. Второто куче вървя до едно място добре, но после започна да крета, да изостава назад. — Защо? — Между пръстите му влязъл сняг, полепил се по космите, и то не може да върви. Един брат се спря, хвана двата му крака, изчисти снега, и то тръгна добре. Кучето благодари, че влизат в положението му. Дето е чистотата, там движенията са свободни.

Едно се иска от човека: да си набави нуждното количество топлина и светлина. Ако топлината му не е достатъчна, той се свива, не е разположен; ако светлината му не е достатъчна, той не може да мисли добре, пак е не-разположен. Щом светлината и топлината му не са достатъчни, той няма сила, не е деятелен. Такъв човек е пасивен, от нищо не се интересува. Той лесно заболява.

Човек трябва да се кали, да издържа на всички условия. Какво правят с войниците? Веднага ли ги пращат на бойното поле? Новобранците се упражняват дълго време, докато се калят, и след това ги поставят на тежка работа. Ония от религиозните, които не разбират законите на живота, искат изведнъж да оправят света. Първо те трябва да знаят, как да манипулират с пушката, как да поставят мерника на оръдието, и след това да влизат в сражения. Погрешката не се заключава в това,

че ядеш. Да ядеш, това е благословение. Важно е да не преяждаш и да не си недояждаш. Който яде умерено, той се благославя. Който преяжда и не си дояжда, той се наказва. Всички блага идат чрез яденето. Да мисли човек, това е Божие благословение. Да изнасилваш ума си, да мислиш повече, отколкото трябва, или да не мислиш достатъчно, това причинява пакости. Когато умът работи, колкото трябва, човек изпитва радост, мир. Това го прави търпелив. Той спокойно очаква плода на онова, което е посял. Като вкуси от този плод, той се радва и раздава на ближните си. Това значи, да си помагат хората взаимно, както една система на друга, както лявата ръка на дясната, и дясната на лявата.

От всички хора се иска търпение, да дочакат бременето, което е определено за всеки едного. Например, аз съм започнал отдавна да свиря на цигулка, но окръжаващите не гледаха добре на това. Те намираха, че цигулката е циганска работа. При това положение, аз не бързах, а пяха и учители, които да свирят и преподават добре. Аз имах търпение да дочакам някой учител. Най-после намерих един чех, много музикален, с силна музикална памет. Като отивах при него, той никога не ме изпитваше. Аз сях на стол, той взимаше цигулката и през всичкото време ми свиреше. Аз бях негова публика, а той ми свиреше. Благодарение на неговото свирене, и аз се научих да свиря. Като дохождаха други ученици, той ги изпитваше, дразнеше се и гледаше по-скоро да

ги изпрати. Ако ученикът свиреше фалшиво, той махаше с ръце, запушваше ушите си и излизаше вън. Той беше Венерин тип. Не обичаше да вика, да кряска, но като му мине, отново влизаше при ученика и му показваше, как трябва да свири. Като изпратеше всичките си ученици, влизах аз, и той веднага започваше да свири. Аз сядах на един стол и с удоволствие слушах и се учех от неговото хубаво свирене.

И тъй, когато разумният свят ви свири, не искайте вие да свирите. Седнете и слушайте внимателно, как ви свирят. Разумният свят предава уроци и изпитва недаровитите ученици. На даровитите само свирят. — Какво свирят? — Симфонията на любовта. Вие слушате тая симфония и се учите. Рядко може да срещнеш човек на Божията Любов. Рядко може да срещнеш човек на Божията Мъдрост. Рядко може да срещнеш човек на Божията Истина. Това са рядки събития. Да благодарим, че сме срещнали такива хора.

Откажете се от непотребното знание в живота. Срещнал си десетина души, които са те лъгали. Казваш: Зная, какво нещо е лъжата. Имам опитност. — Защо ти е това знание? Откажи се от него. Това не е знание, но изпитание. Да срещнеш десетина души, които са проявили любовта си, разбирам, все ще научиш нещо от тях. Какво ще научиш от лъжците, които са те обрели? Да срещнеш десетина души на свободата, разбирам, научил си нещо от тях. Но какво си научил от десетина души,

които само са те ограничавали? Не се заблуждавайте от фалшивите придобивки. Истинска придобивка е, когато срещнеш един човек на любовта, на мъдростта и на истината. Това значи, да придобиеш нещо, без да искаш. Това е ангел, изпратен на земята да помага на хората. Добрият човек е ангел, служител на Бога. Под „ангел“ разбирам човек, който служи на Бога с любов, с знание и с свобода. Той е път, истина и живот за всички ония, на които помага. Христос беше един от тях, които слизат на земята да помагат. Той донесе Божието благословение, но хората Го обраха и най-после разпнаха.

В една притча Христос описва, какво Му предстои да мине. Той казва: „Един господар имал лозе, което работили наемници. Господарят пратил слугите си да видят, как работят лозето. Наемниците хванали слугите, набили ги и ги върнали назад. Господарят решил да изпрати сина си, дано наемниците се засрамят от него. Обаче, те решили да убият сина му, да остане лозето за тях.“ С това наемниците намислили да ограбят богатството на господаря. Казвали си: „Синът няма да оправи света, поне ние да го оправим.“

Разказва се, че 30 души имали да дължат на един господар, който бил крайно сприхав. Един след друг длъжниците се изреждали пред господаря, с молба, да прости дълга им, или да го отложи за известен срок. Недоволен от тях, той набивал всичките и ги изпращал да си отиват. Като дошъл редът на последния, той

се приближил до господаря и казал: Господарю, ти би 29 души. Вярвам, че от бой ръката ти отслабна. Пощади поне мене. Господарят се смилил и му отговорил: Понеже ти единствен се погрижи за мене, за моята ръка, иди си у дома без бой. Напраздно бих тия 29 души. Освен че нищо не получих, но изразходвах толкова енергия.

Това, което се разказва в приказките, става и в живота. Някой ти дължи десет хиляди лева. Ти го даваш под съд, изхарчиш четири-пет хиляди лева за разноси и, в края на краищата, нищо не взимаш. Знайте, че когато биете някого, вие изразходвате излишно енергия. Когато критикувате някого, петните ума и сърдцето си, напраздно губите енергията си. Ако някой те обере, кажи си: Благодаря, че малко ме обраха. Напълнил си едно шише вода от извора. Дойде някой, изпие водата. Трябва ли да го гониш, да му се сърдиш? Вземи шишето, иди отново на извора и си донеси прясна вода. Като отидеш до извора и се върнеш, ти ще спечелиш повече, отколкото да се сърдиш и гневиш.

Христос казва: „Не съдете, за да не бъдете съдени.“ — Да не съдим хората! — Кога? — Когато Господ е при нас. Когато Бог не е при нас, можем да се съдим. Дойде ли Той между нас, никаква съдба не се позволява. — Тоя човек има да ми дава. — Щом Господ е между вас, никой нищо няма да ви дава. Напусне ли ви Господ, всеки ви дължи. Има случаи, когато човек е отговорен за нещо. — Ко-

га? — Когато доброволно поеме тая отговорност. Когато приема писмата, пощаджията е отговорен за тях. Всеки иска да знае, предадено ли е писмото му. Ако писмото се предава направо от даден човек на получателя, никой не носи отговорност. Същото се отнася и до мисълта. Когато една мисъл се предава направо от един човек на друг, няма нужда от пощаджия. Обичаш някого, чувството ти се предава направо. Мисли и чувства, които се предават чрез пощаджия, са сенки. Всичко, което се предава направо, е реално. Ако направо носиш благословието, ти си изпратен от Бога. Ако предаваш благословието чрез писмо, запис или друг някакъв документ, ти носиш неговата сянка. Ще кажете, че пренасянето на нещата чрез проводници е човешко. Така е, човешко е; ние не трябва да се отказваме от него, но да знаем, че е човешко. Телото е човешкото проявление, сърдцето е ангелското проявление, а умът — Божественото проявление. Докато сме на земята, умът и сърдцето ни трябва да бъдат свързани с нашето тело.

Днес всички хора са отегчени от едно тежко състояние. Днес се избиват милиони хора. Това внася психична отрова в атмосферата. Всеки търси изход, как да се освободи от гая отрова. Какво трябва да направиш, след като си ял? Ще пиеш една чаша вода, за да се смели по-добре храната. — Колко време след ядене се пие вода? — Половин или един час най-малко. Ще се нахраниш, ще пиеш вода и няма да се тревожиш за утрешния ден. Ако

мишката зърне котка, има право да се тревожи, защото котката непременно ще я изяде. Обаче, попадне ли между светии, мишката няма да се тревожи, тя знае, че светията никога няма да тури капан да я лови. Той ще ѝ отвори вратата и ще каже: Излез вън да се разходиш. Веднъж видях, как един американец се разхождаше с една катеричка. Той вървеше по улицата с нея. По едно време тя се качи на рамото му, скри се под палтото му, започна да си играе с него. Той я пусне на земята, и тя тръгне наред с него. После пак се качва на рамото му. Той я управлява, а тя го слуша. Само една опитомена катеричка видях в живота си, именно, тая на американеца. Другите катерички се катерят по дърветата и, като видят човек, скриват се. Те се страхуват от човека, да не одере кожата им. Обаче, катеричката на американеца беше вън от тая опасност. В неговото лице тя виждаше пълна закрила. Тя си казваше: Намерих безопасното място. Намерих живо дърво, на което свободно се качвам, от нищо незастрашена. Той я гали, храни, добре се обхожда с нея. Сигурно тя си има специално апартаментче при него. Питам: Ако и вие, като тая катеричка, се разхождате с любовта, какво ще бъде вашето положение?

Интересен е животът на животните, интересни са тяхните прояви — трябва да ги изучавате. При един наш приятел дошло едно куче отнякъде, не иска да си отиде. Той оставил едно малко апартаментче — малка къщичка на разположение на кучето, но то не влиза в

нея. Чуди се братът, какво да направи. Един ден му дошло на ума да разшири това апартаментче. Направи го по-голямо, постла го мекичко и го остави в двора, когато пожелае кучето, да си влезе. Наистина, кучето разбра удобството. Погледна вътре, хареса му и си влезе. За да приютиш една добра мисъл, едно добро чувство и една добра постъпка в себе си, непременно трябва да им приготвиш удобно място. Ако това не направите, никакво добро не ви очаква. Всяко живо същество се нуждае от нещо специално. Умореният пътник се нуждае от почивка, или от някакво превозно средство. Гладният се нуждае от хляб. Мнозина са ме угощавали, но няма да забравя угощението на един от познатите. То беше пропито с любов. Не е лесно да нагостиш човека, както трябва. Следователно, ако в живота си направите само едно добро, както трябва, това е достатъчно. В света няма две неща, само едно има - само едно ядене. Доброто иде от едното. Първата хапка определя яденето. Ако си доволен от първата хапка, яденето е добро. Важни са първата мисъл, първото чувство. Говорите за първата любов. Тая любов носи всичките блага, затова е Божествена. Тя определя хода на човешкия живот. Ако тя посети човека, всичко му върви, както казва българската поговорка „по мед и масло“. Тогава целият живот на човека се осмисля.

Сега аз ви говоря, за да държите съзнанието си будно, да не изпуснете оня момент, който определя вашето бъдеще. Ако умът, сърд-

цето и душата ви не са готови за новото, бъдещето ви няма да бъде светло. Сега очаквате мира. Ако любовта, мъдростта и истината не вземат участие в мира, не може да се говори за никаква свобода. Ако животът, знанието и свободата не вземат участие в мира, това не е истински мир. Животът на човека е създаден за нещо ценно, а не за подържане на паразити. Паразитите трябва да излязат вън, да пасят трева, а не да лаят по главите на хората. Паразитите трябва да станат овце, да дават вълна и мляко. Днес те само взимат, без да дават нещо. Нас трябва да ни интересуват хората на любовта, на мъдростта и на истината. Нас трябва да ни интересуват хората на живота, знанието и свободата. Нас трябва да ни интересуват хората на движението, на учението и на работата. Това са хората, които трябва да срещнем в своя живот. Девет категории хора трябва да срещнем. С един крак човек не може да ходи, два крака му са нуждни.

Днес, колкото хора срещате, всички са недоволни. Един е недоволен, че е болен; друг, че няма превозно средство, с което да се движи. Ще каже някой, че е доволен. Доволството с думи не се изказва, трябва да се приложи. Наблюдавам, как братя и сестри от града посещават редовно събранията. Те стават рано и вървят пеш два-три километра, без да кажат нещо, без да роптаят. Нищо не им давам, да ги зальгвам; нищо не им обещавам, но те, въпреки всичко, редовно идат. Това е доволство. Аз виждам добрата чърта в тях. Момък срещ-

не една мома, докарва се пред нея. Като вижда това поведение, тя му казва: Тъй както се проявяваш, ние не можем да живеем добре. Ти трябва да имаш светъл ум, да те обичат хората; трябва да имаш добро сърдце, да те обичат хората; да имаш добри постъпки, да те обичат хората. Ако всички хора те обичат, и аз ще те обичам. Трябва ли момъкът да е недоволен, че е срещнал тая мома? Той трябва да благодари, че я срещнал. Когато момата срещне момъка, тя трябва да му каже три неща: Ако е болен, да му каже да стане; ако не обича да работи, да му каже да разчита само на себе си, на никакви превозни средства и да почне да работи; ако е здрав, да изпълнява Божията воля. Като говорите на хората за изпълняване Божията воля, те ще ви питат, какво нещо е Божията воля.

В древността, един християнин гладшатор, отишъл да проповядва за Христа. Понеже обичал да се бори и да събаря хората на земята, като му възразявали нещо, той сграбчвал тоя оня за врата, тръшкар го на земята и го питал: Ще обичаш ли Господа, или не? Ако Го обичаш, ще те пусна на свобода; ако не, още ще те мацкам. Лека проповед! Според мене, никой няма право да убива хората. Никой няма право да дава свобода на езика си, да казва лоши думи. Никой няма право да произнася лоши мисли. Никой няма право да отпраща лоши желания. Никой не е свободен да вдига ръката си, да бие. Който си позволи едно от тия неща, той не е културен човек. Да живеем при Бога

и заради Него, да не си позволяваме нито една лоша мисъл, нито едно лошо чувство, нито една лоша постъпка! Какво са допринесли лошите мисли, чувства и желания? Добрите мисли, чувства и постъпки носят всички блага в живота.

Какво искате сега? Всеки да каже, какво иска в тоя момент. Искайте такова добро, което всеки може да го направи — даже и мухата. Ако отидеш при един извор, и той да е в сила да направи едно добро. Ако искаш едно добро от дървото, от камъка, и те могат да го направят. И слънцето, и въздухът, и цветята могат да направят едно добро. Такова добро искайте. Помислете върху доброто, което искате, но да бъде най-малкото. Едно малко добро всеки може да направи. Вие не сте успявали в желанията си, защото всякога сте искали големи неща, вършили сте големи, велики неща. Всички препятствия в живота ви са идвали, само защото сте искали големи, грандиозни работи. Отсега нататък ще искате малки работи. Ева искаше да стане голяма, като Бога. И Адам искаше същото. Всеки казва: Искам да стана големец, виден човек. Сегашните мъже и жени са все големи хора.

Помнете: Не искайте от хората това, което и вие не може да им дадете. Аз ви казвам това, което постоянно изисквам от себе си. Не говоря на теория само. Един човек ми даде нещо, погледна го и казвам: Това има човекът, това ми дава. Ако ми даде една ябълка, погледна я, благодаря и за нея. Една круша ми даде, пак благодаря. Едно камъче ми даде, пак благодаря.

Погледна към камъчето, казвам си: Колко души са стъпвали върху него, но то си мълчи, не роптае. Малкото изворче може да ми даде повече нещо от голямата река. Тя минава, шуми, нищо не дава. Мухата е малка, но понякога и тя върши работа. Въпреки това, дето кацне мухата, всички я пъдят. На носа ти кацне, пъдиш я; на челото ти кацне, пъдиш я. Тя не се обижда, продължава работата си. Като се изпотеш, тя кацва по лицето ти, изяжда всички микроби, които се намират в потта. Аз често се разговарям с мухите. Виждам, че мухата е музикална. Като свиря, тя кацва на цигулката и слуша.

Радвайте се на всичко, което имате, което Бог ви е дал. Ще кажете, че хората са груби, обиждат ви. Някой брат ви казал една обидна дума. Не се обиждайте. Извикайте тоя брат в дома си, дайте му едно угощение. Ще се сърдите ли на големия музикант, че ви казал една строга дума? Той чува, че не взимате верно тоновете и ви обръща внимание на това. Ако не е строг към вас, ще взимате неверни, фалшиви тонове, а с това ще пречите първо на себе си. Мисълта, чувствата, постъпките ни трябва да бъдат музикални. Ние трябва да внесем музиката като вътрешен потик, като първо и необходимо условие за работа. Умът, сърдцето и душата са готови за музика. Това значи прилагане на новата музика. Тя се възприема и предава само чрез ума, чрез сърдцето и чрез душата. Като знаете това, пейте за ума, пейте за сърдцето, пейте за душата.

Музика, говор има в птиците, но трябва да ги разбирате. Кукувицата не казва „куку“, но „туку“. Тя иска да каже: Страдам от главата си. Наистина, кукувицата не си прави сама гнездо, но търси готово гнездо, да снесе яйцата си и повече нищо не мисли. Тя съзнава, че не е грижлива майка, но не може още да се изправи. Това означава нейното „туку“. Казвам: Всяка майка, която не отглежда сама своите деца, но ги оставя другите да ги отглеждат, е кукувица. Голяма е кукувицата, но оставя яйцата си на малките птички, те да ги измътват.

Сега, с колко години искате да се подмладите? Коя възраст ви е най-приятна? Ще кажете, че 14 годишната възраст е приятна. Числото 14 е число на жертва; 15 е число, при което злото се разколебава; 16 е число, при което основите на злото се събарят. Числото 18 е несретно. Числото 19 е благоприятно за българите. То работи за тях. Те не знаят това. Българинът обича числата 3, 6 и 9, защото и тия числа работят за него. Той се спира и на числото две, затова впряга два вола, два коня. Ако има три коня, единият оставя в запас, а двата впряга. Като българи, пожелайте да станете на 19 години. Числото 19 означава заключение на една Божествена епоха. Единицата е Божествено начало, а деветорката — най-умната дъщеря, или най-умният син на Бога. Като приемете числото 19, пожелavam ви да бъдете най-умните дъщери и най-умните синове

на Бога, за да вършите Неговата воля, както Той желае.

Тая беседа излезе малко дългичка. — Защо? — Защото всичките ви работи са дълги. Ако вие скъсявате нещата, и аз ще ги скъсявам. Ако вие говорите дълго, и аз ще говоря дълго. Говорете, колкото може по-късо. Скъсявайте нещата. Нека всичко в света бъде по-късо. Това е най-малкото добро, което може да се направи. Яжте толкова, колкото трябва — ни повече, ни по-малко. Пестете времето, пестете енергията. Това изисква законът на економиката.

λ

13. Лекция от Учителя, държана на
29 декемврий, 1943 г. София.—Изгрев.

Родени от Бога

Изпейте песента: „Сила, здраве е богатство.“

Упражнение за дишане, с движение на ръцете.

Да се изпее песента: „Благославяй, душе моя, Господа.“

Какво е състоянието на болния?—Той вижда навсякъде само лошото. Всичко му е криво, черно. — Защо е така? — Защото излиза от рамките на нормалния живот.

Казано е в Битието: „Направи Бог човека по образ и подобие свое.“ Това е първият човек, който не се е проявил още на земята. Той е на небето. Казано е още: „И създаде Бог човека от пръст, и вдъхна в ноздрите му дишане на живот, и стана той жива душа.“ Това е вторият, сегашният човек, който живее на земята. В двата човека са свързани двете начала — Божественото и човешкото, организираното и неорганизираното. Всеки човек има възможност да прави погрешки и да ги изправя. Грехът е страшно нещо. Неговото начало не е в човека, то се крие в напредналите същества. Несъзнателно човек става проводник на тия същества и прави погрешки и престъпления. За тия погрешки държат отговорен човека. На него приписват и добри, и лоши качества. В същност,

ните доброто, нито злото са качества на човека. Те принадлежат на ангелите, на ангелския свят. Затова казваме, че има паднали ангели, както и възвишени ангели. Човек не е господар на земята. Това, което става днес — сегашната война, не се дължи на човека. Духовете воюват, а не хората. Отивате на бойното поле, виждате, че и коне воюват. Обаче, зад конете се крият хората. Те ги управляват. Ако сте ясновидец, ще видите, че зад хората, които воюват, се крият духовете. Както конникът възсяда коня и го управлява, така и духовете възсядат хората и ги управляват. Днес всички се питат: Кой народ ще победи? Оня народ ще победи, който прилага закона на любовта.

Сегашните хора трябва да воюват за любовта, за мъдростта, за истината; сегашните хора трябва да воюват за живота, за знанието и за свободата. Сегашната война не е истинска война, това е играчка. Човек трябва да има знание, да е приел Божието дихание съзнателно и да бъде роден от Бога. Само при тия условия той може да воюва. Докато не се роли от Бога, човек всякога ще бъде неразбран. Ако телето се моли за нещо, ще бъде ли разбрано? Някой не може да разбере молбата на телето. — Защо? — Защото не прилича на човешка. Когато детето се моли за нещо, майката и бащата го разбират — то прилича на тях. На същото основание, докато човек не е роден от Бога, колкото и да се моли, никой не го разбира. Роденият от Бога прилича на своя Баща. Той се моли на Баща си, и молитвата му се приема.

Бог го слуша и разбира, и хората го разбират. Ако ние не сме родени от Бога и не приличаме на Него, Той няма да ни слуша. Може ли Той да ни слуша, докато правим различни глупости? Много телешки глупости има в човека. Под „теле“ разбирам същество, което не знае и не може да говори. Телето издава някакви звукове, но това не е говор. Роден от Бога е оня, който има ясна представа за нещата. Той говори, и всички го разбират.

Сега аз говоря за Божественото в човека. — Кое говори в човека? — Божественото. За него говорът е необходимост, цел в живота. В този смисъл, и музиката е необходимост, цел в живота. Без музика няма прогрес. Ако сам свириш, или ако слушаш други да свирят, ти прогресиращ. С музиката човек помага на себе си и на окръжаващите. Същото се отнася и до мисълта. Като мислиш право, ти помагаш и на себе си, и на своите близки. Като се молиш, ти помагаш и на себе си, и на близките си. Изобщо, Божественото свързва и обединява нещата. Ето, Бог вдъхна дихание в първия човек, и от Неговото дихание всички хора дишат. Заради това дихание ти трябва да мислиш, както Бог мисли. Повечето хора днес не мислят, но се страхуват. — От кого се страхуват? — От подобните си. Има смисъл да се страхува човек, но от Бога. Страхът от Господа е начало на мъдростта. Първият човек, като сгреши, изпита страх от Господа. Съзнанието му се пробуди, и той разбра, че е сгрешил. Страхът е резултат на пробуждане на съзнанието. Тогава човек разбира,

че не е изпълнил Божията воля. Човек ще греша, докато почне да различава доброто от злото.

Кое е ценното в човешкия живот? — Чистотата и светостта. Да бъдем чисти по отношение на себе си и свети по отношение на Бога. Чистотата е необходимост за човека. Без чистота той не може да се развива, не може да бъде здрав. — Защо се къпе и мие човек? — За да бъде чист, да отвори порите на своето тело, да диша през кожата. Човек има около седем милиона пори на кожата си, които трябва да се отворят, да влиза през тях Божественото дихание. Човек не диша само чрез носа си, но и чрез порите на цялото тело. Ако се запушат порите на телото с восък, човек веднага ще умре. Чистотата е необходимост за човека, а светостта — идеал, към който се стреми неговата душа.

Питате: Защо става сегашната война? Пуждна ли е тя? Тая война е предсказана отлавна. Чрез нея Бог изправя света. Войната иде като резултат на отклоняването на хората от правия път. Никой народ не е служил на Бога, както трябва — и българите, и руснаците, и англичаните, и германците. — Кой ще победи в тая война? — Ще победи оня, който носи любовта, мъдростта и истината. Ще победи оня, който носи живота, знанието и свободата. Ще победи оня, който носи движението, учението и работата. Това трябва да се разбере от всички! Вън от тия условия, никаква победа не може да се очаква. Днес се бият в домовете всички

синове — и големи, и малки. Кой от тях е най-обичан от родителите? — Който изпълнява тяхната воля. Всеки син, който не изпълнява волята на баща си, не е обичан син. — Кои ученици обича учителят? — Който учат, които свирят добре. Ако не учат добре и не свирят добре, той не ги обича. Ще кажете, че някой ученик има добро сърдце. — Добър е, добро е сърдцето му, но не учи. Човек, който не мисли правилно, не чувствава правилно и не постъпва правилно, не е умен, не е добър, не е справедлив. Добрият човек трябва да е умен, трябва да е справедлив. Без вътрешна просвета, човек не може да бъде добър. Добрият носи в себе си светлина, топлина и сила. Казано е в Писанието: „Страхливият не може да влезе в Царството Божие.“ — Защо? — Защото, като се страхува, той не може да прояви нито светлината, нито топлината, нито силата си.

Един ден се разхождам по поляната на Изгрев. Отдалеч видях един заек. Приблжих се към него. Той искаше да избяга, но сви уши и остана на мястото си. Хвачах го, взех го в ръцете си и започнах да го милвам. Той седи стгушен, поглежда ме. Започнах да се разговарям с него. Питам го: Защо сви ушите си? — Искам да стана като тебе, да разбера, какъв човек си и какво мислиш да правиш с мене. Досега са ме нападали и орли, и лисици, и кучета, всички съм опитал. Тебе не познавам. Какво мислиш да правиш с мене, не разбирам. Поговорихме си с заека и го пуснах на свобода. Казвате: Верно ли е, че си говорил с заека?—

Говорих, но не както вие разбирате. Когато човек разбира езика на животните, може да се разговаря с тях.

В древността, имало един човек, който разбирал езика на животните и се разговарял с тях. Един от приятелите му го замолил, да му предаде нещо от тоя език, и той да се разговаря с животните. -- Не мога да ти го предам, не искам да те направя нещастен. — Моля ти се, научи ме на тоя език и не се грижи за мене. Понеже много настоивал, молбата му била задоволена. Един ден в двора му дошло едно малко, слабо, мършаво кученце. Господарското куче, добре изхранено, запитало малкото кученце: Защо дойде в нашия двор? — Гладно съм, търся нещо да хапна. — Рано си дошло. Тия дни ще се разболсе коня на господаря и ще умре. Ела след два-три деня, тогава ще има какво да си хапнеш. Като чул това, господарят казал на слугата си: Иди да продадеш коня. После си казал: Ето, като знае езика на животните, нищо не изгубих. Дошло малкото кученце, но голямото му казало: Пак идеш напразно. Господарят продаде коня преди да умре. Ела след няколко деня, кравата ще умре; ще има нещо и за тебе. Господарят чул разговора между кучетата и прибързал да продаде и кравата. И в тоя случай останал доволен, че знае езика на животните. Кученцето пак не могло да си хапне нещо от големия, богатски дом. Голямото куче му казало: След три деня господарката ще умре. Тогава ще раздават; и на тебе ще се падне нещо от богатата. Господарят

чул и тоя разговор, но нямало какво да прави. Конят и кравата продал навреме, но какво да прави с господарката? Значи, когато злото ни засегне отвътре, работата не върви.

Казвам: Не желайте да знаете езика на животните. Изучавайте езика на Бога, т. е. езика на любовта. Две хиляди години вече се изминаха от идването на Христа. Знаете ли езика на любовта? Днес аз говоря на български език, но, като го сравнявам с Божествения език, намирам, че е много неорганизиран, не само в препинателните знакове, но в буквите, в правописа, в изговарянето. Как ще изкажете на български език любовта? Ти никога не можеш да кажеш една дума на Божествен език, ако не разбираш нейния смисъл, ако не я чувствуваш отвътре. В Божествения език думите имат само едно значение. Понякога една дума означава цяла реч. Не можеш да говориш за любовта, ако не разбираш смисъла и съдържанието ѝ.

Ботаникът не може да говори за ябълката, ако не разбира, как се сади, какво дърво е тя, как цъфти и вързва. Като узрее, той ще вземе една ябълка и ще каже: Заповядайте, това е ябълка. Опитайте я и дайте мнението си за нея. Като изядете плода, ще дойде знанието за ябълката. Ева разбра, какво нещо е доброто и злото, след като яде от забранения плод. Ако Бог беше разказвал на първите човеци, какво е злото и доброто, нищо нямаше да разберат. Като ядоха, те го научиха. Злото в човека се крие в областта на слепите очи. Затова, именно, главата на убийците е широка при ушите, а горе

е тясна. Ония, които обичат повече да си хапват, са разширили главата си около слепите очи. Не се плашете от това, че ядете. Важно е човек да не преяжда и да не си недояжда. При това положение той е на крив път. Обаче, ако яде и благодари за това, което му е дадено, той се благославя. Ако се лакоми да придобива повече, отколкото му е дадено, той е на крив път. Ако пести и се изтощава, пак е на крив път.

По какво се отличава лакомството от пестеливостта и економията? Економията е качество на ума, а пестеливостта — качество на сърдцето. Економистът и пестеливият са по рождение такива. Економистът държи парите си в кесия и ги оставя настрана; пестеливият вързва всичко в кърпата си и я носи с себе си. Пестеливият събира и най-дребните неща. Економистът не ламти за дреболиите. Той преглежда всички пера в сметките си и казва: Това перо не може да се съкрати, онова не може да се съкрати. Той не знае, отде и как да направи съкращение на бюджета си. Обаче, като изгуби част от капиталите си, веднага намира начин да съкрати нещо. Економията почива върху пестеливостта. Катеричката е пестелива. Като се наяде и останат зрънца, тя ги събира и туря настрана. Кокошката нито е пестелива, нито економистка. Дайте ѝ крина жито, тя в един час ще я разпръсне. Ще се качи на крината, ще извика и другите кокошки и след макко нищо няма да остане от нея. Че утре ще гладува, тя не иска да знае. Казват: Добър е Господ, пак

ще даде. — Добър е Господ, но не постъпвай-те като кокошката. Не пръскайте житото навън. Кокошката е доста щеславна. Тя казва: Аз имам цяла крина жито, и на вас ще дам. — Да му мисли господарят, който дава. Това е неблагодарност. Понякога и хората, като кокошката, се качват на крината, мислят, че всичко е тяхно. Не е така. Само онова е наше, което в даден момент можем да опитаме. Наши са само оная мисъл, онова чувство и оная постъпка, които разбираме и с които в даден момент можем да се ползуваме. Това, от което не можем да се ползуваме, не е наше. То принадлежи на другите хора.

Казано е: „Роденият от Бога грях не прави.“ Бог слуша молитвата и отговаря само на оная, който е роден от Него. Иначе, колкото и да се моли, не му отговаря. Христос казва: „Господи, когато съм се помолил, всякога си ми отговарял. Отговори ми и сега, за да те познаят другите.“ Ако в молитвата има щеславие, тя остава глас в пустиня. Когато молитвата ти се приема, радвай се, че е приета, без да се хвалиш и разправяш на хората за това. Когато Христос отвори очите на слепия, каза: „Иди, измий очите си и на никого не разказвай за това, което се е случило.“ Слепият направи точно обратното. На всички разказа, че Христос му отвори очите. Мощна сила е молитвата, но малцина са опитали нейната сила. Ако Българският народ, както и всички народи, и цялото човечество знаеха да се молят, хората нямаше да воюват. И при това положение могат да

воюват, но тая война щеше да произтича от Божията любов, мъдрост и истина. Тая война щеше да се основава на живота, на знанието и на свободата. Аз не говоря за човешкия живот, за човешкото знание и за човешката свобода, защото те са неразбрани неща. Най-неразбраните работи са човешките. Страшно е, когато човешките работи се смесят с Божествените, защото и последните стават неразбрани. Досега хората са изучавали най-мъчните работи — човешките. Като ученици, съветвам ви да изучавате Божествените работи, като най-лесни. Докато сте в човешкия свят, всички са готови да ви служат, но при условие, че сте богат и можете да плащате. Щом изгубите богатството си, всички ви напушат. В Божествения свят не е така. Там всеки е готов да служи без пари. Там служенето е от любов. В Божествения свят първо слугуваш, после господаруваш. В човешкия свят е точно обратно: първо господаруваш, после слугуваш. Като човек, ти питаш: Защо ще слугувам? — Ще слугуваш на човешка заради Бога в него. Ще слугуваш на едно дърво заради плода, който ще ти даде. Ще слугуваш на водата за живота, който ще внесе в тебе. Ще слугуваш на хляба, на житото за живота, който ще приемеш от него. Кой не слугува на хляба? Хлябът е господар, вие сте слуги. Погрешката на човека се заключава в това, че той се мисли за господар. Когато хлябът се откаже от човека, тогава съзнанието му се пробужда, и той вижда, че не е никакъв господар. Силата се крие в хляба, а не в човека.

Помнете: Любовта е толкова необходима за човека, колкото и хлябът. Знанието е толкова необходимо, колкото и светлината. Без светлина никой не може да си намери пътя. Свободата му е тъй необходима, както въздухът. Хората имат и живот, и знание, и свобода и, въпреки това, са недоволни. Как може да станете доволни? Опитвали ли сте се да направите някого доволен? Мислите ли, че ако ви дадат десет милиона лева, ще бъдете доволни? Няма да бъдете. Някои хора имат повече от десет милиона, и пак не са доволни.

„Роденият от Бога грях не прави.“ Какво означава този стих? Възможно ли е човек да живее на земята и да не греши? Той прави погрешки, но Бог ги изправя. Страшно е, когато човек греши и не може да изправи погрешките си. Това се случи с Адам и Ева. Те сгрешиха и не изправиха погрешката си. Тяхното грехопадане завлече и животните. Преди грехопадането животните бяха на по-висока степен на развитие, отколкото са сега. Тогава те говореха и се разбираха с хората. Днес хората заеха тяхното положение. Те сега говорят, но сами не се разбират. Техният език е животински. Животните паднаха още по-надолу. Днес те си служат с звукове, с отделни срички, но не с думи и изречения.

Вслушвайте се в звуковете на животните и на птиците, да откриете нещо в тях. Гургуличката, например, издава особени звукове „ку-куру“. В тях се крие голямо съдържание. Гълътът издава звуковете „гу...у“. С това той

иска да каже: Всичко ще се превърне на добро. Животните са души, изостанали в развитието си. Те са подобни на туристическите хижи; в тях се сливат възвишените духове за известно време, да свършат някаква работа. Освен това, всяко животно е символ на известно качество, на някаква добродетел. Например, гълъбът е символ на чистота и светост. Той дава пример за издръжливост в убеждението. Дух Свети се представя в вид на гълъб. Казано е: „Бог изпраща Духа си, и хората оживяват.“ Отнеме ли Бог Духа си, хората умират. Това, което дава живот, се представя в форма на гълъб. Няма по-чиста птица в яденето от гълъба. Хиляди години откак гълъбът съществува, но той не е изменил храната си. Той яде само зрънца. Другите птици се хранят с червейчета, с мухи, но гълъбът, и при най-лошите условия на живота, е запазил храната си. Той единствен е вегетарианец. Някой казва, че не може да направи гова или онова. Казвам: Ако гълъбът може да издържи на своето убеждение и при най-лоши условия, защо и ти да не можеш да направиш нещо?

Кое е онова, на което човек трябва да издържа? — Това е любовта към Бога. Дали съзнавате това, или не, не е важно. Любовта, като процес, е или подсъзнателен, или съзнателен, или свръхсъзнателен. Срещне те някой човек и, без да знае защо, ти направи едно добро. Ти си свързан по съзнание с неговото далечно минало. Това е подсъзнателна проява на любовта. В миналото някога, ти си напраз-

вил добро на тоя човек, и днес ти ти благодаря. По същия начин някой може да ти причини пакост. Причината за това пак се крие в далечното минало. Всичко, каквото е направил човек в миналото, добро или зло, се връща. И най-малката лоша мисъл, или лошо чувство се връщат към оня, от когото са излезли. Доброто и злото, които днес се изявяват, се крият в далечното минало. Техните корени са дълбоко заровени в съкровищницата на човешкото подсъзнание. Каквото си помислил за Господа, или както си се проявил към Него, всичко ще ти се върне. В Господа не може да се задържи нищо нечисто. Отпратиш ли една нечиста, крива мисъл към Него, тя веднага се връща към тебе. Само така ти ще се изправиш. Ние сме дошли на земята да се учим и да изправяме погрешките си. Как можем да говорим за любов, ако не обичаме Бога, Който ни е дал всичко? Как ще обичаме ближния си, ако не обичаме Духа. Който работи в него? Като обичаме Бога и Духа, ние обичаме и себе си.

Какво става днес в света? Цели градове и села изчезват, милиони хора се избиват; къщи, имоти изчезват. Какво ще стане с ония, които разчитаха на богатството си? Един българин отишъл в Германия. В скоро време той забогатял, спечелил осем хиляди марки, които внесъл в една от Германските банки. Спокоен, че се осигурил, той се готвел да се върне в България. Обявила се войната, и той останал в Германия. В една от бомбардировките изгоряла къщата, в която живял. Всичките му книжа

изчезнали. Той веднага отишъл да види, какво е станало с банката. Какво да види? Цялата банка изгоряла. Като се огледал натук-натам, разбрал, че всичкото му богатство изчезнало. Не му оставало нищо друго, освен да се примири с мисълта, че поне той останал жив. Върнал се в България с празни ръце, както заминал. Знайте, че и ъие ще заминете за другия свят с празни ръце, като тоя българин. Всичко, което имате на земята и разчитате на него, ще ви се вземе.

Какво се иска от човека? — Да живее добре. Това не може да ъму се наложи. Насила никой не може да живее добре. Добрият живот е съзнателен, свободен пропес. Не можеш да накараш някого насила да живее добре. Ще живееш добре, не от страх, но от съзнание. Ще живееш добре, не за угода на хората, но за себе си. Защо свиря аз? За себе си, за своето ухо и за своята душа. На ухото ми е приятно да слушам хубаво свирене. На душата ми е приятно да чува хубава музика. Това, което е приятно на моето ухо, е приятно и на другите. Като живеем добре, да е приятно и на нас, и на другите. Да се радваме на своите светли мисли и чувства. Да се радваме на своите разумни постъпки. Да не бъдем неразумни деца, които не оставят майките си да вършат свободно работата си. Да не бъдем и като неразумната майка. Доброто и разумно дете оставя майка си да върши свободно работата си. Добрата и разумна майка знае, как да постъпва с детето си. Когато има работа, тя приспива

детето си и се чувствава свободна, навреме свършва работата си. Иначе, детето ще се хване за роклята ѝ и няма да я остави да работи.

Стреми се да се освободиш от закачките на живота, да работиш свободно на Божествената нива. — Как да работя? — Ще се молиш и ще работиш. Молитвата е работа, от която приемаш нещо и за себе си, и за окръжаващите. Всички хора трябва да се молят, да придобият някакво благо и да го предадат на близките си. Молитвата е общ пренес, както и мисълта. Като мислиш право, ти се свързваш с всички ония, на които съзнанието е будно. Те възприемат твоята мисъл, и ти приемаш тяхната. Само така хората взаимно си помагат.

Ако не могат да си помагат, хората се страхуват от живота. Особено сега те са под постоянен страх от бомбардировки. Когато денят, или нощта е ясна, хората най-много се страхуват от бомби. Вчера беше мъглив ден, но пак доидоха аеропланите. Бог каза на ония, които доидоха с аеропланите само да сплашат софиянци, но да не пушат бомби в града. И така стана. Казвам. Молете се да падат бомбите по-далеч от вас. Добрите хора отдалечават аеропланите; лошите хора ги привличат с мисълта си. Неприятно е да гледаш и чуваш, как идат аеропланите и как бомбардират градовете. Има ли нещо приятно в пушката? На кого пушката е допринесла нещо добро? Цък-не някой с пушката си, заек убие. Друг цъкне, птица убие. Пазете се от злото. Дръжте го далеч от себе си. Да бъде доброто близо до

вас, а злото — далеч от вас. Да се замести злото с доброто. Любовта да се приближава към вас, а страхът да се отдалечава!

По какво се познават добрите хора? По своята магнетичност. Добрият човек е обвит в магнетична дреха, която не пропуска студа. Нямате ли такава дреха, вие треперите от студ, краката ви истиват. Това показва, че нещо ви недостига. Ако краката ви истиват, доброто е слабо у вас. Ако ръцете ви истиват, справедливостта ви е слаба. Ако очите ви недовиждат, нарушили сте някъде истината. Ако ушите ви недочуват, нарушили сте мъдростта. Казвате: Остаряхме вече. Според мене, стар човек е оня, който ходи добре, вижда добре и чува добре. Колкото по-дълъг път може да извърви човек, толкова по-стар е той. Старият издържа на всичко.

И тъй, бъдете справедливи към себе си. Не насилвайте телото си, не насилвайте ума, сърдцето и душата си. Отиваш на екскурзия, влязло едно пясъче в обувката ти. Не се измъчвай. Спири се за малко, извади пясъчето и продължи пътя си. Не носи тесни обувки, които образуват припъци и мазоки на краката ти. Като се намериш в мъчнотия, не роптай, но се помоли на Бога да се справиш с мъчнотията. Сега хората се молят, само когато чуят, че идат аероплани. И това е добре. Радвам се, че аеропланите ще ги накарат да търсят Бога. Така хората ще се научат да посрещат спокойно злото. Като дойде бирникът да събира данъци, те няма да се страхуват от него.

Едно се иска от всички хора: Да приемат любовта доброволно, а не чрез насилие. Бог не иска да му служим чрез насилие. Като чада Божии, от вас се иска вътрешно, дълбоко разбиране на любовта, да служим на Бога с радост, да изпълним Неговата воля. Ако не изпълним волята Му, ние сме изложени на големи страдания, както еврейският народ. Ето, Бог даде на тоя народ 36 хиляди обещания, които и доднес не са изпълнени. — Защо? — Защото евреите не изпълниха Божията воля. Те не приеха Христа, своя Месия. И доднес те са пръснати по цялата земя.

Това, което се казва за евреите, се отнася и до вас. И вие имате 36 хиляди обещания от Бога. Вие сте дошли на земята да се учите, да приемете Божията Любов и да я приложите. Как ще се приложи, по какви методи, това не е важио; важно е да имате плодове. Когато искам да направя добро на някого, ще го приспя и ще сложа пред него най-хубавите ябълки и круши. Като се събуди, той ще благодари за хубавите плодове, без да знае, кой ги оставил и как ги е оставил. Искам да помогна на някого. Ще се преоблека, никой да не ме познае, и ще му помогна. Той не подозира, кой му е помогнал. Когато правя добро и помагам, не е важно да ме познаят хората; важно е, какво са придобили те от хубавите плодове и как благодарят на Бога за направеното добро. Ако познаят любовта, аз се радвам на доброто, което съм направил. Ако оня, който е изял хубавите плодове, отива да мъчи хората, аз тър-

сч нов начин да му помогна да влезе в пътя на доброто и на любовта. Аз търся причината в себе си и казвам: Вторият път ще внесе повече сладчина в тия плодове.

Помнете: Бог работи по незначайни пътища, никой да не Го вижда, никой да не Го забелязва. Като види, че човекът, на когото помага, не може да се пробуди, Бог прилага друг метод за него. Той си служи с много начини, докато събуди желанието в човека да прави добро. Някои казват, че светът с добро не се оправя. — Ако с добро светът не се оправя, без добро съвсем не може да се оправя. Да мислите, че светът може да се оправя без добро, това е все едно, да видите карикатурата на някого и да кажете, че това е портретът му. Карикатурата не е истинският човек. Ако представите Божествения човек такъв, какъвто не е, това е карикатура. Ако представите любовта такава, каквато не е, това е карикатура. Стрежете се да представяте нещата такива, каквито са, а не карикатурно.

По какво се познава човекът на любовта? — Той е здрав, сладко яде, сладко спи, работите му се нареждат добре. В който дом влезе, вратите се отварят широко за него. Напусне ли го любовта, вратите на всеки дом се затварят за него; умът му потъмнява, сърдцето му се разколебава, здравето му се нарушава. Да приемем любовта, за да бъдем здрави. Любовта е прозодрик на великите Божии блага в света. — Защо съм болен? — Защото не следваш пътя на любовта. Ти си роден здрав, от здрави

родители, но си направил голямо отклонение в живота. — Какво да правя, за да придобия здравето си? — Трябва да се родиш отново от Бога. Роденият от Бога е всякога здрав. За него се казва, че е научен от Бога. Никой не може да предаде на човека науката на любовта, освен Бог.

Ето, и аз ви говоря за любовта, но ако Духът не влезе в вас и не ви изясни това, което говоря, нищо не може да разберете. Влезе ли Духът в вас, вие ще разберете нещата вътрешно и ще ги приложите. Важно е да ви се говорят верни неща, да ви се обясняват правилно, за да ги прилагате разумно. Какво ви коштува да дишате правилно? Какво ви коштува да отворите очите си, за да приемете Божествената светлина? Поеми дълбоко въздух, напълни дробовете си — нищо повече не се изисква от тебе. Отвори очите си и приеми светлината — нищо по-лесно от това. Всичко в живота е лесно постижимо, когато си в пътя на любовта. Напуснеш ли този път, всичко е мъчно. Казваш: Не мога да отворя очите си, клепачите ми натежават. Не мога да отворя устата си, нямам разположение. — Приложи любовта, за да ее отворят и очите ти, и устата ти. Казвате: Кой ли не ни е говорил за любовта? И майка ни, и баща ни, и учители, всички са ни говорили и за доброто, и за любовта; всички са ни учили, давали са ни знания, но от много знания остаряхме. — Едно ви недостига: да приложите знанието.

Днес искам от вас да направите най-малкото добро. Няма живо същество, което да не прави най-малкото добро. В малкото добро се крие силата на Бога. В най-малката любов се крие силата на Бога. Търсите ли Бога, очаквате ли някакво благо, ще го намерите в най-малкото добро и в най-малката любов. Бог е в малките работи, а не в големите. Ако искаш да направиш нещо голямо, велико, обърни се към човека. Той се занимава с велики работи. Ето защо, разчитай на онова, което в даден момент можеш да направиш, колкото и да е малко. Хилядите километри, които извървяваш, зависят от малките крачки, направени една след друга. Ако всяка крачка е добре направена, много такива крачки правят един километър. Много километри, правилно извървяни, образуват хиляди километри. Не можеш ли да направиш една крачка, както трябва, не можеш да напредваш. Ти не можеш да мислиш нито за един километър, а още повече за хиляди километри.

„Роден от Бога“. Умът трябва да се роди от Бога. Сърдцето трябва да се роди от Бога. Душата трябва да се роди от Бога. Духът трябва да се роди от Бога. И ги, човекът, трябва да се родиш от Бога. Само роденият от Бога има всички условия да се прояви. Казано е в Писанието: „Роденият от Бога грях не прави.“ Оставете настрана греха, той не е ваш. Не говорете и за погрешките си, но ги изправяйте — това е вашата задача. Всяка малка погрешка може да се превърне в добродетел.

тел — от човека зависи това. Ти изядеш една ябълка. Съдят те, че си направил погрешка. Как ще изправиш погрешката? Ябълката има семчици. Вземи една от тия семки, посади я в земята и мълчи, не се оправдавай за погрешката. След време от тая семка ще израсте голямо дърво, което ще даде плодове за много хора. Ти превърна погрешката си в благо за мнозина. Семката на ябълката ще изправи вашата погрешка. Ако изядете ябълката, без да посадите семката ѝ, погрешката ви остава неоправена. Значи, в всяка погрешка се крие по една семка, която ще ви спаси. Посейте семката на погрешката си, за да я изправите. Повечето хора страдат от неизправяне на своите погрешки, т. е. от изядени ябълки, без да посеят техните семки. Посаждайте семките на ябълките, които изяждате, за да изправяте погрешките си. Това е новото, което иде сега. В това се крие новото пророчество.

Какви бяха старите пророци? — Хора, служители на Бога. Те не бяха падре, владели и патриарси, но проповедници на Словото Божие. Те бяха гонени, преследвани, ненавиждани. Напичаха ги лъжливи и магьосници, не им вярваха. Ония, които следеха техните пророчества, започваха да им вярват. — Кога им вярваха? — Когато пророчеството им се сбъдваше. И сега има много пророчици, ясновидки. Една ясновидка казала, че София щяла да бъде бомбардирана само три пъти. Обаче, досега вече пет пъти я бомбардираха. Друга ясновидка казала, че тая бомбардировка е последна. — Може да

е последна, може и да не е последна, сами ще видите, ще бъдете свидетели на всичко.

Питате: Докога ще има бомбардировки?— Докато хората не се научат да любят Бога. Щом се научат да любят Бога, бомбардировките ще престанат. Това е закон. Следователно, ако се научим да любим Господа, да пазим Неговото знание, както и свободата, която ни е дал, няма да има повече бомбардировки. Ако сме силни да издържим на това изискване, ще опишем около себе си една окръжност, която никой не може да премине. И аероплани да дойдат, ще стигнат до окръжността и няма да я преминат. Ако нямате любов, всеки ще премине кръста ливия и ще стъпи на кръга.

Като ви наблюдавам, виждам, че сте сгрешили. Погрешката ви се крие в младите ви. Когато сте били млади, търсили сте любовта. Проповядвали са ви за любовта, т. е. за Господа, но по крив път. Вие сте мислили, че ще намерите любовта в младата мома, или в младия момък. Намерите младата мома, или младия момък, но Господа изгубвате. Възлюбете първо Господа, а после младата мома, или младия момък. Бог ще ви намери другарка или другар. По какво се отличава другарката, която Бог е определил, от оная, която човек сам си избира? Другарката, избрана от Бога, никога не изчезва от очите на своя възлюбен. Тя е извор, който постоянно дава, и на който водата никога не се намалява. Извор, който от време на време престава, не е Божествен. Всеки извор, който постоянно тече и не намалява, е Божествен. Аз

пия вода само от Божествени извори, които постоянно клокочат. Дето е Божественото, там е щастието. Дето е любовта, там е изобилието. Като любя Бога, ще получа всичко най-хубаво. Ако съм цигулар, ще имам най-хубавата цигулка; ако съм учен, ще имам най-хубавата библиотека.

„Роденият от Бога грях не прави“. Това значи: Роденият от Бога не допуска греха до къщата си. Рече ли грехът или погрешката да го посети, той веднага се справя с нея. — Какво представя погрешката? — Голо дете. Роденият от Бога веднага го облича с нови, чисти дрехи и го пуца на свобода. Това е превод на погрешката. Следователно, ако някой те пита, как да изправи погрешката си, кажи: Както добродетелният отхранва, облича сирачето и го пуца на свобода, така ще облечеш своята погрешка в чиста, нова премяна, ще я нахраниш с чиста, доброкачествена храна и ще я пуснеш да си върви, да бъде далеч от тебе.

„Роден от Бога“. Казвате: Бог не ни слуша, не отговаря на молитвите ни. — Защо не ви слуша? — Защото и вие не Го слушате. Като плачете и роптаете, слушате ли Господа? Защо плачете? Ще кажете, че плачете, защото хората ви измъчват. Според мене, причината да ви измъчват хората е в вас. Причината за всички страдания и недоразумения се крие в самите вас. За да избегнете мъченията и страданията, научете се да виждате поне една добра чърта в своя ближен. Всеки човек е свещена книга, една Библия. Срещнеш един брат,

или една сестра. Отвори внимателно новата Библия, прочети най-хубавата страница от живота на твоя брат или сестра и запази прочетеното в твоя ум и в твоето сърце. Когато срещна един брат, аз го погледна добре и мислено му казвам: Ти можеш да мислиш добре, и твоята мисъл да радва всички хора. Като срещна една сестра, и нея погледна добре и казвам: Ти можеш да чувствуваш добре, и твоите чувства да радват всички хора. Това подразбира чистият и добър поглед.

Следователно, като се срещате, отправяйте един към друг по един мил, чист поглед и се запитвайте: Могат ли всички хора да се радват на нашите мисли? Могат ли всички хора да се радват на нашите чувства? Казвам: Всички хора трябва да се радват на нашите мисли и чувства, и ние да се радваме на техните мисли и чувства. Това е закон. Казано е: „Да възлюбиш Господа и да възлюбиш ближния си“. Това значи: Да се радваш на Божиите мисли и чувства; да се радваш на мислите и чувствата на своя ближия. Като се радваш на Бога, Той ще се всели в твоя живот. Като се радваш на ближния си, и той ще ти се радва. Да се радваш на любовта на всички хора, на техните мисли и чувства, това значи, да си роден от Бога и да си свободен от греха.

Изпейте песента: „Аз мога да кажа, че слънцето утре ще изгрее.“ Като пеете тази песен, свързвайте се с любовта. Да грее слънцето, да царува любовта. Пейте и възпявайте любовта, в която са вложени методите на самовъзпита-

нието. Мнозина мислят, че, като отидат на оня свят, там ще научат всичко. Не е така. Много работи ще научите и на земята. Те ще бъдат основа и за оня свят. Например, ядете твърда храна, но, ако тя не се превърне в течна и не се приеме от мозъка като кръв, нищо не може да се постигне. Без кръв в мозъка никаква мисъл не може да се роди. Следователно, ако вие не носите известен материал от физичния свят, разбиранията ви за духовния живот ще бъдат непълни. Физичният живот е импулс за духовния. Ти слушаш някой да свири; вместо да се импулсираш, казваш: Аз не мога да свиря като него. — Като него не можеш да свириш, защото не си учил, ко след време, след много години, ще можеш да свириш като него. Ти искаш в малко време да придобиеш много нещо. Това е невъзможно. За придобиване на хубавите работи е нужно много време. — Не мога да бъда добър. — Можеш да бъдеш добър, но много време се изисква за това. Стремете се да бъдете добри, справедливи, да мислите право, защото само така ще изработите характер, ще станете ценни. Мислите, чувствата, добрите постъпки правят човека характерен.

Да не се колебаем в Божествено, което работи в нас. Да знаем, че то работи различно в различните хора. Обаче, целта, към която хората се стремят, е различна, затова и плодовете на техния живот са различни. Каквито и да са плодовете, радвайте се. Търси доброто в всеки плод и не прави разлика, дали е ябълка, круша, слива, портокал. Всеки плод

носи нещо Божествено в себе си, но един от друг те се различават. Лимонът се различава от портокала, портокалът се различава от ябълката, ябълката — от сливата. Едно трябва да се знае: Всеки Божествен плод има своето конкретно предназначение. Следователно, ако се храниш с ябълки, ще придобиеш едно качество; ако се храниш с сливи, ще придобиеш друго качество. Каквата храна яде човек, такъв става. Вижте, какво представят месоядните! От храната, която употребяват, те огрубяват и стават жестоки. Гълъбът, гургуличката имат нещо нежно, меко в себе си. Това се дължи на храната, която те употребяват. Ако искаме да познаете човека като плод, изучавайте неговите мисли, чувства и постъпки. Постъпките на човека са плод на физическия свят, чувствата му са плод на духовния свят, а мислите — плод на умствения свят.

Радвайте се на Божественото, в каквато форма и да се проявява. Радвайте се на добрия човек, на оня, който мисли право, или говори хубаво. Радвайте се на добрия музикант, на добрия художник, на добрия шивач. Радвайте се на добрата домакиня, която знае да меси хляб. Опитайте се да омесите и опечете по една прясна пита, да видите, доколко сте майстори. Някои пекари месят хубав хляб, някои са поваци. Същото се отнася и до правене на бапици. Има жени, които точат много хубаво, а други сега се учат. Да гочин по-добре, това е цяла симфония. Кажете: Истина ли е това? —

Истина е. Аз изпаям истината в най-проста, в най-достъпна форма.

Питате: Защо еди-кой си не ми се усмихва, както трябва? — Условия няма за тая усмивка. Вън е студено, 40 градуса под нулата. Той се свил, загънал се е добре в дрехата, не може да се усмихне. Ще кажеш, че това е егоистично. Така с, егоистично е, но времето налага тоя егоизъм. Щом се стопли времето, ти се разширяваш, разтваряш се, на всички се усмихваш. — Защо си се разширил толкова много? — Времето налага това. Ето защо, казвам: Ако искате да ви се усмихна хубаво, ще чакате добрите условия. Ще чакате три-четири месеца, да се стопли времето. Река ли сега да се усмихна, както искате, нищо няма да излезе. Не мислете, че усмивката на любовта лесно се дава. Велика наука е любовта. Тя се изявява в нежни, деликатни форми. Срещнеш един човек, не те погледне добре, или направи едно движение — не си доволен от него. Защо не си доволен, сам не знаеш. Срещаш друг, погледне те добре, доволен си. Защо си доволен, пак не знаеш. Недоволен си, защото тоя човек не е предал Божественото, както трябва. Доволен си, защото той е предал Божественото правилно. Двама музиканти свирят едно и също нещо от Бетовен. Първият задоволява публиката, вторият не я задоволява. — Защо? — Първият предава Божественото от музиката на Бетовен, а вторият не може да го предаде правилно. Голяма разлика има в интерпретацията на двамата. Любовта е велика симфония. Който се

наема да тълкува и предава любовта, трябва да бъде голям майстор, да знае, как да я предаде. Бъдете доволни за всичко, което ви е дадено. Бъдете доволни от времето, независимо от това, дали е облачно, или ясно.

Вчерашният ден беше мъглив. Благодарение на мъглата не ни бомбардираха. Ние отидохме на планината. Там беше ясно. Като се върнахме в града, пак намерихме мъглата, която пазеше София. Добре е да излезеш от мъглата, добре е и да бъдеш в мъгла. В Божествения живот няма мъгла. Само в човешкия живот има мъгла. На земята мъглата е необходима. Ето, вчера се опитаха да ни бомбардират, но не успяха. Помнете: Когато любовта е голяма, бомбардировката е малка. Ако Българският народ имаше сила да прояви Божията Любов, никакъв самолет нямаше да го бомбардира.

Заповядват на стражаря да заведе един човек в участъка. Стражарят го поглежда, обръща се към началника и казва: Господни началник, не мога да накарам този човек в участъка. — Как смесни да откажиш? Не знам защо, но ако накарам този човек в участъка, и на мене, и на тебе ще се случи някакво нещастие. Виждам нещо добро в него, което не ми позволява да го арестувам. Началникът се замисля малко и казва: Пусни го на свобода.

Казвам: Има случаи в живота, когато не получиш Божието благо, ако се откажеш да арестуващ добрия човек. За предпочитане е да изпълниш Божията заповед, вместо човешката.

Прави онова, което носи най-голямото и най-малкото добро за всички хора.

Казано е в Писанието: „Да се молим, за да се съкратят дните на злото.“ Ако тия дни не се съкратят, зло ни очаква. — Когато ще се съкратят тия дни? — Когато добрите хора приложат любовта. Тия дни трябва да се съкратят, защото хората не могат повече да издържат. Няма по-велико нещо от мира. Сега седите и постоянно се вслушвате: нито яденето, нито сънят ви са спокойни. Човек може да мисли и чувства добре само в мира. Днес всеки си мисли, да не дойде отнякъде бомба, да го убие.

Казвам: Да отдалечи Господ бомбите от нас.

Отче наш.

*

14. Лекция от Учителя, държана на
5 януарий, 1944 г. София. — Изгрев.

Съдържание

	стр.
1. Трите свещи	3
2. Умен, добър и силен	17
3. Послушание	41
4. Средство за подобряване	58
5. Еднакви отношения	79
6. Мажорни и минйорни гами	109
7. Любов и безсмъртие	134
8. Ново разбиране	158
9. Малките величини	180
10. Благата на живота	205
11. Най-мъчната работа	228
12. Безопасното място	254
13. Малкото добро	283
14. Родени от Бога	310